

İbrahim Tetik

- şiirler -

Yayın Tarihi:

25.07.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acı gerçek

Bilinen bir gerçek lm,
Acı da olsa,
Binyıl'da srsen saltanat,
Neye yarar,son bulacaksa.....

Bile bile fâni olduğunu,
Yaşamak ölmeyecekmiş gibi niye? ,
Var mı ki,kalan hiç burada? ,
Yr olduğu bilinmiyor,dünya'nın kimseye.....

Sahipleniyorsun herşeyi,
Sanki seninmiş gibi,
Bir msafir'sin sadece,
Değilsin ki mal sahibi.....

Bil sadece görevini,
On'a mükellef'sin,
Bilmezsen ki,sen kendini,
Bilmelisin ki,bir hiğsin.....

İbrahim Tetik

Âciz kulum....

Öyle âciz bir kulum ki,
Hiçbirşeye yok iktidârım,
Öyle kısa ki şu ömrüm,
Onu uzatmaya yok kabiliyetim.....

Elim nereye uzanırsa,
Oraya kadar hükmüm,
Ömrü dünya'nın onbin yılda olsa,
Son nefeste biter sözüm.....

Her istenilen olmaz burada,
Çünkü; âhiretin bir salonu,
Kundakta başlayan hayat,son bulur kabir kapısında,
Fâni durak kapatamaz ebed yolunu.....

İbrahim Tetik

Acizane...(3)

Şineler'de coşkulu bir tufan,
İman'sız gönül'ler,yıkık dökük ve viran.....

Şöz vermeye gör,kaliverirsin borç'lu,
Ödeyemezsen ki eğer,olursun ömür boyu suçlu.....

Nedir? ,hayat'tan beklentin senin,
Numunesi mevcut beden'in'de,herbirşey'i bu alem'in.....

Görmek,işitmek,söylemek,diriliğin alameti,
Ancak iman ile olur,kalbin rahatı,ruh'un selameti.....

Kaygılı olma,emin ol,istikbal'den,
İzdirap duyma sakın,daha gelmemiş olan elem'lerden.....

Olmasın kimseye yükün,duyma sakın minnet,
İfade eder bir mana o zaman,sahip olduğun hürriyet.....

Unutma! gül dikenini ile sevilir,
Diken ise,gülün en sadık bekçisidir.....

Geçmişini eşeleyip,geleceğine saçma,
Değil hayat sahip'siz,boşuna yükünü omuzuna alma.....

İbrahim Tetik

Acizane...(4)

Bilirmisin? ,yoktur dert'siz insan,
Herkese kaldırabileceği kadar,yük verir yaradan.....

Dilin'de zikir,kalbin'de iman bulunsun,
Bildiklerinle de amel edersen,ancak kurtulursun.....

Geniş aleml,eyleme dar kendine,
Ödemelisin ömür boyu diyet,insan olmanın bedeline.....

Sebeb'siz olmaz birşey,sebeb'ler dünya'sın da,
Hiçyok kaçış,kol geziyor ölüm herbir yanda.....

Niyetine göre yöneliyor,bak hayatın,
Niyetin değilse güzel,yere batar sarayın,taht'ın.....

Karşı gelirsen kadere,vurursun başını örse,
Tendeki can ne yapsın? ,nefes tükenmiş'se.....

İbrahim Tetik

Aciz'ane....

Söz'ler kifayet'siz,imkan'lar da imkansız,
Ağız'larda yalancı dil,yüz'ler ise astarsız.....

Kalp'ler kat'ı,İnsan'lıktan bi haber,
Zalim'ler olmuş lider,şeytan ise rehber.....

Sohbet'lerde dedikodu,olmazsa olmaz,
Dedikodu'da olmasa,söylenecek söz bulunmaz.....

Genç'lik amaç'sız,hedef yanlış,
Bitiş noktasın'dan başlamış,sonu olmayan bir yarış.....

Sus ki,sessizlik ders alsın senden,
Dile gelmiyor,bir ah çekiliyor,ta kalbin derinlik'lerinden.....

Kaldırım'ları adım'larken,genç'liğini gömüyorsun mazi'ye,
İhtiyarlığına'da,mesaj gönderiyorsun bak,geliyorum diye.....

Yarın'dan önde olmak,dün'den koparak,
Yaşam'ı yaşanılır hale getirmek,yanlış'sız yaşayarak.....

Hani bazen,düğümleir ya,kelimeler boğazına,
Fırsat bulamazsın ya,girmek için sohbet konusuna.....

Hani ritmi bozulur ya, kalbin hatırlayınca sevgiliyi,
O'na sunmak için, seferber olursun ya, bir tutam sevgiyi.....

Hani dönüşü olmayan yollar'da, olursun ya yolcu,
kilometren dolunca, olursun ya bu dünya'dan taburcu.....

Hayat hikayene ekle, hayatın yaşanılır karelerini,
Artı paranteze al, tuzu, biberi olan sevinç ve kederlerini.....

Alışılması zor konulara, olma konu,
bir çırpıda dönüştürme, umutsuzluğa katlı olan umudunu.....

İbrahim Tetik

Acizane.....(2)

Ömür ödünç verilmiş,ilk ve son sermaye,
Peki onu değersiz şeylere,sarfet'men ne diye?

Bir fabrika gibi,muhteşem olan bedenin,
Herbir azan mükemmel,ama değil senin seçimin.....

Zengin,milyardersin,sahip olduğun alet'lerle,
Fakir kimsesiz,yoksul olduğun isbat edilemez hiçbir sebep'le.....

Burası hizmet,orası mükafat yeri,
Yüce ruh,hizmet ettirecek kendine,melek ve huri'leri.....

Dert,tasa,gam,keder,yok artık orada,
Sadece ve sadece ruh'lar taht kurar o mekan'da.....

Yıldız'lar ve ötesi,sadece temiz ruh'lara has,
Elhannas ruh'lar,içindir o gün firak,ızdırap ve yas.....

Yaşına,gençliğine güvenme,kılma hayatı yaşanmaz,
İhtiyar'lık sabahın'da,uyandığın'da faydasız kalır artık,naz ve niyaz.....

İbrahim Tetik

Âcizliğim.

Seviyorum seni diyememem,
Âcizliğim,
Gitme ne olur dur diyememem,
Âcizliğim,
Sana açılamamam,
Duygularımı dile getirememem,
Kırdığımda özür dileyememem,
Geçip karşına konuşamamam,
Âcizliğim,
Suskunluğum evet suskunluğum,
Şebepsiz boş yere gerekçesiz suskunluğum,
Âcizliğim,
İçimdeki hırçın hislerimin,
Duygusalca yükselmesiyle,
Galeyana gelen tüm arzularımın,
Dile gelmesi,
Lâkin bunlardan haberdar olmaman,
Benim Âcizliğim,
Tutulan nutkumun sessizliği,
İfâdeleri yüzümdeki mâsum utangaçlığı,
Kekeleyen dilimin yer yer kilitlenmesi,
Çözölmeye hazır diz bağlarıımın feryadı,
Âcizliğim,
Göz pınarlarıımdaki yaşların,
Tâ işleyip ciğerime yakması kavurması,
Perde olması yarınlarııma bugünün saati,
Bitmeyen gecelerde,sabaha nöbetçi durmam,
Gelince aklıma ayrılması ruhumun bedenimden,
Unutması yürüyüşünü ayaklarıımın,
Âcizliğim gene âcizliğim,
Sözlerin kifayetsiz kaldığı,
İmkânların imkânsızlaştığı,
Yaşanmaz kılmam kendime hayatı,
Âcizliğim,
Sana olan zaafım,
Sana olan tutkunluğum,
Sana olan özlemlerim,
Coşmaya hazır sana olan hislerim,
Fîraklardaki bedenim,
Vuslatlara kucak açmış bekleyen bendeki benim,
İkimiz için sadece ikimiz için,
Kendi dünyamda hazırladığım,
Yaşanabilir bir ömür hayat,
Âcizliğim evet gene âcizliğim,
Âcizliğim âcizliğim âcizliğim,
Sana olan zaafım,
Evet sana olan zaafım,
Hepten Âcizliğim.....

İbrahim Tetik

Âcizliğim.....

En büyük âcizliğim,
Büküp boynumu gidişini,
Yaşlı gözlerimle,
Çâresizce yalnız ve sadece,
Şeyretmek oldu.....

İbrahim Tetik

Aczane.....(1)

Ömür kısa,lüzumlu işler pek çok,
Dönbir geriye,geçmişinde ne var,ne yok.....

Yük etme hayatı kendine,bırakıver sahibine,
Kainat nizam ve intizam'lı,dikkat etsen görevine.....

Olabilirmisin? gayesiz,amaçsız,başıboş,divane sen,
Parlarken güneş gibi hakikat'ler,gözünü kapaman neden?

Dün elimiz'den gitti,yarının ise gelmesi meçhul,
Hakiki ömrümüz bulunduğumuz gün,oda gidiyor usul,usul.....

Şan,şöhret'ten kaç,olur bunlar zehir'li birer bal,
Tatlı,tatlı yersin,lakin karın ağrısın'dan olusun bir hal.....

Feryat,figan edip,dert'lerine dert katma,
Dünya'nın dağdağalı,matem seline kendini kaptırma.....

Dikdur,eğilme üçbuçuk menfaat'çinin önünde,
İzzet ile ölmeyi,zillet'le yaşamaya tercih et,incitme şerefini'de.....

İbrahim Tetik

Açalım yelken.....

Olsa da mesâfeler ırak,
Farkı olmaz hiç,
Değil mi? gönül sevgimiz bir,
Kuşatıverir hayatımızı tospembe sevinç.....

Kenetli,sımsıkı birbirine,
değil mümkün ayrılması ise,
Çekilen bir yudum nefes dâhi beraber,
Ölacaktır o zaman kolay,mutluluklarda buluşulması.....

Bırakmamak elden fedakârlığı,
Her ne olursa olsun pahasına,
İsteniyorsa bir yudum huzur hayattan,
Sürmemek asla! işi inâdına.....

Tâlibiz mâdem ki birbirimize,
O zaman kalan nedir geriye? ,
Vermişiz değil mi? söz herşeyine,
Açalım yelklen gel,ufuktaki sevgiye.....

İbrahim Tetik

Adayız ölüme.....

Bir ölüm ki,gerçek mi gerçek,
Herbir varlık o çemberden geçecek,
Şâhit herbir cenaze ona,
Başka şâhitlere ne gerek.....

Doğunca nişanlandığımız ölümle,
Ölünce de nikâhımız kıyılır,
Fîrak değil,vuslat olur o zaman,
En mutlu,neşeli anımızdır o an,
Çünkü; Kâinat dolusu melekler,
Düğünümüze şâhit kılınır.....

İbrahim Tetik

Adımlarım.

Adımlama da kaldırımları adımlarım,
Bir diğeri bırakarak mâzide,
Değil bir nefes öte yaşadıklarım,
Kalıvermiş bir hiç baktım geride.....

Bir var bir yok mîsâli,
Misafiriz burada,
Sanmışım meğer gerçek diye hayâli,
Asıl gerçek saklıymış bildim orada.....

Dün bugün yarın derken,
Akışındayız zamanın,
Umutları hep yarından beklerken,
Bilemedik kıymetin şimdiki ânın.....

İbrahim Tetik

Ağlamasa bulut'lar.....

Ağlamasa bulut'lar,
Gülemeyiz biz'ler,
İnmese o gözyaşlar,
Döner ağlamaya tebessüm'ler.....

Müjdecidir gök gürültüsü,
Bereket'tir çakan şimşek,
Semâyı kaplayan bulut örtüsü,
İndirir rahmeti neşey'le hem'de gülerek.....

Yeşilliye bürünür kâinat,
Gelmesiyle rahmetin,
Artar bereket çoğalır kat kat,
İnâyetiyle Rabbimin.....

Dolar sürurla kalp'ler,
Kavuşur feraha ruh'lar,
Çıkar ayyûka şükür'ler,
Düşünmektedir hep Rabbini,
Secdedeki baş'lar.....

İbrahim Tetik

Ah! ! çekmek gelir içimden.....

Ah! çekmek gelir içimden,
Tüm vücudum titrercesine,
Umarcasına mâziden İMDAT yardımı,
Teslim olmuş ömrüm,zâmânın saatlerine.....

Bilinen tek gerçek,
Fâni olduğu dünyanın,
Ebedî içinde saltanatlar kurmak,
Başlangıcıdır bir ömür hayıflanmanın.....

Zorladım kendimi,
Nâfile lâkin,
Meğer olmuyormuş zoraki,
Sorulur hesabı kışın açan çiçeğin.....

Yaşlanma da dünya,
Yok artık dönüşü,
Birer birer yaşlandırma da bizleri de,
Gençte kalmıyor zâten kalanlar geri de.....

İbrahim Tetik

Ah! bir idrak edebilsek.....

Sarılıp ipine zamanın,
Dönmekteyim çarkın'da,
Dün bugün yarın derken,
Gelivermişim sonuna hayatın.....

Yaşamak varmış hayatı doya doya,
He zaman her yerde her be an,
Yok çünkü bilirim tekrarı,
Ah! bir idrak edebilse bunu her insan.....

İbrahim Tetik

Ah! larla Vah! larla.....

Yalnızlığı yalnız bırakıp,
Buluştum kendimle,
Varlığa koşarak,yokluğu atıp,
Kuşatıverdim hayatı sevgimle.....

Ölmedim şikâyetçi kendimden,
Ört bas ederek hatalarımı,
Tam da kendimi buldum derken,
Karıştırdı gene olaylar hâfızamı.....

Acısıyla,tatlısıyla hayat,
Yaşattırıyor kendini,
Geçmişe şöyle bir bakarak,
İp'le çekiyor insan geleceğini.....

Olgunlaşıyor zaman'la insan,
Pişerek olaylar'la,
Ham olanlar,bir ömür oluyor pişman,
Yaşam sürüyorlar ah! larla vah! larla.....

İbrahim Tetik

Ah!! ayrılık.

Yürümek yalnızlığa,
Dönüp bakmadan arkaya,
Bile bile, çekeceğini,
Hasretleri özlemleri,
Baş tâcı edeceğini
Bile bile hemde yaşayarak,

En acımasız fîrakların kol gezdiği,
Tâ derinlerden duyduğun acıların bile,
Târifini yapamadığı tebessümler,
Beliriverir yüzünde,

Sızlayan kalbinin ritimleri,
Hep aynı melodiye mırıldanır,
Ah!!! hasret Ah!!! ayrılık....

İbrahim Tetik

Âhenk.

Halâ mı? inat,
Hayret ki ne hayret,
Ümitsizliğe olmuşsun kanat,
Mâziye gömülmüş geleceğe olmuşsun ibret....

Oysa ümitlere açıversen kulaç,
Olur ufuklar rengârenk,
Yaşamın olur anlamı,
Neşe sevinçlerin alır bir âhenk

İbrahim Tetik

Âhiret gemisi.

Durmadan hız almada âhiret gemisi,
Binip kurtulmaktır,gerisi teferruat,
Fânisin,barındırmaz fâni dünya seni,
Yâr edinmez bu âlem ne seni nede beni.....

Nedendir bilinmez bizdeki bu anlaşılmaz hâl,
Olamazsın olamayız bizler bu dünyayla hemhâl,
Ebedîyetler eder bizleri ancak tatmin,
Öyleyse ALLAH aşkına nedir bu bizlerdeki ahvâl.....

Özümüz bir damla su,
Sonumuz bir avuç toprak,
Bunlardır işte gerçeğimiz,
Hâl böyleyken nedir hâlâ gurur dağına tırmanmak.....

İbrahim Tetik

Âhireti ve ÖLÜM'ü.....

Uykusundayım,
Olmayan sabahların,
Sormaktayım adres,
Çıkmazın'da sokakların,
Bakıyorum,
Sabit noktaya kaç kez,
Duyuyorum,
Aynı Şeyleri hep nakarat,
Bekliyorum,
Bilmeden neyin ne olduğunu,
Özlüyorum,
Özlem'le,hasret'le vuslatı,
Söylüyorum,
Döndüğünce dilim,
Korkuyorum,
Ürkek'çe,
Atılıyorum,
Sakinmadan budak'tan gözümü,
Yine de düşünüyorum,
Âhireti ve ÖLÜMÜ.....

İbrahim Tetik

Âhiretin ta kendisidir.....

Bir derdin dermânı,
Dert'tir bir başka dermâna,
ALLAH için ömrün bir ânı,
Sebeb'tir ebedî hayıtı kazanmana.....

Bilinse hikmeti musîbetin,
Hiç olunmazdı şikâyetçi,
Ömür içinde herbir saatin,
Bire bindir kazancı.....

Sonu zafer sabrın,
Hem de büyük mükâfatı,
Teziyok bugün'den yârın,
Rabbine hakiki kul olmalı.....

Bir misâfirhâne bu dünya,
Bizler ise misâfir,
Gördüğün bir ömür rüya,
Âhiretin ta kendisidir.....

İbrahim Tetik

Akıllı insan.....

Akıllı insan,
Ne fazla kazandığına sevinir,
Ne de kaybettiğı şeylere üzölür,
Akıllı insan,
Dünyanın fâni olduğunu bilir,
Rabbi karşısında iki büklüm bükölür.....

İbrahim Tetik

Aklım'la çıktım seyhate.....

Aklımla çıktım seyhate,
Birebir arkadaşça,
Tabi kalbim,vicdanımla beraberinde,
Yâni tam takımca.....

İrdeledik bir geçmişi,
Ne var ne yoksa,
Var mâzinin istikbâlle ilişkisi,
Maksat hesap sormaksa.....

Herkes kendisi yaşar hayatı,
Biçilen ömür miktarınca,
İster iyi,ister kötü olsun yaşantı,
Dönülmez başa artık sona varınca.....

İbrahim Tetik

Akmada su gibi zaman.....

Akmada su gibi zaman,
Tanımadan engel,
Bir yaprak mîsâli içinde insan,
Yok rahat o'na,bu akıntı durmadan.....

Dönüyoruz içinde zaman çarkının,
Hal'den hâle dönüşerek,
İmkânsız olduğu an,imkânların,
Bir umut adına,
Çâre urbasına bürünerek.....

Nereye kadar bu yaşam,
Olmalı bir sonu,
Kalmalı dünya'da gam ve tasam,
Ebedî olmalı artık benim âhiret yurdu.....

İbrahim Tetik

Aksetti duygusallığım.....

Aksetti duygusallığım kalbime,
Coşan hislerim vuruyordu,
Sahili kamçıl原因 dalgalar mîsâli,
Dayanamıyordu,
Yalçın kayalıklar dâhi o güce,
Öyle bir yanmada idi ki gönlüm,
Kazandan dökülen yanıcı su gibi,
Boşanıyordu göz pınarlarımdan yaşlar,
Bir mâsumiyet beliriveriyor du çehrem de,
Akıp gelen yaşlar ise,
Sanki bir daha ki akacak olan yaşlara,
Yer hazırlıyor gibiydi,
Gene aksetti duygusallığım kalbime,
Yine yakıcı,yine kavurucu,
Yine beni benden alan ben ile.....

İbrahim Tetik

Al kendini paranteze.....

Kendini almalısın bazen paranteze,
Dipnot olarak ta okunmalısın,
Sayfa'lar açmalısın,mantık'lı her güzel söze,
Okunmak için'de,biraz akıcı olmalısın.....

Çekilmez olmamalısın,
Herkes kabullenmez ki bu yükü,
Olmalısın cıvıl,cıvıl hayat dolu cana yakın,
İnsan'lığını o zaman,keşfet'melisin çünkü.....

Önce bir sev kendini,
Barışık olmaya daim çalış,
Hoyrat'ça kullanma,o güzel bedenini,
Yaratan bak sana,ne hüner'ler takmış.....

Sev,sevil ol sevimli,
Bak o zaman,neler olacak,
Mutsuz kılmaz insanı,hiçbir sevgi,
Çünkü,o sevgi ne sevgililer bulacak.....

İbrahim Tetik

Aldı götürdü.....

Aldı götürdü yıllar,
Gençliğimi,
Güzelliğimi,
Servetlerimi,
Sevdiklerimi,
Herbir şeyimi,
Aldı götürdü yıllar,
Beni ben'den,
Keserek faturasını,
Geçen herbir günden,
Hat'ta dün'den,
Gelecek günler den,
Yaşanmamış ömürden,
Yükledi omuzlarıma,
Tüm bunların hepsini bir'den,
Aldı götürdü yıllar,
Geçen günlerimi de alıp,
Gelecek günler'le beraber.....

İbrahim Tetik

Âlem sarayında.....

Âlem sarayında,bak seyret bir şöyle,
Herbir şey ne kadar nizâm ve intizamlı,
Görevini yaspmakta herşey,birlik içinde el ele,
Bir görevini sende,şükret tevekkül et olma nazlı.....

Bulamazsın ki,hiçbir zerre görevsiz,
Herşey bir gâye,maksat için yaratılmış,
İtimât et kaderine,olma sakın nasipsiz,
Tadacaksın ÖLÜM'ü sende,ÖLÜM'süz kim varmış?

Hiçbir azân,zerrelerin değil ki senin,
Nasıl sahip çıkabiliyorsun? ,
Bir modellik yapıyor,Rabbine bedenini,
Şikâyete yok hak'kın,ücretini zâten peşin alıyorsun.....

Ebedîyetler unutma! ! Fâni'den çıkar,
Yeter ki,küllî ve hadsiz bir niyetle ömür geçir,
Güvenme gençliğine,günahları boynuna sarar,
Uhrevî hayatı gâye edin,sonra bâki meyveler verir.....

İbrahim Tetik

Alışılmışın ötesinde.....

Aynı yer aynı yüzler,
Sıkar hep insanı,
Zamanın kuklaları olan saatler,
Getiriverir sona her bir canlı yaşını.....

Aynı ruh aynı heyecan,
İnsana gelmez farklı,
İmkânsızlıkları siler varolan imkân,
Bunlar insan psikolojisiyle alâkalı.....

Aynı tat aynı lezzet,
Vermez insana haz,
Alırsan ki,nasihatlardan bir ibret,
Olur hayat ılık,gölgeli bir yaz.....

Aynı değildir hayat,
Müsaittir değişmeye,
Onda yoktur hiç eden rahat,
Ona gelen adaydır ölmeye.....

Alışılmışın ötesinde,
Farklı tarz,farklı bir ritimde,
Kucak dolusu,doya doya sindire sindire,
Oynamalı rolünü,o beyaz perde de.....

İbrahim Tetik

ALLAH aşkına.....

Bir sor,bir ara ALLAH aşkına,
Ne yaptım? ,sana bu kadar,
Hatıra'ları,bir gönder hafızana,
Biliyorum ki,onlar da benim gibi ağlar.....

Sevdim,ama sevgili gibi inan sevdim,
Gerekirse hiçe saydım,uğruna hayat'ı,
Ayrıldı benden,seni sevdiğim için sevdiklerim,
Şimdi ise arar oldum,kendim'de kabahat'ı.....

Hani demiştin ya:'ne olur? ,ayrılmayalım 'diye,
Ölüm ayırır ancak,demiştim bende,
Gömüverdik,şimdi o söz'leri mazi'ye,
Ayrı dünya'ların insan'ları olduk,baksana ikimiz'de.....

Bilmem ki,neden? bu soğuk'luk,
Anlamış değilim,hala inan,
Mahkum ediyor ikimizi,mazi'deki suç'luluk,
Bir ömür zulme uğrattıyor,içimiz'deki vicdan.....

İkimiz'den yanaydı,tüm sevgileri dünya'nın,
Bizim'le doğar,batar dı güneş,
Neydi sebebi? ,ALLAH aşkına,bu denli ayrılmanın,
Şimdi oluverdik,karşılık'lı birer kalles.....

Yıprandık sevdiceğim,çok yıprandık,
Herbir gün geçti,üzerimiz'den,
Unuttuk vuslatı,firak'a,özlem'e odaklan'dık,
Biter mi diyorum bunlar? ,ten'den can çıkmadan.....

İbrahim Tetik

Allah bir'dir.....(1)

Başka şey'lere müracaat edip yorulma,
On'lara tezellül edip,minnet çekme,
On'lara acizane boyun eğme,
On'ların peşine düşüp,zahmet çekme,
Onlar'dan sakın! korkup titreme,
Çünkü,ALLAH bir'dir.....

Herşey'in anahtarı,o'nun yanın'da,
Herşey'in dizgini,Onun elinde'ir,
Herşey o'nun emriyle,halledilir,
Emir ve iradesi,havl ve kuvveti olmazsa,
Hiçbirşey,hiçbirşeye müdahale edemez,
Mülk umumen o'nundur,
Sen ise hem o'nun mülkü'sün,
Hem memlûkü'sün,
Hem mülkün'de çalışıyor'sun,
Tüm hamd ve sena,
Medih ve minnet,Ona mahsus'tur,
O'na layıktır,
Nimet'ler o'nundur,
Ve o'nun hazinesin'den çıkar,
Hazinesi ise,devamlıdır,
Bitmez,tüknmez,
Çünkü ALLAH bir'dir.....

İbrahim Tetik

Allah bir'dir.....(2)

Hayat veren o'dur,
Hayatı rızık ile, idare eden'de o'dur,
Sen, hayat'ın ağır yükünü omuzuna alıp, zahmet çekme,
Çünkü, ALLAH bir'dir.....

Ölümü veren o'dur,
Yani hayat vazifesin'den terhis eder,
Fani dünya'dan yerini, hayatı bakiye'ye değiştirir,
Her hayır, o'nun elindedir,
Her yapılan hayrat'lar, O'nun defterine geçer,
Çünkü, ALLAH bir'dir.....

O Vahid'dir, Ehad'dir, herşeye kadir'dir,
Hiçbirşey, o'na ağır gelmez,
Bir baharı yaratmak,
Bir çiçek kadar, o'na kolay'dır,
Cenneti yaratmak,
Bir bahar kadar, O'na rahat'tır,
Çünkü, ALLAH bir'dir.....

Ölüm'le biz,
Fena'ya, yokluğa, hiçliğe, zulumata, çürümeye, dağılmaya, değil,
Sonsuz'luklar sahibinin ikram'larına, mazhar olmaya gidiyoruz,
O zaman ölümü, erkekçe gülerek,
Karşılmalıyız,
Çünkü, ALLAH bir'dir.....

İbrahim Tetik

ALLAH için sevmek.....

Sözün güzeli kısalığında,
Hazmın kolaylığı az yemektir,
Tesiri nasihatın dinlemede,
Hakikî kardeşlik,ALLAH için sevmektir....

İbrahim Tetik

ALLAH'ındır rızık.....

Hırsı bırak,
Sarıl tevekküle,
Ancak gelir yazılan başa,
Anlamak istemesen bile.....

ALLAH'ındır rızık,
Değil kimsenin başka,
Yeşiledir ancak insan insana,
Aciz'dir bil ancak onlar'da....

İbrahim Tetik

Almayı.....

Almayı unutma! gözlerini yanına,
Giderken bir yere,
Tefekkür ederek bak,Rabbinin sanatına,
Bir manâ,değer kat yaşadığın günlere.....

Unutma! aklını da yanına almayı,
İdrâk etmek için gerçekleri,
Öğren artık kendine de sahip olmayı,
Aldatmasın seni şeytan ve nefsinin istekleri.....

Saraylar da otursan da,
Gireceğin iki metre yer,
Bir ömür kuş tüyünde yatsan da,
Sadece toprak olacak bak yattığın yer.....

İbrahim Tetik

Anlam yüklü birer kelimeyiz....

Tuttum nefesimi,
Derince bir 'of'çekerek,
İrâdem dışı yapıverdiğim,
Bu hayıflanmayı,
Mâzideki yaşanmışlara bağlıyordum,
Film şeridi gibi,
Geçerken önümden herbir karesi,
Hayalhânemin odalarındaki,
Arşiv dosyalarından çıkıp,
Âdeta capcanlı,tekrar o günlere,
Misafir ediyorlardı,sahipleri olduğum beni,
Bedbîn zamanlarda,
Karmakarışık duygularımı,
Düzene sokmak adına,
Biraz ikâz,DİKKAT! ! ! !
Lambalarıydı herbiri,
Sağlıklı düşünmeye çalışarak,
Kurduğum cümleler elimden tutmuş,
Ağırlaşmış bedenim,
Birden ayaklanıvermişti,
Korku âcizliğin işâretiydi,
Onun için fitratımdaki,
O hissi,aklıma dahî getirmemiştim,
Hemhâl olmak istemiştim,
Yüzümdeki tedirginliği silip,
Ümitlerimi yüklenecek,
Fikirlerle sahip olarak,
İşin özü,hülâsası,
Hepimiz,her varlık,
Sonsuz bir anlam yüklenmiş,
Birer kelime değilmiydik?

İbrahim Tetik

Anlatamıyorum.....

İçimdeki arzu'yu,his'si anlatamıyorum,
Ne yapsam,bu sevgi'yi içimden atamıyorum,
Çaresizim,çıkamazdayım,inanın şaşkınlaşıyorum,
Bu canı Rabbi'min,emaneti diye taşıyorum.....

Durulmayan,bulanan bir göl misaliyim,
Çağlamaya,coşmaya çok ama çok hasretim,
Yeşereyim derken,yakalandı kış'a ümit'lerim,
Meyve vermiyor artık dalında,o asır'lık fikir'lerim.....

Ne denli bilinmez,bu garip his'ler içimde,
Hayatın ızdırap hikayesi,okunuyor bak bedenim'de,
Herbir gün'ün,ayrı öyküsü var,hafıza'mın köşesin'de,
Kalakaldım inanın,garip öksüz,bilinmezlik'ler ülkesin'de.....

Gencim,gencim derken,gelivermiş bir'den ihtiyar'lık,
Güç'lü,kuvvet'li hafızamın yerini,almış bunak'lık,
Adım adım gidiyorum,kabire orası ise pek karanlık,
Var mı peki bunlara çare? ,yok böyle söylüyor mantık.....

İbrahim Tetik

Anlıktır Ömür.

Anlıktır yaşam,
Biter iniverince göz kapakları,
Terk eder ruh beden denen haneyi,
Herşey ama herşey faydasızdır artık,
Beden solmuş,
Kalp durmuş,
Dil olmuş lâl,
Sözmüş feri gözlerin,
Kalmış arzular yarım,
Dilekler askıda,
Anlıktır ömür,
Sadece göz kapakları iniverinceye,
Derin bir sessizlik,
Çınlatır küçük bir dünya olan insan bedenini....

İbrahim Tetik

Antika eser.....

Vücut dili de konuşur,
Anlarsan eğer,dilinden,
Hissiyat'ları,arzu ve emelleri hadsiz dir,
Alacağı şimdi,bir dirhem lezzet'i,
Çok görür,ileride alacağı bin batman lezzet'ten.....

İnsan,antika bir şaheser,
Tüm kainat'ın,küçük bir fihristesi,
Öyle bir alem'ler,mevcut ki içinde,
Kat kat sema'lar,kat kat katmanlar,
Derc edilmiş vücut'una,herbir numunesi.....

Damarları andırır ırmak,çay ve nehir'leri,
Her hücre'nin muhteşem,nizam'lıdır görevleri,
Öyle bir denge var ki,vücut makinasında,
Her çark,Rabbi'nin ismiyle,dilemesiyle döner,
Hayat verir her defasında,izniyle yaratan'ın ilahi nefes'leri.....

İbrahim Tetik

Aradım yıllarımı.....

Aradım yıllarımı,
Geriye dönük,
Nâfile lâkin,
Çekilmiş perde, sis'li ve sönük.....

Düşündüm geleceğimi,
İlerleyemedim ileri,
Meçhul her ânımız, olmuş muamma,
En güzeli'dir beklemek geçen günleri.....

Yaşanan her günümüz,
Oluyor mâzi,
Zâman-ı değil mümkün durdurmak,
Bizler de bırakıyor derîn izi.....

İbrahim Tetik

Aramızda....

Amelin'le,gönlün'le,fikrin'le,güzel'leştir dünya'yı,
Çöl'de bile olsan,serap'lar la doldur,gördüğün rüya'yı.....

Sanıyormusun? ,bu aciz'liğinle,dünya'da kalmayı,
Kır'at dünya'yı cazibeli,çekici gösteren aynayı.....

Gelen gider,giden gelmez,yaratan'ın kanunu,
Mahcup etmez Rabbim,kendine bağlanan hiçbir kulunu.....

İstemeliyiz,dua etmeliyiz,arzu etmeliyiz,iki cihan mutluluğunu,
Çeker alır mevlam,kendine ait olan,biz'deki ruh'unu.....

İbrahim Tetik

Arasıra..(1) ...

Bülbül güle olan aşkından,divane olup susmaz olmuş,
Fıtratındaki aşkı saklamış baharları,bekler dururmuş.....

Yerdeki zerre'den,gök'teki yıldız'lara,burç'lara kadar,
Kainatta'ki tüm hayvanat ve nebatat,Rabbi'ne tam itaat'kar.....

İbadi sonsuz'luk,bu fani alem'den geçiyor,
İnsan ne kadar? asi'de,isyankar'da olsa,yine aslına dönüyor.....

BEN deme,BİZ de,kır kurtul enaniyet putun'dan,
Sıyrıl,temiz'len artık,kibir ve gurur'dan.....

Sana yakışmaz insan olarak,yaratana asi olmak,
Ruh'lar alémin'de sözün var,olur mu? kulluk'ta tembel olmak.....

Yaşarken ölmek,çekilmez kılar hayatı,
Kopartır atar,ümit ile hayat ve sevinç hattını.....

Şilkelen şöyle bir kendine gel,vicdanına kulak ver,
İnce'den ince'ye hisset,duyguların,his'lerin ne der.....

Öyle bir yaşa ki hayatı,hayat seninle hayat bulsun,
Çaresizlere,ümitsizlere bu halin,tükenmez umut olsun.....

Aynaya bir baktım,ne göreyim? beyaz mı beyaz kıllar,
İhtiyar'lığın alameti değilmiydi? bunlar,almaz dar akıllar.....

Vücudumuz bir bina,düşüyor hergün bir kerpici,
Bin nasihat'tan daha tesir'li,ölüm daha sahici.....

Hergün küçük kardeşi ölüm'le,beraber yatıyoruz,
Tek farkı büyük ölüm,geldiğin'de bir daha uyanmıyoruz.....

Dünya'da ihtiyarlan'dı,dinlenmek ister,
Rabbim'in emrine bağlı,tamam dedimi biter.....

Güneş ışığını saçıyor,sırf görevi olduğu için,
Onu kızdırıyor,kavuruyor günah'ları biz'lerin.....

İbrahim Tetik

Arasıra.....

Deruni hisler'le,dopdulu şu gönlüm,
derken yaş dört,ondört,şimdi kırk sonlanıyor bak ömrüm.....

Geçiyor su gibi,adeta gün'ler,
Bakmazlar hiç sana,dönüp arkasını giderler.....

Ömür akçesini,keşkeler'le tüketme,
Vereceksin emaneti birgün,sakın ola direnme.....

Asır'lar yıl'lara muhtaç,yıl'lar ise gün'lere,
Değıştik'çe,peşin sıra dolduruyor'lar,biz'leri kabir'lere.....

Aslın toprak,özün toprak,mayan toprak,anan toprak,
Gene seni basacak bağına,o kara toprak.....

Var mı öyle? ,ebediymiş gibi,dünya'da kalmak,
Ağırlayacak seni birgün,o haşmet'li konak.....

Kimilerine daralır,kimilerine genişler kabir,
Ameline göre gelir'ler sana,münker ve nekir.....

Ya cennet bahçesi,ya da cehennem çukurudur kabir,
Talip olana,daha dünya'da bilet'leri kesilir.....

Vehennem lüzumsuz,cennet ise ucuz değil,
Gidersen amel'siz,kalıverirsin orada,zel zebil.....

İbrahim Tetik

Artık yeter...! ! ! !

Artık yeter ! ,
Verbir çekidüzen kendine,
Sırf dünya için mi yaratılmışsın ki? ,
Tüm vaktini ona sarfediyorsun,
Geliver kendine artık ! ,
Ebedî bir hayat seni beklemekte,
Bu dünya ise,
Tüm şaşasıyla,
Ahirete nisbeten bir zindan hükmünde.....

İbrahim Tetik

Asr-ı saadet.....

Çiçek'ler bahar'da açar,ümit'ler gönül'de,
Ecdad'ımın iman kokusu gelir,esen yeller'de,
Hala ilim,irfan izleri var,dört bir yer'de,
Yeretsmiş'tir adalet'leri,konuşulur tüm diller'de.....

Biz'lere miras kaldı,onların şanlı geçmiş'leri,
Ayrı ayrı birer tarih yazmışlar'dı,şanlı asker'leri,
Kılınç kullanmadan,fethettiler tüm gönülleri,
Huzur iklimin'de yaşıyor'du,bütün belde'leri.....

Altıyüz sene dört bir kıt'aya,hükmet'tiler,
Yahudi'ye,hristiyan'a,müslüman'a,bir idi mahkeme'ler,
Kur'an'dan süzülüyor'du,bütün hakikat'ler,
Onun için huzur'luydu,emri altındaki millet'ler.....

Onlar'da her zaman,hak haklıy'dı,
Haksız'lık ezilmek için,ayak'lar altınday'dı,
Doğru'luk,dürüst'lük,mert'lik yaşantılarıy'dı,
Onları heran hesaba çeken,vicdan'larıydı.....

Hak'kın hatırı için,kendi hatır'larını kırarlar'dı,
O zaman adalet tecelli etti,o ne muhteşem iman'dı,
Bir'ilk,beraber'lik içindeydiler,kavga hiç yaşanmadı,
Çünkü kalp'lerin'de,manevi bir yasak'çı vardı.....

İbrahim Tetik

Asrımız.....

Günah işlemenin,kahramanlık sayıldığı devir,
İşlemeyenin ise,suçlu olduğu asır,
Allah'ın sevmeliklerinin,bayraklaştırıldığı,
Sevenlerin ise,idam sehpasına çıkarıldığı dar ağacı,
kalp'lerin madde'yle yoğrulduğu,
Maneviyat'a yabani,insan yığını,
Köstek vurulan,canlı,taze gerçekler,
Felsefe'yle şaşkınlaşmış ruh'lar,
Boş laf'lar ile gevezeleşen akıllar,
Dedikoduyla,gıybet'leşen sohbet'ler,
Dost'lukların menfaat'le endekslendiği,
Kardeş'liklerin,miras ile noktalandığı mekan,
Sevinç'lerle,keder'lerin kavgalı olduğu pist alanı.....

Binbir türlü hastalığın baş gösterdiği,
Sağlığın sıfır'ın altında,eksileri takip ettiği derece,
Müslüman'lığın suç sayıldığı,
Yaşamanın ise,müebbet hapis'le sonuçlandığı adaletsiz mahkeme,
Yüce adaletin dahi,
Adalet saray'larında,hiç sayıldığı yer,
Gövdeyi götüren,kan'ın pınar'ı,
Ümit'lerin,çarmıha vurulduğu,
Ümit'sizliğin dal,budak salmış,bakımsız bahçesi,
Rüşvet'in alınıp,verildiği,
Faiz'in rahatça kullanıldığı,risk'li banka,
Güç'lünün hak'lı,
Güç'süzün ise,hak'sız sayıldığı kanunsuz madde,
İyi ve kötü'nün,omuz omuz'a dolaştığı,
Boş kalabalıklı cadde,
Hayır ve şer'in satıldığı,
Demode olmuş bakkal.....

Kısaca asrımız 'HADİS' ile sabit olan,
Ahrzaman'ın ta kendisi,
Ne dersiniz? ,yerinde değil mi?

İbrahim Tetik

Aşkın'a.....

Dağlar'ı delmek ferhat'a has,
Şirin'in aşkına,
Göller'i,sahra'ları tepmek,mecnun'a has,
Tutuşup,yandığı,leyla'nın hatırına.....

Göz'lerden akar,durmaz yaş,
Yanan kalbin,feryad'ından,
Gönül'de durmaz,şah'lanır arzular,
Çatlamadan ulaşmak için,açık sine'lere.....

Ölüm canlı'lara mahsus,
Ahiret,hesap adına,
Kabir ise,ağzı açık bekler,
Cennet,cehennem adına....

İbrahim Tetik

Ay ışığında.....

Ay ışığında yıldızları saymak,
Mehtaplı gecelerin lûxüdür,
Hele birde yerindeyse keyfiniz,
deme gitsin,
Asma kandiller gibi parıldayan,
Yıldızlar altında,gecenin zifiri karanlığı,
Mekânınıza dahi uğrayamaz,
Hep birden bırakıverirler meydanı size,
Hele hele birde gönül ufkunuz aydınlıksa,
Hangi karabulutlar ona perde olur acaba? ,
Olabilir mi ki acaba? imkânlar ötesinde,
İhtimâl ise,samanyolu denilen yıldız,
Kümesinden bir yıldız kadar bile değil,
Cisminizi soyup burada,ruhunuzlla beraber,
Hayalhânenizi de alıp dolaşmaya,
Ne dersiniz? ,
Çıkıverseniz yükseklere,
İstermisiniz acaba? bir daha,
Geri dönmek cisminize,
Her halde bu soru karşısında biraz düşünmek,
Akıllıca olacaktır,
Düşünün çünkü; zamanın zamanı var,
Bir ilâçtır o,
Her olayın capcanlı,gerçek şahididir o,
Bir hâkimdir o,
Bir davalı da olur,davacıda,
Nasıl? nedir? sorularının birebir,
Muhatabıdır o,
Beraatı en somunda veren de o,
Akıl terazimizle de,
Bir tartarsak,fâni hayatımızı,
Hiç yer edinemeceği de bir gerçek,
O yüce kefe de,
İşte yaşantımızın rotasını,
Bunları bilerek çizersek,
Umarım kutlu,ebedî mutluluklara,
Daha da bir emin şekilde yol veririz ömrümüze.....

İbrahim Tetik

Aydınlanmışsa.....

Aydınlanmışsa,
Semâsı gönlünün ümit ışıklarıyla,
Hangi karabulutlar,
Konaklayabilirler acaba oraya? ,

Ettirmışsen ki kendini,
Bizsiz bir hiç olan hayata,
Gelebilirler mi acaba? ,
Sahte azrailler,
Ruhunu almaya?

İbrahim Tetik

Ayır zaman kendine...

Biraz ayır zaman kendine,
Olsa da bir iki nefes,
Ol muhatap alda kendini karşına,
Verme hayat canlısı var iken gölgene.....

Varsın kendin de,yok bil başkası,
Bilme yük sakın kendini kendine,
Olsa da derdin,dermânı yine sende,
Aldatmasın seni,başkasının şaşaası.....

Düşün derice bir,kimim ben? ,
Gidiyorum nereye,geldim nereden? ,
Gelmiyor giden,gidiyor bak gelen,
Neden halâ oyalanıyorsun,bu fanî de sen.....

Gerek yok bilme hiçbir şey,
İlgilendirmiyorsa ki,hiç seni,
Şunu iyi bil,lâkin sakın ola unutma!
Biliyorsun demektir unutma her şeyi,
Biliyorsan ki haddini.....

İbrahim Tetik

Aynalar...(1)

Aynalar...

Neolur? yıpratmayın beni,
Beni almayın ben'den,neolur? ben'den beni,
Bırakın bana beni,ayrı koymayın bana beni,
Sadece ben olayım,değiştirmeyin ben olan beni.....

Aynalar...

Pişman ettiniz,boy attığıma,
Özetini çıkarttınız hayatımın,lüzum kalmadı yaşamama,
Sebeb kalmadı artık,karşınız'da kalmama,
Ettiniz pişman,bin pişman doğduğuma....

Aynalar...

Bana beni,tarif edin,söyleyin,
Bana beni anlatıp,şikayet etmeyin,
Beni ben'le barıştırıp,karşılıklı'lı söyletin,
Beni ben'den başkasına,teslim etmeyin....

Aynalar...

Bana mı? ,sadece intikamınız,
Beni ben'den soğutmak mı? amacınız,
Ben'le beraber olup,bana karşı'da olsanız,
Varsam eğer ben,değer kazanır sizin varlığınız.....

Aynalar....

Beni benim'le dost kılın,
Bulun aramızı'da,birbirimiz'le bizi uzlaştırın,
Yüzleştirin'de beni,ben'le,bizi utandırın,
Ne demek olduğu anlaşılsın artık,beni ben'le kandırmanın.....

Aynalar...

Ben ben değilim karşınız'da,
Birtek siyah saç kalmamış,vucudumun başın'da,
Dökülmüş kaşlarım,ihtiyar'lık emareleri belirmiş,şağağlarım'da,
Ben beni bırakıyorum artık,benim'le beraber olsam'da.....

İbrahim Tetik

Aynalar...(2)

Aynalar...
Bana beni gönderin,
Bana faydası olmaz,ben'siz bu bedenin,
Bana gelmez boyu,ben'siz biçilen kefe'nin,
İçi dolmaz ben'siz,bana açık olan kabrin.....

Aynalar...
Nedendir? benim'le uğraşıyorsunuz,
Her defasın'da beni,bana şikayet ediyorsunuz,
Yoksa beni,bana çok mu görüyorsunuz? ,
Zaten'dir beni,sürekli benim'le avutuyorsunuz.....

Aynalar...
Sahi'den bu ben miyim? ,
Beni tanıyamadım,bana ne söyleyeyim? ,
Bana beni değişik göstermiş'ler ne diyeyim? ,
Beni bana anlatsınlar'da,ben de dinleyeyim?

Aynalar,aynalar,aynalar,
Beni ben'den daha iyi gören aynalar,
Beni bana,teslim eden aynalar,
Beni benim'le bir bütün kılan aynalar.....

Aynalar,aynalar,aynalar,
İçim harap,dökük,dışımın süsü neye yarar,
Boy atmam karşınız'da,söyleyin nereye kadar? ,
Durduk'ça karşınız'da,moralim bana surat yapar,
Kalbim ise çekemediği dert'leri,üzerime salar.....

İbrahim Tetik

Aynalar.....(3)

Olmaz mı? yansıtmasanız gerçekleri,
Bire bir göstererek,
İhtiyarlatıyorsunuz,kendini genç bilen'leri,
İşte aslın bu senin diyerek.....

Boy göstermeye korkuyorum,
Yüzleşmemek için,gerçek'lerle,
İster istemez'de,gözüküyorum,
Eskimeye yüz tutmuş bedenim'le.....

Beni bana düşman ettiniz,
Nevar sanki,mecazi olsanız,
Karşınız'da oldu,vücudum halsiz ve aciz,
Değişen bana,bir değişmeyen ben bulsanız.....

Ah! bir'de içi dışa çevirseniz,
Bak ne insan'lar,tanıyacaksınız,
Pişman olacaksınız ayna olduğunuza,o zaman siz,
Artık kırılacak,dökülecek,sıkılacaksınız.....

Riyakar'ları,bir tasvir etseniz,
Ne oldukları belli oluverse,
Mert olanları'da,boy boy gösterseniz,
Her iki insan tipi'de ayrılıverse.....

Yaşanmış herbir karesi hayatımın,
Alın çizgilerim'de,
Titreyen ellerim,sarkan kaslarım,
Aynısı ama tıpkısı yansımış bak,senin üzerinde.....

İbrahim Tetik

Ayrı hünerdir olmak insan.....

Ayrı hünerdir olmak insan,
Harcıdır er kişinin,
Bilmek'tir haddini,değildir aşman,
Ne diyeyim vicdan da,insaf da senin.....

Saklama saflığını vicdanına,
Nefret,kinleri barındırma sînen de,
Sakin olma! kurban sen de inadına,
Çıkar karşına bil! sahici sen günün birin de.....

Filizlensin tomurcuklar yüreğin de,
Toplayıver salkım saçak sevgi meyvelerini,
Vadetsin geleceği ufuklar gözlerin de,
Aralayıver dünyanın'dan artık karanlık perdelerini.....

İbrahim Tetik

Ayrıcalığını.....

Tâlim ettiren,
En büyük eğitmen değil mi? ,
Yalnızlık...
Anlayabilene tabi,
Ah! keşke bir anlayabilsek,
O zaman işte,
Anlarınız hayattaki ayrıcalığımızı.....

İbrahim Tetik

Baba.....

Açtım açalı gözümü,
Seninle geçen herbir günümü,
Baba dediğim ilk sözümü,
Özledim be baba.....

Güzel ahlâkın mirâs bana,
Duacınım ömürboyu ben sana,
Seninle tattım hayatı kana kana,
ALLAH senden râzı olsun be baba.....

İbrahim Tetik

Baba...1...

Şefkati,merhameti öğrettin,
Halâ kılavuzum bana nasihatlerin,
Kaynağı sensin,aldığım kuvvetin,
Özüm,benliğim sensin be baba.....

Hep koruyucu meleğim oldun,
Benim için,çile ve dertlere meydan okudun,
Gülersem ki ben,sen o zaman mutluydun,
Mutluluk kaynağım sensin be baba.....

Ömrünü bana harcadın,
Benim yaşamam için,sen yaşadın,
Gözünü budaktan dahi sakınmadın,
Feda ettin kendini bana be baba.....

Hakkını ne yapsam ödeyemem,
Rızânı almadan senin billah ölemem,
Kilitlenir dilim,hiçbirşey söyleyemem,
Benim fermanım sende be baba.....

İbrahim Tetik

Baba...2...

Rabimizin rızâsı senden geçer,
İtaatsizsem eğer,burnumu sürter,
Atar cehennemine,cennetini haram kılar,
Yerim yurdum olmaz be baba.....

Hayata beni hazırlayan,
Herşeyiyle arkamda hazır olan,
Sinesine basan,sevgiyle kucaklayan,
Her zaman sensin be baba.....

Soyun,nesebin bana emanet,
Bir ömür etmem billah ihânet,
Olurda edersem ki şâyet,
Affımı isteyemem be baba.....

Kabrin geniş ve aydınlık olsun,
Rabbim senden ebedîyyen râzı olsun,
Kapanmasın amel defterin sevaplarla dolsun,
Bir ömür hep duacıyım sana be baba.....

İbrahim Tetik

Bağımlıyım.....

Bağımlıyım sana,
İrâdem dışı,
Alışılmışın ötesinde,
Nedeni bilinmeyen sebeblerle,
Fark atarak hayata,
Sınır tanımayan yaşamımla,
Beşpere vermeden,
Dünya servetlerine,
Vermeden ödün,
Şan,şöhret ve makama,
İzzetim,şerefim,
Namusum ve onurumla,
Kefen boynumda,
Hayat yolunda,
Esirgemedен Ömrümü,
Sakinmadan gözümü budaktan,
Hiçe sayarak ÖLÜMÜ.....

İbrahim Tetik

Baharlar bana gelsin.....

baharlar bana gelsin,
Varsın karakış beklerken herkes,
Sabreden gönlüm dal,budak meyveler dersin,
Bir daha ki baharı hazırlarken,mevsimlerdeki nefes.....

Güllük,gülistanlık gönlüm,
Yeşillik baharlar içinde,
Meydan okumada mevsimlere gülüm,
Bahçemdeki güzelliğin en güzel yerinde.....

İbrahim Tetik

Baharlara namzet gönlüm.....

Baharlara namzet gönlüm,
Tâlip karakışa,
Mutluluğu bekleyen her günüm,
Fîraklarla geçiyor yakarışa.....

Ëtmek'te kolaçan,
Özlem'ler etrâfımı,
Beklerken haber vuslat'tan,
Bırakmıyor hasret yakamı,

Kaldım yapa yalnız,
Sadece kendim'le,
Ediliverdim idâma mahkûm,
Kanunsuz,nizamsız.....

İbrahim Tetik

Bahtiyarız.....

Emek'lenir önce,
Hemencicik yürünmez,
Anne,Baba ilk güvence,
Onlarsız hayat,şekillenmez.....

İyi'ye,kötü'ye,meyilli yaratılmışız,
Fitratımız söylüyor bunu,
Adem Babamız'dan,gen almışız,
Cennet olmuş çünkü,tövbe'sinin sonu.....

Şükür ki,yaratılmışız insan,
Bit,böcek.ağaç olabiliriz,
Cennet ve cehennem'lik olabiliriz heran,
Zaten,kazanmak için buraya,gönderildik.....

Dört mevsim misalimiz,
Belli değil,yaz ve kış'ımız,
Farklı yazılmıştır,kader'lerimiz,
Geçiyor çarkından feleğ'in,hayat'ımız.....

Taahhüt altındadır,rızkımız,
Daha ne gerek o zaman,telaşa,
Ebedi saadet'leri,vaadetmiş Rabbımız,
Yaparsak hayat'ımıza,iman'ı inşa.....

Gidiyoruz adım,adım,ebediyet'e,
Gayri ihtiyar'i,istisnasız,
Saadet'imiz için,gelirsek gayret'e,
O zaman hakiki bahtiyarız.....

İbrahim Tetik

Bâki kim var ki burada.....

Geliyor bizlere dünya hoş,
Bir bilsek ki sonu boş,
Gidiyor dönmüş te sırtını,
Halâdır uğraşıyoruz koş bakalım koş.....

Biliyoruz ki misafiriz,
Lâkin ev sahibi gibiyiz,
Düşünmeli misâfir gideceği yeri,
Bundan da hayret bîhaberiz.....

Bâki kim var ki burada,
Sel mîsâli tüm varlık akıp durmada,
Bugün yada yârın,
Bakmışız ki bir bizlerde orada.....

Azığımız olmalı hazır,
Dünya malı burada kalır,
Bomboş ki gider isek oraya,
Yalvarmaya yüzümüz mü kalır?

İbrahim Tetik

Bana beni....(1)

Bana,beni sordular,
Ben,beni tarif edemedim,
Bana,beni onlar anlattılar,
Ben, ben'deki hayreti gizleyemedim.....

Ben,benim'le yalnız değilim,
Ben'deki hayalhanem'de yanımda,
Var ben'de,ben'deki sır dolu kalbim,
Misafirim sadece ben,ben'deki vücut sarayım'da.....

Bana,beni sormayın,
Ben,beni bilmiyorum,
Bana,benim gözüm'le bakın,
Ben,bana tarif'siz kalıyorum.....

Beni,bana kefil etmeyin,
Ben,bana güvenemiyorum,
Beni benim'le yüzleştirmeyen,
Ben,ben'den zaten'dir kaçıyorum.....

Beni, bana övüyor'lar,
Oysa ben,beni beyenmiyorum,
Bana,beni layık görüyor'lar,
Ben,bana sadık olamıyorum.....

Beni ben'den çalmış'lar,
Bana,göre kılıf bularak,
Bana,beni aratıyor'lar,
Ben'deki dünya'yı,adım adım adımlatarak.....

İbrahim Tetik

Barındırma.....

Barındırma sinen'de,ümitsiz'liğı,
Söküp at,dal budağıyla,
Yaratılmış çirkin,görmen için güzelliğı,
Tüm haşmet ve ihtişamıyla.....

Çalışkan,azim'li,gayret'li,umut'lu ol,
Pabuç bırakma ümitsiz'liğe,
Karşılığın'da,rızık'lan sen'de bol bol,
Mert,civanmert ol,inadına namert'liğe.....

Tembel,miskin olma başıboş,
Dost'unun olursun,yüz karası,
Olmaman muhtaç namerde,ne de hoş,
Düşmanın da ol ma ha! maskarası.....

İbrahim Tetik

Bâri biraz.....

Çâresizliğin kol gezdiği vâdilerde,
İsterdim boy attırmak ümitlerimi,
Görür gibiydim umutlarımı ufuklarda,
Açıverdim huzur iklimlerine,gönül bahçemi.....

İstemedim hiç değişmesini mevsimlerin,
Olsun istedim hep,İlık gölgeli bir yaz,
Dondurur karakışlar,umut tomurcuklarımı,
Meyve versin dalında ümitlerim bâri biraz.....

İbrahim Tetik

Başarmalı.....

Yine bugün bir hoşluk çöktü içime,
Daha halâ gelemedim kendime,
Bir acıdır hâl aldı üzerim,
Yine çöküşüverdi karakışlar mevsimlerime.....

sağımı,solumu görmüyor,odaklanıyorum mâzi'ye,
Bir senli,bir benli yaşanmışlar karşımda,
Kırıldı cesâretim mecâlim kalmadı yarına gitmeye,
Oldukça böyle hazır günüm bitiveriyor yanımda,
Yine de mutlu,
Yine de neşeli,
Yine de hayat dolu,
Olmayı başarmalı.....

İbrahim Tetik

Bayramlar.....

Bayramlar,
Sevinçlerin, neşelerin,
Gününe beklediği,
Anlatılması zor,
Yaşanılması ayrı bir heyecan olan,
Tam gün mesai,
Kin.nefretlerin hapsedildiği,
Kardeşliğin dostluğu,
Şarmaş dolaş kol gezdiği,
İnce hassas bir espri,
Ah! nerede o bayramlar,
Nidâlarının duyulduğu,
Ancak, yaşayarak gene o bayramları,
Yakalamak adına,
Atılan kararlı adım,
Bir sonraki kuşağa,
Bayramları,
Bayram tadında mîras bırakmak.....

İbrahim Tetik

Bazen....

Bazen olur,sığmam nedense? ,engin'lere,
Ališılmışın dışında,bir yer mekan ararım kendime,
Zavallı bir mecnunum'dur,kimilerine göre,
En güzeli,hatta en tatlısı göçmek öteye,
Nasıl? ,iman ile,ne şirin'dir o zaman gitmek ÖLÜM'e.....

İbrahim Tetik

Beceremedim yine.....

Beceremedim yine,
Unutmayı seni,
İşlemişsin zerrelere vücudumun,
Fethetmişsin çok'tan bile beni.....

Bâzen almıyor hâfızam,
Bu denli sevgi'yi,
Olmuyor olmadı işte bak,
Bekliyoruz daha peki neyi?

Yıprandım çok inan sevdiceyim,
Farkındasın belki sen'de,
Baharımdayım,Lâkin sonbahar'da hislerim,
Bulamıyorum tat artık lezzet'lerin hiçbirin'de.....

Değil mi bana da yazık? ,
Söyle! Allah aşkına,
Ne yaparım nerelere giderim artık,
Sığınırım ne yapayım senin yokluğuna.....

Bir nefes mutluluk için,
Olsa veririm bin canımı,
Senin için gültânem inan senin,
Ederim feda tüm varlığımı.....

Bi denesek mi diyorum? ,
Bir iki kelâm yüz yüze,
Belki o zaman diyorum,
Kalmaz gerek hiçbir söze.....

İbrahim Tetik

Bedeli insan olmanın.....

Bedeli insan olmanın,
İçinde hayatın,
Acısını,tatlısını tatmak,
İnişli,çıkışlı yollar da,
Arayıp bulmak bir düzlük,
Acı,dert ve kederleri,
Değil ayak bağı,
Etmek telakki merdiven,
Tâ ulaşmak için mutluluklara,
Olursa olsun ne pahasına,
Durmak dimdik,
Hayatta gelen başa tüm sıkıntılara....

İbrahim Tetik

Bedenim içinde.....

Hayallerim yüksek,
Zevklerim ince,
Hislerim hassas,
Duygusal mı duygusal,
Kırılabilir cam mîsâli kalbim,
Sonsuz sınırsız emellerim,
Yutsa da dünyayı,
Tok olmayan hırslarım,
Velveleyle vererek herşeyi,
Panik atak heyecanım,
Savunma mekânızmam olan,
Asabiyetim,öfkelerim,
Bana emanet olan,
Benim olmayan,
Bedenim içinde.....

İbrahim Tetik

Bekle.....

Bekleme,
Şafağın sökmesini,
Güneşin doğmasını,
Çiçeklerin açmasını,
İnsanların gülmesini,
Bekle,
Şadece ve yalnız,
ÖLÜMün gelmesini.....

İbrahim Tetik

Bekledim hep bekledim.

Bekledim de durdum yârını,
Teziyok bugün den,
Yaptığımda dünün yâdını,
Mâtem esintisi esiverdi mâzi den.....

Bekledim hep bekledim,
Olmayan sabahların gecesin de nöbet,
Aralamak için sabahın da mutlulukları,
Dayanılmaz hasretlere ettim minnet.....

İbrahim Tetik

Bekleme.....

Bekleme,
Bekleme hiç beni,
Yok tâkâtım gelmeye,
Ne olur,
Ümit verme,
Umutlandırma,
Gezdirmes masallardaki,
Kaf dağlarında,
Alıp aklımı benden,
Avutma hayaller le,
Yabancı etme,
Beni bana,
Çalıp beni benden,
Yüreklendirme,
Şahlandırma,
Galâyana getirme hislerimi,
Okşama duygularımı,
Sahte kabadayılıklar la,
Bekleme,
Hiç bekleme beni,
Umutsuz yarınlara yol almak için.....

İbrahim Tetik

Beklemede herşey sırasını....

Günyüzünde görünüyor bak herşey,
Tasalanmana yok ki hiç gerek,
İlacı derler herşeyin zaman,
Zamansız gelmez ki elimizden birşey.....

Ayrı ayrı her mevsim,
Tadında tuzunda geliyor,
Bekleme de herşey sırasını,
Kâinat kıpır kıpır cap canlanıyor.....

İbrahim Tetik

Beklemekteyim.....

Benden önce giden adımlarımla,
Kaldırımlardayım,
Değil sağ, solu,
Sedece ve sadece hedefimi düşünmekteyim,
Meşgul etmeden fikrimi,
Yalnız kalbimle muhabbetteyim,
İrdeleyip bir bir mâziyi,
Geleceğimi çizmekteyim,
Dahası;
Vicdan terâzimle,
Tartıp tüm yaşadıklarımı,
Gönül rahatlığı içinde,
ÖLÜMü beklemekteyim.....

İbrahim Tetik

Beklenen gün.

Beklenen gün,
İşte o gün,
Geleceği söylenen gün,
Akıl sahiplerine ,
Israrla her defasında ısrarla,
Söylenen güneş gibi âşikar,
İdrâk etmemiz tembihlenen,
Hazırlıklı olmamız,

Beklenen gün,
İşte o gün,
Hesap günü....

İbrahim Tetik

Bekler oldum baharı.....

Bekler oldum baharı,
Bir öncesi gibi,
herbir zerresi bedenimin,
Durma da kurumayan gül gibi.....

Özdeşleş'ti nisan ile özlem,
Tıpkı yağmur gibi,
Herbir zerresi bedenimin,
Susamış çiçek'ler gibi.....

benim ben ile ben,
Olsun daha ne? ,
Bir'de bilsem keşke haddimi,
Olur zirvesin'de insanlığım hep'ten.....

İbrahim Tetik

Bekler oldum vuslatı.....

Yine hüsrân,yine bana hicrân'lar,
Dolu fîraklar'la günlerim,
Kapanmadan hiç,açılıyor yeni yaralar,
Olamıyor yine derdime derman lokman hekim.....

Bekler oldum vuslatı,
Bugün ha yârın,
Bıraktım nöbete,akşam'dan sabahı,
Peşindeyim doğacak olan şafağın.....

İbrahim Tetik

Beklesin kara günleri zâlim....

Beklesin kara günleri zâlim,
Aydınlığı hiç olmayan,
Üzülmesin, olmasın müteessir hiç mazlum,
Gökler'de duaları hiç bırakmayacak'tır rabbim.....

Mühlet verir, ihmal etmez rabbim,
Bu böyle biline,
Âhı kalmaz yer'de mazlum'un,
Bilmem ki güvenir zâlim daha neyine?

Zâlim almamalı mazlum'un âhını,
Çıkar âhes'te âhes'te,
Görülme de cilvesi bu dünya'da,
Olacak'tır elbet, çetin bir hesap âhiret'te.....

İbrahim Tetik

Bekliyorum seni....

Bir bir çekerek,
Günleri gözleyerek,
Şimdi gelecek diyerek,
Bekliyorum seni.....

Adaklar adayarak,
Cümle âleme duyurarak,
Gözyaşları akıtarak,
Bekliyorum seni.....

Kendimi hazırlayarak,
Güvenip inanarak,
Sana sâdık kalarak,
Bekliyorum seni.....

Hasretinden yanarak,
Vuslatı kucaklayarak,
Hayaller kurarak,
Bekliyorum seni.....

Kimseye bakmadan,
Her söze inanmadan,
Bıkıp usanmadan,
Bekliyorum seni.....

Nöbetler tutarak,
Saatleri kurarak,
Günleri bir bir sayarak,
Bekliyorum seni.....

Herşeye rağmen,
Sevgimiz bitmeden,
Habersizce özleminden,
Bekliyorum seni.....

Fotoğraflarına bakarak,
Mektuplarını okuyarak,
Hislenip duygulanarak,
Bekliyorum seni.....

Yeter artık diyerek,
Hasreti özlemi bitirerek,
Bahar da gülleri dererek,
Bekliyorum seni.....

TETİK bîçâre seni,
Yazarak şiirlerini,
ithaf ederek sana herbirini,
Bekliyor bak seni.....

İbrahim Tetik

Bekliyorum seni.....

En geniş hayallerle,
En derin hislerle,
En içten sevgilerle,
En tatlı sözlerle,
Sevecan bakışlı gözlerle,
Cana yakın dostluklarla,
Kucak kucak ümitlerle,
Ufuklar dolusu umutlarla,
Salkım saçak meyvelerle,
Tomurcuğa durmuş çiçeklerle,
Kâinatlar dolusu bitkilerle,
Nağme nağme bestelerle,
Ummanlar kadar sînelerle,
Bekliyorum seni.....

İbrahim Tetik

Belgesel.....

Birden dalmışım hayallere,
Bitiverdi yanımda hemen mâzi,
Çalışıyordum yol bulmaya,dolambaçlı günlere,
Şindirmişler sanki,bulamıyordum onlarda kalan hiçbir izi.....

Alır götürür bâzen beni,
Tâ bilmem nerelere hayalhânem? ,
Sorgular durur sormaz hiç nedenini,
Oysa mevcut arşivinde herbir karem.....

Oluştı bir albüm hayalhânemde,
Tüm mâzi teferruatıyla,
Daha yer var bellekte,gelecek günlere de,
Güzel bir belgesel çıktı ortaya acısı,tatlısıyla.....

İbrahim Tetik

Belki.....

Dönölmez yol'ların,çıkılmaz sokağın'dayım,
Her adımım bir dert,bir ızdırap sesi çıkarıyor,
Konusu olmayan,figüransız oynatılan film sanki hayat'ım,
Samimi,içten sandığım gülen yüz'ler de,sahte maskeler çıkıyor,

Hem herkesi,kendi terazim'le,tartma'ya çalışıyorum,
Oysa birisi kefenin,daim aşağıya çekiyor,
Yıllar'ca hayali,sahte sevgiler'le avutuluyorum,
Tiksinmiş artık kalbim,gerçekler'den bile iğreniyor.....

Söz'lerim kifayet'siz kalıyor,duygularım karşısın'da,
Ah! bir yenebilsem,içimdeki garip his'leri,
Yatmışım rüya'lara dalmışım,olmayan sabah'ın akşamın'da,
Yoramıyorum artık hayra,gördüğüm o güzel düş'leri.....

Gönül sema'mı kaplamış,zulmet'li bulut'lar,
Sağnak,sağnak yağıdırıyor,içime hayat'ın acılarını,
Yine deşiliyor,kalbim'deki o eski iyileşmeyen yaralar,
Dindiremem sancılarını,alsam'da lokman hekim ilaç'larını.....

Bir teşhis koyamadım,gönül hastalığına,
Yok galiba çare,tüm uğraşlar nafie,
Hala akıl erdiremedim,imkanların imkansız'lığına,
Geride kaldım,yetişemedim,yol almış bak dert'siz katile.....

Umudum kat'lı,göz'lerim hala yol'lar da,
Malum gelmeyeceği,ama bile bile kalbim nöbet'te,
Bir teselli bulamadım,gün,ay ve yıllar'da,
Gene nöbet'te kalbim,geliverirsin diye,zaman'sız bir vakî'te.....

İbrahim Tetik

Belli ki sensin.....

Sensin belli ki,
Varlığına inandığın kendin,
Münhasır'ken herbirşey sana,
Hemdem olamamak kendin'le tek derdin.....

Belli ki sensin,
İnatlaşan içindeki inat'la,
Bir yarış içindesin kendi kendin'le,
Aynı zaman'da senden önde giden dünyay'la.....

Sensin belli ki,
Adayan ömrünü hayata,
Bir varsın,bir yoksun mîsâli,
Meydan okuyan bu kâinata.....

İbrahim Tetik

Ben ben ben.....

Nedir ki değişen,
Aynı zaman,aynı dünya,
Aynı mekân,aynı ben,
Öyle bir ben ki,
Direnen zamâna,
Lâkin durduramayan ben,
Dünü kaymetmiş,
Bugüne ise sarılan ben,
Gelmesiyle yârının,
Bugünü de yitiren ben,
Ben ben ben,
Lâkin benim olmayan,
Bana emânet olan ben.....

İbrahim Tetik

Ben dost'um.....

Ben dost'um...

Dost'u,dost'ça,ölüm'üne severim,
Kırpmam budak'tan göz'ümü,canımı veririm,
İyi günün'de,kötü günün'de,gecesine doğuveririm,
Ben dost'um,dost sır'rını ebediyet'e götürüveririm.....

Ben dost'um...

Sahici,inandırıcı,gerçek dost,
Olmuşum,olurum'da dost yoluna post,
Can parçalarım,durmam el gibi yos,yos,
Ben dost'um,dost'u dost görürsem,olur ancak gönlüm hoş.....

Ben dost'um...

Paylaşır çoğaltır sevin'ci,azaltırım dert'leri,
Ekerim dost bağına,gönlüm'deki çiçek'leri,
Ümit'ler aşılır beden'lere,çoştururum sine'leri,
Ben dost'um,dost'um da görmek isterim tüm güzellik'leri.....

Ben dost'um...

Adam gibi adam olarak,
Yüreğimi,ortaya koyarak,
Canımı dost pazarın da,pazar'layarak,
Ben dost'um,dost olurum dost'ça kalarak.....

Ben dost'um...

Mecnun gibi,çöl'leri geçerek,
Ferhat gibi,dağ'ları delerek,
Musa gibi,deniz'i yol ederek,
Ben dost'um,Dostum'u korurum,düşman'ları ezerek.....

Ben dost'um...

Kefen'i boynum'a takarak,
Korku'yu korkutup,hiçe sayarak,
Dost uğruna,hayat'ı beş paraya saymayarak,
Ben dost'um,varırım dost'uma eti'mi,tırnağımı parçalayarak.....

Ben dost'um...

Ebediyen dost kalırım,
Dost'un gönlü'dür,benim sığınağım,
Dost'larım dır benim,ilham kaynağım,
Ben dost'um,dost'a layık eyle beni ALLAH'ım.....

Ben dost'um..

dost'ça kalalım inşaallah! ! ! ! ...

İbrahim Tetik

Beni bana sorarsan.....

Beni bana sorarsan,
Hep aynı adresim,
Kuytular da,gizbe yerler de,
Meçhul dünyalar'da,
İnanılması güç gerçek ötesi,
Hayallerin dahi hayal edemediği,
Kamufle edilmiş his'ler diyârın da,
duyguların yoğun olduğu,
Arzu ve isteklerin akın ettiği,
Tospembe dünyaların,
En görkemli,ihtişamlı,şâşaalı,
Zînetli yamaçlarında,
Beni bana sorarsan,
Hep aynı adresim,
Aynı mekân,aynı yerdeyim.....

İbrahim Tetik

Beni bana...(2)

İçimde beni sorgulayan,bir ben var,
Beni bana küstürmeyin,
Beni bana,mesafeli kılmış yıllar,
Benim'le beni,kavuşurlar belki, demeden.....

Ben,bana bir kamburum,
Ben,benim'le beraber,
İniş yok,hep yokuşu zorluyorum,
Ben belki beni,indirir diyerek.....

Ben,ben'den haber'siz dost bulmuş,
Keşke bana,ben bir danışsay'dı,
Anlamış ki artık ben,ben'siz olmuyormuş,
Daha önce keşke ben,beni kırmasaymış.....

Ben,bana bir dost,
ben,bana bir sırdaş,
Ben,bana bir yoldaş,
Ben,bana olmuşum,olmaz'sa olmaz.....

Ben,ben'den kaçamıyorum,
Çünkü:ben,benim olmuş gölgem,
Ben,bana laf'lar,ben ise ağız açamıyorm,
Ban,bana hiç barışmadı ki,ben benim'le küssem.....

Ben'li,ben'siz kaçar ben'den ben,
Sırf benin'le olmamak için,
Çalar beni,haber'siz ben,ben'den,
Beni,bana koz olarak,kullanmak için.....

İbrahim Tetik

Beni benden alan zaman.....

Çalkalanırken demdeme içinde ruhum,
Diyorum nefeslense bir nebze,
Bu asırlık dünya'da artık yoruldum,
Bir ömür içinde ne umdum ki ne buldum.....

Beni benden alan zaman,
İtme de mâzi kıt'asına,
Bir haberde yok ki yârından,
Çabalasam da zâten boşuna.....

Sabırım,ömrüm,elim kısa,
Uzamıyor santim bile,
Bu hayat velev ki yaşanacaksa,
Olacaksın kaderle el ele.....

İbrahim Tetik

Beraberim fîraklar'la.....

Beraberim fîraklar'la,
Vuslat ile ise,ayrı çok ayrı,
Olmuş özlem ile hasret sırdaşım,
Nedir bilmem ki,gerisi bundan gayrı?

Gün be gün eriyor ömrüm,
Değil mümkün durdurmak,
Akıyor hayat sanki çay gibi,
Akıl kârı değil,fânî dallara tutunmak....

İbrahim Tetik

Beşer şaşar.....

Coşma da hisler,
Şaçma da ateş fikirlerim,
İnce mi ince zevklerim,
Bir başkadır kısaca âlemim.....

Birden yaşarım dört mevsim,
Paylaşırım hayatımla, neşe ve sevincimi,
Sabredip seviyorum inanın derdimi,
Aynen yaşıyorum, yazıldığı gibi kaderimi.....

İnsanım hâliyle ben de,
Hünahkâr, kusurluyum belki de,
Bozabilirim tövbelerimi de,
Hiç kesmem yalnız, ümidimi Rabbimdende....

Beşeriz, düşer şaşarız,
Sanırsınız ki bizler yalnızız,
Sabırsız, aceleci ve isyankârız,
Depreşir dururlar artık pişmanlıklarımız.....

Bizleri gören bilen,
Kollayan ve gözetleyen,
Ettiren istifâde nimetlerinden,
İsteyen şükür sadece bizlerden...

Şükretsek azdır nre kadar,
Borcumuzdur namaz ve niyazlar,
Değildir karşılığı bile, tüm nimetlerin bunlar,
Onadır yalnız, hamd, şükür ve senâlar.....

Olmamışız taş, toprak, ağaç ve hayvan,
Şuur ve aklımızdır bizleri değerli kılan,
Rabbimizdir tüm kâinatı emrimize sunan,
Bilmezsek ki bunları, kalır mı farkımız hayvandan?

Onun izni irâdesi olmadan,
Durur yaprak dalın da kıpırışmadan,
Gelmez meyveler mevsim ve baharlardan,
Zevk almaz o zaman, hiçbir canlı bu hayattan....

İbrahim Tetik

Beyaz bir sayfa.

Aldım yol yalnızlığa,
Değil zaman dâhi farkında,
Geçiyordum uğradım mâziye,
Oluvermişim misafir hatıralarımda

Bir bir yaşadım herbirini,
Çıkıverdi biran bedenimden ruhum,
Kalakaldım cansız ve bensiz,
Anladım ki, âciz,fâni bir kulum.....

Beyaz bir sayfa her birgün,
İster yaz,ister çiz,ister bırak boş,
Olaki sakın yazma yanlış,
Silinmez hiç bil,hesabın görüldüğü gün.....

İbrahim Tetik

Bırak artık dünü.....

Bırak artık dünü,
Bugünü bugün yaşa,
Mâziye karıştı yaşanan gün,
Duy sadece,gelecek için tasa.....

Bırakmalı dünü dün'de,
Bugünü bugün'de,
Nasıl olsa gelecek birgün gelecek,
Olmalı hazır herşeye şimdiki gün'de.....

Devraldı bugün dünü,
Etmek için teslim yârına,
Değişince dün bugüne,bugün düne,
Varıyor insan o zaman yaşadığının farkına.....

İbrahim Tetik

Bırak sen.....

Bırak sen bu aşkları,
Sana göre değil bu sevdalar,
İki ayrı dünya insanların,
Bıraraya gelmesi neye yarar ki,
Gözlerin görmesi,birşey ifâde eder mi? ,
Gönül gözü körelmişse,
Bırak! bırak! sahiden bırak! ...
Zâten bırakmış ki,o seni,
Seni ona bağlayan ne kalmış? ,
Sevdalanmışsın,sevdalıdan habersiz,
Sevmişsin,sevgili bundan habersiz,
Anlamak hayli zor,
Benim bildiğim,iki kişi arasında olur aşk,meşkler,
Sevgiliden habersiz,tek yalnız olarak bir başına,
Yürümez bu işler,
Kanun da bu değil mi zâten? ,
Sevilen habersizse,nasıl olacak bu iş? ,
Halâ aklım kendine gelmiş değil,
Keşke bir bana kavuşsaydın,
İstişâre etseydin,
Gerçeği bir de benden dinleseydin,
Bak iki gözüm;
'Bırak sen bu aşkları,
Sana göre değil bu sevdalar'.....

İbrahim Tetik

Bırakır enkâzını.

Ömrün değil ebedî bil,
Var bir sonu elbet,
Bu canda zâten senin değil,
Hakiki sahibine teslim et.....

Ruh hapis beden de,
Beklemede beraatını,
Bu beden benim desende,
Sadece bırakır sana enkâzını.....

İbrahim Tetik

Bil....

Bil sağlığının kıymetini,
Hastalık gelmeden,
Kur zamanın saatini,
Meşguliyet seni meşgul etmeden.....

Gençliğinin değeri bil,
İhtiyarlık gelmeden,
bil kıymetini zenginlikle sevil,
Fakirlik seni ele vermeden.....

Hayatı da iyi yaşa ve sev,
ÖLÜM gelip çatmadan,
Verilmişse sana dünya'da bir görev,
Sakin ola görevini ifâ et,kabire varmadan.....

İbrahim Tetik

Bildim bileli kendimi.....

Bildim bileli kendimi,
Yaşıyorum halâ,
Hayattaki gerçek yerimi,
Almışsam ne alâ.....

Dün düne has,
Bugün ise bugüne,
Verirsen bugünden yarına pas,
Oluverirsin aday hazır güne.....

Başarıya basamaktır engeller,
Tek tek birer birer,
Varsa ki niyetin hedefe ulaşmak,
Adımlarını bir öncekinden ileri atmak.....

İbrahim Tetik

Bilirmisin nedin?

Bilirmisin nedin? ,
Hişlik,yokluk âleminden,
Dünya'ya teşrîf eden,
ÖLÜM'e aday birisin.....

Gözünü açtığından itİbâren,
Kapanıncaya kadar,
İmtihana tâbi tutulan,
Bİçâre fânisin.....

Peygamber-i Zîşâna komşu,
Tugma ağacına müşteri,
Hurî ve gılmanları etrafında,
pervâne edecek,
Şerefli benî âdemsin.....

Cennette ebedî kalacak,
Köşkleri mesken tutacak,
Cemâlullahı görmeye müştak,
Olacak,
insan-ı kâmilsin.....

Bilirmisin nedin? ,
Fâni âlemi basamak yapıp,
Ebedî âlemlere ulaşan,
Muhteşem bir varlıksın.....

İbrahim Tetik

Bilmek lazım.....

Sevgi dolu kalp'leri,
Parıldayan göz'leri,
Canlı beden'leri,
Kucaklamak lazım.....

Ümit'siz geleceği,
Korkulu isteği,
Hain benliği,
Düzelt'mek lazım.....

Sır dolu dünya'yı,
Yorulacak rüya'yı,
İnsan olarak yaşamayı,
Bilmek lazım.....

Genç'lik gitmeden,
ihtiyarlık gelmeden,
Eyvah! eyvah! demeden,
Kıymetini bilmek lazım.....

İbrahim Tetik

Bilmem amma.....

Bilmem amma,
Lâkin farkında hayat sizin,
Sizinle barışık,
Sizinle dost,
Sizinle beraber,
Size sırdaş,
sizinle var o hayat,
Olmazsanız siz,
Neye yarar ki o hayat,
Sakın! ama sakın ,
Kalmayın uzak kendinize,
Koymayın mesâfeler aranızda,
Hasret ve özlemlere,
Kefen biçip,
Kazıp mezar ayrılığa,
Sakın ola !
Yabancılaşmayın kendinize,
Şamimi olun gayet,
İnandırıcı olun kendinize,
İnandırın kendinizi,kendinize,
İsbatlayın,
Siz siz olun,
Yalnız koymayın kendinizi,
Nede olsa sizden biri,
Farkında olun kendinizin,
Gelmemeyin tanımamazlıktan,
Oluverin kırk yıllık dost gibi,
Tıpkı şimdi olduğu gibi.....

İbrahim Tetik

Bilmen.....

Zorlukları göğüslenmen,
Kahramanlık emâresi,
Çilelide olsa,hayatı sevmen,
Ölgunluğun tâ kendisi.....

Hayatı hep,yaşanılır kılman,
Ümitlerinin şahlanması,
Yaşadığın ömre,bir ömür daha katman,
Küheylen gibi umutlarını,çatlatmadan koşturman.....

İyi,kötüyü bilmen,
Aklın zirve noktası,
İlim,irfan sahasında ilerlemen,
Sabrın zaferle sonuçlanması.....

Kusur aramadan,kusurunu bulman,
En büyük kadirşinaslık örneği,
Bir ömür,vicdanınla barışık olman,
Tüm huzurlu kalplerin ortak dileği.....

İbrahim Tetik

Bilmiyorum.....

Bilmiyorum yarab! ,nedir? bu halim,
Teslim oluyor karakışa,salkım saçak ümit'lerim,
Sardı beni çaresizlik,kalmadı tükendi takadim,
Ters düşüyor benimle,dinlemiyor artık kalbim.....

Kopuyor fırtınalar içimde,ortalık oluyor viran,
Ufkum'da sönüyor güneş,kaplıyor heryeri zindan,
Titreyen,korkak bedenim teslim hazır herbean,
Yine ben oldum,yokluk ülkesinde yalnız kalan.....

Sözlerim ürkek,dudaklarım korkak,
Hayat yolunda,heryer bana çıkmaz sokak,
Yaşıyorum fani dünya'da,yarım yamalak,
Hasret'le geçen ömrüme,dert'ler oluyor önayak.....

Problemler çözüm bekliyor,dünyam'da,
Hep firak,ayrılık var sağım'da ve solum'da,
Ayrılığın acısı izi var,kanayan yaram da,
Hissediliyor ölüm'ün soğuk nefesi,herbir yanda.....

Çile,ızdırap,keder'ler hüküm sürmekte,ikilimimde,
Rastlayamadım daha bahar'a,hiçbir mevsim'de,
Gene yok kavuşmak,hasret firak var,bu seferim de,
Dayanamıyor gönlüm,kopuyor artık inceldiği yerde.....

Söz verdim kendime,artık seveceğim hayat'ı,
Bırakacağım kuruntuyu,kıracağım kuru inat'ı,
Gaye edineceğim,yüce yaratanıma itaat'ı,
Tuba ağacında meyve olacak,olmayacağım cehennem yakıt'ı.....

İbrahim Tetik

Bilsek.....

Gülen yüzler,
Neşeden,sevinçten olsa gerek,
Ağlayan gözlerin ise,
Ah! ! ! ne derdi var bir bilsek.....

İbrahim Tetik

Bilseydim.....

Dünün,bugün olacağını,
Bugünün'de yârın olacağını,
Yârlara ulaşmanın meçhul olduğunu,
Mâzi olacağı,yaşanan herbir günün,
İzler bıraktığını herbir mâzi olan günün,
Beni bana yabancılaştıran zâmanı,
Her bean etrafımda kol gezen ÖLÜMÜ,
Fâni olduğumu,
Ebedî olmadığımı,
Dünya'da misafir olduğumu,
Bilseydim,
Ah! keşke bir bilseydim.....

İbrahim Tetik

Bilseydin.

Bir bilseydin keşke içimdeki hislerimi,
Keşke bilseydin,
Nasıl avunduğumu hayalinle,
Yokluğunla sarmaş dolaş olduğum yalnızlığı,
Bitmeyen geceler de,
Gelmeyen sabahlara nöbet tuttuğumu,
Umutsuz günlerin ufuklarında,
Kulaç attığımı,
Keşke bir bilseydin....

İbrahim Tetik

Bin yıl ömrümüzde olsa....

Ne yenir etimiz,
Ne de içilir sütümüz,
Oysa sultânıyız şu kâinatın,
Yalnız alma da muhatap bizleri Rabbimiz.....

Sabrimız,iktidârımız kısa,
Zîra yetişmiyor ellerimiz heryere,
Eğer ki,dayanağımız Rabbimiz olmazsa,
Vermez huzur bu hayat,bin yıl ömrümüzde olsa.....

İbrahim Tetik

Bin'ler kere.....

Ömür ağacımın meyvesiyim tek,
Bir gâye için dalında,
Vücut sarayımın tuğlaları,dökülmekte tek tek,
Uzak ihtimâl değil,kalmak enkâzı altında.....

Şehir misâli bedenimiz,
Şaşalı mı şaşalı,
Ayrı birer dünyayız her birimiz,
Her bir ânımız manâlı.....

Bugün ya da yarın,
Çıkacağız sefere,
Dünyada Rabbimize kul olmanın,
Süreceğiz safâsını binler kere.....

İbrahim Tetik

Bir an.....

Kıpraşmaz bir yaprak bile,
Olmadan izni onun,
Dağ ve taşlar geliverir dile,
Mucizedir tek izâhı bunun.....

QL dedimi oluverir herbirşey,
Anında herbean,
Emrindedir kâinat ve içindeki herşey,
Durmazlar geri biran.....

İbrahim Tetik

Bir başka ifadeyle.....

İnce fikir'le,
Hassas his'le,
Yüksek hayal'le,
Engin ideal'le,
Sınırsız ümit'le,
Ufuklar dolusu umut'la,
Kararlı ifâdeyle,
Kesintisiz azim'le,
Sağlam irâdeyle,
Gerçek kimlik'le,
Hâlis niyet'le,
İmân'lı kalp'le,
Haşmet'li beden'le,
Yalansız söz'le,
Tövbekâr dil'le,
Güzel'e tâlip göz'le,
Yaşanabilir hayat,
Bir başka ifâdeyle.....

İbrahim Tetik

Bir ben bir gölge.....

Sînemde kor ateş,
Eritmekte gün gün beni,
Ne yar ne de kardeş,
Söndüremezler yanan yerini.....

Bir ben bir gölge,
Sedece ikimiz dünyada,
Bir ömür hiç ayrılmasakta,
Ayrılacak birgün bendeki benden.....

Zahmette rahat,
Rahatta zahmet vardır,
Vardır sadece karşılığı, çalıştığı insanın,
Alnı ki terlemiyorsa, ne kadarı acaba helâldir?

Çalışmakla bulur vücut hayat,
Tembellik ise, yıpratır insanı bırakır âtıl,
Kimseye olmadan muhtaç, kazanmak ekmek parası,
İnsanı izzet, şeref ve itîbârın zirvesinde bırakır,

İbrahim Tetik

Bir ben.

Solgun rengi güneşin,
Ay ise durgun,
Ne kadar olsa da mevsimler,
Ilık gölgeli bir yaz,
Hüküm sürmede bu gönül de,
Hiç bitmeyen bir kara kış.....

Mutluluklar sürgün,
Neşeler hüznün,
Kırık kanatlı umutlar,
Kulaç açmaya hasret ufuklara.....

Bir ben kendi içimde bir ben,
Bir hasret bir hüznün ki hiç bitmeyen,
Dahası,
Bir ben birde sırdaşım yalnızlık,
İki yalnız dost,
İkiside hep yalnız.....

İbrahim Tetik

Bir bilsen.....

Bir bilsen,
Nesin? ,
Necisin? ,
Nereden gelip? ,
Nereye gidiyorsun? ,
Bu dünya'da işin ne? ,
Neden insan yaratılmışsın? ,
Görevin ne? ,
Bir bilsen,
Ah! !
Keşke bir bilsen.....

İbrahim Tetik

Bir bulsa.....

Kendimi bulma çabasındayım,
Lâkin geçti yarıyı ömür,
Ben kendime hâla yabancıyım,
Aynalar dahî beni,bir başka görür.....

Hayat gene de yaşamaya değer,
Ne kadar? İnişli,çıkışlı da olsa,
Tuzu,biberi oluverir,ömrün dert ve keder,
Yeter ki insan,kendini kendinde bir bulsa.....

İbrahim Tetik

Bir daha ki seneye.....

Gül bir kere,
Gülsün güller,
İnat mevsimlere,
Olsun bahar her yer.....

Olup salkım saçak,
Duruver meyve'ye,
Çürüme dalından koparak,
Kalırsın bir daha ki seneye.....

İbrahim Tetik

Bir denesek mi?

Sus biraz da dinle,
Hep sen olmayacaksın ki konuşan,
Bir muhatabın var karşında,
İkili bir dialog,
Fikir alış verişi,
Görüş ve düşüncelerden ibâret,
Ayak üstü bir kaç dakika,
Müsaden varsa ki konuşturmaya,
Bir iki kelâmda,biz mırıldanalım,
Gerisayım başlamış,
Sayılı dakikalar başlamış,
Tam hakkıyla,hâlimi arz edemesem de,
İpuçları vermeye çalışırım,
Bilirim ki,en büyük terapidir bu,
İnsanın dostuna açılması,dertlerini paylaşması,
Dolup,taşan bir bardağın,
veya testinin,
Bir anda boşaldığını düşünün,
İşte öyle birşey,
Hekimlerin dahi,bir teşhis koyamadığı,
Muhteşem,mükemmel,olağanüstü,
Bir tedavi yöntemi,
Güvendiğin,îtimat ettiğin,
Can yoldaşı dostuna,
Anlattığın herbir hayat hikâyesi,
Muhatabına da içini dökmen,
Hâl ve hatır sormalar,
Yapılan analiz ve tetkikler,
Sanırım hekimin önerdiği,
Reçeteyi aratmayacak,
Tesiri ondan daha da,etkili olacaktır,
Psikolojik rahatlama ve tatmin olma,
En büyük operasyon vücut üzerinde,
Ve son epikriz ve rapor;
'Herşey gayet normal,
Hatta normalinde üzerinde değerler kaydetme de',
Ne dersiniz? ,
Bir denesek mi?

İbrahim Tetik

Bir dilek tut....

Bir dilek tut,kapatıp gözlerini,
Yalnız sana has olsun,
Bir bir diziver,gönül teline sevdiklerini,
Onlar da,bu isteklerin içinde bulunsun.....

Dert edinme dertleri,
Mümkün dermanları,
Şevince dönüştürüver hüznleri,
Ömrüne ömür katsın hayat solukları.....

İbrahim Tetik

Bir düşün.....

Yarına ulaşmak,
Yaşamakla olur bugünü,
Yaşanılan günü sorgulamak,
Hafifletir hayatın ağır yükünü.....

Hakiki ömrün senin,
Yaşadığın andır bil,
Ne geçmişin nede geleceğin,
İktidârı elinde değil.....

Hele bir düşün,
Nesin? Necisin? ,
Emânet olan ömrün,
Bitiyor bak bilesin.....

Şuur,akıl,irâde verilmiş,
Peki neden? ,
Tüm nimetler önüne serilmiş,
Elbet şükür istiyor,bunları veren....

İbrahim Tetik

Bir gel....

Olsak ta dargın,
Yapalım uzağı yakın,
Yok sonu pişmanlığın,
Ne olur bir gel.....

Kurarak saatini bana,
Takılıp kalmadan zamana,
Yürümeden ebedîyet yurduna,
Ne olur bir gel.....

İçten samimî candan,
Aldatmadan beni yalandan,
Bu can bu tenden çıkmadan,
Ne olur bir gel....

Sahici inandırıcı olarak,
Dargınlığı,küskünlüğü bırakarak,
Silip geçmişi bugünü yaşayarak,
Ne olur bir gel.....

Kucak açarak ümitlerle,
Parıldayan,gülen yüzünle,
İzzetin,şerefın ve benliğınle,
Ne olur bir gel.....

Sadece kendin olarak,
Çekinmeden rahat rahat,
Yapmadan artık inat,
Ne olur bir gel.....

İbrahim Tetik

Bir Gül Ne Olur.

Bir gül ne olur,
Asma surat,
Düşün birde beni,
Ne bu kin ne bu inat....

Söyle ne yaptım sana,
kırıldın bana,
Değilim hiç farkında,
Şaştım döneyim ne yana....

Anlattım anlamadın,
Daha ne,
Sadece gidişine baktım,
bundan daha ağır ne.....

İbrahim Tetik

Bir güneş yeter.

Olsun varsın heryer buz kar,
Bir güneş yeter,
İnsan neyi sorup neyi arar,
Ezelden yazılmış zâten kader....

Edinme dert hiç dertleri,
Saklı içinde derman,
Tenkid de etme sakın ola kaderi,
Vurulur örse kırılır kafan.....

Değilsin hiç sen başıboş,
Seni gören bilen duyan Rabbin var,
Kayıt altında herbir amelin,
Beklenen gerçek bir hesap günü var.....

İbrahim Tetik

Bir iki kelam....

İnsanlar'dan,farklı görme kendini sakın,
İbret için alçaltır seni,zelil eder bak rabbın.....

Feleğ'in çarkı,senin hatırın için durmaz,
Başına gelmeyen zaten,kader kitabın da yazılmaz.....

Gündüz'de göz kapayıp,kalma karanlık'lar da,
Aç gözünü şöyle bir,aydınlığa giden yol'lar,sağın'da ve solun'da.....

Doğduğu gün,ölüm'e talip olan insan,
Peki bu fani alem'de,nedir? bu kadar yaptığı isyan.....

Kalbim'deki sır'ların,sır'rını bilen rabbim,
Kainat'ın sahibi,ruh'umuzun şahidi halıkı zülcelal'im.....

Dünya seni bırakmadan,sen bırak dünya'yı,
Ebediyet'e yolculuk var,bırak fani'de oyalanmayı.....

İbrahim Tetik

Bir iki nefes muhabbet.....

Olsa da bir iki nefes muhabbet,
Dinlendirir ruhu,
Müthiş bir terapidir,
Lehine vücudun,
Tüm hislerin,
Derin bir oh! çekip lîsan,
Ufuklarda almıştır bile yerini,
Cismiyle,hisleriyle,hayalleriyle,
Bir bütün olarak insan,
Olmuştur bir basamak,
O'na artık tüm engeller,
Tâ ki ulaşincaya dek,
Zirvedeki mutluluklara....

İbrahim Tetik

Bir ilk bu hayat bize.....

Bir ilk bu hayat bize,
Hem de herşeyiyle,
Sorulmak şartıyla hesabı lâkin,
Veriliyor ömür nimetiyle.....

Gelmeden dün,ol râzı bugüne,
Zâten yok getirmeye iktidârın,
Bulunduğun gündür hakîki ömrün bil,
Olsa ne yazar,neşeli her günü dünya'nın.....

İbrahim Tetik

Bir insansın kendi içinde.....

Belleme kimseyi düşman,
Bir bakıver kendine,
Hiç dolaşma sağda,solda,
İyi bak sen nefesine.....

Bir insansın kendi içinde,
Daimîsin kendi kendinle,
Sendeki irâde yok hiçbir şeyde,
Hayat kazanıyor değer seninle.....

Senin mi bu beden? ,
Bir emânet olsa gerek,
Çıkıyorsun sâhip peki neden? ,
Buz misâli eriyip birgün bitecek.....

Dünya denen okulda,
İmtihandasın bir ömür,
Rabbine kul olsanda,olmasan da,
Beden bineğin seni kabre götürür.....

İbrahim Tetik

Bir insan'sın.....

Pınarı gözyaşlarımın,
Tüm zamanların ve şu anın,
Sînemdeki kor aşkın,
Kalbimdeki imânın,
Kasıp kavuran tufânın,
Gönüllere sıçrayan dalgaların,
Göllerin,nehirlerin ve çayların,
Yeryüzünün kazığı olan dağların,
Yağmur yüklü bulutların,
Rüzgârın önüne kattığı toz,toprakların,
Ruhların dinlendiren nağmelerin,
Dertlerin,acıların,kederlerin,
Rabbimin rahmetinin,
Şefkat ve merhametinin,
Tecelli ettiği,
Kâinâtın Sultân-ı,
Yüceler yücesi,
Varlık olan,
Bir insansın sen.....

İbrahim Tetik

Bir iyilik yap.....

Bir iyilik yap kendine,
Çevirme sırt,
Şana kucak açmış sevgilere,
Ki eğer,
Açmazsan kucak,
Sevgisiz kalırsın bir ömür,
Anlayamazsın da,
Sevmenin,
Sevilmenin,
Ne demek olduğunu.....

İbrahim Tetik

Bir kere.....

Bir kere doğar,bir kere ölür insan,
Bilinmez ki,geçivermiş ne çabuk zaman,
İzzet'li,şeref'li ölmeye bak,
Hoş bir seda olsun,arkandan kalan.....

İbrahim Tetik

Bir nefes tefekkür.....

Nice bilinmeyen sırların,
Olmak tılsımı,
Tenteneli perdeleri kâinatın,
Akıl ile açılır tamamı.....

Bie nefes tefekkür,
Bedel nice seneler ibâdete,
Her hâlimize yapılan şükür,
Bereket'tir artan, çoğalan her nimete.....

Yapılan küllî niyet ile ibâdet,
İhlâsın en zirvesi,
Bilerek haddini rabbine teslimiyet,
Dünya'da iken cennet meyvesi.....

Doruk noktası kulluğun,
Bilmek rabbini,
İşlediğin bilerek en büyük suçun,
Kusursuz bilmek kendini.....

İbrahim Tetik

Bir nefes.....

Verirsek ki pasaport günahlara,
Vize almışlardır artık,engel olamayız musibet ve belalara.....

Ol süt gibi duru,su gibi berrak,
Toprak gibi bereketli ol,iklimleri arkana alarak.....

aylar ve güneşler ufkumuzda birbirini takip eder durur,
Peşimizdeki ölüm ise,âniden ömür ağacımızı kurutur.....

Burcu burcu İmân koksun ruhlarımız,
İnanç,ibâdet ve takva olsun âhiret yurdunda ağızımız.....

Huzuru bulmak için,durmalı huzura,
Haber salmalı,umutlarımızı gözleyen ufuklara.....

Bir hayat ki,sonu cehennem ise,dünya'nın sefası neye yarar?
Bir hayat ki,sonu cennet ise,dünya'nın cefâsı ne yazar?

En büyük meselemiz ebedî hayatı kazanmak kaybetmek davası,
Kaybetmişsek ki eğer,
Sultanı dâhi olsak dünya'nın kesilir bizlere cehennemin azâp faturası.....

Kısa özlü sözler,kalıcı tesirli olur,
Manâlar çıkınca ağızdan tam da yerini bulur.....

İbrahim Tetik

Bir neşedir sardı içimi.....

Bir neşedir sardı bedenimi,
Huzuru, mutluluğu, solumak'ta ruhum,
Uçuyorum saadet iklimin'de tutamıyorum kendimi,
Uç aylar mübareğin'de eksilmiyor kalbim'deki sûrurum.....

Edemem târif bendeki sevinci,
Sığmıyor ki içim içime,
Mübârek rahmet ayı o kadar ki sâhici,
Bir vesîle nefsimi terbiye etmeme.....

Her hasenâtın yüz sevâbı Recep ayın'da,
Kârlı mı kâr'lı,
Bir başlangıcı bu bol kazançlı pazarın,
Alabildiğine kefeyi doldurmalı.....

Şâban-ı şerif'te üçyüz'den geçer sevap'lar,
Anını geçirmemeli gaflet ile,
Silinir bir an da mahfolur günah'lar,
Kul ol den o'na, Rabbim dâim senin'le.....

Bin ay'dan da hayırlı bir ay Ramazan,
Seksen yıllık bedel bir ömre,
Sağnak sağnak iner, rahmet gök kapılarından,
Kalmaz artık bizler de günahlar'dan bir zerre.....

İbrahim Tetik

Bir mr rahat.....

Yokluğumdan habersiz gönlün,
Bir başka havalı,
Vaadler'le dolu herbir szn,
Oluyor artık bana peri masalı.....

Aradı mı hiç beni gözlerin? ,
Bir olup kalbin'le elele,
Geldi mi galeyâna his ve heveslerin? ,
Hep beraber hasret ve özlemlerle.....

Gel kovalım hasretleri,
Bir olup sevgilerle,
Gam,keder,taşa ve kederleri,
Bağlayalım sağlam zincirlerle.....

Ayrılmaz ikili olalım,
Hasret ve özlemlere inat,
Artık kendimizde kendimizi bulalım,
Edelim diyorum bir ömür rahat.....

İbrahim Tetik

Bir sahibimiz var.....

Bizleri bilen,
Bizleri gören,
Bizleri seven,
Bizlere kendini sevdiren,
Bizlere merhamet eden,
Rahmetini bizlerden esirgemeyen,
Bizleri kolup,kollayan,
Emrimize kâinatı veren,
İstedîği gibi mülkünde tasarruf eden,
İlmiyle,kudretiyle,
Her an,her zaman,heryerde hazır bulunan,
Gece ve gündüzü,
kış ve baharı,
Dünya ve ahireti,
Bir kitabın sahifeleri gibi çeviren,
Kalbimizin en gizli sırlarını dahî bilen,
Gizli,açık her ne varsa? ondan gizlenemeyen,
Merhamet ve mağfireti,
Gazâbından fazla olan,
Sekiz kat cennetleri,bizler için yaratan,
Hesab için biz kullarını,
Huzuruna alacak olan,
Yüceler yücesi,
Bir hâlikımız,
Bir yaratığımız,
Bir sahibimiz var.....

İbrahim Tetik

Bir sır ömrüm....

Bırakılmadım kendi dünyam'da rahat,
Nedendir bilinmez? ,
Kucakladım mutlulukları,mutsuzluklara inat,
İçimdeki hisler ki,hiç mi hiç sır vermez....

Bir sır ömrüm,
Ermislere has,
Değilim ki daha anlamış,
Hassas mı hassas.....

Ummmanlar kadar geniş sînem,
Dolu dolu sevgilere açık,
Dolsa taşsa,gam kederler le dünyam,
Oluverirler ancak mutluluklarıma birer basamak.....

İbrahim Tetik

Bir Silkin.

Olur ya insanız yapsakta hata,
Beklemede bin pişman,
Bozsak ta bin kez tevbeyi,
Affedecektir bizleri yaratan.....

Sen sen ol, ol yaratana kul,
Şereflerin en yücesidir bu,
Silkin şeytanın inadından bir kurtul,
Kulluğun en zirvesidir bu.....

Ölüm gerçeği var sakın unutma!!!!!!!!!!,
çekilmeden önce ,çek bir kendini hesaba,
çünkü; inan yada inanma,
Çetin bir hesap bizleri beklemede.....

İbrahim Tetik

Bir sonraki güne,,,,,

Bitimin de her günün,
Özeti belleğim de,
Verme de bir bir,
Hesap vicdânıma,
Tüm benliğim,
Girmek için bir sonra ki güne,
Tertemiz.....

İbrahim Tetik

Bir tanı kendini.....(1)

Bile bile kendini,
Atma tehlikeye,
Dağılmaya müsâit bedenini,
Zannedersin polattan ne diye?

Şehir misâli bedenin,
İşleyen mükemmel makina,
Dünya'ya bedel olan gözlerin,
Tutulamaz denk,dünya'nın trilyon fiatına.....

Bir servet el ve ayakların,
Şükret sonsuz Rabbine,
Öt ve ağaçları temsil eden saçların,
İster şükür herbir teline.....

Motorun olan kalbin,
Tükenmez yakıt tankı,
Seksen trilyon hücrelerin,
Getirir vücuduna rızık olan erzâkı.....

Irmak ve nehirleri andıran damarların,
Taşımakta hayat olan kanını,
Bir sinyal olan burun ve kulakların,
Kolay kılmakta yaşamını.....

İbrahim Tetik

Bir tanı kendini.....(2)

Baştan aşağı tırnakların,
Nizâm ve intizamlı,
Gözlerinin süsü olan kaşların,
Çalımlı ve endamlı.....

Sır vermeyen hâfızan,
Muhteşem kütüphâne,
Mâziyi hazır kılan,
Hatırâlı gerçevene.....

Sonu gelmeyen emellerin,
Konulmuş fitratına,
Dert,tasa ve kederlerin,
Katıverir bir renk hayatına.....

Sen sen ol,
İyi tanı kendini,
Önüne çıkar hayatta iki yol,
Cennete kestir sen biletini.....

Mutlak öleceksin,
İdrâk et bir bunu,
O kabre sende gireceksin,
Cevaplayıver münker nekir sorusunu....

İbrahim Tetik

Bir tatlı tebessüm....

Bir tatlı tebesüm,
Anlatır çok şey,
Eder enjek'te,
Kılar zirve'de morali,
Motife eder muhatabını,
Sadece ve yalnız,
Teksey yapılacak olan,
Bir tatlı tebessüm.....

İbrahim Tetik

Bir tutam bahar.....

Bir tutam bahar,
Sadece bir tutam,
Yeter bir ömür mutlu etmeye beni,
Varsın herkesin olsun,
Dalbudak,
Salkım saçak,
Baharlar...,
Ben beni mutlu edecek,
Benler bulmuşum,
Daha neler neler de,
Bekleme de yarınlar da,
Yok çok birşey de gözüm,
Ufuklar da boy atan,
Umutlar yeter bana,
Karakışlar da,
Üzülmem yitirdim diye baharları,
Zâten o baharlar,
Bir ömür var ki gönlüm de.....

İbrahim Tetik

Bir ümit ki.

Bir ümit ki,
Sığmaz yer ve göğē,
Bir ümit ki,
Yeni hayata,yaşama gebe,
Bir ümit ki,
Yıkılsa dünya,sönse güneş,
Bir ümit ki,
Dal budak,salkım saçak meyveler verme de.....

Bir ümit ki,
Tâ kendisi yaşamın,
Bir ümit ki,
Açmış yelken ufuklara,
Bir ümit ki,
Gömülüverse herşey mâziye,
Bir ümit ki,
Ermiş nice nice saklı sırlara.....

İbrahim Tetik

Bir vâsıtaadır ÖLÜM!

Değişmez,
Durmaz,
Ertelenmez,
Bir gerçek'tir ÖLÜM! ! ! ,
Sayısız şâhileriy'le,
Haykırma da bizlere,
Varım,gerçeğim,
Olun hazır diye,
Öyle bir nasihat'tir ki,
Görülür musalla taşın'da tesiri,
Çok geçtir lâkin,
Artık kapanmıştır tövbe kapısı,
Açılacak tek şey orada,
Çennet,cehennem kapılarıdır,
Âmelin karşılığı olan,
Biri ceza,
Diğeri ise mükâfat yeri,
Gitmek için dâhî oralara,
Bir vâsıtaadır ÖLÜM! ! ! ! !

İbrahim Tetik

Bir.....

Yaradanımız bir,
Kitab'ımız bir,
Dinimiz bir,
Peygamberimiz bir,
İnancımız bir,
Kiblemiz bir,
Bir bir ta,bine kadar bir.....

Vatan'ımız bir,
Bayrağımız bir,
Dilimiz bir,
İrk'ımız bir,
Bir bir ta,bine kadar bin....

Geriye ne kaldı? .
Demek ki,hep bir bir....

O zaman ALLAH aşkına,ikiliye ne gerek.....

İbrahim Tetik

Biraz insaf

Demedim ki ayrılalım,
Birbirimizi unutalım,
Ayrı ayrı yaşayalım,
Biraz insaf.....

Ne yaptım ki sana,
Yabancı oldun bana,
Danıştın mı vicdanına? ,
Biraz insaf.....

Gördün mü zarar benden? ,
Yargılıyorsun beni neden? ,
Çıkar at o zaman kalbinden,
Biraz insaf.....

Seni aldatmadım,
Kimseye inanmadım,
Sana hiç kıyamadım,
Biraz insaf.....

İbrahim Tetik

Birden.

Olup biter herşey,
Sen olmadan farkında,
İnatlaşsan da zaman la,
Eriyip gidersin gene de çarkında.....

Nedir bilmeden daha kendini,
Yol oluvermiş bir de yarı,
Çok daha daha hayallerim vardı derken,
Bakmışsın bitmiş solmuş ömrünün baharı.

Bir adım öndedir senden,
Düşünü kurduğun hayallerin,
Ertelesen de, ulaşamasan da,
Gelir birgün düşünü kurduğun o günlerin.....

İbrahim Tetik

Birgün gelecek...(1)

Yıldız'lar küme,küme savrulacak,
Durmayıp yerin'de hepsi,dehşet saçacak,
Dünya'mız çalkalanıp,deniz'ler kaynayacak,
O müthiş kıyamet'te,kabir'lerin içi dışına çıkacak.....

Kimse kimseye bakmayacak,herkes kendi derdin'de,
Toplanacak tüm varlık'lar,mahşer yerin'de,
Kalmayacak hiçbir mazlum'un ahı,o zaman yer'de,
Sürtülecek burnu zalim'in,kabul edilmeyecek hiçbir mazereti'de.....

Bonuz'lu koyun,boynuzsuz'dan hak'kını alacak,
Gerek kalmayacak konuşmaya,aza'lar şahit'lik yapacak,
Amel defter'leri,insan'lara bir bir okunacak,
Kimi cennet makamına,kimi de cehennemi boylayacak.....

İbrahim Tetik

Birgün gelecek.....

Umurun'da değil'sin dünya'nın,ha var,ha yok'sun,
Sadece onun için'de nazık,nazenin bir çocuk'sun,
Dün elin'den gitti,yarına ulaşamıyor,irade'den yoksun'sun,
Kadere'de iman'ın yoksa,güzel yaşamaktan'da mahrum'sun.....

Dünya'da misafir zaten,nasıl ağırlasın biz'leri? ,
O çiziyor her sene,büyük bir mahşer yeri,
Gün olacak oraya silkeleyecek,bütün fani'leri,
İrademiz dışı,ezel'den kesilmiş,ebediyet bilet'leri.....

Ne zaman ki geldi emir,güneş çekecek ışığını,
Dağ'lar pamuk gibi savrulup,kaybedecek sağlamlığını,
Dünya'mız şaşırıp,vuracak bir yıldız kafasını,
Duyuracak o zaman rabbi'miz,kıyamet saatını.....

Güneş tepemiz'de olacak,terimiz diz boyun'da,
Artık olmayacak o anda,hiçbir kul'dan fayda,
Serinlenecek ALLAH için yaşayan'lar,arş'ın gölgesi altın'da,
Koşuşan'lar,bağırان'lar,feryat'lar,figan'lar dört bir yanda.....

İyi,kötü,hayır,şer,bir bir ayrılacak orada,
Hiçbir şey gizli kalmayacak,amel'ler görülecek bir sayfa'da,
Habir ve pis ruh'lar,olacak'lar zebani'lerin kolların'da,
Keyf edecek'ler temiz ruh'lar,cennet'in yamaçların'da.....

Nasıl yaşar'sak,öyle öleceğiz,
Nasıl da ölür'sek,öyle dirileceğiz,
Ya cennet bahçesi,kabrimiz'de görecekiz,
Ya da cehennem çukurun'da,azab çekecekiz.....

İbrahim Tetik

Birgün.....

Şafak karanlıktan sıyrılır,
Güneş ise,har zaman ki yerini alır,
Etme sen yük hayatı kendine,
Dünyanın malı inan dünyada kalır.....

Sayılı bir bir her nefesin,
Ferleri gitmekte gün gün gözlerinin,
Zannetme sakın! polattan vücudun,
Herbir azâsı ayrılır birgün bedeninin.....

Solar birgün güzelliğin,
Susar konuşamaz o şakıyan dilin,
Verilmiş emânet sana iyi bil,
Sorulacak senden hesabı birgün herbirinin.....

İbrahim Tetik

Birisi var.....

Kalbimiz'in isteklerini bilen,
Şefkatini,merhametini esirgemeyen,
Her zaman,her yerde,biz'leri gözet'leyen,
Birisi var.....

Melekler'le,arş-ı ala'yı dolduran,
Biz'lere sonsuz,nimet'ler sunan,
Dünya'yı kaldırıp,ahiret'i kuracak olan,
Birisi var.....

Kainat'ı,emrimize sunan,
Mahlukat'ını emirber nefer kılan,
Hesap günün'de,mizan'ı kuracak olan,
Birisi var.....

Günahlarımız'a,musibet'leri keffaret kılan,
Huzur'una biz'leri,tertemiz alacak olan,
Merhamet'i,gazabından çok olan,
Birisi var.....

Sevgi'sini,kalplerimiz'e yerleştiren,
Her defasın'da,biz'lere kendini sevdiren,
Hayır,şer'ri,iyi ve kötü'yü mihenge geren,
Biris var....

İbrahim Tetik

Birlik beraberlik.....

Birlik,beraberlik,dirlik,
Muhtaç olduğumuz gerçek,
Ebedî olmalı,olmamalı günöbirlik kardeşlik,
Tek atmalı Millet olarak sîneler de yürek.....

Dînimiz,dilimiz,ırkımız bir,
Ne kaldı ki geriye,
Vatanımız,bayrağımız,kîtâbımız da bir,
Neme gerek artık düşmek ikiliğe.....

Yaradanımız,Peygamberimiz de bir,
Babamız âdem,Anamız havva'da,
Bir bir tâ bin birler kadar bir,
Farkın da olsak ta olmasak da.....

İbrahim Tetik

Birlik olalım.....

Gelin birlik olalım,
Birlikte kuvvet bulalım,
Bir ömür kardeş kalalım,
Gelin birlik olalım.....

Dağılıp bölünmeyelim,
Birbirimizi üzmeylelim,
Sevilip sevillelim,
Gelin birlik olalım.....

Vatanımız bir bizim,
Bayrağımız bir bizim,
Dilimiz bir bizim,
Gelin birlik olalım.....

Yaratığımız bir bizim,
Kitâbımız bir bizim,
Dinimiz bir bizim,
Gelin birlik olalım.....

Sevgi,saygı muhabbetle,
Hep birlikte el ele,
Hüzünle,dertle sevinçle,,
Gelin birlik olalım.....

Âdem babamız bir bizim,
Demek ki,Kardeşiz hepimiz,
Peki kaldı geriye neyiz? ,
Gelin birlik olalım.....

Kim ne derse desin,
Aramıza kin,nefret girmesin,
Adı kalmasın itîmat ve güvenin,
Gelin birlik olalım.....

İbrahim Tetik

Birşey yok yapılacak.....

Belki,
Katlı umutların coşacak,
Tomurcuklanan ümitlerin,
Dal budak,salkım saçak meyveler verecek,
Hayatın süt liman,
Zirvede olacak neşe ve sevinçlerin,
Uğrayamayacak talihsizlik,
Semtine dâhi,
Mahallenin sokağının adı olacak talih,
Artacak kendine güvendiyyun,
Saygılı dâhi olacaksın kendine,
Bulunacak hazır gün,
Olacak doğmuş güneş,
Açar açmaz gözlerini,
Başlamayacaklar güne sensiz,
Günboyu olacaksınız beraber,
Vedalaşacaksınız sonunda günün,
Yarında buluşmak üzere,
Belki,
Hayat engüzel hâlini,
Yaşayacak seninle,
Hissettirecektir ne kadar lâzımlığını,
Olmasa kendisinin olmayacağı hiçbirşeyin,
Ne olursak olalım,
Muhtaç olacağız kendisine,
Belki,
Hazır bulacaksın geçmiş baharı gelecekte,
Aynısını,tıpkısını ta kendisini,
Lâkin olmayacaksın sanki sen aynı,
Olacaksın belki de ne halde? ,
Nereler de? ,
Hangi yerler de? ,
Bir muamma,
Meçhul çelişkili,
Sonunda sadece soru işâreti,
Kalakalmış bir tahmin,
Söz gelimi bunlar,
Belki,
Öldüğünde anlayacak değerini hayat,
ÖLÜM ise pusuda,
Gözlemede heran her zaman,
Heryer de herbean seni,
Birşey yok yapılacak,
Olmaktan başka teslim,
Ebedî sonsuz bir hayatta,
Beklemekte,
Yeter ki, oraya gideceğin biletini,
Sağlam al,adrese teslim olsun,
Olsun hani servisi de,
Tâ cennete kadar,
Ne dersin olmaz mı iyi? ,
Duyar gibiyim sanki; Daha iyisi can sağlığı sözcüğünü,

Olacak olacak olurda,
Neden olmasın ki? ,
Yârin,bugün,
Belki de yarından da yâkın,
Belki....

İbrahim Tetik

Biz.....

Biz,
Hakiki müslümanız,etmeyiz tenezzül yalana,
Hiç kimseye değil başka,sadece hesap verimiz yaradana.....

Biz,
Eğilmeyiz virgöl kadar,nokta kadar menfaat için,
Dİmdik dururuz hürmetine izzet,şeref ve haysiyetimizin.....

Biz,
Ecdadın torunlarıyız,damarlarımızda onların kanları,
Kuşatmıştır hak ve adâletimiz,tüm dünya ve kıt'aları.....

Biz,
Şanlı,şerefli bir geçmişe sahibiz,
Bu topraklar da mirasçımız birer birer hepimiz.....

Biz,
Yalnız ALLAH(C.C.) 'a kulluk ederiz,
ALLAH için alır,ALLAH için verir,ALLAH için severiz.....

Biz,
Gelemeyiz esârete tutsaklığa,
Özgürlük meşâlesini yakıp,Meydan okuruz karanlığa.....

Biz,
Tek kuvvet,Tek Milletiz,
Biz Milletiz birer birer her birimiz.....

Biz,
Birimiz hepimiz,hepimiz birimiz için varız,
Ancak va ancak vatan ve bayrağımız için yaşarız.....

İbrahim Tetik

Biz'lere.....

Heryeni gün,biz'lere verilmiş birer bahşış,
İki hayat'ın,ihtiyaçlarını karşılamak için,
İyi kullanalım,değerini bilelim ki,
Ebedi saadet'ler,olsun ebedi biz'lerin.....

Bir nefes alışımız,dünya'lara bedel,
Tüm servet'ler,fakir kalır yanın da,
Dizboyu nimet'ler içindeyiz,
Şükretmezsek ki eğer,yer alırız nankör'ler safında.....

Nimet'i vereni düşünsek,nimet'ten de tatlı,
Her mevsim bir vagon geliyor,ayrı ayrı rızık'lar,
Kainat hizmet'kar biz'lere,rahman adına,
Muhtacız heran o'na,biz ve tüm mahluk'lar.....

Sema ve arz,iki şehri bir hükümet'in,
Biz'ler için yapılan,alış veriş'ler,
İtaatsiz'lik,isyan yok,oluyorlar muti bir'er asker,
Kainat çarkı içinde,işleyen bir'er gayret'li diş'ler.....

İbrahim Tetik

Boşver....

Boşver...
Anlık zevk'leri,sevgileri,
Dert,ızdıraplarını karşı'dan seyredenleri,
Karagün'üne,karalar ekleyenleri,
Boşver,iltifatlı,riyakar boş sözleri.....

Boşver...
Gam'ı,keder'i,boş hayalleri,
Sonu mutluluk olacak hüzn'leri,
Sevgili görünüp,sahte sevenleri,
Boşver,Sonu sıfır olan servet'leri.....

Boşver...
İhtiyar'lığa yerini bırakacak genç'liği,
Sıcak'lığa teslim olacak olan gölgeliği,
Serinletmeyen,harareti artıran serinliği,
Boşver,gel insaf'a bırak kalp'sizliği.....

Boşver...
Bak insan'sın,ne mutlu,
Hüzn'lerin,dert'lerin bile umut'lu,
Hayat'ın bak,süpriz'lerle dop dolu,
Boşver,kabir'de birleşmiyor mu? ,insan'lığın yolu.....

Boşver...
Ebediyet varken,fani olmayı,
Hesab'ı var,bırak servet toplamayı,
Helal,haram demeyip yutmayı,
Boşver,emanet'i ver artık,bırak azrail'i oyalamayı.....

İbrahim Tetik

Bu dünya'ya.....

Bu dünyaya,
Elini veren kolunu,
Kolunu veren bedenini,
Bedenini veren benliğini,
Benliğini veren şerefini,
Şerefini veren izzetini,
İzzetini veren zillette,
Zillette kalan da,
Zelil olup gidiyor.....

İbrahim Tetik

Bu yoldan geçti

Tir tir titreme de yürekler,
Nice var daha çekilecek,dertler,kederler hasretler,
Sağlam olmalı demir gibi dayanıklı ve sabatkâr,
Bu yoldan geçtiler hep,Mecnunlar,Leylalar,aslılar,keremler.....

İbrahim Tetik

Bugün bak herşeyiyle senin....

Bulunduğu yerde umudun,
Umutsuzluk kaçır,
Yok pes etmek yüreğim,
Kış'ta olsa iyibil! ! çiçekler açar.....

Doğan her güneş batar,
Yarın ki gün için,
Üzülme, tasalanma sen,
Bugün bak herşeyiyle halâ senin.....

Kaldı dün dün'de,
Bugün ise halâ var,
Kalacak gibi sanki, bugün gene dün'de,
Onun için zâten bugün yârını arar.....

İbrahim Tetik

Bugün ben.....

Bugün ben,beni bilmiyorum,
Bugün ben,benim'le değilim,
Bugün ben,eski beni arıyorum,
Bugün ben,eski beni çok arıyorum.....

Bugün ben,hayalhanem ile beraberim,
Bugün ben,dünün ve bugün'ün ortasındaayım,
Bugün ben burada,uzak'ta şimdi sevdiklerim,
Bugün ben,hazır günü'mü yaşamaktayım.....

Bugün ben,vicdanım'la başbaşa'yım,
Bugün ben,yaptığım ve yapacaklarımı sorguluyorum,
Bugün ben,yokluk'lar diyarın'dayım,
Bugün ben,benim'le avunuyorum.....

İbrahim Tetik

Buyur gel.....

Buyur gel gönlüme,
Açık kapıları,
İtimatın var ise sevgime,
Kavuşturalım o zaman ayrılıkları.....

Beni sev ben gibi,
Ben çünkü böyleyim,
Olsam da dünya garibi,
Sevmişim ya! zenginliği neyleyeyim.....

Yaşayalım hayatı beraber,
Acısıyla tatlısıyla,
Gelsin varsın dertler kaç eder? ,
Aynı kalmaz ki,değişiverir onlar da zamanla.....

Sevgi,saygı,hürmet,
Formülü mutluluğun,
Birazcık'ta îtimat ve gayret,
Beşiğidir rahat ve huzurun.....

Bir ruh iki beden,
Yakışır ikimize,
Herşeyiyle birbirini kabullenen,
Diyerek not düşeriz ömrümüze.....

Muhtâcız birbirimize,
Birimiz olamayız birbirimizsiz,
Çekip bir perde eski günlerimize,
Gelecek günlerde artık beraberiz.....

İbrahim Tetik

Can sağlığı.....

Ol sahici,
Gerçek'çi inandırıcı,
Samimi oluver sözlerin de,
Yaşa şimdiki anı,
Zaman-ı hayatı,
Geçmiş gelecek,
An ve zamanları boşver,
Şimdi an,zaman,
Lâzım sana,
Yok dönüşün geçmişe,
İktidârın da yetmez,
Geleceği getirmeye,
Öyle ise,
Devşirip aklını başına,
Gerçek olan bulunduğun anı,
Zamanı iyice bir yaşayivermek,
Can sağlığıdır,
bundan iyisi de,
Ne dersiniz?

İbrahim Tetik

Canım anam(1)

Beni besleyip,büyüten,
Ayırmayan hiç süt'ten,
Kiskanan kendi,göz'ünden,
Benim canım anam.....

Şefkat'ini,merhamet'ini gösteren,
Hiçbir fedekarlığı esirgemeyen,
Koruyan daim,kem gözler'den,
Benim canım anam.....

Büyüsem'de,beni çocuk gören,
Riyasız,gösteriş'siz,saf gönül'le seven,
Vatan'a,Millet'e beni yetiştiren,
Benim canım anam.....

Canım,ciğerim,bölünmez parçam,
Alırsam dua'nı,yemem ölsem'de gam,
Gözler'inin parlaklığı yeter,kararsa'da dünyam,
Benim canım anam.....

Canım yoluna kurban olsun,
Seni çok seviyorum,tüm dünya duysun,
Kerkes ata'sına,hayır'lı evlat olsun,
Benim canım anam.....

Varlık sebebim,zengin servet'im,
Sana muhtacım,olsam da alim,
Bitmaz daha çoğalır,sana sevgim,
Benim canım anam.....

Damarım da dolaşan,hayat kan'ım,
Ezel'den ebed'e,hayat'ta tek sığınağım,
Seninle gurur duyuyor,kabarıyor bağrım,
benim canım anam....

Canı,cana'nı feda ederim sana,
Bir Melek'sin,duyururum tüm cihan'a,
Sana evlat olduğum için,şükrederim Rahman'a,
Benim canım anam.....

Kalbim'in en yükseğin'de taht'ın,
Açar ancak gönül hazine'mi,sevgi anahtar'ın,
Olmaz'sa,olmazı'sın,benim yaşantımın,
Benim canım anam.....

Rabbim der:'Ana'ya,Baba'ya öf bile demeyin',
'Benim rızam,onların rıza'sın dan geçer bilin',
'Dua'larını almazsanız,sürtünür burnunuz sizin',
Böyle diyor Rabbim anam.....

Neyleyeyim dünya'yı,almazsam dua'nı,
Tütmez evim'in,bacası'nın dumanı,

Rabbim nasip etsin,almamı senin rızanı,
Benim canım anam.....

İbrahim Tetik

Canım anam(2)

Ayağım kaysa,elim yansa ANAM derim,
Güçsüz'dür sensiz,tüm aza'larım ve bedenim,
Seni görmez'se o gün,kör'dür göz'lerim,
Benim canım anam.....

İtaat'im sana ebedi borcum,
İtaat'sizliğim ise,en büyük kusurum,
Üzersem seni,yok benim yerim yurdum,
Benim canım anam.....

Vallahi seni dünya'lara değışmem,
Sen ağlar'san,bem ebedi gülmem,
Aç kalırım hayat'ta yemem,içmem,
Benim canım anam.....

Evlad'ım demen,en büyük makam bana,
Ezel'den,ebed'e,bu beden kul ve köl'e sana,
Değışmem dünya'ları,tek bir saçına,
Benim canım anam.....

Kötü günüm'de,yanım'da bitiveren,
İyi olmam için,göz'yaşları döken,
Ömür boyu,bana kol kanat geren,
Sensin canım anam.....

Şefkat'li sinen'de,buldum sıcak'lığı,
Kaldırmaz bu beden,hiçbir şekil'de firak ve ayrılığı,
Öğrenir dünya'lar,senin mektebin'de insan'lığı,
Benim canım anam.....

TETİK DER:'Ana,Baba'ya itaat,ALLAH'a itaat'tir',
'Onlara evlat olmak,en büyük bir nimet'tir',
'Dua'larını almamız,cennet'e bilet kestirmek'tir',
'Gelin hep beraber bu bilet'i,kestirelim kardeş'lerim'.....

İbrahim Tetik

Canım kızım benim.....(1)

Canım,ciğerim ilk gözağrım,,
Yaşama sevincim biricik hayatım,
Kalbimdeki ince sızım,
Sensin Benim birick kızım.....

Beni hayata bağlayan,
Beni gözünden kıskanan,
Beni uzaklardan karşılayan,
Sensin benim biricik kızım.....

Babacığım deyip boynuma sarılan,
Dizimin dibinden hiç ayrılmayan,
Her zaman her yerde emrimde olan,
Sensin benim biricik kızım.....

Evde her iş ona bakar,
Odasında ders,mutfakta yemek hazırlar,
Birde döner benim kahvemi yapar,
ALLAH senden razı olsun biricik kızım.....

Her sözümü yutan,
Her nasihatımı tutan,
Her yerde arayıp beni bulan,
Sensin benim birick kızım.....

Bir ömür kahrımı çeken,
Kötü günümde yanımda biten,
Akan gözyaşlarımı silen,
Sensin benim biricik kızım.....

İbrahim Tetik

Canım kızım benim.....(2)

Nasıl? öderim senin hakkını,
Nasıl? Kırarım senin güzel hatırını,
Nasıl? paylaşmam neşe ve mutluluklarını,
Paylaşıyorum benim biricik kızım.....

Rabbimin bana biricik emânetisin,
Canım,ciğerim herşeyimsin,
ALLAH gönlünün muradını versin,
Herşey gönlünce olsun biricik kızım.....

Sevgin,saygın sonsuz bana,
Rabbim'de versin senin itaatli evlat sana,
Dünya bir,sen bir yana,
Değişmem billah seni biricik kızım.....

Ben senden çok memnunum,
Seninle artıyor benim mutluluğum,
Senden öök ama çok umutluyum,
Sana güveniyorum canım kızım.....

Evimin neşesisin,
Dünya'ya bakan gözlerimsin,
İçimde doğan güneşimsin,
Isıtıyorsun beni,canım kızım.....

Şıgmazsın bu satırlara sen,
İçimden geçenleri bir bilsen,
Seni seviyor,çok seviyorum ben,
Seviyorum inan seni benim biricik kızım.....

İbrahim Tetik

Canlı ufuklar.....

Gönül bahçem de,
Dal budak salkım saçak,
Durmadalar meyveye tomurcuklar,
Yeşermedeler yeni birgüne ümitlerle,
Canlı ufuklar kıpır kıpır,
Söktüğünde ise şafak,
Hayatın herbir lezzetleri,
İhtişâmı önümüzde,
Zaman ipine takılan bizler,
Dönmedeyiz yelkovanı gibi saatin,

İbrahim Tetik

Cennet anahtarı.....

Derdinin dermânı,
saklı derdinin içinde,
sana yazılan ÖLÜM fermânı,
Emir kulu Azrail'de.....

Satır satır hayatın,
Defter olan ömründe,
Sana verilecek olan kitâbın,
Oda gizli amelinde.....

Kendinin zannettiğin bedeninin,
Gün gün erimekte,
El,ayak ve herbir yerin,
Şâhit olacak yarın yüce mehkeme de.....

Kılmadığın namazların,
Ödenecek yarın,
Dünya'daki gaflet anların,
Olacak pişmanlıklar diyarın.....

Âhını aldığın mazlumların,
Âheste derler çıkar âheste,
Boyunu aşmış,dolu dolu günahların,
Ağırlık yapacaktır,o yüce kefe de.....

İhtiyarsız gireceğin kabre,
Hazırlık yapman akıl kârı,
Orada hazır bulunan Münker ve nekire,
Rabbim ALLAH diyebilmen,olur cennet anahtarı.....

İbrahim Tetik

Cennet'e layıksın.....

Gönül seman,nur ile aydınlanmış'sa,
İlmin'de,hakkalyakin derecesine varmış'sa,
Kalbin'de,günahlar'dan arınmış'sa,
Cennet'e layıksın işte.....

Nimeti şükür için,istiyorsan,
Tüm musibet'lere,sabrediyorsan,
Etrafına ilim,irfan saçıyorsan,
Cennet'e layıksın işte.....

Hizmet'in rızay-ı ilahiyeyi,kazanmak içinse,
Yardımcı olmuş'san,kardeş'lerine menfaatsiz'ce,
Hak'kın önünde boynun,kıldan incey'se,
Cennet'e layıksın işte.....

Günahlar'dan kaçır,namaz'larını kıalarsan,
Takva kalesin'de,siperini almış'san,
Ab-ı hayat havuzun'da,yıkanmış'san,
Cennet'e layıksın işte.....

Göz'lerin harama,nazar etmemiş'se,
Bedenin ve gön'lün hep,mescitlerdey'se,
Dilin ve kalbin,tövbe istiğfar'la meşgul'se,
Cennet'e layıksın işte.....

Cennet'i umarak,ibadet etmiyor'san,
Hep ruyet-i cemal'i görmek istiyor'san,
Yaptığın günahlar'dan,pişman bin pişman'san,
Cennet'e layıksın işte.....

İbrahim Tetik

Cevap beklemede.....

Çevap bekleyen,bir yığın soru belleğim'de,
İşgal altın'da beyin hücrelerim,
Şüpheler,tereddüt'ler depreşiyor kalbim'de,
Hazır kıt'a,tüm bunlara karşı aciz bedenim.....

Sonlanıyor ilkbaharı ömrüm'ün,
Hazan yaprak'ları,durmuyor dalın'da,
Nerelere konduğu,belli değil gönlüm'ün,
Baya bir mesafe kat'ettim,kilometre taşın'da.....

Boy gösterme'de,mevsim'ler içim'de,
Dal budak,salım saçak,
Tomurcuk'larım filizlen'miş,artık meyveler'de,
Tüm iklim'lerin inadını kırarak.....

İbrahim Tetik

Coşturmada....

Denizin maviliği,
Yansımada gönlüme,
Kabarcıkları ırmağın,
Coşturmada hislerimi,
Esen rüzgârın 'HU' ları,
Alır götürür beni,
Yalnızlığa mesken tutmuş mekânlara.....

İbrahim Tetik

Çalar Saati.

İçinde ömrümün gizli ecelim,
Gelecek gün ola,
yazılmış tâ ezelden kaderim,
Bak yaşıyorum illa.....

Biçilmiş bana bir ömür,
Belli vakti saati,
Ne yapsam,ne etsem,nereye de gitsem,
Kurmuş Azrail o çalar saati.....

İbrahim Tetik

Çanakkale geçilmez.....(1)

Çanakkale geçilmez,izin'de verilmez,
Hiçbir haydut,kafir'de biz geçeriz diyemez.....

Kefen'ler boyunlar'da,gidil'di cephe'ye,
Giden'ler cennete buyur edildi,dönülmedi geriye.....

Top gülle'leri,patlıyor'du,sineler'de,
Her nefer arslan kesiliyor'du,kendi siperin'de.....

Ana'lar evlat'larını,etmişler'di bu vatana kurban,
Etmiyorlar'dı süt'lerini helal,kurtulmadık'ça bu vatan.....

Onların top,tüfek,silah'larına karşı,
ALLAH ALLAH nida'ları,çınlatıyor'du arş-ı alayı.....

Ölürsek şehit'iz,kalırsak gazi'yiz diyerek,
Saldırıyorlar'dı düşmana,arslan gibi kükreyerek.....

Sadece meydanlar'da,mermi ve cesed'ler,
Gıpta etmek'te,alkışlamak'ta gök'teki melek'ler.....

Üzerlerin'de elbise,karavanalar'da yok yiyecek,
Şehadet şerbeti içiyorlar'dı,ruh'larını teslim ederek.....

Moskofu,kızıl rusu,ingiliz köpeği, gelmişler'di bir araya,
TÜRK'ün imanı karşısın'da,sıra bekliyorlar'dı,cehennemi boylamaya.....

İbrahim Tetik

Çanakkale geçilmez....(2)

Bu millet,üçbuçuk soysuza eğmez boyun,
İzzet,şeref,haysiyet zirvesindeler hep onur'un.....

Ruh'lar bir,beden'ler ayrı sedece,
Bizi bize düşürmek'ti gayeleri,hain ve kahpe'ce.....

Nice can'lar feda edildi,bu vatan uğruna,
Rengini kanın'dan verdi şehit'im,alyıldız'lı bayrağına.....

Köpek soyları,dikmişler'di göz,bu vatana,
Cehennem olup gömülüverdiler,boğazın derin sularına.....

Siz ne sandınız bu milleti? ,
Kabul etmez TÜRK mileti,hiçbir zaman zillet.....

Korkak'lık çok uzak,bu şanlı,kahraman ordu'ya,
Cesaret edemedi kimse,bu coşkun sel karşısın'da durmaya.....

Kalplerin'de iman,elerin'de kur'an,
Rabbim'de melek'lerini bu savaşa,sefer'ber kıldı.....

Necis idi düşman çizmesi,basamaz toprağıımıza,
Ezanımıza dil,uzatamaz el alyıldız'lı bayrağıımıza.....

İbrahim Tetik

Çanakkale şehit'lerine.....

Bütün bir Millet,oluverdi tek yürek,
Gidiyorlardı cephe'ye,hepsi birden gülerek,
İman'lı gönülleri siper etmişlerdi,daha ne gerek,
Koşuyorlardı'ölürsek şehit'iz,kalırsak gazi'yiz'diyerek.....

Aynı dava uğruna,omuz omuza savaş'tılar,
Geride kumdaktaki bebeleri,eşlerini bıraktılar,
Çünkü,vatan bir idi,bölünemezdi buna inandılar,
Herbir nefer,düşmanı parçalayan arslan'dılar....

Düşman çizmesi necis idi,basamazdı torağımıza,
El uzatamazdı,bacım'ın,anam'ın yaşmağına,
Susturamazdı,dil uzatamazdı,Türk'ün ezan'ına,
Dünya gördü,boyun eğdi kafir'ler,Millet'in iman'ına.....

Her karışında şehit kanı var,bu vatan'ın,
Bizler'de birer birer hak'ları var,kefensiz yatanların,
Bırakalım artık arsızlığı,zamanıdır utanmanın,
Aklımız başımıza gelsin,yeter artık sonu yok uyumanın.....

Yağıyordu sağnak,sağnak yağmur gibi mermiler,
Kendilerini siper ediyorlardı,o arslan nefer'ler,
Birbirinde ayrılıyordu,kafa,göz,bacak ve eller,
Tek vatan için atıyordu,hep yürek'ler.....

Top gülle'leri patlıyordu,üzerinde herbir nefer'in,
Arkası kesilmiyordu,yapılan bu vahşet'lerin,
Sayısı yoktu metrekareye düşen,mermilerin,
Mezar'ları oluyordu bu dağ'lar,cephane taşıyan anne'lerin.....

Bu Millet hürdür,gelemez tutsaklığa,
İzzet'le ölür,gelemez zillet'le yaşamaklığa,
Düşman bayrağı dikilemez,vatan'ımın sur'larına,
Zindanlar tutamaz onları,paranga'lar vurulsa da ayaklarına.....

Tüm dünya karşımızda,bize karşı cephe aldılar,
Ama o müthiş iradeye,karşı koyamadılar,
Moskof'u,kızıl rus'u,ingiliz köpeği,cehennem'i boyladılar,
Türk Millet'i yenilmezmiş,bunuda iyi anladılar.....

Sandılar ki,uysal koyun bu Millet,
Oysa bizim kimliğimiz'dir,hürriyet,
Yaşantımızdır izzet,gurur ve hamiyet,
İlan ederiz bağımsızlığımızı,kükreyerek.....

Dünya'da eşi benzeri görülmedi,bu savaş'ın,
Yeretmişti vatan sevgisi,gönüllerinde,Ahmet'in,yiğit mustafa'nın,
Şehit evlat'ları,tesellileriydi ağıt yakan ana'ların,
Düşman işgal ederse,manası yoktu yaşamının.....

Alyıldız'lı bayrağımız,şehit kanlarından aldı rengini,
Bir yıldız'ının ödeyemez birleşse,dünya bedelini,

Kahraman'ların ellerinde dolaşıyordu,bütün savaş cephe'lerini,
Onun dalgalanması,değıştirdi Millet'in kaderini....

İbrahim Tetik

Çanakkale.....

Tarihi bir destanın yazıldığı,
Sağnak sağnak mermilerin yağdığı,
El çene parmakların birbirinden ayrıldığı,
Bir yerdir çanakkale.....

Var olma,yok olma mücâdelesinin,
Elleri kınalı herbir neferin,
Su yerine kan akan,deniz ve derelerin,
Kaynağıdır çanakkale.....

Kumdaktaki yetim bebelerin,
Sayısı belirsiz şehitlerin,
İçli içli ağıt yakan annelerin,
Ocağıdır çanakkale.....

Dünya'nın dize geldiği,
Bu suların geçilemediği,
Türk'ün gücünün gösterildiği,
Bir yerdir çanakkale.....

Ahmet,mehmet,mustafaların,
Eli silah tutan çocukların,
Olmayan zorlanan imkânların,
Olduğu yerdir çanakkale.....

Yemek bulamayıp aç olan askerlerin,
Silah yerine kullanılan süngülerin,
El,kol,parmak,ayak ve çenelerin,
Savrulduğu yerdir çanakkale.....

Yediden yetmişe herkesin,
Vatan uğruna ölenlerin,
Mermi ile dolan mevzilerin,
Uğrak yeridir çanakkale.....

İbrahim Tetik

Çâresizlik değil çâre....

Çâresizlik değil çâre,
varken ümit,
Şikâyetçi de olamazsın kadere,
Ümitsizliğe ödün verip.....

Hâsıl olmuşsa musîbet,
Kendindendir bil,
Bekliyorsan Rabbin'den mağfiret,
Ruhun'la rukûa bir eğil.....

İçten bir yalvarış'la,
Duymuşsan pişmanlık,
Yöneliyorsan ona kulluğun'la,
Af ve mağfiret sanadır artık.....

Tasa gam ve keder,
Yok artık sana,
Olsa da zâten, kaç para eder? ,
Pahası biçilmeyen insanlığına.....

Cirmin olsa da küçük,
Küçültülmüşsün kâinatın,
Mâhiyetin ise çok çok büyük,
Durdurur dünya'ları inâdın....

İbrahim Tetik

Çarkından zamanın.

Dün adına ne varsa,
Şâhit bugüne,
Perde perde sırlar,
Gebe yarın ki güne.....

Dün karıştı düne,
Alarak içine bizi,
Geçerek çarkından zamanın,
Nöbetteyiz bugüne.....

Yaşa bugünü,
Meçhul yârın,
Sana has olan ânı,
Deme daha yakın....

İbrahim Tetik

Çehreler....

Tane tane dizilir kelimeler ağzında,
Vurgulu vurgulu,işler dinleyen herkesin kalbinde,
Kissadan hisse çıkartılır,herbir anlatılanlardan,
Merhem olur nasihatler,dinleyenlerin dertlerine.....

Lâf lâfı açar,koyulaşır muhabbet,
Fânî,geçici zaman içinde,ebedî saatler,
Çıt yok,sarmıştır heryeri sessiz bir sukûnet,
Parlarlar ay gibi,iç güzelliği dışa vurmuş çehreler.....

İbrahim Tetik

Çekme gamını dünya'nın....

Çekme gamını dünyanın,
Herşeyi bıraksen yaratana,
Sen sadece misâfirliğini bil,
Kefildir de bir ömür rızkına.....

Ayrı bir sayfa herbir günün,
Çıkmakta özeti her sayfaya ömrünün,
İyi şeyler yazmaya bak sen sayfana,
Faydası yok çünkü sana artık dünün.....

İhtiyarlatmakta herbir gün seni,
Sıyırmakta bedeninden gençliğini,
irâden dışında,yok yapılacak birşey,
Yok geri dönüş,dodurmuşsan ki kilometreni.....

İbrahim Tetik

Çerçeveli ehreler.

Değil çâre pişmanlık,
Zamansız sızlanış,
Üflemek gibi birşey dudaksız,
Sona kalan donuk bir bakış.....

Ah'lar,vah'lar keşkeler,
Ard arda peşin sıra,
Mâzi'de kalmış çerçeveli ehreler,
Artık sadece birer hâtıra....

İbrahim Tetik

Çıkarken seyhate aklım.....

Çıkarken seyhate kalbim,
Aldı yanına da kalbimi,
Bir bir irdeleyerek mâziyi,
Emin kılıyordu istikbâlimi.....

Kıssadan hisse mîsâli,
Çıkartıyordu birşeyler,
Ölmeden hedef bir musîbete,
İnşaallah olur,tesirli nasîhatler.....

İbrahim Tetik

Çırpınırsın ne diye?

Çırpınırsın ne diye be gafil,
Kalmışsın bak bîtab,
Yokmu hiç dünden haberin,
Oda veriyor bugün hesab.....

Has değil sana bunca dert,
Yok gerek kama kedere,
Buldunsa ki eğer,bunları vereni,
Şükredersin bin kere binler kere.....

i

İbrahim Tetik

Çiçekler bahar da açar.....

Çiçekler bahar da açar;
Meyve verir,
Dal budak,salkım saçak,
Bekler o anı kâinat,
Serilip serpilmek,
Bürünüvermek için yeşilliklere.....

İbrahim Tetik

Çok şey anlatır yalnızlık....

Çok şey anlatır yalnızlık,
Çiğliğin bile duyuramadığı kadar,
Soyutlanır hayat'tan insan yavaş yavaş artık,
Kucağın'da çaresizliğin imdat arar.....

Belli ki duyarsız tüm his'leri,
Tadamamış olmanın var ızdırabı kalbin'de,
Gönlün'de değil bahar; açar güz gülleri,
Yanmak'ta bedeni,vuslat özlemiy'le fîrak ülkesin'de.....

Çok geç artık yetişilmez mutluluğa,
Deyip,veryansın etmek'te kendine,
Hapsolmuş bir ömür,tâlip olmuş mutsuzluğa,
Gitmek'te yuvarlanıp,koyamayarak karşı zaman seline.....

İbrahim Tetik

Çok yakın.

Aydınlıklar çok yakın,
Bir aralansa karanlık,
Ötelere var bugün'den akın,
Huzurlu yarınlara hazırlık....

Umutlar boy atma da sadece ufuklar da,
İnad gam kederlere,
Bitmese gece güneş de doğmasa,
Gebe bugünler yarın ki mutlu günlere.....

İbrahim Tetik

Çok zor insan olmak.....

Çok zor insan olmak,
Yükü çok ağır,
Mesuliyeti fazla,
Çok zor insan olmak,
olmak zorunda içli dışlı yaşamla.....

Çok zor insan olmak,
Sanıldığından da zor,
Teleffuz edilmez kolay sözü,
Çok zor insan olmak,
Meçhul yaşaması,yarınıyla bugününü.....

Çok zor insan olmak,
Şırada beklemekte dert,kederler,
Gelen sırası bulmakta onu,
Çok zor insan olmak,
İdrak edebilse,keşke keşke ah! bir bunu.....

Çok zor insan olmak,
Eli,ömrü,iktidârı kısa,
Emelleri uzun,lâkin ömrüde çok kısa,
Çok zor insan olmak,
Ölecek birgün zâten,çok da bile yaşasa.....

Çok zor insan olmak,
Bu derece zayıf ve âciz,
Çok zor insan olmak,
Kırıp ümidini,zannediyor kendini yalnız ve kimsesiz.....

Çok zor insan olmak,
Beklemekte onu ölüm ve kâbir,
Görülmesi için muhasebesi,
Çok zor insan olmak,
Lâyık olması cennet ve cehenneme en büyük meselesi.....

İbrahim Tetik

Çoktan.....

Doğar gün ışığında umutlar,
Olurlar boy boy ufuklarda,
Başkalaşır sanki, başka bir âlemde insan,
Ümitlerin dalga dalga vurduğu koylar da....

Sığmaz içi içine sanki,
Gelir dar o koca dünya,
Kifayetsiz kalır, anlatma da mutluluğu kelimeler,
Çoktan yerleşmiştir bile, hayalindeki Dünya'ya.....

İbrahim Tetik

Daha çok erken.

Daha erken çok erken,
Küs olmaya kendinle,
Çabala, çalış et mücadele barışık olmaya,
Fısıldayıver hafifçe gönlüne sevgi diliyle....

Olmazsa olmazsın sen kendinin,
Daha ötesi yok,
Bi sarıver kendini sarmaş dolaş,
Bak nasıl gelecek kendine güvenin....

Kısa ömür uzun emeller,
Koş koş yetişemezsin,
Etmez vefa ömrün arzu ve heveslerine,
Bakmışsın ki birde kabrindesin.....

İbrahim Tetik

Daha çok var.....

Öpülesi eller,
Derlenecek güller,
Sımsıcak gönüller,
Daha çok var.....

Menfaatsiz dostluklar,
ALLAH için yaşayanlar,
Sağlam itikatl  inançlar,
Daha çok var.....

Adam gibi adamlar,,
Umutları kuşananlar,
Ümitsizliği yıkanlar,
Daha çok var.....

Güleç yüzler,
Parıldayan gözler,
Yalansız sözler,
Daha çok var.....

Hakikî dostlar,
Sağlam yoldaşlar,
Ölümüne sırdaşlar,
Daha çok var.....

İbrahim Tetik

Daha dün gibi.....

Aklıma düştü,mazi'deki hatıralar,
Bir duyduşallık'tır,çöktü içime,
Öyle bir iz bırakmış ki,yaşanan'lar,
Bir titremedir geldi,tüm bedenime.....

Fikrim'le beraber,hayal gezisine çıktım,
Dolaştım gelmiş,geçmiş demeden,
Yeşeren ümit'lerimin,meyvelerine el uzattım,
Zevk almaya çalıştım,olgunlaşmasını beklemeden.....

Daha dün gibi,çocuk'luğum,
Oysa bugün,yaş olmuş kırk,
Büyümeğ adına,suçluyum,
Yok bugün artık,küçüklüğüm'deki saf'lık.....

Hesaba çekildim,mazi tarafın'dan,
Gelecek adına,temizlenmek için,
Giremedim ki daha,tövbe kapısın'dan,
İtelemesini bekledim daim,birilerinin.....

İbrahim Tetik

Daha ne olsun?

Boşver sen,sadece boşver,
Ritmini değıştirme hayat'ının,
Aynı ritim'le,aynı doğrultusun'da gitsin,
Akışı çağrıştır'sın,coşkun deniz'leri,
Durulması dahi,haşmet'ini heybet'ini göstere sin,
Dört mevsim'i,birgün'de de yaşarsın,
Gönlüne,ruh'una bahar'ı yaşat,
İklim'ler çok önemli değil,
Sendeki bahar'lar,hiç bitmiyorsa,
Hep patlamaya hazırsa,tomurcuk'ların,
Dal,budak kırılıyor'sa,mevsimin'de meyvelerin....

Daha ne olsun? ...
Sinen'de coşuyor,sığmıyor'sa sevgi'ler,
Açılıyor'sa umman'lar gibi,ayırmadan herkese kendini,
Kucaklıyor'sa,ısıtıyor'sa,rabbin yapısı olan kalp'leri,
Gölge'de bırakıyor'sa,sahte korkak,korku'ları,
Ümit'lerle,herdem iç'li,dış'lı olmuş'sa,

Daha ne olsun?
Gönül'lerin üzerindeki,kararan bulut'ları,
Sevgi potasın'da toplayıp,
Rahmet,rahmet faydalı,bereket'li kılıyorsa,
Sevgi'ye muhtaç kalp'lere,
Bir çırpı'da meydana atılıp,
Kahraman'ca,fedakar'ca,dost'ça,kardeş'ce,
Tüm kin,nefret,şiddet,hased,gaddar,
Nankörlüklere odak'lı herbir şey'e kükre miş'se,

Daha ne olsun? ...
Gonca,gonca,buram buram kokan,
Bülbül'ü eksik olmayan,bahçeler'e sahip'se,
Bahçesin'de olan,dikenleri dahi,
Gül yapmasa'da,en azın'dan mis gibi,
Kokmasını sağlamış'sa,
Kafile,kafile, dizilmiş sevgi,barış yüklü,
Kervan'lara,rehber olmuş'sa...

Daha ne olsun? ...
Rabbim bu sine'yi,sevgi'lere namzet yaratmış'sa.....

İbrahim Tetik

Daha ne?

Desen ki,hayatımı yaşayacağım,
Her türlü lezzetleri tadacağım,
Eğlencelerle kendimi avutacağım,
O zaman daha ne?

Ölümü aklıma bile getirmeyeceğim,
Gençliğimi yaşayacak,günümü gün edeceğim,
Boşver dünya'ya birdaha mı? geleceğim,
Desen daha ne?

Verilen nasihatleri,tutmayacağım,
Ben gene bildiğimi,okuyacağım,
Zevk,sefa peşinde koşacağım,
Desen daha ne?

Malım,mülküm,servetim çok benim,
Bana kucak açar,hep sevdiklerim,
Dinlenir,itibar görür sözlerim,
Desen daha ne?

Vücudum sağlıklı,keyfim yerinde,
Banka'dan geliyor,paramın faiz'ide,
Az çok biliyorum,haram helali'de,
Desen daha ne?

Sakın demeyin bana,namaz kıl,
İstemiyorum,vermeyin bana akıl,
Daha var ihtiyarlığıma çok yıl,
Desen daha ne?

Saçım'da bir tek,beyaz kıl bile yok,
Şırtım pek,karnım'da tok,
Önüm'de yıllarım var,daha ölüme çok,
Desen daha ne?

Herkes gibi bende,gireceğim kabre,
Dilim dönerse,cevap vereceğim,meleklerle,
Belki rezil,rüsvan olurum,münker ve nekire,
Desen daha ne?

Tetik der:Aklını başına devşir,
Şenide konuk edecek,o teneşir,
İmam sorduğunda:'Nasıl bilirdiniz mevtayı? 'diye,
Şahit bulamayacaksın o zaman,diller olacak esir.....

İbrahim Tetik

Daha var bugün....

Gele dursun yârlar,bak daha bugün var,
Olmadan bugün gelmez ki yârın,
Var sen doya doya yaşa bugünü,
Belki de kimbilir ömründe bugün songün.....

İbrahim Tetik

Daha yakın.....

Dört bir yanımla hasret,
Çevrili çelik surlarla,
Bilmem ki YARAB! ne zaman bitecek,
Avunuyorum bir ömür umutlarla.....

Ayrılık beter ölümden,
İzdiraplı kılıyor hayatı,
Kalmıyor eser,sevinç ve neşeden,
Bağlanıyor sanki insanın bahtı.....

Vuslat hayaliyle avunuyor gönlüm,
Ha bugün ha yarın,
Herbir günüm ayrı bir kördüğüm,
ÖLÜM oluyor bana,yaşamaktan daha yakın.....

İbrahim Tetik

Daldım.....

Daldım bir hayâle ki,
Değil olması mümkün,
Öyle sınırsız emellerim var ki,
Ömrümün yetmesi ne mümkün.....

Aldım iki elim arasına,
Akıl ve fikrimi,
Daldım gerçekler dünyasına,
Buldum kendi âlemimi..

Vuruyorum herbean kendimi,
Vicdan denen mihenge,
Anlayarak gram gram değerimi,
Olmuyorum benliğime gölge....

İbrahim Tetik

Dalında güzel çiçekler....

Dalında güzel çiçekler,
Gelmez koparmaya,
Artırır sevgiyi özlemler,
Olur önyak vuslat kavuşmaya.....

Aradım kış'ta baharı,
Buldum bahar içinde kış'ı,
Yetişemedim tomurcuklu meyvelere,
Dal budak,salkım saçak dermek için....

İbrahim Tetik

Dar düşünceler....

Dar düşünceler içinde,
Hapsolmuş duygularınla,
Mebbedlerdesin,
Hani ümit dünyası Ya,
Hülyalar da,hayeller de,
Halâ beraatleri beklemektesin,
Beklemektesin de,
O zindanlar da,
Hiç de gün yüzü görememektesin,
Görünüşün çalımlı,cagalı,
Lâkin,
İç dünyanın da isyanlara,
Randevu vermektesin,
Hani,
Hani diyorum,
Aynalara boy atıp,
Şüzüp kendini şöyle bir,
İnan daha neler neler? ,
Kendinde kendini,
görebileceksin,
Toy,acemi gelmişsin,
Dünya'ya,
Câhil,bilgisizsin,
Kendine dâhi,
Bilmediğin,bilemediğin,
Görmediğin,göremediğin,
Hayat dolu şeyler mevcut,
Daha gelecek te,kemâle yaşın,
Bir bir bunları öğreneceksin,
Dahası sen evet sen,
Hayata,
Toy,acemi bilgisiz,
Ama bunların yanında gelen,
En büyük,en şerefli,
Misafirsin.....

İbrahim Tetik

Dargın günler bana.....

Dargın günler bana,
Saatin'den sâniyesine,
Çarkın'dan feleğin zaman zaman,
Değil,geçmekteyim her zaman.....

Akmak'ta su gibi ömrüm,
Değilmişim farkın'da,
Saniye sanki herbir günüm,
Dolmuş kilometrem dakikasın da.....

Düşmüş saçlarıma kır'lar,
Dantel dantel,
Ölüm onlar la haber salar,
Kalmasın diye âhirete,dünya'daki hesaplar.....

İbrahim Tetik

Dava adamı.....

Dava adamı,davası uğruna yaşar,hiçe sayar,
Dünya'nın bütün menfaat'lerini,dar düşüncelere sıkışıp kalmaz,
Ufku geniş,fikir'leri parlak,düşünceleri derin olur,
Önüne serilse dünya'nın tüm zevk ve lezzet'leri,iter elinin tersiy'le,
Dönüp bakmaz bile,
İdam sehparının'da dahi,izzet ve vakarını korur,
Hükmeder oradan,tüm zalim'lere,
Şan,şöhret makam,mevki,onların uğruna köle oldukları,
Metalara beş para kıymet vermez,tenezzül dahi etmaz,
İradesi sağlam,nefsine hakim,adeta bir iman abidesi.....

Söz'leri tesir'li,lisan-ı haliy'le haykırıyor zaten tüm gerçek'leri,
Fikir'leri bir lav parçasını andırır,yakar önüne çıkan düşünceleri,
Dağlar'dan daha sağlam,sema'dan daha yüksek,
Denizler'den daha derin'dir imanı,
Tesir eder gönüller'de,lisan-ı haliy'le yaptığı icraat'lar,
Siyim,siyim yağan,torağa işleyen yağmur gibi bereket'li olur,
Filiz verir imana muhtaç,elveriş'li iklim'ler de.....

Su gibi rahmet oluverir,kir'den,pas'tan kararmış,
Nice gönül'leri,temiz'lemek adına,
Her mevsim meyve verir,sallanan kıvrılan,
Kırılmayan dallarıy'la....

Dava adamı,lokman hekim olur,ağır hasta kalp'lere,
Diriltir kendine gelen ölü ruh'ları,
Hayat verir,ümit'siz istikbal'den korkan geçmiş'ten ürken canlı'lara,
Ebediyet'i kazanmayı öğretir,fani alemi basamak yaparak,
Uçmayı ders verir,insan bilincini aşılایarak insanlara....

Dava adamı,ümit'siz olmaz,ümit verir daha nice ümitsiz'lere,
Merhamet'sizlere,merhamet'siz olmaz,
Taş kalp'li,pas yürek'li vicdan'dan yoksun sineleri,
Yumuşat'mak ve temizlemek için.....

İbrahim Tetik

Davâya adanmış bir ömür.....

Davaya adanmış bir ömür,
Kol gezme'de her nefesin'de,
Hiçe sayılma da hayat,
Olsa da ölüm pahâsına.....

Dert,ızdırıp nedir ki? ,
Bir davâ uğruna,
Görünse de köstek gibi,
Çözölmeye mahkûm parangalara.....

Sızlama da,
Mâsum vicdanlar yapılanlara,
Edilmeme de hazz,
İnsaf'lı yumuşak kalpler'de.....

Sorgulama da adâlet,
Haksızlıklarını hak zanneden adâletsizlere,
Alma da yerini hak,
Adâletsizlere inat,
Ağırlama da cennet,
Hakikatsizlere inad,kakîkatperverleri.....

İbrahim Tetik

Dedim....

Dedim;
Ol kul olma kula kul,
Ne ararsın uzaklar'da be gâfil,
Bir nefes uzak'ta olan,
Kendini bir bul.....

Dedim;
Olsak bile uzaklar'da,
Bir yakın kadar beraberiz,
Olsa da bedenimiz fîraklar'da,
Vuslat ile şenlenir gönüllerimiz.....

İbrahim Tetik

Değer bence.....

Yağsa da hüzün'ler,dert'ler,keder'ler,
Sağnak sağnak üzerimize,
Sel sel oluverse musibet ve acı'lar,
Farketmez hiç ama hiç,
Değil mi? ,
Sonunda yerlerini sarmalayan,
Gökkuşağı alacak,
Değer bence seyretmek için,
Tüm bunları çekmeye.....

İbrahim Tetik

Değer mi hiç???

Olsun varsın insanız ya,
O yeter bize,
Yazılan kaderimizi yaşamak,
Rıza göstermek için hayattayız,

Değer mi hiç,
Makam mevki fazla mala tama,

Değer mi hiç?
Dargın küskün durmaya,
Kırılan kalbe ortak olmaya,
Süzülen gözyaşına sebep olmaya,
Onursuzca, iffetsizce yaşamaya.....

Değer mi hiç?
Varken mutlu yarınlar,
Bugünde mutsuz olmak....

Değer mi hiç?
Şu fânî dünya da,
Ebediymiş gibi yaşamak,
Ölümün kol gezdiği ensemizde,
Sorumsuzca soluklanmak.....

Değer mi hiç?????

İbrahim Tetik

Değer yaşamaya.....

Bakıp dert ve kederlere,
yok öyle pes etmek,
Hayat tarzı olarak gelecek günlere,
Olmalı hayâlin model oluvermek.....

Yine de değer yaşamaya hayat,
Acısı ve tatlısıyla,
Olsa da geçmişin hata,geleceğin kabahat,
Geçiyor bak bunlar da zaman hızıyla....

Ham gelip,gidiyoruz pişerek,
Fıtratımızın değişmez kanunu,
Bazen ağlayıp bazen de gülerek,
Adımlıyoruz bu hayat yolunu.....

İbrahim Tetik

Değer.....

Dünyalar kadar,ümitlerim vardı,
Bitmez,tükenmez katlı,çok katlı umutlarım,
istikbalden beklentilerim,
Mâziye ise şikâyetlerim,
Derli toplu bir hayatım,
Dolu dopdolu geçen günlerim,
Öyle ki,yarını beklerken,
Bugünüm bana,yoldaşlık ederdi,
sırlarıma sırdaş,dertlerime ortak olarak,
Yâni hazırlıklı olurdum,
Beklediğim yarın için,
Şüprizlerle sıralıydı,gizemli sırlica,
Aniden misafirimiz oluverirler,
O anda yaşantımız keyif alır,
Dondurur,koymaz ılık bir kuytu,
Neşesiyle,sevinciyle,keder ve acısıyla,
değer bence hayat yaşamaya.....

İbrahim Tetik

Değerimiz.....

Mazi'ye dönük ne varsa? ,
Gelecek adına unutuverdim,
Zaman çıkarma da beni,ömür karem'den,
Olsun,ebediyet'ler yurdun'da yer ediniverdim.....

Neye layıksak,ona göre itibar görüyoruz hayat'ta,
Geçici zevk'ler,bırakıyor manevi elem kalp'ler de,
Elemsiz lezzet,almak istiyorsak eğer dünya'da,
Kusur etmeyelim,yüce rabbi'mize itaat'te....

Nedenli bilinmez,bu gaflet biz'ler de,
Oysa sadece,cüz'i irade'ye sahibiz,
Fani olan,olamaz derman hiçbir der de,
İnsan olarak,namaz ve sabır'la mükellefiz.....

Dünya biz'ler le,şenleniyor,
Birer elmas,cevheriz herbirimiz,
Ayrı ayrı bir ömür,mihenge vuruluyoruz,
Kimimizin kömür,kimimizin ise altın gibi oluyor değerimiz.....

İbrahim Tetik

Değersin herşeye sen.....

Gitme gölge peşin'den,
Kaçar takip ettik'çe,
Dönüver bir bak arkanı,
Gelecek sana ayrılmayarak peşin'den.....

Değersin herşeye sen,
Biçilmezsin paha,
Antika eser herbir zerren,
Olsun ne daha?

İbrahim Tetik

Değil çekilesi dert.....

Diyorsun;
Değil çekilesi dert,
Peki;
Geliyor bu kimden? ,
Susukunluk,
Oluyor cevabın,
Sızlıyor diyor vicdânın;
Be ahmak! ! !
Bilmezmisin ki,
Geliyor yalnız Rabbin'den,
Bilsen tek haddini,
O seni daha iyi düşünür,
İyi bil sen'den.....

İbrahim Tetik

Değil doğru her doğruyun söylemen.....

Amelin salih,
Uzun olsun ömrün,
Değil her doğruyu söylemen,
Lâkin doğru olmalı her sözün.....

Ata et, verilmez ot arslana,
Verme değer herkese,
Bulur lâıık olduğunu her kişi,
Tartılırsın altınla, îtibârın ölmezse.....

İbrahim Tetik

Değil dünya sahipsiz.

Değil dünya sahipsiz,
Gören duyan bilen birisi var,
Olma dünyada nasipsiz,
Bekleyen çetin bir hesap var....

Sen sen ol bil kendini,
Bak kâinat sana hizmetkâr,
Küçük görme sakın kalbini,
Yerleşir ona tüm dünyalar.....

İnsan antika bir eser,
Bıçilemez değeri,
Onu kabullenir gök ve yer,
Onun için döner feleğin çemberi.....

İbrahim Tetik

Değil hiçkimse sen.....

Değil hiçkimse sen,
Sen ise hiçkimse,
Yok seni daha iyi bilen senden,
Ki,sevmiyorsan sen kendini,
Neye yarar dünya seni sevse.....

İbrahim Tetik

Değil insan başıboş.....

Değil insan başıboş,
Bir görevi mesuliyeti var,
Gözetim altında her harekâtı,
Onun için tûba ağacı ya da cehennemdeki nâr.....

Herbir sözden,
Çekileceğiz suale,
Düşünüp iyi söylemeli,
Oluruz yol arkadaşı cehennem bekçisi zebânilerle.....

Emrimizde bak kâinat,
Yer gök arası ne varsa,
Olursak ki,bir de kul Rabbimize,
Meyve olur cennette,dünyadaki gam,keder ve tasa.....

Almış muhâtap yalnız bizleri,
Bu âlemlerin tek sultânı,
Kıymet değer vermiş herbirimize,
Yeter ki,tam olsun hepimizin imânı.....

İbrahim Tetik

Değil kolay.....

Değil kolay insan olmak,
Yaşamak için,bir ömür çabalamak,
Tasa,gam,dert ve kederlerle,
Sabır ve tevekkül ile,zafere ulaşmak.....

Her insan ayrı bir dünya,
İç içe insanlar adedince dünyalar,
Lâkin herkesin kıyâmeti kendi hayatı,
Öldüğü anda,kopar kasırga,tufanlar.....

Döner durmadan feleğin çarkı,
Alıp bizleri de içine,
Dışında kalamayız ki kayıtsız,
Tâbi değildir bil dönmesi keyfine.....

İbrahim Tetik

Değil mârîfet.....

Değil mârîfet,
Çekiştirmek birilerini,
Tevâzu ve en büyük himmet,
Çekiştirmemek müslüman kardeşini.....

Bil! değil ait sana,
Kusur, hata arama,
Devşiriversen bir aklını başına,
Tövbeler ararsın kendi günahlarına.....

Çıkarıp hayâli,
Takıver aklını başına,
Varsa eğer ki bedeli insan olmanın,
Yaşatma azâp hâkim olan vîcdânına.....

İbrahim Tetik

Değil mi var ölüm.....

Değil mi var ölüm,
Birer fâniyiz o zaman,
Ebedî âlemler bekleme de bizleri,
Demek ki,yok hiç burada kalan.....

Aldanmakta yok fayda,
Oraya var sevkîyat,
Değil mümkün kalman burada,
Gene de sen bir güzel hazırlığını yap.....

İmân ile gitmeye bak,
Yok o zaman korku tasa,
Olur kabrin bir cennet bahçesi,
Dikili bir taşın dünyada bile olmasa.....

İbrahim Tetik

Değil mi.....?

Şükrü kalbin,
Rabbini sevmek...
Dilin şükrü,
Zikir...
Gözün şükrü,
İbret...
Aklın şükrü,
Tefekkür...
Ellerin şükrü,
Helâl kazanç...
Ayakların şükrü,
Koşmak hizmete...
Bedenin şükrü,
İbâdet...
Kulluğun şükrü,
Dua ve niyaz...
Sağlığın şükrü,
Sihhat...
Değil mi...?

İbrahim Tetik

Değil mi?

Değil mi? ,insanız,
Meyilliyiz günahlara,
Oysa helal dairesi,keyfe kafi iken,
Kapılar açarız nedense? ,haram'lara.....

Değil mi? ,başiboş değiliz,
Sahibimizi,bilmemiz gerek,
Sorumsuz,şuursuz,bilinçsiz yaşarsak,
Cehennem'e,müstehakız demek.....

Değil mi? ,Rabbimiz bir,
O zaman dert,keder nedir? ,
O var ise,herşey var,yokluk yok,
Bizim yaradanımızdır o,bir'e bir.....

Değil mi? ,fani'yiz,
Ebediyet'e,talibiz demek,
Dünya sadece,ahiret'in bekleme salonu,
Hakiki yurdumuz için olmalı,yaptığımız emek.....

İbrahim Tetik

Değil rahat vicdanım.....

Haykırmı da birses içimden,
Fânisin diyerek,
Çakar beynimde şimşekler birden,
Ölümü aklıma getirerek.....

Değil rahat vicdanım,
Olanlar karşısında,
Yok ki insan olarak imkânım,
Ne etsem ne eylesem,
Vicdanım gene karşımda.....

Karşıssındayım vicdanımın,
Sanık sandalyesinde,
Kare kare hayatımın,
İnce hesabında.....

İbrahim Tetik

Değil uzak ölüm.....

Değil uzak ölüm,
Hiç de değil,
Yanımızda dibimizde,
Her an peşimizde,
Geldi gelecek,
Mutlak lâkin gelecek,
İhtimâl hârici gelmemesi,
Bizleri görmemesi,bilmemesi,
Yakın daha yakın,
Yakından da yakın,
Bizlere bizden daha yakın,
Gölgemizden de yakın,
Dünden bugünden yarından da yakın,
Saatten dakikadan saniyeden de yakın,
Değil uzak ölüm,
Yakın,
Yakından da yakın.....

İbrahim Tetik

Değil yalnızlık.....

Değil yalnızlık,
Kalmak yalnız,
Yalnızlık,
Kol gezen sessizliğin,
Uymak ritmine,
Değil şart,
Olması dört duvar arasın'da,
Kalabalıkların hüküm sürdüğü,
Olsa bile herbir yerde,
İçinde var bir yer o'nun,
Ayrı çok ırak kalabalıklar'dan,
Sadece ve yalnız,
Başbaşa kendisiyle.....

İbrahim Tetik

Değildir ortak kader'ler.....

Aynı kime sorsam,
Pek birşey yok değişen,
Oysa değildir ortak kader'ler,
Tek gerçek ölüm'dür bilinen.....

İbrahim Tetik

Değilim anlamış.....

Küskün,
Kimi kimine,
Belirsiz sebep'ler,
Oysa ki,
Şartlar barış sevgiye,
Öyle müsâit ki,
Bilinmez,
Naslı becerebiliniyor? ,
Zorlanarak bu zor şartları,
Getirmek imkânları,
İmkânsız hâle,
Hâlen değilim anlamış.....

İbrahim Tetik

Değilim tanımış kendimi.....

İçimde bir his,
Durdurmuyor beni,
Alarm'da tüm bedenim,
Belirsiz hiç nedeni.....

Aldı esir duygularım,
Duymaktayım özlem hürriyete,
Sağımı,solumu oldum görmez,
Yaşamaktayım kendi dünyam'da yine de.....

Geçmiyor sözüm gönlüme,
Herşey kalıyor kifayetsiz,
Değil belli ki ben'de,
Oluyor çünkü; nasihat'ler tesirsiz.....

Değilim tanımış kendimi,
Olmadı ki fırsat tanışmaya,
Akıp su gibi gitme de ömrüm,
Yok hiçbir gücüm durdurmaya.....

İbrahim Tetik

Değilim yalnız....

Kumsaldayım kumlar'la yalnız,
Değilim aslın da yalnız,
Çünkü; var yanımda onlar da,
Yâni kumsal ve kum'lar,
Bir'de hırçın sesleriy'le dolu dizgin,
Hışırtılı kıyıya savrulan dalgalar,
Paylaşıyorlar yalnızlığımı,kimsesizliği,
Olmadığımı yalnız,kimsesiz,
Haykırıyorlar âdeta,
Bir defa daha kör,hissiz tüm canlılara,
Tâ uzaklara sabitlenmişken gözlerim,
Ufuklar da umutlar'la sarmaş dolaş hayal dünyam,
Geldiğim de ise kendime biran,
Değil hiçbirşey ettiğim gibi hayal,
Eskisi gibi yerli yerinde herşey gene,
Ellerimin arasına aldığım kafam,
Ağırlığın dan bunca senenin baş aşağı,
Yorgun düşmüş bedenim ise,dinlenme nöbetin de,
Tüm zamanların ayrıntıları belirgin alın çizgilerim de,
Yine de değilim yalnız,
Bir ben bir deniz,bir de kumsal.....

İbrahim Tetik

Değilim yalnız.....

Değilim yalnız bugün,
Yalnız'lığım yanımda,
Bedenim ise,hasret'lere sürgün,
Firak'lar,hicran'lar kalmış,yalnız aklım'da.....

Kafamı aldım,iki elim arasına,
Ruh'um ile başladım dolaşmaya,
Aklım yetişt,i,bedenim'in yalnız'lığına,
Hazırım şimdi artık,hayat'a meydan okumaya.....

Seyrine başladım,bir bir hayat'ın,
Yaşanmış'ları,yaşıyormuş'casına,
Pınarı oluverdim,akan gözyaşlarım'ın,
Teselli'ye muhtaç kalbim'in,yetişeme'dim imdadı'na.....

İbrahim Tetik

Değilsin bana....

Değilsin bana,
Bende mecbur sana,
Yeter ki olsan mutlu,
Çıkmam inan bir daha karşına.....

İyi bak sen kendine,
Almasanda beni kalbine,
Buymuş ne yapayım kaderim,
Herşeyi bıraktım kendi hâline.....

İbrahim Tetik

Değilsin geç kalmış.....

Değilsin geç kalmış,
Tövbe istiğfar etmeye,
Kabre sefer başlamış,
Yok dönüş artık geriye.....

İster inan ister inanma,
İster yaşa ister yaşama,
Mutlak kapın çalınacak birgün,
Kendine gece yaparsın gözünü kapama.....

Neyle geldin dünyaya,
Peki neyle gideceksin,
Sahipte olsan taht ve saraya,
O kabre sende gireceksin.....

Kabir dar ve karanlık,
Kol geziyor soğuk ve yalnızlık,,
Veremezsen ki,suallerinin cevabını,
Olur o zaman hâlin ki eyvahlık.....

Düşün ki,bir daha düşün,
Kısa ömür,sonsuz ihtiyaçların,
Değilmisin ki beşersin,
Olacaktır hâliyle hataların.....

İbrahim Tetik

Değilsin mâsum.....

Âcizsin,
Fakirsin,
Bîçaresin,
Yetmez hiçbir şeye gücün,
Delemezsin gökleri,
Batıramazsın yerleri,
Elin kısa,
Ömrün kısa,
İktidarın kısa,
Âdeta uzanıyor nereye elin,
İşte o kadar iktidarın,
Bugün insan,
Yârin topraksın,
Güveniyorsun bilmem neyine,
Giymişsin insan libası,
Mesuliyetle beraber,
Değil o kadar kolay insan olmak,
Değilsin mâsum...
İnsan olarak,
Meyilli yaratılmışsın her bir şeye,
Öyle ki...
Fânî geçici hayatı,
Ebedî sanacak kadar.....

İbrahim Tetik

Değilsin mecbur bana.....

Gözüksende sever gibi beni,
Okuyabiliyorum o beden dilini,
Anlayabiliyorum da söylemek istediğini,
Unutma! değilsin mecbur bana.....

Değilsin mecbur beni sevmeye,
Hayat Arkadaşlığımı kabul etmeye,
Bakarak bana zorâki gülmeye,
Unutma! değilsin mecbur bana.....

Olur mu zorla güzellik? ,
Hevesle bir anlık sevmelik,
Dediğin buyusa eğer gençlik,
Unutma! değilsin mecbur bana.....

Gönül işidir sevmek,
Bir ömür çekilir emek,
Bu duygu yoksa eğer sende,
Unutma! değilsin mecbur bana....

Seviyorum beni seni,
Aştım çoktan hasret engelini,
Ödeyerek bir ömür bedelini,
Unutma! Ben mecburum sana.....

İbrahim Tetik

Değişmek istiyorum.....

Sâbit bir noktada,
Kala kaldı gözlerim,
Tartışılır herbir konuda,
Hem fikir oldu fikirlerim.....

Ruhumun arkadaşı olan bedenim,
Seyehatta hayâlimle,
Devşirirken yılları evrim evrim,
Azim ve kararlılık oldu benimle.....

Yeri göğü kuşatan isteklerim,
Etmiyorlar beni tatmin,
Ağlayan feryatlarım inim inim,
Derinlerinde tâ kalbimin.....

Değişmek istiyorum,
Tıpkı yarın gibi,
Ufuklara umutla bakıyorum,
İçimdeki ümit'tir sebebi.....

İbrahim Tetik

Değmez alâkayı kalbe.

Lezzetini dünyanın,
Şükür için tadarız,
Fâni insanlara değil,
Sadece Rabbimize kulluk yaparız.....

Dünya fâni iyi biliriz,
ALLAH için birbirimizi severiz,
Değmez alâkayı kalbe,
Değil mi ki misâfiriz.....

İbrahim Tetik

Deli gönlüm....

Uslanmıyor bir türlü,
Deli gönlüm,
Ne yapsam..?
Ne etsem..?
Nerelere gitsem..?
Eyleyemedim,
Eyleyemiyorum,
Edemiyorum tatmin,
Hiçbir dünya zevklerinden,
Ayrı bir dünya,
Kendi çapında,
Evire çevire,
Mağlup ediveriyor,
His,duygu ve düşüncelerimi,
Bırakıyor kendin de,
Akıl ve fikrimi,
Belirginlik göstermiyor,
Ne yaptığı da,
Kâh orada,
Kâh burada,
Kâh şurada,
Yine âciz yorgun,
Vücuduma olanlar oluyor,
Ben oluyorum arada kalanda,
Kabahat'li,suçlu olan da,
Değilim anlamış,
Bu değişimler den,
Umutsuz çâresiz,
Bîtap bir şekil de,
Râzı oluyorum kaderime,
Zâten yapılacak,
Çok şey de yok.....

İbrahim Tetik

Deme sakın! ! ! !

Deme sakın ben ben,
Sonuç'ta ibâretsin et'ten,kemik'ten,
Güveneceksin bilmem ki neyine sen? ,
Âciz,fakir,miskin birisin bir bilsen.....

Düşersin bir mikroba yenik,
Yaka paça yatarsın yaparsın panik,
Yapısı vücudunun hassas,ince ve nâzik,
Değerli herbir zerresi altın,elmas ve akik.....

Fânisin adaysın ölmeye,
İnandıramazsın bâki olacağını hişkimseye,
Can atarsın Azraile ruhunu vermeye,
Yapmıyorsun hazırlığını peki ne diye?

İbrahim Tetik

Deme; D n d nd r.....

Eski en eski h t ralar,
Yeni yepyeni Şimdi,
O zaman yaşanıp,mâziye karıŐanlar,
 stikb lin yeşeren d Őleriydi.....

Mâzi istikb lin aynası,
Boy atabilene,
YaŐanılanlardan ibret alınması,
Gan met idi,idrâk edebilene.....

Deme; d n d nd r,
Bugün de bugündür,
Ayrı bir âlem herbir gün,
Habercisidir bugünün,iyi bilesin d n.....

 brahim Tetik

Denesek mi...? ...

Göremez,
Ruh ve kalbin,
Gördüğünü gözler,
İçice,kıvrım kıvrım,
Birbirine kenetli,
Bir gül goncası gibidir,
Kâinatın sırları,
Kalp gözünüzle,ferâsetinizle,
Kefetmişseniz,
Zincirleme gelecektir,
Peşin sra birbiri ardına,
O gizemli sırlar,
Hassas ise ruh ve kalbiniz,
Basîret gözüyle,
neler? neler?
Görülmez ki,
Ne gizli hazineler açılmaz ki,
Bir denesek mi...?

İbrahim Tetik

Depreşiverecektir hislerin.....

Akıtıyorsa yaşlarını gözlerin,
Demektir ki yanıyor yüreğın,
Çevriliverse ah birde için dışına,
Depreşiverecektir,derinlerdeki hislerin.....

İbrahim Tetik

Der ALLAH ALLAH....

Gelerek cezbeyle tüm vücudum,
Der ALLAH ALLAH,
Tükenmeden hiç katlı umudum,
Der ALLAH ALLAH.....

Sevgilere açık sînem,
Der ALLAH ALLAH,
Ben değil sadece tüm âlem,
Der ALLAH ALLAH.....

El ayak ve kollarım,
Der ALLAH ALLAH,
Fikrim, ruhum ve aklım,
Der ALLAH ALLAH.....

Coşkulu tüm his'lerim,
Der ALLAH ALLAH,
Ruhun penceresi olan gözlerim,
Der ALLAH ALLAH.....

Aldığım herbir nefes,
Der ALLAH ALLAH,
Kâinat'ta yaşayan tüm herşey,
Der ALLAH ALLAH.....

Âciz, fakir bu tetik,
Der ALLAH ALLAH,
Huzuru ilâhi'de ayak'ta dimdik,
Der ALLAH ALLAH.....

İbrahim Tetik

Derman ararsın.

Yetmez mi bu dert sana,
Derman ararsın,
Baş mühür kaderin fermanına,
Değişiversin kader yazın....

Haddini aşan derman, getirir dert,
Oluver sen razı hâline,
İster senden şükür, sahip olduğun nimet,
Et Rabbine şükür milyar kere....

Seni senden daha iyi düşünür Rabbin,
Bir aklını devşiriver,
Arar bulur sende nasibin,
Sen sadece bir kul oluver....

İbrahim Tetik

Dermâna muhtaç.....

Her dert dermâna muhtaç,
Dermân ise, Her derde bir ilaç,
Değil mümkün olması, dermânsız dertlerin,
Yeter ki, sen sebeblere açiver bir kulaç.....

Oluvermiş kâinat bir eczâhâne,
Edilmiş istif şifâlar dertlilerin dertlerine,
Bil yeter kimden geldiğini dermânların,
Sun tüm hamd ve senâları o yüce rabbine.....

İbrahim Tetik

Dermek için.....

Çekmek'te olduğun acının,
Biteceğini geçici olduğunu,
ki bilirsen,
Tesiri acının,
Bitecek, bitmese de,
Azalacak, azalmasa da,
Acısı tesirsiz kalacak,
Bittiği an da da,
Yerini tatlı zevkli,
Kârlı sevaplı,
Bir mâzi karesi kalacak,
Ne tatlı değil mi? ,
Acıyı dahi,
Sabırla göğüsleyip,
Filizlendirerek gönöl bahçesin de,
Dal budak,
Salkım saçak,
Tatlı meyveler dermek için....

İbrahim Tetik

Dert etme dertlerini.

Dert etme dertlerini,
Nice dertler var,
Dert getirir fazla derman,
Derdin içinde dermanlar var....

Sabır içinde şükret,
Ziyâde olsun nimetler,
Bir iken bin olur bereket,
Ola ki,peyda etmesin ülfetler.....

İbrahim Tetik

Devşiriver.....

Devşiriver aklını başına,
Hayattayken hazır,
Olmasın son çâren umutsuzluk,
Ufuklar da hayallerin asılı kalır.....

Seninle güzel hayat,
Bir var idrâkine,
Sensiz hayat,hayat değil,
Takılıyorsun neyin peşine?

İbrahim Tetik

Dilerse o.....

Dilerse o...
Yok yok'tur,hiç'lik yok'tur,
Tasa yok,gam yok,keder yok,
Aciz'lik yok,zaif'lik yok,
Kimsesiz'lik yok,yalnızlık yok,
Bir elden çıkmıştır kainat,iki'lik te yok.....

Dilerse o...
Var yok olur,
Birşey'den herşey,herşey'den birşey olur,
Umulmadık yerden,rızık'lar verilir,
Sema yağmurlarıyla,bereketi,
Yer nimetleriyle,heryeri doldurur,
Yer ve gök,bir memleketin iki şehri gibi,alış veriş yapar,
Gök'ten ilahi emir'ler ve rahmet,
Yer'den ise,namaz'lar,niyaz'lar,dua'lar ve yükselen ruh'lar.....

Dilerse o...
Tüm dilek'ler makbul,
Yapılan ibadet'ler geçerli,
Dualar ise,kabule şayan,
Gazap'lar,rahmet havuzunda erir,
Huzur'da durana,melek'lerce şahit'lik edilir.....

Dilerse o...
Biter sayılı nefes'ler,
Görmez olur artık,göz'lerdeki fer'ler,
Can çekilir,soğuklanıverir sıcak beden'ler,
Hazırlanır,cennet bahçesi olan kabir'ler,
Geliverir yapılan amele göre,melek'ler,
Şakıyıverir o zaman,Rabbim ALLAH diyen dil'ler,
Korku yok,azap yok,korkma artık senindir sonsuz ebediyet'ler.....

İbrahim Tetik

Dilini söylettirmeli.....

Aldığın her nefes,dünya kıymetin'de,
Rabbi'mizin nişanı var bak ellerin'de,
Onun imza'sını taşıyorsun,mührü var kalbin'de,
Yirmidört saat'lik sermaye,bütün bir ömrün'de.....

Dizboyu nimet'ler içindeyiz,daha ne? ,
Görmüyorsun sır'ları,ülfet perdesi inmiş göz'lerine,
Yaşadığın hayat'ın,hiçbirşey gelmez dengine,
Bir saniye bile,eklenmez ömür saatine.....

Vicdan'ın terazi olsun,hak'tan yana,
Vücut'un bir kale olsun,kalp'teki iman'ına,
Zikir için elçi olsun,dilin yaradan'ına,
O zaman cümle alem,yetişir senin imdadına.....

Sev insan'ları sen,yaradan'ları için,
Rabbi'ni tanıman içindir,dünya'ya geliş sebebin,
İman ile ebediyet'e gitmek olmalı,bütün derdin,
Azrail geldiğin'de,dilini söylettirmeli,kelime-i şهادet'in.....

İbrahim Tetik

Dinleme kendini.....

Dinleme kendini,
Ol meşgul bir şeylerle,
Oyala oyalan,
Olsan dahi rahatsız,
Hissettirme onu vücuduna,
Ayaküstü tedavi edp,
Taburcu ediver geldiği yereü,
Çektirme boşa ızdırıp,
Emanet olan vücuduna,
Yazık değil mi? ,
Zâten toprak olacak,
Birde burada şunla,bunla,
Debelenip yıpramasın,
Her zaman pozitif enerjiyi,
Yükle bedenine,
Fırsat verme ümitsizlik,
Yabancı güçlerinin,
İşgal etmesini vücudunu,
Umut ve ümit askerlerini,
Dikiver nöbetçi olarak,
Bedenin olan surların etrafına,
Çalış,çabala al dizginlerini,
İzzet,şeref ve haysiyetinin,
Kimselere kırdırma gururunu,
Edinerek güzel ahlâkı prensip,
Ol timsâli adâletin,
Eşit ve seviyeli davranışlar sergileyerek,
Gülünç duruma düşme,
Farklı göstererek kendini insanlardan,
Vakarlı,gururluda olmayasın,
Bile bile toprak olacağını,
Şakın! ama sakın! ,
Övme senin olmayan serveti,
Kalıcı olmadığının bilinciyle,
Her an kiracı gibi ol dünya'da,
Birgün çıkacağını idrâk ederek,
Huzurunu,neşeni hiç bozma,
Hiçbirşey bilmesen de,
Haddini bilmenin seni,
Yücelteceğini bilerek.....

İbrahim Tetik

Diyemem yaşadım.....

Diyemem yaşadım,
Yaşamadım da,
Bir göz açıp kapadım,
Geçmiş hayli zaman'da.....

Hayret ki ne hayret,
Akan su gibi hayat,
Bir var bir yokmuşum,
Yaşıyorum ölüme inat.....

Hep'ten beyaz kıl'lar,
Düşüvermiş saçıma,
Yaşımı da katlıyor yıl'lar,
Yazılıyor bir son Kilometre taşıma.....

Atıyorum boy ayna'ya,
Gösteriyor değişmiş beni bana,
Yok gerek artık oyalanmaya,
Zâten katılmışız doğuştan göç kervanı'na.....

İbrahim Tetik

Doğar doğmaz gün.

Doğar doğmaz gün,
Kuşanıp sabrını,
Kucaklayıp ümitlerini,
Bir koşuver hayata,
Açsın güller gülümsemenle,
Olsun tos pembe yaşam,
Dolu dizgin heveslerinle,

Salma mâteme kendini,
Bırak oda oluversin,
Şarmaş dolaş neşe,sevinçlerle,
Ötesin de kalsın mutsuzluk,
Kulaç açtığın ufuklar ötesinde,

Engellere ola ki sakın takılma,
Başarılarına birer basamak onlar,
Bırak dargınlığı kendinle,
Olmayı barışık yakıştır kendine,

Her ne olursan ol,
Ola ki sakın unutma insanlığını,
Ki unutursan,
İşte o zaman kalırsın insanlığa hasret.....

İbrahim Tetik

Doğru olmalı....

Bedeli ne olursa olsun ödeyeceğin,
Doğru olmalı senin her söylediğin.....

Söylememeli her doğru yalnız heryer de,
Bazen de sır kalmalı bir ömür sende.....

İstiyorsan ki eğer kavuşmak,dünya ve âhîret saadetine,
Olsen o zaman sahip eline,diline ve beline.....

İbrahim Tetik

Dolmuş gibi hayat sayfam....

Günler'den birgün,
Bu saatler'de yine,
Bedenimi götürmüş'tü ruhum,
Dolaştırmak için mâzi derelerine.....

Aklım'da fikrim'le beraber,
Katılmış'tı onlara,
Canlan'dı birer birer geçmişteki kareler,
Olmuştu şâhit şimdiki zaman'da.....

Dolmuş gibi hayat sayfam,
Yaşamışım baya da,
Bugün belki de yârin,
Bitecek satırları da.....

İbrahim Tetik

Dostluğumuz.....

Ölsün iklindi gölgesi gibi dostluğumuz,
Öğlen ki gibi olmasın kısa sakın! ,
Katlı olsun hep ufuklar da umudumuz,
Ebedî kalsın,eriyip gitmesin içinde zamânın.....

Zaman,mekân bilirsin ki olamaz perde,
Öteler ötesidir,Lillah için muhabbetimiz,
Tutmaktalar alkış melekler,yer gök ve heryer de,
Senelere,asırlara mukabildir bir sâniyemiz.....

Olmalıyız islâm fedâisi,
Husumete yoktur vaktimiz,
Bu asrın İMÂNdır tedâvisi,
ALLAH(C:C :) ı bilmektir dünyaya geliş gâyemiz.....

İbrahim Tetik

Dön....

Dön! ! ! ...
Gitti'ğin uzak yerler'den,
Bilinmez yaban eller'den,
Duyulmamış, bulunamamış adres'lerden,
Dön ne olur! ! ! ..
Dön korunarak gel, üzerindeki kem göz'lerden.....

Dön! ! ! ...
Ümit'lerle, Sevinç'lerle, neşe'lerle,
Aşk dolu, nakarat'lı, uzun beste'lerle,
Rahmet olan yağmur'la, esen yeller'le,
Dön ne olur! ! ! ...
Dön sevgi dolu, çiçek'li bahçe'lerle.....

Dön! ! ! ...
Hasret'i, Özlem'i çiğneyip adımlayarak,
Açıp sineni, vuslat'ı kucak'layarak,
Kalbin'le barışıp, anlaşılarak,
Dön ne olur! ! ! ...
Dön vicdan'ını, şahit tutarak....

İbrahim Tetik

Dönersen geriye.

Hani olur ya birgün,
Dönersen geriye,
Bulamazsın aynı gün aynı insanları,
Olacak bak bugünde dün,
Arşivlenip girecek mâziye.....

İbrahim Tetik

Dönüş ona.....

Göçmek öteye,ebedi fani olmayan yurda,
Sarsılmaz iman ile,saltanat kurmak o mekana,
Cennet tapu'sunu almak için,çıkmaq yüce diyan'a,
Dönüş ona'dır,önem ver biraz ahiret hazırlı'ğına.....

Dünya'da herşey,yok olmaya mahkum'dur,
Burada yok olmak,orada var olmak için'dir,
Sadece ebedi,hayat hazırlı'ğın'dadır huzur,
Dönüş ona'dır,daha başka bunun izahı nedir?

İbrahim Tetik

Dönüş on'a.....

Göçmek öteye,ebedi fani olmayan yurda,
Sarsılmaz iman ile,saltanat kutmak o mekana,
Cennet tapusunu almak için,çıkmaq yüce divana,
Dönüş ona'dır,önem ver biraz ahiret hazırlığına.....

Dünya'da herşey,yok olmaya mahkum'dur,
Burada yok olmak,orada var olmak içindir,
Sadece ebedi,hayat hazırlığında'dır huzur,
Dönüş ona'dır,daha başka bunun izahı nedir?

İbrahim Tetik

Dört bir yanım çepeçevreli....

Dört bir tarafım ümitlerle,
Çepeçevreli,
İhtimâl hârici,
Sızması ümitsizliklerin,
Yok böyle birşey,
Olamazda,
Yaşam standartlarımın,
Birinci en temel kanunu,
Kaleme dâhi almamak,
Ümitsizlikleri,
Ümitsiz olmayı,
Ümitsiz yaşamayı,
Geçmez aklımın ucundan dâhi,
Muhatap olmayı onlarla,
Dışındadır ilgi alanımın,
Düşünmek dâhi,
Malâyani, ayrıca geliyor,
Ruhuma hakikâten ağır,
Aldım kendimi koruma altına,
Dedim ya:
Dört bir tarafım ümitlerle,
Çepeçevreli.....

İbrahim Tetik

Dua dua.....

Dua dua zikirlerin,
Doldursun semaları,
Vücudun ve tüm zerrelerin,
Duysunlar o samimi yakarışları.....

Islansın seccaden gözyaşlarınla,
Hem de gusûl aldırısın günahlarına,
Bağlanıp konuş Rabbin'le kalp telefonuyla,
Melekler de şahit olsunlar yaptığın niyâzlarına.....

Erteleme sakın tövbeyi!
Yarın geç olabilir,
Zor sayma kendine huzura girmeyi,
Hemen de cenaze namazın kılınabilir.....

İbrahim Tetik

Dua.....

Dua,içten yalvarmak'tır,yanmak'tır ciğer'den,
Çatlatıncaya kadar kasıkları,haykırmalı ta derinden ve içten.....

Dua,samimiyet'tir,bildirmek'tir arzuhali'ni,
Kul istemelidir,bıkmadan,usanma'dan isteklerini.....

Dua,bir ibadet'tir,yaratan'a karşı,
O'nun adına dökülürse,değer kazanır gözyaşı.....

Dua,ALLAH ile kul arasında olur bir köprü,
Niyet olursa halis,ebedi kılar o fani ömrü.....

Dua,kul olmanın gereği,hatalara karşı,
Mazlumun ahı ise,deler geçer o büyük arş'ı.....

Dua,yaratan'a bağlılık'tır,teslimiyet'tir,
Ruh'lar alemin'de verilen sözü,yerine getirmektir.....

Dua,İnsan'ı kılar güçlü,zorluk'lara karşı,
Bahar'ı getirir,beri taraf ediverir kara kış'ı.....

Dua,en tesir'li ilaç,hasta gönül'lere,
Her bahar'da gül'ler açtırır,bülbül'lere.....

Dua,ehemmiyet'li olmak,rabbi yanın da kul'un,
Bu inanç kaynağı'dır,neş'e ve mutluluğ'un.....

Dua,güven'de hisset'mesi insan'ın kendini,
Ezel ve ebed sultan'ına teslim etmesi bedeni'ni.....

Dua,insan için fitri ihtiyaç,
Ondan başka hiçbirşey'ler,olamaz dert'lere ilaç.....

İbrahim Tetik

Dur sadece bir dinle! ! !

Dur sadece bir dinle! ! !
Konuşsun artık sessizlik,
Olmuş fîrak,hasret,ayrılıklar el ele,
Almış yürümüş hayatını belirsizlik.....

İşliyor saat'ler hep aleyhine,
Her saniye her dakika,
Kalmak geri,söyle senin neyine? ,
Geçiverir bak ölüm hakîkatî önüne.....

İbrahim Tetik

Durdum izzetimle dimdik.....

Kaç kez kaldım uykusuz,
Kime ne bundan,
Korkulara koydum karşı korkusuz,
Kurtularak korkak inadım'dan.....

İzeetim'le durdum dimdik,
Eğilmedim zillet'le,
Geldim şereflice dünya'ya,
Yaşayamam bir ömür nâmert'le.....

O'na, buna.şuna bakmam,
Bana ne bun'dan,
An'lık ömür için yalakalık yapmam,
Sakinirsam nâmerdim gözümü budak'tan.....

Özüm,sözüm doğru benim,
Bilinsin bu böyle,
Müslüman Türk kimliğim benim,
Haykırırım susmayan diller'le.....

Değil içim dışım başka,
Olduğum gibiyim aynı,
Benzetmem karayı hiç aka,
Maskeye bürüyemem ak olan alnımı.....
Hep dinledim hâkim olan vicdânımı.....

İbrahim Tetik

Duygu yüklüyüm.....

Duygu yüklüyüm gene bugün,
Fark'lıyım diğer günler'den,
Hakim olmuş gününe hüzün,
Bir ben varım,oysa gitmiş oda benden.....

Hayal gezisine çıkıyorum fikrim'le,
Didikliyorum,sen'li ben'li sır'ları,
Çıkıyor meydana mazim,apacık herşeyiyle,
İnanamıyorum,lakin inkar'da edemiyorum yaşananları.....

Bir dost arıyorum kendime,
Şöyle herşeyiyle,dost olacak,
Fikrimi'de koyuyorum,akıl kefeme,
Diyorum,aramızdaki sır'lar olacak toprak.....

Çekilmez oluyorum bazen,
Yük oluyorum,yükü zaten ağır olan omuzuma,
Derman arıyorum,derman'sız dertler'den,
Bir karamsarlık'tır çöküyor,aydın'lık olan ufku'ma.....

Silkelendik'çe artıyor,yılların yorgunluğu,
Gidiyorum bir umud'un arkasın'dan,peşin sıra,
Hoyrat'ça kullanıyorum,bana verilen kulluğu,
Deşildik'çe kanıyor,hasret ile açılan yara.....

Hani diyorum:'Bir kere olsun gülsem',
Lakin ne mümkün,gelmiyor ki sıra,
Gülmem'le bir oluyor,tokatı yemem,
Taksim etsem dert'lerimi,fazla gelir yıllara ve asır'lara.....

Düşünüyorum ama,bir mesafe katedemeden,
Geri dönüş yapıyor,fikir çarkım,
Gideceğim dünya'dan,zannederim birşey öğrenmeden,
Buna kanaat getiriyor,var olan aklım.....

İbrahim Tetik

Düğüm olma.....

Düğüm olma,kendi içinde,
Çözülüver,sevgi yumağından,
Ümitsizlik,baş gösterdiğinde,
Mırıldaniver o zaman,bir tutam aşk mısralarından.....

Koparıp atma içinden,umut bağlarını,
Yeşert,filizlensin,sevgiye hasret gönüllerde,
Bir su misali,düşün hayat'ını,
Çağla,coş,rahmet ol,çorak iklimlerde.....

Heryeni gün,süprizlerle dolu,
Her an,herşeyle muhatabız,
Bilirsin ki,bir'dir bir,aklın yolu,
Daha da ötesi,olur anlamsız.....

Sahiplen sımsıkı,yaşam'ı,
Yaşanılır hale getir,
ki, o zaman olur zaten anlamı,
Gönlün bahar ikliminde,güllendir,
Sevgi dolu sinelerde ise,hep derlenir.....

İbrahim Tetik

Dün bugün idi,

Dün bugün idi,
Yârın ise bugün olacak,
Bugün her ikisi,
Zaman ipine bağlanacak.....

En tesirli ilaçtır zaman,
Bırakmalı zamana,
Olur herbir isteğin yavaş yavaş,
Sabrı yeter ki bi kuşan.....

Zaferin anahtarı sabır,
Elde edebilmeli,
Kâinat dolusu hazineler olur senin,
Bir bir onları açabilmeli.....

İbrahim Tetik

Dün bugün yarın.....

Dün dün'de kaldı,
Mazi'nin saf'ında,
Bugün ise,yarın'dan gün aldı,
Yer almak için,o saf'ta.....

Yarın ki,daha gelmemiş,
Bugün'den tasalan'mak,yersiz,
Sabir kuvvet'ini,sarfet hazır günü'ne,
Bak hakiki ömrün,yaşadığı gün oluvermiş.....

Bugün senin için,bir sermaye,
Sağa,sola dağıtma,
Gelecek'te,birgün gelecek amma,
Düşünme sakın,müflis olarak oraya gitmeye.....

İbrahim Tetik

Dün devrildi bugüne.....

Dün devrildi bugüne,
Devrilecek bugün ise yârına,
Sahip çıksen hazır gününe,
Yok ki senedin,yaşamak için ânına.....

Herbir geçen gün,
Tüketme de sermâyenî,
Ebedî zannettiğin ömrün,
Çom kısa ve fânî.....

Devşir aklını bir başına,
Çalış düşünmeye sağlıklı,
İşi sürme sakın inadına,
Ölsen her dâim,şefkatli ve insafî.....

İbrahim Tetik

Dün geri bugün'den.....

Dün geri bugün'den,
Yarın ise uzak,
Tâbîyiz lâkin bugüne,
Ne kadar yakın gibi de olsak.....

Durulmaz bugün'de,
Gideceğiz yârına,
Durdurulmayız istesek de,
Takılmışız zaman çarkına.....

İbrahim Tetik

Dünden sor....

Dünden sor hesabını bu günün,
Ne varsa yaşanmış,
Kopsa da ömründen bir yaprak,
Olacaktır sana şâhit yarın ki gün.....

Ola ki olursun olma sakın ümitsiz,
Ger göğüs herşeye umudu buluncaya dek,
Dökülür bir bir peşinden ümitler,
Hayat bu varmıdır ki,bir kul dertsiz.....

İbrahim Tetik

Dünya bana küs....

Dünya bana,
Ben dünyaya küs,
Çıkamıyorumda dışına,
Yaşıyorum içinde öksüz.....

Zevkleri,tatları geçici,
Bırakıyor kalıcı iz lâkin,
Gelmiyor bana hiçbirşey sahici,
Veriyor kalbime ebediymiş gibi telkin.....

İbrahim Tetik

Dünya...(1)

Bel bağlama dünya'ya,çürük ve esassız,
Kendini sevenlere çok insafsız,ve acımasız,
Hani ıssız çöller'de kalır ya,insan yapayalnız,
Rüya'lar kabuse döner,oluverir serap'sız.....

Zehir'li baldır,tattırdığı herbir lezzeti,
Ölünceye kadar kıvranır,karın sancısı,
Sahiciy'miş gibi,gözükür biz'lere gölgeleri,
Oyalanmak'tan başka birşey değildir,verdiği servet'leri.....

Bir güldürür,bin ağlatır,
Zaten kendini,ben fani'yim diye tanıtır,
Şeytan'la bir olup,sorumsuz'ca hayat yaşatır,
Yakalamaya görsün,insanı günah deryasına bandırır.....

Döner durma'dan,çizer mahşer meydanını,
Barındırmaz üzerin'de,fani olan insanı,
Kendisi'de misafir zaten,bırakacak saltanatını,
Oda küçüklüğü'le tesbih eder,büyük olan Rabbi'nı.....

Onun'da sonu,ahiret olarak bitecek,
Güneş onda doğup,on'dan batıp gidecek,
Hesap günü gelip çatınca,oda hesap verecek,
Belkide bizler'den memnun,belkide şikayet edecek.....

İbrahim Tetik

Dünya.....

Dünya bizimle,zinet'li güzel,
Büyülü bir kutu sanki,açar onu sihir'li bir el,
İcadını bekleyen mucize'lerle dolu,yaşamaya değer,
Ömrünü servet bilip,üzerine değer katmaktır hüner.....

Bedenini çürütür,layık kılar seni toprağa,
Ayrıcalığın olmayacak orada,olsan da burada paşa ve ağa,
Şende düşme sakın,cazibeli ve zinet'li tuzağa,
Ölümü ensende hisset,aramaya gitme uzağa.....

İbrahim Tetik

Düşman.....

Nefsin arzu'larını dizgin'lemek,
En büyük kahraman'lık,
Onu heva'ya değil,hüda'ya sevket'mek,
İmanın'daki azim'li kararlılık.....

Yaradan'a yakın olmak,
Melek'i duygular'la,
Bir adım olsun,yaklaşmak,
Kıyaslanamaz,zaman ve mekan'lara.....

Savaş açmak şeytan'a,
İlahi zırh'ları kuşanarak,
En büyük dümanıdır kullu'ğuna,
Kovulup huzur'dan,secde yapmayarak....

İbrahim Tetik

Düştün aklıma.....

Gene bugün,düştün aklıma,
Bir daha baktım,tekrar hayat sayfa'ma,
Renk kattı hayalın,akıp gitmek'te olan hayatıma,
Gene bugün,düştün aklıma.....

Daldım,çıkılması zor mazi'ye,
Bir adım gidemedim ileriye,
Hatırladım seni,sanki ne diye? ,
Gene bugün,düştün aklıma.....

Karıştırdım eski anıları gene,
Ağıt'lar yaktım,çektiğim hasretine,
Adak'lar adadım,kavuşacağımız güne,
Gene bugün,düştün aklıma.....

Zaman ayır'dı,biz'i biz'den,
Söküp aldı sevgi'mizi,kalp'lerimiz'den,
Ayrı dünya'ların insan'ları,olduk neden? ,
Gene bugün,düştün aklıma.....

Ruhu'ma ağır geliyor,bu ayrılık,
Kendi zindanımız'daki,ziller ve tutsak'lık,
Tekrarı yok bu hayat'ın,nedir bu dargın'lık? ,
Gene bugün,düştün aklıma.....

Haram kıldım kendime yaşamayı,
Yasak koydum dilime konuşmayı,
Gaye edindim seni unutmayı,
Gene bugün,düştün aklıma.....

İbrahim Tetik

Düşün düşün düşün.....

Çıkmadık canda,
Vardır umut,
Tükendim artık dediğin anda,
Beliriverir rahmetli bir bulut.....

Canlılarıyız varlık âleminin,
Akıl sahipleri olarak,
Sınırı yok,his ve heveslerimizin,
Gemlemeliyiz irademizi kullanarak.....

Düşün düşün düşün,
Düşünde nereye kadar? ,
Kaplamişsa dünyanı kapkara hüznü,
Ki, o zaman katli umutların boşa çıkar....

İbrahim Tetik

Düşündüm seni....

Bir seni düşündüm sadece seni,
İtiverdim bir kenara kendim olan beni,
Yanılmışım hem de çok yanılmışım,
Oysa ben sen sanmışım gölgeni....

İbrahim Tetik

Düşünmüyordum.....

Düşünmüyordum hiç öleceğimi,
İstiyordum unutmak gideceğim olan kabrimi,
Teslim etmeyecektim hiç teslim sözde bedenimi,
Alıp yuttu toprak işte herbir şeyimi.....

Şâhitlik yapacakmış benim adıma azâlarım,
Ölmeyacakmış o zaman benim hiçbir söz hakkım,
Dizilecekmiş bir bir, karşıma yaptıklarım,
Çıkacakmış ortaya burada sakladığım günah ve ayıplarım.....

Nasıl bilirsek Rabbimizi öyle göreceğiz muamele,
Ondan bine kadar veriyor sevap herbir amele,
Dünyaya gelenler gidiyor bak kabile kabile,
Ne ile geldik buraya,peki gideceğiz ne ile?

İbrahim Tetik

Ebedî Hayat fâni'den çıkıyor....

Kullanma hayatını hoyratça,
Verilmiş değil sana ebedî,
Bir emânet sadece,
Emânet sahinin,
İzni dâiresinde kullanmaya bak,
Zîra ebedî hayat,
Fâni hayattan çıkıyor.....

İbrahim Tetik

Ebedi mutluluk.

Var bir sevgim hayata,
Bir yaşamak bir ölmek'li,
Bin yıl sarılsam da ne fayda,
Ölüm görülmekte bak ufuk'ta.....

Nedir bu gurur? Nedir bu kibir?,
Sanki yeri delip gökleri yırtacaksın,
Unutma!!! beklemede seni beni de açık kabir,
Sen bir fânisin sadece bir misâfir.....

Çiğnediğin otlar,yârın bitecek üzerinde,
Kalacaksın nâçar ve çâresiz,
Lâl olacak dilin,görmeyecek gözlerin,
Şâhit olacak âzalarının hepsi de.....

Nikâhlandığımız ölüm'le evleneceğiz ,
Gözlerimizi kapadığımız gün,
Bir vuslat bir düğün olacak,
Başlayacak işte ebedî bir murluluk o gün.....

İbrahim Tetik

Ecdadın.....

Soyuna,sopuna,özüne bak,
Tarih içinde,altın değerinde geçmişleri,
Dörtbir kıt'a,onlardan sorulur du,
Biraraya getirmişti,dünya'yı adalet'leri.....

Silkin,şöyle bir kendine gel,
Bakıver şöyle,tekerrürden ibaret tarih'e,
Araştır,bul,çalış,öğren,insan'lık sırlarını,
Kalma atıl,terketme kendini,kalma mazi'ye.....

Atma taş geçmişine,atılır gülle geleceğine,
Övün,gurur duy,ecdadını yad eyle,
Neleri sığdırmış tarih,sinesine bir bak,
İnsan'lık nedir? ,öğretmiştir,tüm dünya millet'lerine.....

Sahte kahraman'larla,alma rol,
Daim ol gerçekçi,tıpkı geçmişin gibi,
Bırak boş hülya'lar kurmayı,uyan o uyku'dan,
İzzet'li,şeref'li,namus'lu,dürüst ol,kısaca sahici.....

İbrahim Tetik

Edeb....

Fıtratın'da vardır insan'ın edeb,
Yâni medenîdir insan,
Eğer ki,bir isterse değıştirmek,
Öluverir o zaman cânî bir hayvan.....

Temiz gelmiştir dünya'ya insan,
Berrak,temiz bir süt kadar,
Kullanırsa ne zaman ki irâdesini,
Ömrüne günahları bir bir sıralar.....

İbrahim Tetik

Ederi kaç?

Şahlanmış umutlarım ufuklara,
Atma da kulaç,
Dert keder adına hayatın ne varsa,
Gelseler topyekün ederi kaç?

İbrahim Tetik

Edinme dert.....

Edinme dert hayatı kendine,
Ne gelse hayırdır başına,
İstikâmette bak sen olmaya,
Değil bir ömür katılır bin ömür daha yaşamına.....

Olsa bile başına gelen dert,
Değil mi geçici kaç yazar? ,,
İdrâk edebiliyorsan, birde kimden geldiğini,
Fânî ömrün bâkîleşir, ebediyetler kadar.....

İbrahim Tetik

Efendim'e övgüler.....

Kainat'ın nur'u,alem'lerin sultanı,
Yaşantın ile,öğrettin sen kur'an-ı.....

Sen yoksan,insan'lık harap,dünya virane,
nur'u kaybolur,kainat bürünür siyah kefene.....

Bu tılsım'lı,sırlı,dünya'nın anahtarı sen,
Sevgini taşımıyorsa eğer,yüktür insana o beden.....

Rabbim sana,habibim,sevgilim demiş,
Senin nurun'dan,bu alem'e can vermiş.....

Yer,gök dile gelir seni görünce,
Hatırın için döner senin,gündüz ve gece.....

Adına yazılır şiir'ler,okunur naat'lar,
Geçerlidir kanunların,durdukça dünya'lar.....

Anmasam seni,pas tutar kalbim ve dilim,
Geçmeyince adın,sönük kalır tüm sözlerim.....

Bedenim'de çansın,damarım'da kanım,
Sen yoksan eğer,açılmaz ebedi gönül kapılarım.....

Asır'lar öncesi:'KARDEŞLERİM'demiş'sin,bizlere,
Sana layık olmak için,bir fırsat ver biz ümmet'lere.....

Cahil kavim'leri,eyledin dünya'lara üstad,
Tutunamadı karşında,hiçbir garaz ve inad.....

Doğdu seninle,adalet güneş'i ufuk'tan,
Adaletsiz'lik,tutunamadı,hiçbir yan'dan.....

Önderisin,imamısın,tüm evliya ve asfiya'ların,
Ötesindesin,yücelerdesin,zaman ve mekanların.....

Rahmet,merhamet,şefkat,peygamberisin,
Ahlak'ça olgun,kulluk'ta en zirve'lerdesin.....

Güneş,ay ve yıldız'lar,senden alırlar ışığını,
Kur'an nur'uyla,tarih'e gömdün,zulmün karanlığını.....

İnsan'lık seninle anladı,insan'lığını,
Zalim'in zulmün'ü kesip,dindirdin mazlum'un ahı'nı.....

Çok düşkünsün'YA RASULAALLAH'biz ümmet'lerine,
Sığınacağız mahşer günü, o sancağı şerif'in gölgesine.....

Gerçek iman,sevmekle başlıyor seni,
Yoksa sevgin kalp'te,zulmet kaplıyor o bedeni.....

İbrahim Tetik

Eğilmem nâmerdin önünde.....

İbreti âlem için,
Verdim söz,
Ki,dönemem artık geriye,
Eriyim,arkasındayım sözlerimin.....

Gelmişim bir kez dünya'ya,
Yok ötesi,
Zâten verilmiyor ikinci bir hak'ta,
Alışmalıyım mert'çe,şeref'lice yaşamaya.....

Esirgemem budak'tan gözümü,
Doğru bileyim yeter ki,
Çekemez korku tutup elimi,
Duysam'da fermandaki ölümümü.....

Eğilmem nâmerdin önünde,
Dururum izzet'lice,
Ölürüm yaşamaktan'sa zillet'le,
Derim; "Hak bu" îdâma götürülsem'de.....

İbrahim Tetik

El pençe....

El pençe ol dürüst,
İnâd kendine,
Tırman demeden yokuş,
Yarınlar ötesine...

Bil kendini yeter,
Aşmadan haddini,
Takınmışsan birde edebini,
Hakiki ilim buymuş meğer....

İbrahim Tetik

Elâleme ne?

Eridim mum gibi,
Duruldum su gibi,
Soldum gül gibi,
Daha ne?

El âlem buymuş,
Oymuş ya da şuymuş,
Suçlu veya suçsuzmuş,
iyi de bana ne?

İyi ya da kötüyüm,
Neşeli ve üzgünüm,
Diken yahut bir gülüm,
bundan sana ne?

Küs veya barışığız,
Gerekirse sevdâlıyız,
İki civan delikanlıyız,
Bundan el âleme ne?

İbrahim Tetik

Elber var bir düşünen seni.....

Düşünme sadece sen kendini,
Elbet var bir düşünen seni,
Seni senden daha çok bilen seven,,
Odur çeviren,döndüren sırlar dolu kalbini.....

İbrahim Tetik

Elbet.

Olmaz olmaz deme,
Olur dediklerin birgün elbet,
Seni bilen gören var bir kudret,
Hiç olma ümitsiz,
Umulmadık sevinçler arar seni bulur,
Yeter ki sen,
İçindeki benliği, günahları terket.....

İbrahim Tetik

En büyük tabibin.....

Bilmeyerek işlenen günahların,
Yok vebâli,
Sana verilen bu ömür ve hayatın,
Kayır altında herbir saati.....

İnce ele sık doku,
Çok çetin çünkü âhiret,
Olmasın sakın! Cehennem şoku,
Bizimdir inşaallah o muhteşem cennet....

Hünahları et berîtaraf,
Bürünerek takvâya,
Sanadır o zaman mağfiret ve af,
Ne kadar şükretsen azdır mevlâyâ.....

Cennet ucuz değil,
Cehennem ise lüzumsuz,
Sen hakkı hak bil,
Haksızlığı ise kanunsuz.....

Değildir hiçkimse günahsız,
Az çokta olsa,
Giriver tövbe kapısından içeri yalnız,
Affolur hepsi de artık ne kadarsa.....

Korktuğun en büyük şeylerden,
Daha da büyük Rabbin,
Devâsı yok dediğin dertler den,
Kurtarır seni en büyük tabîbin.....

İbrahim Tetik

En doğrusu....

Mümküm değil karşı koyman,
Zamâna,
Öyle ya da böyle,
Eriyeceksin içinde,
durduramazsın da,
İhtimâlini düşünmen dâhi,
İhtimâl harîci,
Olmaman onun'la,
Ya da on'suz,
En güzeli aslın da,
İyi kurmak kendini zamâna,
Onun'la uyumlu,
Onun'la geçimli,
Değerlendirmen de zâten en doğrusu,
Ona münhasır değil mi herşey?
En iyi ilacı değil mi o herşeyin?
Herşeyi bırakmıyormuyuz bizler o'na?
O zaman,
Zamân-ı zamânın'da kullanmak,
En doğrusu.....

İbrahim Tetik

En genç yaşısin.....

Yalnız gene ufuk'lar,
Beklemedeler umutlarını,
Bugünü aşan yarın'lar,
Çarpar dururlar kanatlarını.....

Hayat seninle hayat,
Olmaz'sa olmazısın,
Olmas'san olmaz bu hayat,
Sen hayatın en genç yaşısin.....

İbrahim Tetik

En son kâfile....

Günlere özlem,
Yıllara hasret,
Hicran dolu saat'ler,
Sürecektir ne kadar daha bilmem.....

Yaşa endeksli ömrüm,
Akmak'ta çay gibi,
İnercesine bir yokuş'tan,
Gidiyor kendimi gördüm.....

Ecel ile kabir arası,
Kala kaldım,
Çıkış,dönüş,kaçış yok,
Tâ ölüm döşeginde ayıldım.....

Ah! çekmek oldu son çârem,
Lâkin nâfile,
Çoktandır geçmşti iş işten,
Bulmuştu yolunu en son kâfile.....

İbrahim Tetik

Er kişiye.....

Kula kul olmak,
Yakışmaz er kişiye,
Eğilmeden dimdik kalmak,
Yeter ruhu yüceltmeye.....

Aşağılara tenezzül etmek,
Zedeler haysiyeti,
İzzet ve şereften tâviz vermemek,
Genişletir gönülde hürriyeti.....

kimliğini benliğini kaybetmemek,
Onurluca yaşamaktır,
Kini,nefreti kalpten silmek,
Olgunluk nîşânıdır.....

Dünya malına beşpara vermemek,
Şuurlu insan modeli,
Sayısız servetlere tamâ etmemek,
Kanaatkârlılığın en güzeli.....

Dünya'yı geçici bilmek,
Ölüme hazırlık aşaması,
Nefsini ve ihtiraslarını firenlemek,
Kâmil insanın şeması....

Azraile hoşgeldin diyebilmek,
Cesaretin en zirvesi,
Kabir yurdumuza gülerek girmek,
Beden ve ruhun cennet bahçesi.....

İbrahim Tetik

Eskiden.....

Bir muhabbet,hoş seda varmış gönüller'de,
Yaralı gönül'lere,merhem olmak için yaşarlar'mış,
Doğruluk hakim'miş,sahtelik yokmuş,gülümsemeler'de,
İnancı ve Milleti için,ölünür ve yaşanır'mış.....

Heryer ALLAH'ın selamıyla,süslenirmiş,
Tanınan,tanınmayan,nasibini alırmış bu rahmet'ten,
Hak yerini bulur,arş-ı alaya rahmet dua'ları yükselir'miş,
Adeta oluvermiş,alınmış bu manzara'lar,asr-ı saadet'ten.....

Sözler yerine gelir,doğruluk zirvelerdeymiş,
Herkes emin,kefil ölünceyedek,birbirlerine,
Senet olan söz,ancak ölüm olursa ödenmez'miş,
Herkes razı olur kısmetine,iman edermiş kader'lerine.....

İbrahim Tetik

Eşref-i mahluksun....

Geçmişin mezar, geleceğin kabir,
Düşün artık gerisini,
Gelenler dünya'ya gidiyor bir bir,
Ebedî kılamazsın hiçbirini.....

İner gibi bir yokuştan,
Hızla gidiyorsun,
Sermayen olan ömür dakikan'dan,
Bir bir harcıyorsun....

Et, kemik ve kan'dan,
İbâretsin sonuç'ta,
Hâli değilsin ki dağılmak'tan,
Direniyorsun gurur ve inat'ta.....

Antika bir eşersin,
Biçilmez değerin,
Şu kâinat'ta bir halifesin,
Şerefliilerin en şerefliisisin.....

İbrahim Tetik

Et imân kadere.....

Gündüz eder tâkip geceyi,
Gece ise gündüzü,
Varsın konuşulsun ne konuşulursa,
Dinlemez ki kulak herbir sözü.....

Dert'de değil,değil derman'da senin,
Öyle ise çabalamak boşa,
Derman'da on'dan,dert'de o'nun,
Boğulmak neden'dir o zaman yasa.....

Et imân kadere,emin ol keder'den,
Dahası yok,
Değil'de şikâyetçi,olursan şükre'den,
Var o zaman sana herşey yok yok....

İbrahim Tetik

Etme gölge

Akıntıya çekme kürek,
Uğraşların gider boşa,
Mangal gibide değilse yürek,
Oluverirsin kullanılmaya hazır bir maşa.....

Dâim sahiplen kendini,
Etme emânet kimselere,
Sakla seni sevene sevgini,
Verme sakın! seni sevmeyen kalpsizlere.....

Gerçeklerle bir yüzleş,
Kaçmadan köşe bucak,
Doğruversin senin afkunda güneş,
Dostluklar ediniver sıcak sıcak.....

Dertsiz yoktur bir kul,
Kanunu bu hayatın,
Ara درمانları sende bul,
Kâinata yaratılmış,şifâları hastalıkların.....

Soyutlama hayattan kendini,
Ediniver yer içinde,
Âtıl bırakıp yok sayma cismini,
Uluverirsin azâba düçâr beraberinde.....

Yine de bir düşün,
Var olmanın sebebini,
Kazanır değer seninle,herbir günün,
Mutluluklara etme perde,kendi gölgeni.....

İbrahim Tetik

Ey can! ! ! !

Ey can! ! !
Nedir bu tasan,
Sende de var,
Bende de var bir can,
Var ikimizde de birer can,
Niye ki bu ümitsizlik,
Gidecek olan,
Senden de,
Benden de birer can,
Zâten değil mi ki? ,
Bu aslolan.....

İbrahim Tetik

Ey nefsim! ! ! ! !

Ey nefsim! ! ! ! !
Bilir misin neye benzersin,
Deve kuşuna,
Taşı yük dense,
Kuşum deyip,
Kanatlanıverirsin,
Kuşsan mâdem uç dendiğinde,
İndirip kanatlarını,
Deveyim dersin,
Buna benzer;
Sokarsın kumlara başını,
Gizlenmek için ölümden,
Oysa bilmezsin ki,
Koca gövden dışında,
Ey nefsim! ! ! !
Aklını devşiriver başına,
Bulur ölüm seni,
En gizlendiğin yuvanda.....

İbrahim Tetik

Ey oğul....(2)

Ey oğul....!
Bsmesiz iş yapma,
Yaparsan'da,hayır'lı sanma,
Kırılacak dala'da tutun'ma,
Düşersin be oğul.....

Ey oğul...!
Tıka,basa doldurma mideni,
Yer bırak'ta,rahat'ça al sefesini,
Şımart'ma,azdırma şu nefsinin,
Önünü alamazsın be oğul.....

Ey oğul....!
Sakın! sakın! ayrılma doğruluk'tan,
Hiçbir fayda gelmez,sana yalan'dan,
Adam gibi adam ol,öyle ayrıl dünya'dan,
İzzetini,şerefini yitirme be oğul.....

Ey oğul....!
Et'ten,kemik'ten yaratılmış'sın,
Fani'lik mührüyle,damgalanmış'sın,
Hakiki yurduna,yap artık hazır'lık,
Orada müflis olma be oğul.....

Ey oğul....!
Ben'den sana nasihat,
ALLAH'a kulluk,şart Anne,Baba'ya itaat,
Dua'larını alırsan,oluverir hayat sana rahat,
Dua'larını al,al be oğul.....

İbrahim Tetik

Ey oğul....(3)

Ey oğul....!
Ömür dediğin,bir an'lık,
Yani bugün,ya da yarın'lık,
Hakiki yurdu'na,yap artık hazır'lık,
Orada müflis olma be oğul.....

Ey oğul....!
Bin yıl'da yaşasan,
Sultan,padişah'ta olsan,
Saray'lar,taht'lar da otursan,
Yine ölecek'sin be oğul.....

Ey oğul...!
Kendine saygın yoksa,
Muradın sadece,zevk almak'sa,
Kalbin'de ALLAH korkusu'da bulunmaz'sa,
Bu nasıl? yaşamak be oğul.....

Ey oğul....!
Aklını başına devşir,
Kulak ver vicdanına,sana seslenir,
Olur bir hakim,doğru'yu yanlışı bildirir,
Sen doğru'yu seç be oğul.....

Ey oğul....!
Kurtulamaz'sın,ölüm'ün pençesin'den,
Zamanı gelince alacak'sın,ahiret biletini azrail'den,
Kestirip biletini,olma cehennem ehlin'den,
Cennet'e yer ayırt'tır be oğul.....

İbrahim Tetik

Ey oğul....(4)

Ey oğul....!
Bir musibet,bin nasihat'ten olur tesir'li,
Sendeki bu rahat'lık,bilinmez ki,ne den'li,
Şimdi ne isen,kırkın'da olacağın zaten belli,
Şimdi'den hazır'la,kendini be oğul.....

Ey oğul...!
Sakın! haylaz,işsiz,tembel olma,
Dostun'un yüzkarası,düşmanın'da maskarası olma,
Hep böyle geçmez hayat,sakın ola unutma,
Kendine yazık etme be oğul.....

Ey oğul...!
Sana bak,bu son söz'lerim,
Umarım tesir etmiş'tir,nasihat'lerim,
Hep seni,daha iyi yerler'de görmek isterim,
Baba olarak,hak'kım be oğul.....

Ey oğul....!
Sanıyormusun ki,hesap sorulmayacak,
Herşey tamamen,dünya'da kalacak,
Mazlum'un hak'kı,zalim'den alınmayacak,
Orada adalet,tecilli edecek be oğul.....

Ey oğul...!
Ölüm gelip çatma'dan,
Azrail tatlı canı alma'dan,
Kabir denen,durağa varma'dan,
Hele bir kendini,tard be oğul.....

İbrahim Tetik

Ey oğul.....(1)

Ey oğul...!
Sakın harama meylet'me,
Günaha hiç ama hiç nazar etme,
Hayır kanuşmayacak'san,tek kelime etme,
Sus o zaman be oğul.....

Ey oğul...!
Sahip ol kendine,
Eline,diline,beline,
Geçici sevgi'leri,koyma kalbine,
Huzur'lu yaşa be oğul.....

Ey oğul...!
Gençliğine sakın güvenme,
Zamanını hoyrat'ça,mazi'ye göm'me,
Sana lazım olmayan ilmi bilme,öğrenme,
Lazım olanını bil,öğren be oğul.....

Ey oğul...!
Sofra'dan kalk doyma'dan,
Çok yemek,daha mı? önemli sağlığın'dan,
Bu öğüt'leri tut be oğul.....

Ey oğul...!
Kimse'den,esirgeme selamı,
Eksik olmasın dilin'den,ALLAH kelamı,
Böyle mümin'lerin,olur cennet'te makamı,
O makamı sen'de bul be oğul.....

İbrahim Tetik

Ey Rabbim! ! ! ! !

Sanadır dua ve nîyâzım,
Tüm itaat ve ta'âtım,
Günahlarıma pişman, bin pişmânım,
Affına sığınıyorum Rabbim.....

Âciz, fakir bîçareyim,
Sen efendim, ben ise kölenim,
Edersen kabul beni, daha ne isterim,
Ne olur, boş çevirme Rabbim.....

Bozdum binkez tövbemi,
Kulluğa lâıyk göremiyorum kendimi,
Lâkin, kırmadım asla ümidimi,
Rahmetin'le sevindir beni Rabbim.....

Kulum dersen bana,
Bakmadan günahlarıma,
Milyonkez şükürler olsun sana,
Ayırma kulluğun'dan beni Rabbim.....

Seni çok çok seviyorum ben,
Değilim cennet sevdâlısı, Korkmuyorum Cehennem'in'den,
Değilmi ki, ümitvârım rahmetin'den,
Cemâlini bana göster Rabbim.....

İbrahim Tetik

Ey Rabbim.....!

Rabbim,
Bu âciz kuluna,
Öyle bir kalp ver ki,
Barındırmasın senin sevginden başka,
Hiçbir sevgiyi içinde...
Öyle bir göz ver ki,
Haram olsun ona,
Şenden başkası için akıttığı yaş...
Öyle bir dil ver ki,
Kurusun eğer anarsa,
Şenin adından başkasını...
Öyle bir beden ver ki,
Olsun cehennem kütüğü,
Eğilirse ki,senden başkasına...
Öyle bir akıl ver ki,
Sadece ve yalnız sadece,
Şeni idrâk etsin...
Öyle bir sevgi ver ki,
Taşsın,coşsun,sel olup,
Kulluğuna varmak için,
Engel tanımadan,
Varmak için merhametine,
sığınmak için şefkatine....
Ey Rabbim !
Öyle bir imân ver ki bana,
Haykırayım durmaksızın,
Tüm cihana hiç susmadan,
Çekinmeden adını yüceltmek adına.....

İbrahim Tetik

Eyvah!!!

Kaybolur gidersin zaman içinde,
Olmadan farkında,
İçindesin yaşamın bakmışsın birde,
Çarkında feleğin döne döne,
Bir bir yaşarsın alın yazını,
İki ileri bir geri derken,
Adımların karış karış,
İteler beden cenazeni bulacağın son yere,

Eyvah!!!!!!
Heba oldu bak ömrüm,
Ne yaptım ben?,
Demeden,
Devşiriver aklını başına,
Silkelen,temizlen,arın bir güzel,
Dünya kirlerinden,

İstiğfar gözyaşlarıyla,
Bir gusül aldıriver hünahkâr bedenine,
Yap hazırlığını,,
O uzun dönülmez ebedi seferde,
Azıksız,katıksız sakın ola kalma,
Bulamazsın orada yoldaş kendine,
Yapayalnız azıksız katıksız,
Bîtap,çaresiz,üzgün bir başına,
Bilmem o halini ki,
Düşünmek dâhi ürpermeye sebep,

Şen sen ol,
Ömrünü heba etme,
Ebedi hiç sanma,
Hoyratça kullanma,
Emanet olduğunu sana bunların,
İyi bil,iyi düşün

Herbir karesi kayıt altında yaşantının,
Nefesin,soluğun,
Herbir sözün dâhi,
Sebep yarın hesap gününde,
Delil olmaya,

El ve ayakların,
Hatta tüm bedeninin,
Dile gelecekler yarın,
Kalmayacak dilinin şakımasına gerek,

Unutma!!!!!!
Bu beden bu can emanet sana,
Teslim aldın temiz ve pak,
Ederken de teslim,
Bir o kadar temiz ve pak olsun,
Yoksa emanet sahibi,

Verdiği gibi almak ister,

Onun içindir ki,
Yarab!!!

Kusurumuzu affet,
Bizi kendine kul kabul et,
Emanetini kabzetmek zamanına kadar,
Bizi emanette emin kıl,
AMİN AMİN AMİN,
Demeli ve ruhumuzu hakkiki sahibine,
gönöl rahatlığıyla teslim etmeliyiz.....

İbrahim Tetik

Ezan.....

İlahi davet,
Huzura çıkma çağrısı,
Mirac'ın anahtarı,
Ruhumuz'un hoşlandığı, hoş sada,
Gün'de beş defa, imanı yenileme ahdi,
Ezel'den, ebede değişmeyecek parola,
Rabbimiz'in birliğini haykıran, gür sadalı müezzin,
Kurtuluşu müjdele'yen, ilahi muştı,
Şeytan'ın tek ve kuvvet'li hasmı,
Okunduğun'da, cennet kapılarının açıldığı,
Cehennem kapılarının kapandığı,
Şeytan ve nefsin, barınmaya yer bulamadık'ları,
Tüm mü'min'lerin nokta-i istinadı,
Yer ve gök'leri dolduran, ilahi bir rahmet.....

İbrahim Tetik

Fâni.

fâni,
Nereye baksam fâni,
Zaman fâni,
Hayat fâni,
Sen ve ben fâni,
Dün bugün yârın fâni,
Aldığım verdiğim nefes fâni,
Hep fâni...
Makam mevki şan şöret fâni,
Mal mülk edindiğim servet fani,
Nerede olursam varsam fâni,
Nereye baksam fâni....
Yok mu peki bâki?,
Var oda elbet,
Fâni içinde saklı bâki,
Ne zaman ki oldum kendimde fâni,
İşte o zaman hak bana bâki....

İbrahim Tetik

Fânileşir zaman'la her bir şey.....

Fânileşir zaman'la her bir şey,
Değil mi dönüyoruz çarkın'da feleğin,
Varolmuştur tek biz'ler için bu dünya,
Kalamayız ki,tek bir dakika dışın'da bu âlemin.....

İçin'de âlemin âlem'ler,
Beraber gizem'li sırlar'la,
Daha var çok açılmadık hazîneler,
Açmalıyız sevgi denen kalbimiz'deki anahtar'la.....

Zînet'li,şâşaalı bu dünya,
Edâsı da cabası,
Aratmıyor gerçeği,içindeki hayal ve hülya,
Oluyor hoş,onları gerçekmiş gibi yaşaması.....

İbrahim Tetik

Fânilik mührü

Herbirşeyin üstünde,
Var fânilik mührü,
Görünse de ayrı ayrı herşey,
Vahdet mührü var üzerlerinde....

Yer ve gök,
Bir memleketin iki şehri,
Gelme de gök'ten rahmet,
Bitme de yerden nimetler.....

İbrahim Tetik

Fânilik mührü.

Gün dolu mutluluklar,
Gebe ufuklarda,
Bugünden kurtulan yarınlar,
Saklı umutlarda.....

Ne gece gündüzü,
Nede gündüz geceyi geçer,
Ne hayat ölümü,
Nede ölüm hayatı geçer,
Sadece insandır olduğu halde fâni,
Ebediymiş gibi hayatı seçer.....

Kalma dün de al ibret,
Yaşamak adına bugünü,
Hayret ki ne hayret,
Görmez vurulan fânilik mührünü.....

İbrahim Tetik

Fânisin.....

Olursan ol herkim,
Fânisin,
Yerindeyse bak şu deyim,
Ölümün heran pençesinde.....

İbrahim Tetik

Farkında.....

Güldüm kendi kendime,
Hiç sormadan sebebini,
Duygularımın tercümânı olan sözlerime,
Bir ilâve kattım sevgi cümlesini.....

Bırak! bırak! buğulu, sisli düşünceleri,
Kalsın fikirlerin düzlüklerde,
Sürekli yargılama kendi kendini,
Oluversin sen olan sen hayatın en güzel yerinde.....

Sevdiğini belli et sevdiğine,
Oda bilsin sevildiğini,
Ol hafif, sakın verme bir ağırlık gönlüne,
Paylaş böylece hayat birlikteliğini.....

Kırma sakın! sevgi dolu kalbi,
Bir sahibi var onunda,
Olur onu kırmak, kâbeyi yıkmak gibi,
Oluver ne olur, bunun da farkında.....

İbrahim Tetik

Farklı mekânlar.....

Farklı mekânlar,
Farklı insanlar,
Oluşturur bir değişim sizde,
Hep aynı mekânlar,
Hep aynı sîmalar,
Sıkar biraz da ruhumuzu,
Hep aynı olan dünya mekânından,
Farklı olan âhiret mekânına göçmek,
Bambaşka bir hayatın başlangıcı,
Ruhumuzu da rahatlatacak,
Bir terapi olacaktır,
Ne dersiniz? ,
Aynı şeyleri düşünmüyormuyuz?

İbrahim Tetik

Farksız değildir....

Yarını düşünmeden,
Bugünü yaşamak,
İdrâk etmeden bugünü,
Yarına ulaşmaktan farksızdır.....

İbrahim Tetik

Fâsılasız ara.....

Tebessümü etme yüzünden eksik,
Olsa da zorâki,
Yaşat içinde baharı,karakışlara inat,
Her mevsim vereceksin meyve inan ki.....

Dört mevsim birgünde,
Yaşarız illâ ki,
Dal budak,salkım saçak,
Olmasan da velev ki.....

İlkbahar yaz sobahar kış,
Ard arda peşin sıra,
Geçemez hiçbir birbirinin önüne,
Vermezler hiç fâsılasız ara.....

İbrahim Tetik

Fazla sanıyor kendini aklım.....

Nerede kimbilir? ,
Kaldı aklım,
Bir karış hava da gene,
Kendime dost yapamadım.....

Alınmadığı yerlere,
İstiyor girmek,
Zannediyor biraz kendini fazla,
Aslında gerekli haddini bilmek.....

Üstünler var kendinden,
Bir idrâk etse,
Has değil sadece ona herşey,
Olacak kendisi de rahat,
Bir bunları kabullenirse.....

Zarardır fazlası da,
Bir bilse keşke,
Makbuldür herşeyin normali,
Bilinmelidir bu herkesce.....

İbrahim Tetik

Fıtrat.....

Fıtrat, yalan söylemez,
Yeter ki, duyarlı ol,
Vicdan ise, yanlış hüküm vermez,
Sadece sen, iradene sahip ol.....

Akıtamaz'sın ki, suyu yukarı,
İlahi bir kanun,
Kazanmak için kullanmış'san, his, heves ve istidat'larını,
İşte o zaman, hakiki değerleri bulunmuştur.....

Birer emanet, şahit sana,
Verilen tüm beden ve aza'lar,
Ya vesile olur, cennet kapısını açmana,
Ya da cehennem'de odun olup, yanar'lar.....

İbrahim Tetik

Fikrim oldu misafir aklıma.....

Fikrim oldu misâfir aklıma,
Bir iki nefes muhabbet için,
Mâzi kıt'asından adım adım,
Dolaştılar bir hayli bugünü bulmak için.....

Yaşananlar bir tecrübe bugüne,
Yaşanacaklara ibret,
Bir hayattır yaşanıp gidiyor,
Hayret ki, ne hayret.....

Dün bugün yarın derken,
Akıp gitmede zaman,
Biten gün ise mâziye tâlip,
Beklenir yenigün ufuk'tan.....

İbrahim Tetik

Gecenin bir vakti.....

Gecenin bir saatin'de,
Tutmadı bir türlü uyku,
Sukûtunu koruyan muhteşem sessizliğinde,
Bu hastalık olmuştu bende bir tutku.....

Bir sağa bir sola,
Olmadı her iki tarafta'da,
Rüya arası vereyim dedim bir mola,
Ürperiverdim tam da o sıra da.....

Nöbetteyim sabaha kadar,
Geceyle baş başa,
Sanki konulmuş uyumayayım diye bir radar,
Ne yapalım? çekilecek artık gelen başa.....

Birşey yok yapılacak,
Zorla da olmaz ya,
Kimbilir? kaç defa daha sökecek şafak,
Giderse böyle TETİK,
Daha nelere şâhit olacak.....

İbrahim Tetik

Geç kalma sakın! !

Gülleri dermede,
Ağlarken gülmede,
Sevilirken sevmeye,
Geç kalma sakın!

Günleri yaşamada,
Zirvede kalmada,
Dostça olmada,
Geç kalma sakın!

Kendini bilmede,
Sadaka vermede,
Hak rızâsına ermede,
Geç kalma sakın!

Namaz kılmada,
Huzura durmada,
Duada bulunmada,
Geç kalma sakın!

Tevbe istiğfarda,
Yana yana ağlamada,
Hakiki kul olmada,
Geç kalma sakın!

Daim şükürde,
Her an zikirde,
İlim meclislerine de,
Geç kalma sakın!

Yağmur olup yağmada,
Toprak olup kanmada,
Dostça herkesi sarmada,
Geç kalma sakın!

Derdine sabır da,
Dermanınıda bulmada,
Kevser havuzunda yıkanmada,
Geç kalma sakın!

Rızkını aramada,
Haram dan kaçmada,
Helal lokma bulmada,
Geç kalma sakın!

İbrahim Tetik

Geçen zamanlar.....

Yine yollarda gözlerim,
Yanımdaykende seni özlerim,
Ölünceye dek bitmez bu sevda,
Ferhat olup dağları delirim.....

Baş koymuşum bu sevdaya,
Meydan okurum uğruna dünya'ya,
Sevmişim inan bir kere seni,
Gülerek giderim idamlık sehpaye.....

Ters dönse de dünya'lar,
Düşman olsa da insanlar,
Kalsam yalnız yapayalnız,
Olsun anlar beni geçen zamanlar.....

İbrahim Tetik

Geçiyor zaman....

Zaman geçiyor,ha öyle,ha böyle,
İçinde kendine bir yer edin,
İnsan'lardan ırak,başbaşa kalırsın kaderin'le,
arkında döner durursun,o feleğ'in.....

Hayat enbüyük nimet,canlı'lar için,
Kıymetini bilenlere,bir fırsat kapısı,
Senin rabbin,sahibi yer ve göklerin,
Yoksa duamız,yok o zaman insanlığımızın manası.....

Başlıbaşına bir antika sanat insan,
Paşabiilmez,eşsizdir herbir azaları,
Tek rabbin'dir,o elmas'lara değer kazandıran,
Ebedi hayat içindir,melek'erin muhasebe tutmaları.....

İbrahim Tetik

Geçmiş mâzi'ye geçtim.....

Geçmiş mâzi'ye geçtim,
Alıp aklımı da beraber,
İrdeleyip bir bir teftiş ettim,
İbret olsun diye gelecek gün'lere.....

Ulaştım derin arşiv'lere,
Erinip çekinme'den,
Ne kadar da ayırmış zaman mâzi biz'lere,
Sâniyesini,dakîkasını zâyi etme'den.....

Ayrı dünya herbir insan,
İç içe insan'lar kadar âlem'ler,
Yıkılıverirse hayatının direği bir'an,
kopmuştur artık, âlemin'deki kıyâmet'ler.....

İbrahim Tetik

Gelecek günlere.....

Dalmıştım uzaklara,
Gidemez olmuş,bir adım öteye,
Edememiş kilitlenmiş dilim tek kelime,
İzleri belirivermiş solukça,
Korkunun rengi yüzümde,
Saklı belirgin herbir yaşın anısına,
yıllar alın çizgilerimde,
Atıvermiştim yaşadığım güleri arkama,
Gelecek günlere kucak açma pahasına.....

İbrahim Tetik

Gelgitler'le dolu.....

Gelgitlerle dolu,
Monoton hayat,
Eğer kalırsa ki âtıl,
Olamazsın bir ömür inan rahat.....

Geçeriz her dem,
Çarkından feleğin,
Şanıyormusun ki duracak,
Hatırını sayarak ki senin.....

Doğar gün hepimize,
Bırakmadan geceye,
Gecede istirahat kılınır,
Çekilir kâinatlar dinlenmeye.....

Dünya bir han,
Bizler ise birer yolcu,
Kalmak için değil, Gelmişiz konaklamaya,
Gelişimiz ise ilk ve sonuncu.....

İbrahim Tetik

Geliyorum sana.....

Özlemi,hasreti unutarak,
Yaşananları,mazi'ye bırakarak,
Başım açık,yalın ayak,
Geliyorum işte sana.....

İstemeyerek,gelmek istemesende,
Okunsa gerçekler,sadece gözlerin'de,
Sönse kalbin'de,sevgimizin meşale'side,
Geliyorum işte sana.....

Yaksanda,yazılan mektup'ları,
Unutsanda,yaşanan hatıra'ları,
Yırtsanda,albümdeki fotoğraf'ları,
Geliyorum işte sana.....

Sevmiyorum,istemiyorum seni,desen de,
Mutlu günler,kalsa da geride,
Ayrılık yazılsa,kaderimizde,
Geliyorum işte sana.....

Olsam uzak'ta,çok uzak'larda,
Yaşansa hayatım,darlık ve yokluk'la,
Hak'kım olmasa da,bu mutluluk'ta,
Geliyorum işte sana.....

İmkan'lar imkan'sız,faydalar olsada faydasız,
Dert'lerim başlasa da,bir anda amansız,
Günler,ay'lar,yıllar olsa da acımasız,
Geliyorum işte sana.....

Mazi'nin hesabını,veremesem de,
Açılmasa telefonun,olsa devamlı meşgul'de,
Gönderdiğim mesaj'ları,okumayıp silsen'de,
Geliyorum işte sana.....

Gördüğünde,değiştirsen yolunu,
Yitirsen de,kat'lı olan umudunu,
Yüklesen gönlüme,sevgi'mizin suçunu,
Geliyorum işte sana.....

Anladığın halde,anlamasan beni,
Unutabilir mi? ,bu kalp söyle seni,
Feda ederim yoluna,billah bu canı ve bedeni,
Geliyorum işre sana.....

İbrahim Tetik

Gelmeye dur dünya'ya.....

Gelmeye dur dünyaya,
Sende artık yer almışsındır,
Fâniler arasında,
İstesen istemesen de,
Zorundasın yaşamak,
Tâ ki,
Sana verilen müddet,
Duluncaya dek.....

İbrahim Tetik

Gençliğim.....

Dalından düşmüş yaprak mîsâli,rüzgâra hedef oldum,
İhtiyarlığa adım attım,gençliğimde çok yoruldum,
Titriyor her azâlarım Yarab! ! böyle ben ne oldum? ,
Dünya geçiciymiş meğer,ansızın bir daha mahfoldum.....

Genç iken eğilmezdim,şimdi bastona binivermişim,
Hani o siyah saçlarım,titriyor bak ellerim,
Dişlerim döküldü görmüyor artık zavallı gözlerim,
Tutamıyorum kendimi sanki çatlıyor dizlerim,
Neredesin? ah! ! ! Neredesin? benim şirin gençliğim....

İbrahim Tetik

Gençliğimizin inadını.....

Sayırsız nimetler içinde,
Yüzüyoruz adeta,
Mukâbil sadece şükür etmede,
Yapıyoruz bire bin hata.....

Bir ömür aldığımız nefes,
Servetlere bedel,
Hayatta mücadele için herkes,
Çırpınıyor bak ne güzel.....

Yaratılmışız bu hayata uygun,
Mükemmel bir şekilde,
Fitratımızdaki ALLAH'a kulluğun,
Olmalıyız tâ zirvesinde.....

Ömrümüz fânî,
Lâkin ebedî gideceğimiz yer,
Vicdanına sorarsan sebebini,
Seriliverir önüne sonsuz gerçekler.....

Değerli herbir ânımız,
Kullanma hoyratça zamanı,
Uzak değil yakın ihtiyarlığımız,
Kırar yarın gençliğimizin inadını.....

İbrahim Tetik

Gene bugün.....

Duygu yüklüyüm gene bugün,
Fark'lıyım diğer günler'den,
Hakim olmuş gününe hüzün,
Bir ben varım,oysa gitmiş oda benden.....

Hayal gezisine çıkıyorum fikrim'le,
Didikliyorum,sen'li ben'li sır'ları,
Çıkıyor meydana mazim,apacık herşeyiyle,
İnanamıyorum,lakin inkar'da edemiyorum yaşanan'ları.....

Bir dost arıyorum kendime,
Şöyle herşeyiyle,dost olacak,
Fikrimide koyuyorum,akıl kefeme,
Diyorum; 'aramız'daki sır'lar,olacak toprak'.....

Çekilmez oluyorum bazen,
Yük oluyorum,yükü zaten ağır olan omuzuma,
Derman arıyorum,derman'sız dert'lerim den,
Bir karamsarlık'tır çöküyor,aydınlık olan ufkuma.....

Silkelendikçe artıyor,yıl'ların yorgunluğu,
Didiyorum bir umut'un arkasın'dan,peşin sıra,
Hoyrat'ça kullanıyorum,bana verilen kul'luğu,
Deşildikçe kanıyor,hasret ile açılan yara.....

Hani diyorum:'Bir kere olsun gülsem',
Lakin ne mümkün,gelmiyor ki sıra,
Gülmem'le bir oluyor,tokatı yemem,
Taksim etsem dert'lerimi fazla gelir,yıl'lara ve asır'lara.....

Düşünüyorum ama,bir mesafe kat edemeden,
Geri dönüş yapıyor,fikir çarkım,
Gideceğim dünya'dan,zannederim birşey öğrenmeden,
Buna kanaat getiriyor,var olan aklım.....

İbrahim Tetik

Gene mi sen?

Gene mi sen? ,
Aynı zaman aynı yerde,
Bırakmıyorsun peşimi neden? ,
Bir törpü oluyorsun ömrümde.....

Düşünme sen beni,
Bırak beni bana,
İsterim mutlu görmek seni,
Olsun tâlih senden yana.....

Kıpır kıpır içim,
Değil elimde olan birşey,
Ritim tutmakta mutluluğa kalbim,
Seni görmek neşeli ne güzel şey.....

Arşivindesin artık hatıraların,
Korumaktasın değerini,
Geçen her günkü zamanın,
Saniye saniye bilerek kıymetini.....

İbrahim Tetik

Gene mi?

Tendeki canım,
Daha da ötesi cânanım,
Hayâtımsın inan farkındayım,
Sensin benim kaderim alinyazım.....

Gören iki gözüm,
Söyleyen doğru sözüm,
Solmayan bahçemdeki gülüm,
Yaşanmış,yaşanacak ömrüm.....

Olmazsa olmazı gönlümün,
Aydınlatan nuru gözümün,
konusu,temâsı her sözümün,
Solmayan karakışta,tâ kendisi gülümün.....

Kalp atışlarımın ritmi,
Bayraklaştıran,yücelten sevgimi,
Mahpusa tıkan,dert ve kederlerimi,
Hasret kalacağım vuslasta gene mi? ...

İbrahim Tetik

Gerçek benim....

Bildim bileli kendimi,
Halâ benim,
Bildim ki ne zaman haddimi,
İşte o zaman gerçek benim.....

İbrahim Tetik

Gerçek sevgi.....

Gerçek sevgi,
Kuru kuruya,
Sadece dille,
Seviyorum,
Değil demek...
Gerçek sevgi,
Bir ömür,
Fedakâr'ca, cesur'ca,
Şefkat'lice, merhamet'lice,
Ölsün ne olursa şartlar,
Bağlanmaktır,
Olursa olsun ne pahasına,
Deyip,
Siper etmektir tüm hayatını.....

İbrahim Tetik

Gerçekler.

İçimde saklı her bir sır,
Tenden canımın çıkmasını bekler,
Kilit vurulmuş hazine misâli,
Bulunması güç defineler saklar.....

Gölge li gölgesiz her bir hayal,
Umudun yolunu bekler,
Yarına gebe ufuklar,
Gecesinde şafakları saklar.....

İbrahim Tetik

Gerçekler...(1) ...

Gerçek'ler benzer,kutup yıldızına,
Cazibesi dahil eder,tüm yıldızları etrafına.....

Doğruluk,tarumar eder yalanı,
Artırır insan'lar içindeki itibarını.....

Altın düşse'de,çöpe yitirmez değerini,
Taktir ettirir bilenlere,kendi kıymetini.....

Sıdk ile yalan,barınamaz'lar aynı yerde,
Girer'se birisi,durmaz diğeri mü'minin kalbin'de.....

Kendini kuşur'suz bilmen,daha büyük kusur,
O güvendiğin bedenini,şeytan'ın ve nefsin esiri olur.....

İtiraf edersen kusurunu,olursun bahtiyar,
Tanırsan Rabbi'ni,olur sana her yer yar.....

Güvenme nefsine,iter seni daim kötülüğe,
Şevkini,azmini kırar,bir sed olur yapacağın iyiliğe.....

Doruluk zengin,bitmez bir hazine,
Dosdoğru ol ki,senin olsun içindeki define.....

En büyük,hasmımız'dır nefis,
Mağlup olur ona,akıl,mantık ve his.....

İbrahim Tetik

Gerçekler.....

Bir hayat ki,boş bir sayfa,
Ona yazmak için verilmiş,ömür ilk ve son defa.....

Yaşantın'la belirlersin,hayat'ın rengini,
Dünya'ya gelmek'le öğrenirsin,amacını ve gayesini.....

Ömür pek kısa,lüzum'lu işler ise çok,
İyi yaşa hayat'ını,bir daha tekrarı yok.....

Kalbine sokma,sonu boş sevgi'leri,
Onun sahibi ALLAH'tır,o bilir ancak ondaki istek'leri.....

Fani'de sak'lı,ebedi hayat,
Sır'lar çözülür,açılır,sema'lar sana kat kat.....

Bilirmişin ki? ,ölüm yakın biz'e,
Geleceğim diye,haber salıyor bak herkese.....

Yakın ol doğruluğa,uzak'laş kötülük'ten,
Fayda gelmez sana,hiçbir tesadüf ve sebep'den.....

Varım diyor bak,ölüm biz'lere,
Şahit'leriyle,gözdağı veriyor hemen herkese.....

En büyük meselemiz,kabir ötesi hayat,
Ya cehennem'de yanacak,ya da cennet'te kuracağız taht.....

Dayanabileceğimiz kadar ateş'e günah işlemek,
Tövbe,istiğfar'lar la,seccade'de yer edinmek.....

Son pişman'lık,etmez fayda,
Keşke'ler le geçirme ömür,hiçbir zaman'da.....

İbrahim Tetik

Gerektirir.....

Derman derdi,
Şifâ hastalığı,
Aydınlık karanlığı,
Doğru yalanı,
İniş çıkışı,
Adâlet haksızlığı,
Dünya ise,âhireti gerektirir.....

İbrahim Tetik

Gerisi mi? hiçbirsey.....

Doğmayan güneşin sabahında,
Kaldım gene gözlerim buğulu,
Tam da gençliğimin baharında,
Çıkıverdi önüme ihtiyarlığın yokuş yolu.....

Atarken boy ufuklar da umutlarım,
Seyre dalma da gönlüm mutluluklara,
Durmuş meyve vermeye dalın da yapraklarım,
Yetme de salkım saçak tüm yıllara.....

İbrahim Tetik

Gerisi teferruat.....

Yokluk,
Varlık ile bağdaşmaz,
Bir ztlık hâsıl olur,
Her iki kutupun uçların da,
Artı ile eksi misâli,
İterler birbirlerini
Tüm mahâretelerini,hünerlerini,
Dökerler orta yere,
Gelmemek için bir araya,
Her ikisi de,
Sabra ve şükre,
Sevk ederler sahibini,
Yâni,varlık şükre,
Yoklukta sabra,
İşte her iki durumda da,
Kişi kârlı,kazançlı,
Boşa değil hiçbir şeyi,
Çünkü; Rızkı veren o,
Daraltan da o,
Değilmiyiz imtihanda? ,
işte bu,
Hayatın özü özeti,
Naslı da çıkıyor ortaya,
Eşitiz,
Bir tarağın dişleri misâli,
Yanın da Rabbimizin,
Nedir bizleri üstün kılan? ,
Asıl hayatın amacı,gâyesi,
Saklı cümle de,
Bizim takvâmız,
Rabbimize hakiki kul olmamız,
Onu istediği gibi yaşamamız,
Üstün kılar her birimizi,
Diğerleri sadece ve yalnız,
Teferruat.....

İbrahim Tetik

Gerisini boşver....

Umudu unutma,
Ümitsiz yaşama,
Boş hayallere de kapılma,
Gerisini boşver.....

Doğrudan şaşma,
Yalana bulaşma,
Haddini de aşma,
Gerisini boşver.....

Harama bakma,
Menfaatçi olma,
Gönülde yıkma,
Gerisini boşver.....

Hak etmediğini alma,
Haram para kazanma,
Her lâfa da inanma,
Gerisini boşver.....

İzzetini,şerefini kaybetme,
Zâlîme boyun eğme,
Hürriyetinden de tâviz verme,
Gerisini boşver.....

Surat asma,
Gerçeklerden kaçma,
Boş sözlere de kanma,
Gerisini boşver.....

Duyarsız olma,
Boş yere yaşama,
Herşeye de karışma,
Gerisini boşver.....

Kendi kendini üzme,
Yapmacık gülme,
Bir bak benim sen sözüme,
Gerisini boşver.....

Adam gibi adam ol,
Olduğun gibi yahut görüldüğün gibi ol,
Bilsen de birdir hak yol,
Gerisini boşver.....

İbrahim Tetik

Gidiyorum.....

Kalemimle değil bu satırları,
Yüreğimle yazıyorum,
Hatırlayarak değil yaşananları,
Yaşayarak bizzat söylüyorum.....

Sözde değil özde olarak,
Adam gibi seviyorum,
Dost olup sırrını saklayarak,
Tâ kabre kadar diyorum.....

Sakınmayarak budak'tan gözümü,
Korkuyu iteliyorum,
Hak yolunda harcayarak ömrümü,
ALLAH'ıma koşuyorum.....

Dünya'nın fâni olduğunu bilip,
Misâfir gibi duruyorum,
Kabir denen engeli geçip,
Cennet denen yurduma gidiyorum.....

İbrahim Tetik

Gölge etme.....

Gölge etme,ümitlerine kendini,
Aç kalbi'nin duyargalarını,
Gözlemini yap,keşfet sır'lı kaderini,
Ebedi nurlar'la,aydınlatıver ufuk'larını.....

Yaşamın'da problem olma,
Kuruver hayatın'daki,iman denklemini,
Bir ömür,çözmek için yorulma,
İlim,irfan ile donatıver herbir karesini.....

Şu dünya'da,senin'de bir dünyan var,
Direği,merkezi ise kendi hayat'ın,
Çürük bedeninde,ömrü bilinmez ki ne kadar,
Hazır bekliyor,azrail'de ölüm fermanının.....

İbrahim Tetik

Gölge ve ben....

Peşimde gölge ben önde,
İlerliyoruz adım adım,
Olmadan farkında birbirimizden,
Ulaşmak için hedefe,
İki yabancı gibi sanki,
Yok samimiyet hiç yok,
Gitmez hiçbir yere bensiz,
Anbean her an peşimde,
Ben ve gölge,
Aynı bedende bir ikili,
Ayrılmayan bir ikili,
Birbirinden habersiz bir ikili,
Biri canlı biri cansız ikili,
İkiside bir beden,
Canlı bir beden,
Cansız bir gölgesi,
Hareketli lakin cansız ta kendisi,
Gölge ve ben,
Yaşanan hayatın bir yol çizgisi.....

İbrahim Tetik

Gönlüm'ce.....

Bülbül güle olan aşkın'dan,divane olup susmaz olmuş,
Fıtratın'daki aşkı saklamış,bahar'ları bekler olmuş.....

Yerdeki zerre'den,gök'teki yıldız'lara,burç'lara kadar,
Kainat'taki tüm hayva'nat ve nebatat,rabbi'ne tam itaat'kar.....

İbadi sonsuz'luk,bu fani alem'den geçiyor,
İnsan ne kadar asi'de,isyankar'da olsa,yine aslı'na dönüyor.....

'BEN' deme,'BİZ'de kır,kurtul enaniyet putun'dan,
Sıyrıl,kurtul,temiz'len artık kibir ve gurur'dan.....

Sana yakışmaz insan olarak,yaratan'a asi olmak,
Ruh'lar alemin'de sözün var,olur mu? kulluk'ta tembel olmak.....

Yaşar'ken ölmek,çekilmez kılar hayat'ı,
Kopar'tır atar,ümit ile hayat ve sevinç hat'tını.....

Şilkelen şöyle bir,kendine gel,vicdan'ına kulak ver,
İnce'den ince'ye hisset,duygu'ların,his'lerin ne der.....

Öyle bir yaşa ki hayat'ı,hayat seninle hayat bulsun,
Çaresiz'lere,ümitsiz'lere bu halin tükenmez umut olsun.....

Ayna'ya bir baktım,ne göreyim? beyaz mı? beyaz kıl'lar,
İhtiyar'lığın alamet'i,değilmiydi? bunlar,almaz akıl'lar.....

Vucudu'muz bir bina,düşüyor hergün bir kerpici,
Bin nasihat'tan daha tesir'li,ölüm daha sahi'ci.....

Hergün küçük kardeşi ölüm'le,beraber yatıyoruz,
Tek farkı,büyük ölüm geldiğin'de,bir daha uyanamıyoruz.....

Dünya'da ihtiyar'ladı,dinlenmek ister,
Rabbi'min emrine bağlı,tamam dedimi herşey biter.....

Güneş ışığını saçıyor,sırf görevi olduğu için,
Onu kızdırıyor,kavuruyor,günah'ları biz'lerin.....

İbrahim Tetik

Gönül.

Gönül,dilinden anlayanı sever,
Birde yakın olanı,
Gönül,hem sever hem sevilir,
Mutluluktur çekim alanı.....

Gönül,sevdiğine akar,
Gönlünce gönülü gönüller,
Gönül,gün gelir birde,
Gönüllü gönülleri yakar....

Gönül,deniz derya yeri,
Gönül his heveslerin barınağı,
Fırtına tufan olsa yer gök,
Gönül,gönüllerin en güvenilir limanı.....

İbrahim Tetik

Gönül'den Damla'lar.....

Gök'te yıldız,insan'da fikir'ler parlar,
Her dem'de kainat,sır perdelerini aralar.....

Aranılan şey,kaybedilen yer'de aranmalı,
İstikbali görmek için,mazi'den ders almalı.....

Gelen gider,giden gelmez,
Ya memnun'dur gelmez,ya da istese'de gönderilmez.....

Tarif edilmez güneş,gündüz ortasın'da,
Olmalı senin'de hakikat için,kefenin boynun'da.....

Görmek için bak,bakmak için görme,
Hakikatı söyle,her duyduğunu geve'leme.....

Her dyduğunu söyleme,olursun geveze,
Geçici zevk'ler için,gelme hemen hevese.....

İnsan'ın aslı,hamuru toprak,
Etmeli artık insan'lık bunu idrak.....

Harama nazar etme,bozar'sın göz mercek'lerini,
Şımartır galeyana getirirsin,his ve heves'lerini....

Hayat pek kısa,lüzum'lu işler ise pek çok,
Pusu'da duruyor ecel,ondan kaçış hiç yok.....

İnsan doğar,büyür,gelişir ve ölür,
Harcamaya değmez,malayani şey'lere bu ömür.....

Sana verilen kabiliyet'ler,sırf kazanman içni ahireti,
Rabbi'ne kul olursan,o zaman elde edersin hürriyet'i.....

İnsan'ı insanlar'dan,fark'lı olması,
Takva sahibi olup,heran ALLAH'tan korkması.....

İbrahim Tetik

Göreceğiz inan.....

Senden geriye kalan,
Sadece hâtıran,
Mâzimiz kaldırılmış arşivlere,
Gelecek günlerimiz duymadan.....

Hayat aracı aramızda,
Neşe,sevinç ve mutluluğumuzda,
Süprizlerle dolu her günümüz,
Alıyoruz yol inişli,çıkışlı bu yolda.....

Bir gülücük bir tebessüm,
Neyimize yetmez,
İlk ve son bu fırsat bizlere,
hayat bize bir daha verilmez.....

Olmadan karamsar,
Umudu ufuklarda buluncaya kadar,
İterek ızdırap ve kederleri,
Daha neler neler hayattan göreceğiz inan.....

İbrahim Tetik

Görevin'dir.....

Görevin'dir dua ve niyaz,
Hak'kın değil'dir,naz ve şikayet,
Güven sadece Rabbi'na,tevekkül et,
Ağır gelsin hasenat'ların mîzan'da,olmasın az.....

Herşey'den önce,bahşedilmiş hayat,
Daha da önemlisi,verilmiş akıl ve şuur,
Görev'li melek'ler,takip'te her an,
Kayda değer bulunuyor, herbir fiiliyat.....

Hükmedebilirmisin? ,en ufak zerre'ye,
Mümkün mü? ,sana da hükmeden var,
Sadece kaderini yaşıyorsun,
Alıkoyamaz seni ölmüm'den,hiçbir olasılık'lar.....

İbrahim Tetik

Gözüpek cesurca.....

Olmayan sabahın şafağında,
Doğan güneşin yedi renginde,
Ayrı birer başka âlem olan,
Her günün başında,
Gene her zaman ki gibi,
Gene heran,
Gene şimdi ki gibi,
Aynı kalmak,,
Aynı zamanı yaşamak,
Aynı kaderi paylaşmak,
Aynı havayı solumak,
Aynı ömrü tüketmek,
Şana ayrılan nasibini kabullenmek,
İç içe olmak kendin gibi fânilerle,
Cesurca,çekinmeden,pervâsızca,
Gözüpek,yüreklice,
Sakınmadan gözünü budaktan,
Heran hazır herşeye,
Hak bildiği davasında,
Boynunda takılı kefeni,
Gönüllü yolunda idâm sehpasının,
Karşılayarak gülerek ölümü,
Siper edip tüm zorluklara karşı,
Sevgi dolu,ummanlar kadar geniş sinesini,
Acıları,dertleri kînin ilâcı gibi içip,
Teslim olarak tevekkül ve kadere,
Aşmadan haddini,
Bilincinde olmak insanlığının,
Yâni; aslına uygun,fıtratına muhalif olmadan yaşamak,
İnsan olmanın gereği diye düşünüyorum.....

İbrahim Tetik

Gurbet gurbet içinde....

Gurbet gurbet içinde,
Hüzün hüzün üstüne,
Artarken vuslata özlemim,
Geçmez hasretsiz hiçbir günüm'de.....

Oldu imkân'lar imkân'sız,
Dert'ler ise derman'sız,
Ararken ömrüm'de bir nefes huzur,
Kaldım gene şans'sız ve baht'sız.....

Bir gülsem bin ağladım,
Derdime dâhi yanamadım,
Olmadı ne yapayım artık,
Buymuş demek alın yazım.....

Avundum derme çarpma hayaller'le,
Yüzleşemedim hiç acı gerçekler'le,
Ben ve yalnızlığım gene başbaşa,
Seyredemedim mutluluğu dünya gözüyle.....

İbrahim Tetik

Gurbet.....

Gurbet eller'de,hasret ile tanışmak,
Vuslat'ı hayal ederek,
Kimsesizliğe,yalnızlığa,umuy bağlamak,
Yar'ı,sılay'ı geçerek.....

Yaban eller'i,mesken tutmak,
Özyurd'unun özlemiyle yanarak,
Çimenlerine basıp,gülünü koklayamamak,
Ölmeden ölür insan,garip yaşayarak.....

Bedeni orada,ruh'u ise kalır burda,
Yaşar,çizer kurulmayan denklemleri,kafa'sında,
Düşünemez hiçbirşey,belleği boşalır bir anda,
Sınırsız hülya'lara talip olur,sınırlı yaşamında.....

İbrahim Tetik

Gül.....

Gül...,
Hayata,
İnsanlara,
Kâinata,
Dostluklara,
Sevgilere,
Mutluluklara,
Neşelere,
Sevinçlere,
Hüzünlere,
Dertlere,
Düşmanlara,
Kaderine,
Dahası da;
Kendine,
Bir kere olsun gül,
Gülüver.....

İbrahim Tetik

Güldür gülleri.....

Güldür gülleri,
Sevindir bülbülleri,
Barıştır vuslat'la hasretleri,
Nakşediver gönüllere tüm sevgileri.....

Kabullendir hayata kendini,
Gezindir ufuklar da ümitlerini,
Hapset mâzi'ye,dert ve kederlerini,
Toplayıver salkım saçak dünya'nın zevklerini.....

Mutluluklar seni bekler,
Tospembe'ye bürünüverir bak heryer,
Sarıp sarmalar sımsıcak sineler,
Soyunup dünya gamından,kendini onlara bırakıver.....

Yok ki,bu hayatın tekrarı,
Yaşlandırıyor bak seni,ömür dakikaları,
Hep boşa çıkıyor,genç kalmak çabaları,
İbret alıyor bak bunlardan,insaflı olanların vicdanları.....

İbrahim Tetik

Gölüm....

Atsam kendimi göl'lere,kalsam susuz,
Sen yoksun diye artık,umut'lar da umut'suz,
Sevmiş bir kere gönül,ne yapsın masum ve suç'suz,
O gönül benim,suç'lu benim be gülüm.....

Biliyorum çoluk,çocuğ'a karıştın,artık nafile,
Ama susturamıyorum,yakınıyor,haykırıyor,geliyor kalbim dile,
Bende sana açılıyorum,bunların umut'suz olduğunu bile bile,
Umut'lar belki dile gelir,diyorum be gülüm.....

Avunuyor bu kalbim,eski hatıra'ların hatırına,
Odak'lamış kendisini sevgine,bakamıyor sağına,soluna,
Sensiz'lik iyice beliriveriyor,kalınca yalnız başıma,
Yalnız'lığa böylece alıştım,be gülüm.....

Feryat,figan'lar kopuyor içim'de,
Durduramıyor,susturamıyorum,hiçbir şekil'de,
Diyorum kaderim'de,bu şekildeymiş,çilem'de,
Çekmeye alıştım artık,be gülüm.....

Gün'ler bana,sene'ler kadar uzak,
Sanki her bir zaman,kuruyor bana bir tuzak,
Sensiz'lik dünyam'da,olmuş salkım saçak,
Ne yapayım? ,buna da alışırım be gülüm.....

Saçım'da sayısız,belirmiş beyaz kıl'lar,
Artık benim'de,dünya'dan gitmemi istiyor yıl'lar,
Her bir anımı,hatıraların'la dolduruyor zaman'lar,
Bir türlü aklım'dan,çıkıyorsun be gülüm.....

İbrahim Tetik

Gündüz güneşı gösterdiği gibi.....

Gündüz güneşı gösterdiği gibi,
O kadar çıplaktır hakikat,
İnanmayıp inadında olanlar ısrarlı,
Onlaradır sadece bu karanlık kâinat.....

Sıvanmaz balçıkla güneş,
Çekilmez yıldızlara perde,
Dönmez feleğin senin keyfine göre çarkı,
Haykırılıyor kakikatler bak heryer de.....

Yer gök hepsi onun,
Kalan yoktur ilmi dışında,
Hadi çıkabiliyorsan çık mülkünden,
O dahi sadece onun tasarrufunda.....

İlmi isteyene,
Rızkı ise verir dilediğine,
Senin irâden yetmez ki kudretin,
Sahipsin sen sadece cüzi irâdene.....

İbrahim Tetik

Güneş balçık'la sıvanmaz.....

Güneş sıvanmaz balçıkla,
Edemezsin gündüzü gece,gözünü kapamakla,
Üzülme! kutup yıldızı gibidir gerecekler,
Hiç sönmez ışığı,dünyalar durup,kıyametler kopmakla.....

Getirir fazla dermanda dert,
Lâkin lâzım tahammül ve sabır,
Bir eczahâne şu kâinat bil,
Verdiği gibi yaratan derdi,dermanını da aratır.....

Değil kolay insan olmak,
Dimdik yalpalamadan ayakta durmak,
Nokta kadar menfaat için,virgül kadar eğilmeden,
Darağacında sallanan ÖLÜMLere meydan okumak.....

Arkasın da yorgun günlerin,
Tecrübeli asırlar var,
Bak sen! hazır gününü yaşamana,
Tâlip bugünlere de nice yıllar.....

İbrahim Tetik

Güneş Mîsâli.....

İddalı umutlarım,
Boy göstermek için ufuklar da,
Ederek beritaraf,
Dert,tasa,gam ve kederleri,
Çekmekte câzibesiyle,
Tüm mutlu,neşeli günleri,
Tıpkı;
Gezegenleri etrafında,
Pervâne eden,
Güneş mîsâli.....

İbrahim Tetik

Günlerden cum'a.....

Güneşin bir başka doğduğu,
Önemli olayların bugün olduğu,
Kabir ehlinin azaptan kurtulduğu,
Günlerden cuma bugün.....

Övdüğü Rabbimizin kuran da,
Hissedildiği huzuru tüm Ruhlar da,
Selamlaştığı meleklerin semâda,
Günlerden cuma bugün.....

Geri çevrilmediği duaların,
Boşa akmayan gözyaşların,
Semâda çınlayan salâvatların,
Günlerden cuma bugün.....

Efendimizin övdüğü hadislerle,
Ruhlara bağışlanan,yâsin-i şeriflerle,
Duası yapılan hatimlerle,
Günlerden cuma bugün....

Dünyanın bugünde yaratıldığı,
Âdem babamızın cennete alındığı,
Kıyametin kopacağı,
Günlerden cuma bugün.....

Temiz elbiselerin giyildiği,mikamber kokuların,
İçten yapılan yakarışlı duaların,
Bayramı bugün dünya müslümanlarının,
Günlerden cuma bugün.....

Hazırlıkların birgün öncesinden başladığı,
Vakti girince alış-verişin yapılmadığı,
Yapılan alış-verişlerin hâram kılındığı,
Günlerden cuma bugün.....

Musa (A.S.) in kızıldenizi yardığı,,
Âdem babamızın havva anamızın ayrıldığı,
Nuh(A.S.) in cudi dağına konakladığı,
Günlerden cuma bugün.....

İbrahim Tetik

Güzel afyon'um....

Göz bebeği,anavatan'ın,
Kesiştiği bu kavşak'ta,tüm yol'ların,
Tarih kokar,buram buram her bucağın,
Benim güzel afyon'um.....

Lokum'u,sucuğ'u,mermeriy'le,
Tarlalar da boy atan,haşgeşiy'le,
Kaplıcaları,termal'leri,otelleriy'le,
Benim güzel afyon'um.....

Şehit'lerin yatağı,gazi'lerin durağı,
Hüküm sürmüş,beylik'lerin otağı,
Kültür'ün ve tarih'in yumağı,
Benim güzel afyon'um.....

Sert iklim'i,mert insanıy'la,
Her yerden fışkıran,şifalı sularıy'la,
Eren'leri,derviş'leri,evliyalariy'la,
Benim güzel afyon'um.....

Kurtuluş mücedelesinin simgesi,
Buralıy'dı yiğit çetinkaya,aslan çiğiltepe'si,
Şehit kanlarıy'la,sulanmıştır herbir karesi,
Benim güzel afyon'um.....

Külliyeleri,medreseleri,hanlarıy'la,
Şehri kuşatmış,koruyan yatırılarıy'la,
Tarih'te eşine rastlanmayan,kahramanlıklarıy'la,
Benim güzel afyon'um.....

Şehrin simgesi,kalesiy'le,
Müze'de sergilenen,tarih'i eserleriy'le,
Eyalet'leri olan,ilçeleri,köyleriy'le,
Benim güzel afyon'um.....

Güzel vatanım'da,ayrı bir yeri olan,
Değerini yitirmeyen,hiçbir zaman,
Büyüyen,gelişen,kendini hep kanıtlayan,
Benim güzel afyon'um.....

İbrahim Tetik

Güzel şeyler olacak....

Olacak güzel şeyler olacak,
Çok güzel şeyler olacak,
Gündoğmadan daha kimbilir,
Neler doğacak,
Tasalanma kaygılanma hiç sen,
Aradığın rızık,
Saklandığın ölüm'de,
Elbet seni bulacak.....

İbrahim Tetik

Güzeli sözün kısalığında....

Ola ki, söz yerinde sarfola,
O zaman eder ifâde kıymet,
Çıkartır sahibini alâyı illiyyine,
Vardır anda herbir sözünde hikmet.....

Güzeli sözün kısalığında,
Özlü ve yerinde,
İki düşünüp bir söylenince,
İşte o zaman altın değerinde.....

Olmaz çok lâf hoş,
Alır nasibini yalandan,
Olursa ne kadar çok,
Bir o kadar da olur boş.....

İbrahim Tetik

Güzeller güzeli.....

Hapsolmuş gönlüm sevgine,
Özgürlüğe kavuşmuş değilim,
Müebbet hüküm giymişim kime ne? ,
Bekliyorum infaz gününü,kalmadı ki mecâlim.....

Tek suçum sevmek oldu,
Çok ağırmış meğer bedeli,
Oysa ne kadar da umutlarım umutluydu,
Ver artık beraatımı güzeller güzeli.....

Seninle kala kaldım aramda,
Her gün biraz daha eziliyorum,
Özlem ve hasret ise,dört bir yanımda,
Kendim olan bendimi,bir türlü aşamıyorum....

İbrahim Tetik

Haddimi bilmem.....

Hissedilir bir sızı yüreğim de,
Tâ derinler de,
Sıkar sıkıntılar ruhumu,
Koparırcasına bedenim'den,
Âşikâre teslim'dir,
Tüm benliğim özüm olan bana,
Tutarsızdır hissiyatlarım,
Zevklerim ise seçici,
Yüksek olan hayallerim,
Zirvesin de halâ ufukların,
Sağlam olan irâdem,
İdeallerim le perçin'li,
Hadsiz olan emellerim,
Ömrüm'le sınırlı,
Bile bile fâniliğimi,
Yaşamam ebedîymiş gibi,
Nefis ve şeytan devşirmeleri,
Soluksuz fısıldamaları,
Tek birşey yalnız bana gerçek olan,
ÖLÜM...,
Birşey'de saklı ebedî bende,
Yalnız beni ben kılan,
Ömrüm'de olsam da câhil,
Yüceltir beni yücelere,
Tek ve yalnız haddimi bilmem.....

İbrahim Tetik

Hadi git.....

Hadi git,adresi meçhul yerlere,
Seni soramayacağım,bulamayacağım adreslere,
Teslim et beni,beni benden alan,yıpratan senelere,
Hadi git,sürgün olsun yüreğim,özlem ve hasretlere.....

Ne olur? ,arkana dönüp bakmadan git,
Bakma gözyaşlarıma,alışkın zaten onlar bu manzaraya,
Tut istersen,içimdeki hisleri ve sevgileri şahit,
Hadi git,daha çok geçmeden,geç olmadan vakit.....

Bana baharları değil,karakışları bırak,
Yeşermesin içimdeki,sana karşı olan ümit'lerim,
Olmayacaksan,sevmeyeceksen,koca dünya'da,yalnızlıktır yaşamak,
Hadi git,canlandırmadan,seninle süslenen hayallerimi.....

Hadi git,leyla'nın mecnun'a verdiği aşk'la,
Ferhat'ın şirin'i için,dağları engel tanımadığı sevgiyle,
Yaşamasını bilirim ben,yüreğimin sitemli serzenişiyile,
Hadi git,meşgul et yüreğimi,hasretinle yetinmekle.....

İbrahim Tetik

Hakiki ömrüm.....

Dünü,dün'de bıraktım,
Bugün'ü de,yarına ekledim,
Saymadım yerim de,yeni gün'le tanıştım,
İleri,daha ileri,daha da ileri ilerleyerek ilerledim.....

Bugün'üm,dün'den ileri,
Yarına,dolu dizgin'im,
Eyledim basamak,kendime sene'leri,
Hazır günüm'e hazır,şimdi ümit'lerim.....

Dün elim'den çıkmış,
Yarına ise,yok ki senedim,
Diyorum,o zaman bir hakikat varmış,
Gerçek ömrüm'müş meğer,şu anki günlerim.....

İbrahim Tetik

Halâ baharlarda yüreğim.....

Halâ baharlar da yüreğim,
Hislerim ise karakışlar da,
Döner devran,lâkin değişmez mevsimim,
Edindim dost kendime özlem ve fîrakları da.....

İbrahim Tetik

Halâ.....

Gözpınarlarımdaki yaşlar,
Dökülüvermişti gönül bahçemdeki,
Ümitlerime,
Bir güzel onları suya kandırmış,
Boy boy salkım saçak,
Tospembe günleri sıralayıvermişti,
Günlerime,
Güneş artık bir başka doğuyor,
Ruhumun penceresi olan gözlerim,
Onu sarı saçlı,sımsıcak,capcanlı,
Bir sevgiliye benzetiyordu,
Rüzgâr sanki yönünü değiştirmiş,
Kâinattaki tüm sevgileri,neşeleri,
Sevinçleri sineme sindiriveriyordu,
Sünger misâli bulutlardan,
Süzülen yağmur damlaları,
Gülücükler saçarak,
Adeta okşuyorlardı incitmeden,
Vücudumun her bir yerini,
Beni yalnız bırakmayan,
Hayalhânem dahî,
Bırakarak mâzi'yi karıştırmayı,
Şâhit oluveriyordu hazır yaşadıklarım,
Başkalaşmış,
Bambaşka bir insan olmuştum artık,
Her bir günüm başka,
Her bir saatim başka,
her bir anım an bean,
başkalaşmış bambaşka bir,
Hâl alıvermişti,
Abartılı olmayacaksa,
Geziyordum bulutlar üstünde,
Her şey bana dost,
Her şey bana kardeş,
Her şey bana sırdaş,
Her şey bana can yoldaşı oluveriyor,
Yaprak ve meyvelere durmuş ümitlerim,
Her bir şeyden zevk aldırıyor,
Doya doya hayatı bana yaşıyorlardı,
tasayı,kederi dahî kendime,
Hizmetçi edivermiş,
Bir ömür onları ümitlerime,
Basamak edivermişim,
Ne mutlu! ! !
Halâ kaybetmemişim neşemi,
Halâ hayatı hayat kılabiliorum,
Halâ coşkun seller gibi,içimde duygular,
Halâ salkım saçak ümitlerim,
Halâ seviyorum hayatı,
Halâ yaşıyorum hayatı,
Halâ umutluyum yarınlardan,
Halâ ders alıyorum mâzi'den,

Halâ bak varım,
Bende varım hayatta,
Halâ.....

İbrahim Tetik

Hani bazen.....

Hani bazen dalarya insan,
İrdelemek için geçmişini,
Uzun,uzadıya gider uzaklara,
Teminat altına almak için geleceğini.....

Her insan ayrı bir dünya,
Âlemi,âlemler içinde saklı,
Fıtraten ise hırslı,telaşlı ve meraklı,
Dalar gider,ölümün küçük kardeşi olan rüya'ya.....

Kapalı bir hazine hayatımız,
Gizemli sırlar da,saklı anahtarı,
Dünya içinde ömür,bir endam aynamız,
Bire bir net gösteriyor yaşananları.....

Birer yolcu ve misafiriz,
Konaklamak için buradayız,
Zaptediliyor herbir fiil ve hareketimiz,
Hesap vermek için,yarın huzura çıkacağız.....

Ölüm için telaşlanma,
Ruhumuz emin eller de,
Emirkulu Azrail'de,surat asma,
Keyfet sen artık,Ebedî saadetler de.....

İbrahim Tetik

Hani Nerede?

Hani nerede? ,Altın taht'lar,
Hani nerede? ,İhtışamlı kaftan'lar,
Hani nerede? ,verilen buyruklar,
Hani şimdi nerede? ,Dünya'yı mesken tutanlar.....

Hani nerede? ,Ağa'lar,paşa'lar,
Hani nerede? ,emrindeki insanlar,
Hani nerede? ,etrafına caga satanlar,
Hani şimdi nerede? ,utanmaz,arlanmazlar.....

Hani nerede? ,cani,zalim'ler,
Hani nerede? ,zulme uğrayan mazlum'lar,
Hani nerede? ,şeytana,nefsine uyanlar,
Hani şimdi nerede? ,Hatasına telafi olamayanlar.....

Hani nerede? ,başı göğ'e değenler,
Hani nerede? ,gururla,kibirle yürüyenler,
Hani nerede? ,o bakan ceylan göz'ler,
Hani şimdi nerede? ,nerelerde oldukları bilinmeyenler.....

Hani nerede? ,doğru konuşmayan dil,
Hani nerede? ,cahil olan,insan-ı kamil,
Hani nerede? ,sahte olan delil,
Hani şimdi nerede? ,zelil yaşayan rezil.....

Hani nerede? ,cap canlı o beden,
Hani nerede? ,o kendisine güvenen,
Hani nerede? ,buyruk altına girmeyen,
Hani şimdi nerede? ,hiç doğruyu söylemeyen.....

İbrahim Tetik

Hani vardı ya.....

Hani vardı ya,
Dünden kalan yaşanacak olan bugün,
İşte o gün bugün,
İlk ışığından güneşin,
Batan kızılığına kadar olan zaman dilimi,
Hazırlama da bizleride,
Tekrar tekrar yarınlara,
Haber veren yarınlara,
İşte bugünler,
Nöbetleşe,devir daim etmede,
Herbir zaman dilimi içinde,
İster ol insan,ister olma,
Mahkûmsun her daim,
Çarkında feleğin dönme ye.....

İbrahim Tetik

Hani.....

Hani çok severdin beni,
Dünyalara değışmezdin,
Hani bana vermiştin yüreğini,
Başkasını sevmezdin.....

Hani tek benle mutluydun,
Aramazdın başka yerler de,
Hani yoktu kabahatin,suçun,
Aının açık gezerdin her yerde.....

Hani beraber ağlayacak,
Beraber gülecektik,
Hani bu hayatı paylaşacak,
Birlikte ölecektik.....

Hani geçmezdi günlerin bensiz,
Sıkıcı olurdu hayat,
Hani senin için idim benzersiz,
Peki nedir o zaman bu kadar inat.....

Hani bir ruh iki bedendik,
Ayıramazdı hiç kimse,
Hani ikimizde,birbirimiz içindik,
Dünya tersine bile dönse.....

İbrahim Tetik

Hasbihâl ettim kendim'le.....

Hasbihâl ettim kendi kendimle,
Yığılıverdi birikimi yılların önüme,
Aldı ayıklamak bir hayli zaman,
Bir yükür biniverdi yaşanılacak ömrüme.....

Çıkmakta içinden hayli oldu zor,
Batıverdim irdeledikçe içine,
Diyorum acaba aynı şeyler mi herkeste? ,
Evet düşmüş insanlar kendi derdine.....

Yüzleşme zâmân-ı geçmişle,
Hiç darılıp,kırılmadan,
Vermeli artık geleceğimize yön,
İlerleyerek hiç geri adım atmadan.....

Bilirsek ki,kusurlu kendimizi,
Alâmetidir insan olmamızın,
Adımlarımızı ki,sağlam atarsak,
Bileceğiz rahatladığını vicdanımızın.....

Bizimle güzel hayat,
Değeri yok ki bizsiz,
hayat bizsiz,biz ise olamayız hayatsız,
Birer parçasıyız hayatın herbirimiz.....

Varken dostluk kardeşlik,
Neyimize ki,kavga dögüş,
Yüreklice hep bir olacakken,,
Nedir bu hakaretler? ,birbirimize söğüş.....

İbrahim Tetik

Hasbihal....

Sözün bittiği yerde,duygular hakim'dir,
Tüm his ve heves'ler,artık vicdana tabidir.....

En büyük hakim insan'ın,vicdanıdır,
Herdem terazi'ye koyup,tartan mizan'ıdır.....

İman ve vicdan,insan'ın manevi bir yasakçısı,
Musibet'ler ise,kader'in birer adalet kamçısı.....

Dert'leri dert edinme,mevcut derman'ı,
Sabun'lu su gibi,temizleyiverirler,günah'larını.....

haram'a nazar etme,kalıcıdır günahları,
Bozulur mercek'leri,göremez cennet manzaraları.....

Fitratını bozup,olma cehennem'e ehil,
Rabbine kul olup,oluver cennet'e dahil.....

Hasenat'larımıza on,seyyiat'larımıza yazılıyor bir,
ALLAH aşkına,mevlamız'ın merhameti değilde bu nedir?

İtimat etme sakın,nefsine,
Ulaştırmaz seni bak,ebedi saadetine.....

Kulak asma,uyma sakın şeytan'a,
Günahkar olarak gidersin,ebedi yurduna.....

İstiğfar et,tövbe et,durmadan rabbine,
Sımsıkı sarıl,tut bırakma,onun kopmaz ipine.....

Kalbinde daim iman,dilinde hep zikir olsun,
Giremesin içine,fitne,fesat,hep'ten kovulsun.....

Dün'den bugün'e kalan,sadece bir ah! ! ! ,
Biz'ler ise dünya'yı adımlayan,birer seyyah.....

Birer misafiriz,dünya bile misafir,
Dört gözle bekler biz'leri,yurdumuz olan kabir.....

İbrahim Tetik

Hasbihal....(1)

Dünya malı dünya'da kalıyor,yok beraber götürən,
Nasip olursa götüreceğiz,vallahi dokuz metre kefen.....

Öyle yaşa ki,şeref'lensin seninle islam,
Sarsılmasın iman'ın,iraden olsun çelik gibi sağlam.....

Gayesiz yaşamak,değersiz kılar insanı,
Boşa geçirir,aleyhine çevirir,ömür ve zaman'ını.....

Sevgi'nin yerini,nefret almasın kalbin'de,
Yoksa oda emanet'tir zaten,bu beden'in'de.....

İlahi gönül'lerimize huzur ver,yaşantımıza kolay'lık,
Bedenimize sağlık,ruhumuza ise ver ferah'lık.....

Sen dilemez'sen,zillet'te kalırsız biz'ler,
Dil tutulur,beden kurur,görmez olur göz'ler.....

Senin adın'la olur ancak,kalp'ler tatmin,
Rızan için olursa,değeri artar yapılan ibadet'lerin.....

Keşke demeden,kullan burada imkan'larını,
Bırak artık fani alem'de,fani'lik inadının.....

İnsan'ın arzu'larını,tatmin edemez dünya,
İhtiyar'lık sabahın'da,uyanacak'sın genç'lik bir rüya.....

Gün'ler,ay'lar,yıl'lar,asır'lar geçer'ler peşin sıra,
Öyle hayat sür ki,hükmet'sin ebedi yüzyıl'lara.....

Meyveli ağaç taşlanır,verimli olduğu için,
Her bahar daha gür gelir,tesirin'de kalmadan iklim'lerin.....

Öyle bir çığır aç ki,kapanmasın amel defterin,
Gelecek sevap'lara,bir adres olsun gireceğin kabrin.....

İbrahim Tetik

Hasbihal.....

Yaşa minnet duymadan kimseye,
Çiğnensin bedenini,lâkin çalış ruhunu ezdirmemeye.....

Gelme bir yerlere el etek öperek,
Yoksa ki menfaatleri,
Dost olmazlar sana cidden severek....

Kul olmaz insan insana bunu bil,
Sen sadece seni yaratan yüce Rabbinin önünde eğil.....

Ey insan! ..
Erimektesin hergün bir buz misâli,
Devşirip aklını başına,bunu artık idrâk etmeli.....

Mâziye gömmede seni,herbir geçen gün,
Belirsiz bugünden,istikbaldeki ömrün.....

Yol uzun çetin kalırsın yoksa hazırlığımız,
Aç susuz biçâreyizdir yoksa ki azığımız.....

İbrahim Tetik

Hasbihal.....(2)

Derdin dermanı,o derdin derdiymiş,
Derdin derdi ise,o derde derman'mış.....

Hastalık sabun gibi,temizliyor günah kirlerini,
Aciz'liğini hatırlatıyor,yükseltiyor kul'luk mertebesini.....

Aciz'sin,fakir'sin,zayıf'sın,hayat yükü pek ağır,
Bel bağlama dünya'ya,bir güldürür bin ağlatır.....

İlmin'le amel et,amel'siz olmasın ilmin,
Olursa amel'siz ilmin,vereceğin hesap çok çetin.....

Başiboş değilsin,zaptediliyor herbir amel'in,
Mükellef'sin kul'luğa,kabul edilmez yarın mazeretin.....

Hedefe ulaşmak için,göğüs'lenmelisin herbir zorluğu,
Son nefesine kadar korumalısın,emanet olan o büyük sorumluluğu.....

İbrahim Tetik

Hasbihal.....(3)

İnce ele,sık doku hasssa çünkü bu kul'luk,
Şuur'suz,bilinç'siz,amaç'sız olma ipi kopuk.....

Kolay mı? sanıyorsun, o kadar ucuz cennet,
Seninle yüzleşecek,birgün verilen herbir nimet.....

Şakin ola gafil davranma,yüce kulluk'ta,
Ön saf'ta yer almalısın,Rabbi'ne olan itaat'ta.....

Su gibi berrak,şeffaf,saf ol,temizleyici,
Tufan,sel,felaket olup,olma hayat yok edici.....

Toprak gibi mütevazi,bereket'li ol verimli,
Çile,ızdırap,dert'leri sine'ye çekmek'tir bedeli.....

Nur gibi aydın'lat,kalmasın kalp'ler de gece'ler,
Can gelsin,hazır olsun Rabbi'ne kulluk'ta beden'ler.....

Gün'de beşdefa,arzet halini Rabbi'ne,
'Kabul olmuyor duam'deme,daha vardır vaktine.....

Lisan-ı halin daha tesirlidir,konuşmak'tan,
Daha yüce ve şeref'li,ne olabilir ki? ,ALLAH'a kul olmak'tan.....

Tövbe et,bir daha girmemek için günah'lara,
Dürüst'lüğünü ilan et,ins,cin ve tüm dünya'lara.....

Terakki et,manen yüksel,ulaş gizem'li sır'lara,
Musibet'lere sabret ki,keffaret olsun günah'lara.....

İbrahim Tetik

Hasebîyle insan olmamız.....

Hasebîyle insan olmamız,
Kılıyor mecbur bağlanmayı hayata,
Günahlar'dan, hatâlar'dan berî olmayışımız,
Geliyor uygun biz'deki fitrata.....

Yaratılışımız meyîlli herbir şeye,
İyi ya da kötüye'de,
Kini de, sevgiyi'de sığdırıyoruz sîneye,
Tetikliyor insan olmamızı herbiri de....

İbrahim Tetik

Hasretim sana.....

Serapa susamış çöller gibi,
Sahibini arayan köle gibi,
Leylasına âşık mecnun gibi,
Öyle hasretim sana.....

Demiri yoğuran davut gibi,
Ateşi söndüren ibrahim gibi,
Zindanı saray kılan yusuf gibi,
Öyle isterim seni.....

Göğe yükselen isa gibi,
Firavunu kahreden mûsa gibi,
İmdada koşan lokman gibi,
Öyle geliver bana.....

Karanlığı yaran ıssık gibi,
Yalanı söndüren doğru gibi,
Adam olan adam gibi,
Öyle oluver bana.....

Beni ben gibi,
Tıpkı olduğum gibi,
Hakîki bir dost gibi,
Öyle biliver beni.....

Hayatın gerçeği gibi,
Sözün doğrusu gibi,
Hakîkâtin tâ kendisi gibi,
Öyle görünöver bana.....

İçin dışın gibi,
Dışında için gibi,
Şeffaf bir ayna gibi,
Gözüküver bana.....

Kopmaz ipler gibi,
Sönmez ateş gibi,
Yakan kavuran kor gibi,
Öyle sarıver beni.....

İbrahim Tetik

Hasretimi.....

Çabaladım baharlara,
Yeşilliklere bürünmek adına,
Göğüs gerdim kara kışlara,
Meyve olmak için,mevsim ağacının dalında.....

Yılları albüm yaptım,
İleride bakmak adına,
Hayatın herbir zevkini tattım,
Bir cümle olmak için ömür sayfasına.....

Boğuştum yoklukla,
Bolluğa ulaşmak adına,
İnatlaştım yaşlanmamak için yıllarla,
Nöbet durdum,gençliğimin yarınına.....

Bildim bileli kendimi,
Hayata bağışladım herşeyimi,
Harcadım son kuruşuna kadar ömür sermayemi,
Biliyorum ki çekiyor ÖLÜM benim hasretimi.....

İbrahim Tetik

Hassas insan.....

İnsan hassas'tır,hem de çok hassas,
Kırılacak bir cam misali,
Doğuş'tan hür'dür,
Dokunulmaz'lığı vardır,
Hayat'ının bir amacı,bir gayesi,
Öyle çok değer verilmiş ki,kendisine,
Tüm değerli şeyler,seriliverilmiş önüne,
Güneş onun için doğmuş,
Gün'ler ve ay'lar ise,süprizer'le doldurulmuş,
Acı'lar,dert'ler,sevinç ve neşe'ler,
Bir şerbet gibi,sunulmuş kadeh'ler de,
Kaldıramayacağı yük'ler,yüklenmemiş omuz'larına,
Sene'ler birer erzak vagonu olmuş,
Gayb'dan,hiç'ten getirmek için dolu dolu nimet'leri,
Her türlü fiil'leri yazılıp,
Zaptedilmiş,muhasebe için,
Sorumlu tutulmuş,her hareketin'den,
Anbean,sürekli kayıt altın'da,
Kul'luk istenmiş kendisin'den,
Şeref'li kılınması için,yarın huzur'da,
Hastalık'lar verilmiş,
Şifa'lar bahşedilerek,
Hayat bir boş sayfa olarak verilmiş,
Onu yazmak,doldurmak için ise,bir ömür,
Dahası akıl,şuur verilmiş,
Tüm bunları anlamak,idrak etmek için,
Özenilerek,tüm şaşaasıyla ve ahtişamıyla,
Cennet tapu edilmiş ona,
Doyumsuz emelle'rine,his ve heves'lerine,
Ebedi mi? ebedi,bir sonsuz'luk bahşedilmiş,
Daha da lezzet'lisi,,
Biz'leri gören,bilen,işiten,
Seven,kendini sevdiren,
Sevdiğini belli eden,
Birisi var,
O varsa herşey,ama herşey var.....

İbrahim Tetik

Hassas ol.....

Hislerin hassas,ince olsun zevklerin,
Duygu ve düşüncelerin ise derin,
Galeyâna getiriversin akıl sahiplerini fikirlerin,
Arar olsun ufuklarda umutları gözlerin.....

Hayatı acısı,tatlısıyla kabullen,
Ancak o zaman içinde yer alırsın,
Eğer ki,seni ümitsizlik ise düşündüren,
Onuda boşver,mâzide kalıp kendisi hayıflansın.....

Şuurlu,idrakli,düşünen akıl ol,
Bilinçsizce yönetilme,
Bitmez,tükenmez Rabbinin hazinesi bol,
Başkalarının minnetini boşa yüklenme.....

Doğruluğu rehber edin kendine,
Yalandan meded beklemeden,
Hoşgörüyü sindiriver sînene,
Kara bulutlar,ufuklarda belirmeden.....

Yük edinme kendini kendine,
Bir sahibimiz,hâlıkımız var,
Dikkat etsen,kendi görevine,
O zerre miktar hayır ve şerri yazar.....

İbrahim Tetik

Hatayı aramalı kendimizde.....

Hatayı aramalı kendimiz'de,
Bilmeli kusurumuzu,
Hak bildiğimiz haksızlığı,
Etmeli telâfi doğrular'la,
Zorlamalı, ikna etmeli nefsimizi,
Tutarak elimiz'de dizginini,
O'nu etmeli sevk kulluğa,
Etmemeli teşvik isyâna,
Ölçmeli bir boyumuzu,
Karşısın'da aynanın,
Ne var ne yok diyerek kendimiz'de,
Yüzleşmeli alarak hayatı karşımıza,
kabullenerek acısını tatlısını,
Yaşamak adına.....

İbrahim Tetik

Hatırla ÖLÜMÜ.....

Öyle bir hakikat var ki,
Değişilmez dünyalara,
Meşgul olmalı ruh,kalp ve vicdanımız,
Vermemeli yer boş hülyâlara.....

Olmalı insanın en büyük meselesi,
Ebedî hayâtını kurtarma çabası,
Yoksa ha bitti,ha bitiyor bak ömür,
Olsun kabrimiz bir cennet bahçesi.....

Dâim hatırla ÖLÜMü,
Çünkü; kaçınılmaz sonumuz,
Azığını hazrıla varken imkânın,
Uzun ve meşakkatli sarptır bak yolumuz.....

İbrahim Tetik

Hatırlatır.

Yağmurun şıpıltısı,rüzgârın hu husu,
Çocukların ağlayışı,kalbin atışı,
Fırtınanın haşmeti,baharın kokusu,
Hatırlatır ahireti hayatın akışı...

Güneşin süzmeli ışığı,
Yıldızların küme küme ışıltısı,
Ayın ondördü olan aydınlığı,
Saklı bunlarda RABBİM izin varlığı...

Gökyüzünün berraklığı,
Temiz ve saflığı,
Evrenin birbirine bağlılığı,
Bize RABBİM izi hatılatır...

İbrahim Tetik

Hayalim'le.....

Hayalim'le ulaştım mazi'ye,
Didik,didik,didikledim,
Olmuş,olabilecek tüm olumsuz'lukları,
Berı taraf ettim,istikbal safına,
Ömür törpüsü yaşantım,
Hayat bulur,
Mekan'lar ötesi zaman için'de,
Yargılanırım bazen fikir'lerimle,
Sanık sandalye'sine,oturuverdim,
Hakim olan,vicdanım karşısın'da,
İfadelerim tutarsızlaşır,
Çarpaz his ve heves'lerimle,
Özgüvenini yitirmiş benliğim,
Geçmişinin,özlemini çekmek'te,
Mahkum olmuşum'dur artık,
Karamsar'lık,ümitsiz'lik mahpusun'da,
Karar müebbed hapis,
Hafifletici cezası,idam sehpası,
Çare yok,beklemeden gayrı,
O infaz gününü,
Lezzet'lerim acılaştı,
Zevk'lerim,süslü tuzak oluverdi,
Uykularım,kaldı hasret,
O derin süslü rüya'lara,
Herbir günüm,
Ayrı ayrı ferman hazırlamak'ta ömrüme,
Geçen zaman ise,
Koşturmak'ta bedenimi,o açık kabre.....

İbrahim Tetik

Hayat güzel...

Yaşayamaz ki,insan yalnız,yapayalnız,
Hayat sevin'ce,sevilin'ce güzel,
Olamaz ki,hissiz,sevgi'siz,duyarsız,
Hayat sevin'ce,sevilin'ce güzel.....

Neye yarar, o kalp yoksa içinde sevgi,
Taşlaşmış'sa eğer,ne yapsın hayat ona,
Sevilmek ne kadar güzel birşey,var mı? hiç dengi,
Boşver karamsarlığı,bak keyif'lice yaşamana.....

Barışık ol hayat ile,yer verme dargınlığa,
Değmez çünkü,varken tatlı yaşamak,
Birlik beraber'lik varken,neden? itiliriz yalnızlığa,
Ruhumuz'u teneffüs ettirip,yudum yudum mutluluk soluklamak.....

İbrahim Tetik

Hayat ile beraber.....

Bir o kadar da sevinçliyim,
Hayat ile beraber,
İç içe kol kola,
Öteler ötesin de sanılan,
Mutluluklara ulaşmak için,
Bir rehberdir hayat,
Bir köprüdür tüm ihtişamıyla,
Neşe,sevinç,umut,ile insan arasında,
Her ne kadar,
Çile,ızdırap,musibet,hastalık'larla,olsa da dolu,
Birer cilve birer renk,
Ayrı bir değer taşır bunlar,hayat içinde,
Bir o kadar da sevinçliyim,
Hayat ile beraber,
Acıyı,tatlıyı,çileyi,ızdırabı,
Ummanlar kadar geniş sineme basarak.....

İbrahim Tetik

Hayat ile ölüm arası

İnsan aday ölüme daîm,
Etmese de idrak,
Bugün var yarın yok mîsâli,
Yine yeri kara toprak.....

Ebedî hayatı,
Kazanma kaybetme davası,
Kalında olsa gaflet perdesi,
Göz kapamak kadar hayat ölüm arası.....

İbrahim Tetik

Hayat kilometresi.....

Gören gözlere güzellik,
Tadan dillere lezzet,
Başta olan akıla idrâk,
Kalp denen et parçasına ise,
Merhamet gerek,
Ne diyeyim?
Ömür içinde,
Hayat ise binbir sırlarla donanımlı,
İnsan ise;
Ulaşmak için hedefine,
Var gücüyle,
Kulvarlar da enerji tüketmekte,
Tâ ki,tükenince enerjisi,
Dolmakta artık,
Hayattaki kilometresi.....

İbrahim Tetik

Hayat sahnesi.....

Düşüncelerim eyleme dönüş'se,düşünmek istemiyorum,
Kasırğa oluyor,fırtına'lar koparıyor,derya'lara sığmıyorum,
Öyle geniş ve çekilmez,ağır his'lerim var ki,
Dünya'yı alanıma alsam,gene de doyumsuz'luğa doymuyorum.....

Bunca bilinmez'lik denk'lemi,şifresi'ni bekliyor beynim'de,
Kayıt bulunamıyor,arıza sinyali beliriyor,belleğim'de,
Oynamıyor hayat film'im,ebedi hayat perdesin'de,
İlk ve son şansım bu can,beden kafesin'de.....

Kayıt altın'da hayat'ım,istisnasız saniye saniye,
O zaman yansımaları,rolüm'deki güzel sahne'ler perde'ye,
Dönüş'ü yok,sürekli matina gelmez artık bu film geriye,
İyi oynayalım ki,hayat rolün'ü istikbal'de gösterilsin,gömülmesin mazî'ye.....

Başrolde'yiz fani olan hayat filmin'de,
Uyarlanır,oynatılmak için o gerçek perde'de,
Eğer istiyorsan görmek,güzel çekilmiş yerleri,
Rolü'nü iyi oyna,yer etsin bütün mütevazî gönül'ler de.....

Deme sakın'Bende herkes gibiyim'diye,
Onlar seni bırakırlar kabir'de,döner'ler geriye,
Eğer orada yalnız kalmak istemiyorsan,
Bakma geriye,ilim ve takva'da daima iler'le ileri'ye.....

İbrahim Tetik

Hayat...(1)

Hayat yaşama'ya değen, bulunmaz fırsat,
Dolu dolu insanı saran, boşluk'suz feza,
Onda bulunur iniş, çıkış, ölüm, acı ve tat,
Onu kaybeden'lerin, sonudur ölüm ve ceza.....

Neşeleri, sevgileri birbirine bağlı,
Çünkü bunlar onsuz olmaz, omuz omuza iç, içe,
İlerleyemez, gidemez canana hiçbir can'lar,
Onu hiçe sayanların, akıbet'leri kalmış'tır garip'çe.....

Tüm canlılar'da hissedilir, yaşamak adına,
Onsuz garip, yalnız, fakir, aciz'leşir adeta kainat,
Şükret'mek ona basamak olur, yaradana,
Çünkü, temelin'de vardır, ezel'den ebede itaat.....

İbrahim Tetik

Hayat.....

Acısıy'la,tatlısıy'la yaşamak,
İnsan olmanın bilinciy'le,
Taşıp,dolmak binbir sırlar'la,
Erişmek doruğuna,mutluluk'ların,
Gönüller'de,hep yapıcı olmak,
Kalabilmek için,ılık iklimler'de.....

İbrahim Tetik

Hayat'a dair.....

Ümit'ler le donat kendini,
Yer verme,ümit'sizliğe hiçbir yerde,
Yaşanılır hale getir,hayat'ı kendi içinde,
Yeşersin,dal,budak salsın,mevvelerini versin,
Sadece düşen sana,toplamak olsun o meyveleri,
Büyük bir sabır'la,zamanını beklemek te şart,
Çünkü,enbüyük mükafat sabır'da saklı.....

Hüzün tufan'ları,hasar vermesin gönül bahçene,
Öyle bir muhafaza et ki,bülbül'lere has olsun,
Ötmesin baykuş'lar,geçemesin üzerin'den karabulut'lar,
Sadece rahmet'in gebesi olan,bulut'lar geçsin,
Geçsin ki,bereketini de indirsın bahçene,
Yeşil'lensin,neşe'lensin,fıskırsın rızık'lar,
Bir sonra ki,bahar'a nöbet koyuversin'ler.....

Hazır'la kendini,süpriz dolu gün'lere,
İçli,dışlı ol,dert,keder,sevinç ve neşe'lere,
Kol,kanat ol,uçuruver ümit'lerini nur'lu ufuk'lara,
Siper et sine'ni,yaşanacak olan binbir hicran'lara,
Gülmesini öğren,çile,ızdırap mektebin'de,
Hayat bu,bi şekil'de yaşanacak,
Artık sorumluluğu yaşayana ait.....

İbrahim Tetik

Hayat'a....(1)

Hayat'a gül,
Ama alay edercesine değil.....

Hayat'a bağlan,
Birgün mutlaka ayrılacağını, idrak ederek.....

Hayat'ı sev,
Başka sevgi'lerin kalbi, tatmin etmeyeceğini bilerek.....

Hayat'ı yaşa,
Lakin, çürüterek değil yaşamını.....

Hayat'ı sahiplen,
Sahiplenirken'de, emanet verildiğinin bilinci içinde.....

Hayat'ı savun,
Sakin ama kendi aleyhine, çevirerek değil.....

Hayat'ı bil,
Bilinçsiz'ce, şuursuz'ca, cahillik'le hükmederek değil.....

Hayat'ın içinde ol,
Atıl vaziyet'ten kurtularak, ezdirmeden kendini.....

Hayat'la barışık ol,
Aklından bile geçirmeden, küskün olmayı.....

Hayat'a sığın,
Hayat sahibinin Rahim, Kerim olduğunu bilerek.....

Hayat'ı iyi bitir,
İnanılmaz sonsuz'luğun, ebedi olduğunu kabullenerek.....

Hayat'ı iman ile hayat'lan dır,
Salih ameller'le, takva ile süsleyerek.....

Hayat'ı kur'an ile, tanzim et,
Emir ve buyruklarına uyup, yaşayarak.....

Hayat'ı kazançlı kıl, hizmet ederek,
Ücretini sadece, Rabbin'den bekleyerek.....

Hayat'ın karşısın'da güçlü ol,
Sadece aciz'liğini, yüce yaratıcıya arz ederek.....

İbrahim Tetik

Hayat'a.....(2)

Hayat'ta kimseye, boyun eğme,
Tüm korktukların'dan, Rabbi'nin daha büyük olduğunu irdeleyerek.....

Hayat'ı güçlü adımlar'la adıyla,
Sonu saadet saray'ları olan, kaldırımlar'da....

Hayat'ta başarılı ol,
Cahillik'leri, kendine engel tanımadan.....

Hayat'ta dosdoğru ol,
Göründüğün gibi olup, olduğun gibi görünerek.....

Hayat'ta mütevazı ol,
Enaniyeti, gururu, kibiri, iman havuzun'da eriterek.....

Hayat'ta dimdik dur,
Seni eğip'te, dik duran'lara fırsat vermeden.....

Hayat'ta sadık ol,
Sadakati, fedakar'lığı, düstur edinerek.....

Hayat'ta yalan söyleme,
İlk söyleyenin, şeytan olduğunu idrak ederek.....

Hayat'ta hırs'lı olma,
İnsanı hasarete, felakete, sürüklediğini bilerek.....

Hayat'ta kalp kırma,
Onun shibinin, yüce yaratıcı olduğunu bilerek.....

Hayat'ta cimri olma,
Sana karşı cömert olan, Rabbinin hatırlayarak.....

Hayat'ta sır sakla,
Ta seninle kabre gideceğini, bile bile.....

Hayat'ta misafir gibi ol,
Gün gelince çıkıp gideceğini düşünerek.....

Hayat'ta, ölüm'e hazırlık'lı ol,
Dünya'ya geldiğin'de, nişanlı olduğunu bilerek.....

İbrahim Tetik

Hayatı lâıykıyla yaşamak.....

Umutlarımız,
Bahtsız kalmasın ufuklarda,
Ümitlerimiz ise,çâresiz,
Dertlerimiz olmasın dermansız,
Hastalılıkarımız ise,şifâsız,
Geçen zaman bâd-ı heva olmasın,
Bizler ise içinde kıymetsiz,
Döndermeyelim baharları kışa,
Kurutmayalım salkım saçak ağaçları,
Çürütmeyelim filizlenecek tohumları,
Sarıverelim yeşilliklere hislerimizi,
Doya doya zevk alsınlar arzu ve isteklerimiz,
Problem olmayalım şu hayat'ta,
Her zaman çözümlere ortak olup,
Sağlaması,denklemi oluverelim yaşamın,
Ne kaybederiz ki? ,
Şu üçgünlük dünya'da,
Değer mi? gamı,kederi,tasayı,
Dertlenmeye,
Uzun değil o kadar ki hayat,
Tüm bunları takacak kadar kafaya,
En iyisi;
Hayatı hak ettiği şekliyle,lâıykıyla yaşamak,
Bence daha mutlu kılacaktır o zaman bizleri.....

İbrahim Tetik

Hayatım.....

Sanki yaşanmamış dün gibi,
Olmuş yaşıım otuzdokuz,
Fâni geçici olması bu hayatın sebebi,
İçimde bir his var,sanki yaşayacağım sonsuz.....

Alnımda çizgiler belirmiş yaşantıma şâhid,
Herbir çizgisinde ayrı ayrı yılların izi saklı,
Bastırılmaz his ve duygularımda,ölüm geldi gâlip,
Geşmişim çok karanlık,geleceğim olacak sancılı.....

Baktığım ayna aynı,lâkin içindeki değişik kişilik,
Heryıl değişen vücut elbisem,bir başka şimdi,
Peşimde dâim ölüm oluyor ayrılmadan gölgelik,
O peşimdeyken dünya benim olsa,zevk alırmıyım sanki?

Ruhum cesedime olamıyor hâkim,
Söz anlatamıyorum dizgini almış eline nefsim,
Vicdanımla barışık değil nedense kalbim,
Çarkını benim lehime döndermiyor feleğim.....

Sözlerim nedense yaşantıma zıt,
Bir türlü kuramadım o dengeyi,
Tüm hayatım olacak bu davâya kanıt,
Ağlamaktan bir türlü öğrenemedim gülmeyi.....

İbrahim Tetik

Hayatın akışına.....

Hayatın akışına,
Salıvermiş kendini bedenim,
Yaşanan yıllar hatırına,
Unutmamış dipnot almış kalbim.....

Bir ikili hayat ile biz,
Bir ömür beraber,
Olmuyor olmaz da birbirimizsiz,
Yakın kılar birbirimize daha nice günler.....

Günler,aylar,yıllar hep aynı,
Fark yaşayanlar da sadece,
Bulmuşsan ki eğer,yaşamın kolayını,
Takdir edilmişsin dir bil kader'ce.....

İbrahim Tetik

Hayatın olmazsa olmazı insan.....

Işığıyla doğar güneş,
Perdelerini çeker yıldızlar,
Bugünüde yaşamının,
Telâşı vardır herbir canlıda,
Bulunduğu rotadan,
Sapmadan hiç,dört sekizlik,
Bir sadakatla,
Kendi işlerinde her varlık,
Hayatın olmazsa olmazı olan İNSAN;
Şuur,akıl ve irâdesiyle,
Yol almadalar,ömür asfaltında,
Tâ ki,kilometreleri doluncaya dek.....

İbrahim Tetik

Hayret birşey.....

İki şehri gibi bir hükümetin,
Yer ve gök,
Biri birisiz olamıyor,
İki yarısı bir elmanın,
Gök indirmede rahmetini,
Yer bitirmede bereketini,
Bir olup ikiside,
Hizmetindeler bir insanoğlunun,
Şuursuz,akılsız,iradesiz,cansız,
Varlıkların bizlere gösterdikleri,
Misafirperverlik,
Bir Rahman,Bir yaratan adına olsa gerek,
Peki ALLAH aşkına,
Biz şuurlu,akıllı,irâdeli insanların,
O yüceler yücesine kulluk etmemesi,
Hayret! ! !
Hayret ki ne hayret.....

İbrahim Tetik

Hayret ki ne hayret.....

Duygularım hislerime esîr,
Zıt kalbim vicdânıma,
Tezât sözlerime,aklımdaki fikir,
Nedense? ,alınmıyorum kendi dünyama.....

Olmuş kaderim yalnızlık,
Gürültülü dünyalar içinde,
Dönmede başımda bahtsızlık,
Ömrüm ise,çarkında dönmede feleğin.....

Olmuşum kendime yabancı,
Bir ömür hem de ayrı ayrı,
Ben benden hepten inatçı,
Hayret ki,yok hiç bir ortak yanları.....

İbrahim Tetik

Hazır yaşanılmaya.

Dünden kalan anımız vardı hani,
Dolanan dilimizde,
Hatıralarda saklı yaşantımız vardı hani,
Canlanan hayalimizde,
Bugünümüz vardı birde,
Hazır yaşanılmaya,
Hazır dün olmaya,
Kâr ne kadar yaşanılsa bugün,
Zîra çerçevesi hatıra kalacak ,
Yârın mâzi arşivinde....

İbrahim Tetik

Hazırım.....

İniş'li çıkış'lı yolların,
Yorgun adımlarıyım,
Sonlanacak olan hayatın,
Artık sonlarındayım.....

Bana verilen ömrün,
Sadece emânetçisiyim,
Verdiğim herbir sözün,
Kahraman yiğit bir eriyim.....

Sâdık herbir dostumun,
Sıkı bir sırdaşıyım,
Dâvam olan hak yolun,
Korkusuz savaşçısıyım.....

İnandığım ÖLÜM'e,
Herkes gibi adayım,
Gireceğim olan kabre,
Elhamdülilah artık hazırım.....

İbrahim Tetik

Hazırlıklı olalım.....

Düne ait ne varsa,
geride kaldı,
Bugün sermâyen kârdaysa,
Bil ki,mâzi'den ibret alındı.....

Yarının hatırına,
İyi yaşamak bugünü,
İki günün arasına,
Yerleştirmek hakiki ömrünü.....

Eriyor buz gibi ömrün,
Değerlendir tükenmeden,
Sermâye sana herbir gün,
Günü gün yaşa,yarını beklemeden.....

Bayram sana herbir gün,
Girmedikçe günâha,
Eğer ki,rahatsa vicdanın bugün,
Kavuşursun o zaman kutlu sabaha.....

Anlamışsan mâhiyetini dünya'nın,
Yok artık korku sana,
Farkındaysan da insanlığının,
Kazanır hayatın bir mânâ.....

Hazırlıklı olalım! ! !
Bir memlekete gideceğiz,
Öyle bir memleket ki,
Burası oraya nisbeten,
Bir zindanmış diyeceğiz.....

İbrahim Tetik

Hazret'im.....

Güneş olup ısıtsa,muhabbet'in bedenimi,
Nur olup aydınlatsa,kamaştırsa gözlerimi,
Çözüverse kilitlenmiş dilimi,
Anlatırım belki o zaman,herkese derdimi.....

Susamış toprak gibi,çatladı hep kalbim,
Sarardı,soldu,kurudu tüm bedenim,
Hep yollar'da kaldı,yoruldu bak gözlerim,
Ver artık ver,imanım'ı neolur HAZRET'İM.....

İbrahim Tetik

Hedefe.....

Dök düşün,
Sor soruştur,
Oku öğren,
Tecrübe et,
Hayatta uygulamaya koy,
Kıyasıya mücadelenin içinde bulun,
Sakın! ama sakın! ,
Kendini kendine âtil bırakma,
Ümitsizliklerle,
Vurma umutlarına kelepçe,
Küheylan misâli,
Koş koş çatlamadan koş,
Tâ,ufuklarda belirlediğın hedefe,
Ulaşmak için.....

İbrahim Tetik

Hep boş.....

Kime güvensen hep boş,
Fâni olunca,
Yaş kemalinide bulunca,
O zâten ayrıca bir hoş.....

Kimse değil ki ebedî,
Ölüm var mı? yok mu? ,
İnsan ise bulduğunu umdumu? ,
Yarına çıkmaya yok ki senedi.....

Kapanır mı kabir kapısı? ,
Tecrübeyle değil sâbit,
Ölümde öldürecek, çıkar mı bir yiğit? ,
Sonsuzluklarla daha ilerisi kadardır arası.....

İbrahim Tetik

Hep sen.....

Dün,bugün,yarın,
Yine hep sen,
Akşamı olmayan sabah'ın,
Şafağın'da söken.....

Kar'da,kış'ta,bahar'da,
Değişme'yen iklim'im,
Güneş'te,ay'da,yıldızlar'da,
Süslü menzilim.....

Gün,ay ve yıllar'da,
Dosdoğru takvim'im,
Gökten süzülen yağmurlar'da,
Damla damla rahmetim....

İbrahim Tetik

Hep seni düşünürüm.....

Gecenin sabahın da,
Sabah'ın şafağında,
Güneşin ışığında,
Hep seni düşünürüm.....

Karakışın karın da,
Karın tatlı soğğun da,
Soğğun da sert donun da,
Hep seni düşünürüm.....

Baharın gelişin de,
Her çiçeğin rengin de,
Bülbül'ün tatlı nâmesin de,
Hep seni düşünürüm.....

Ağaçların meyvesin de,
Meyvelerin tatlı gölgesin de,
Çimenlerin yeşilin de,
Hep seni düşünürüm.....

Gençliğimin baharın da,
Hislerimin doruğun da,
Kalbimin her atışın da,
Hep seni düşünürüm....

Adam gibi severek,
Gerekirse canımı vererek,
Sana dörtlükler dizerek,
Hep seni düşünürüm.....

Hayatı göğüsleyerek,
Her acıya gülerek,
Bilerek ya da bilmeyerek,
Hep seni düşünürüm.....

Saatimi sana kurarak,
Hayâlini dahi kucaklayarak,
Zamân-ı bire bir durdurarak....
Hep seni düşünürüm.....

İbrahim Tetik

Hep seninle olmak.....

Yaşamak tüm sevinçleri,kederleri hayatı doya doya,
Yelken açmak,ümitlere sonsuz bucaksız deryalarda,
Karamsarlığı bir çırpıda gömmek ebedî çıkılmayacak kuyulara,
Lokman hekim olmak yaralı,dertli girdaplı gönüllere.....

Çıkamaz olan adreste,bir yol ayrımı olabilmek,
Götürmek huzur iklimine,hiçbir mevsimden etkilenmeyerek,
İnsanların sevinçlerini paylaşmak,sevinçlerin çoğalması adına,
Üzüntüleri sineye çekmek,onu yaşayanlara ortak olmak için.....

Hayatı yaşanır hale getirmek,insan olmanın bilinciyle,
Vicdanınla barışık olmak,haksızlığa meydan vermeden,
Sırlar dünyasın'da,kendine gizemli yaşantıları örnek alarak,
Kendini hesaba çekmek,huzuru ilâhîde çekilmeden.....

İbrahim Tetik

Her an her şey olabilir.

İnsanız sonuçta,
Her an her şey olabilir,
Bâki değil fâniyiz,
Her an her şey olabilir.....

Güneş doğar gün batar,
Peşin sıra,
Adayız bugün de yarın da ölüme,
Temelinde imtahan sırrı yatar.....

Sakın ola kapılma gurura,
Bir şüdan ibâretiz,
Mağrurlanıp prim verme şeytana,
Uyarıyor bak RABBİMİZ.....

İbrahim Tetik

Her an ÖLÜM.....

ÖLÜM;
Her an bizimle,
Solukladığımız nefes'de,
Baktığımız yerler de,
An be an ensemizde,
İnce bir tül aramızda,
Hatta o bile engel,
Daha da yakın,
Konuştuğumuz kelimelerde,
Yüzümüzdeki tebessümde,
Attığımız her adımda,
Günümüzün her saatinde,
Bizimle yatıp,
Bizimle kalkmakta,
Hayatımızın bölünmez bir parçası,
Olmazsa olmazı,
İnkârı mümkün olmayan,
Şâhitleri çok bir gerçek,
En tesirli bir vâiz,
Kuşaktan kuşağa aktarılan nâsihat,
ÖLÜM;
İnsanı Rabbine kavuşturan,
Hizmetten, ücret almaya götüren,
Akraba ve dostlarıyla buluşturan,
Bu dünya'dan daha güzel,
Bir âlemin kapısını açan,
Gürültülü, patırtılı, dağdağalı, bu hayattan,
Gürültüsüz, dağdağasız sakın,
Ebedî hayata kavuşturan,
İnsanı aslî vatanına yerleştiren,
Çekirdek olan insanı,
Filizlendirmek için diken,
Ebedî sonsuz âhiret yurduna,
Ulaşmak için,
Tek vâsıta olan,
Her nefsin mutlak tadacağı,
Bir gerçektir ÖLÜM.....

İbrahim Tetik

Her insan Aday mükemmelliğe.....

Herbir insan,
Aday mükemmelliğe,
Dahası;
keşfedilmemiş nice istidat,
Kabiliyetler saklıdır onda....
Daha jiletinleri açılmamış,
Taptaze,turfanda maharetler,
Bekelemekteler açılmayı....
Öyle arzu ve istekleri,
His ve hevesleri,
Sınırsız emelleri var ki,
Sığmaz yer ve göklere...
Dağlar kalem,
Oluverse denizler de mürekkep,
Bitiremezler yaza yaza,
Ondaki ilâhi sırları...
İnsan;
öyle bir varlık ki,
Adaydır dâim mükemmelliğe.....

İbrahim Tetik

Her kışın bir baharı.....

Her kışın bir baharı,
Her gecenin bir sabahı vardır,
Varsa zulmün firavunları,
Gönülleri fetheden fatihlerimiz vardır.....

Her kışının bir kaderi,
Şilinmeyen alinyazısı vardır,
İnanmasa da buna birileri,
Balçıkla sıvanmayan güneşimiz vardır.....

İnsan olmanın bir bedeli,
Ödeyeceği bedeli vardır,
Varsa ki eğer sâlih ameli,
Karşılığında gireceği cennet vardır.....

Tüm beden emânet,
Bizler ise emânetçi,
Olursa ki,emânete hıyanet,
Olacaklar elbet bizlerden şikâyetçi.....

Fânîlik mührü var üzerimizde,
Gerisi hep yalan,
Ebedîyete âşinâlık var kalplerimizde,
Tâ ruhlar âleminde yazılan.....

Vermez teselli bu dünya bize,
Çünkü; muhtaç kendisi de,
Nefret'le karşılık verir sevgimize,
Silker mahşer yerine hepimizi de....

Âhiret var,ÖLÜM gerçek,
İnansan da,inanmasan da,
Kâfirlere yoktur teselli verecek,
Dünyalar onların olsa da.....

İbrahim Tetik

Her zaman olduğu gibi.....

Alıp hayalhânemi,
Şöyle bir uzanıverdim,
Mâzi kîtâsına,
Bir bilseniz,
Neler? neler? ,
İrdeledim geleceğe dönük,
Hâfızamdaki arşiv'den,
Deşifre etmiştim,
Birer birer yaşanılanları,
Acı tatlı hatıralarıda,
Yapıp süslü çerçeve,
Takıvermiştim hafızamdaki arşive,
Hâla o gündür bu gündür takılı,
Bir itici kuvvet oluvermekte,
Bir ömür benim hayatımda,
Alıp hayalhânemi,
Tekrardan uzanıvermiştim,
Mâzi kît'asına,
Her zaman olduğu gibi....

İbrahim Tetik

Herbir gün.

Bahar gençliği,
İhtiyarlığı ise,eder temsil sonbahar,
Doğan berbir gün,
Nice nice ümitlere geleceklere gebe,
Bir bir gösterme de,
Atma da boy umutlar ufuklar da,
Belirlenir kimilerinin kaderi,
Kimilerinin de yaşanır,
Düğümleñiverir sayılı nefesler boğazlar da,
kaliverir yarı da nice beklentiler sîneler de,
Tıpkı adım adım,
Adımlarımızın kendi sonumuza gittiği gibi...

İbrahim Tetik

Hergün ÖLÜM.....

Varolalı kâinat,
Dün'lü bugün'lü,
Herbean,
Anbean,
Ötesi bir sâniye,
Gerisi bir sâniye,
İleri bir adım,
Dahası olmayabilir,
Diğer bir adımın,
Bir yudum nefes,
Alınıp vermemek,
İhtimâli çok çok yüksek,
Büyük kardeşi olan,
Uykuya dalıp,
Uyanmamak değil,
İhtimâl harici,
Baktığımız her yerde,
Duyduğumuz her şey'de,
Usanıp bıkmadan peşimiz'de,
Aldığımız her yudum nefes'te,
Bedenimizin her hücresin'de,
Hücrelerin'de her zerresin'de,
Telaffuz ettiğimiz kelimeler'de,
İşimiz'de,gücümüz'de,
Hat'ta ve hat'ta kendi gölgemiz'de,
Heran nefesi ensemiz'de,
Omuz omuza,göz göze,el ele,
Kısaca;
Hayatımızın her parçası hâlin'de,
Hergün ÖLÜM! ! ! !

İbrahim Tetik

Herşey biz'e.....

Saniyormusun ki, olur gül dikensiz,
Dava amacına ulaşır, zahmet'siz,
Yaprak kıpraşmaz, rabbin'den izinsiz,
İyi kullanalım, sadece ömrümüz tek sermayemiz.....

Akıl, mantık, şuur hepsi bizde,
Geçici değil, ebedi sevgiler olsun kalbin'de,
Sadece o sevgi kurtaracak, yarın mahşer'de,
Ebedi hayat seni beklerken, ne durursun hala fani'de.....

Ruh cesedi bitakıp, yükselir yıldız'lara,
Oradaki bir saniye'sini, değişmez dünya'lara,
Kavuşur ebedi, tükenmez ikram'lara,
Rabbin vaad etmiş, verecektir mükafatı kullarına.....

Rabbim bizleri muhatap kılmış, kendisine,
Cemalini gösterecek, söz vermiş peygamber ümmetine,
Davet ediyor mümin'leri, sekiz kapılı cennet'ine,
Bizlere hizmet için, emir verecek melek ve huri'lerine.....

Tövbe kapısı açıktır, ta sekerata kadar,
Yat, kalk, ağla, çırpın rabbine yalvar,
Rabbin kalıbına değil, kalbin'deki imana bakar,
Senin için, evet senin için, cennet'te ne ikram'lar hazırlar.....

Gökteki melek'ler, gıpta eder, mü'minin haline,
Rabbim ise rahmetiyle tecelli eder, herbirine,
Sıcak günde, alır onları arş'ın gölgesine,
Tuba ağacı altında, nail olurlar peygamber sohbetine.....

İbrahim Tetik

Herşey hikmetli.....

Günler biz'lere,güneş açar,
Daha net görebilmemiz için,aydınlık'ları,
Birer rızık vagonu olur,herbir bahar,
Memnun etmek,zevk aldirmek için,tüm mahluk'ları.....

Gök'ten yağmur'lar,
Yer'den rızık'lar biter,
Ayrımı olmaksızın,herbir canlıya,
Buram buram kainat,rahmet kokar,
Sefer'ber olmuştur insan'lık,o iklim'leri koklamaya.....

Tüm ağaç'lar bezenmiş'ler,
Huri'ler misali,
O nazik elleriy'le,verilir meyve'ler,
Nizam'lı,intizam'lı ve hikmet'li.....

İbrahim Tetik

Herşey senden....

Kalplerin sırrı sende,
Derman verirsin her derde,
İsmin mübarektir her sözde,
Şerefli kılan bizleri bu âlem'de.....

Senin adın ancak tatmin eder kalpleri,
Yaratırsın bu âlemi,varlıkları ve sebepleri,
Sende saklıdır tâyin edilmiş ömür saat'leri,
Sendedir anahtarı,kimse çözemez sırlı âlemleri.....

Gök'ten rahmet,yerden bereket bitirirsin,
Rızkımıza hiç perdesiz doğrudan kefilisin,
Hastalıkları,şifâları bulmamız için verirsin,
Ya hannan,Ya mennan,sen bizim Rabbi Rahimimizsin.....

Yokluktan varlığa çıkaran bizleri,
Zabdedersin muhasebe için fiil ve amelleri,
Nurlandırırısın,cemâline müştak olan yüzleri,
İlmin dışında kalmaz,hiçbir varlığın hal ve hareketleri.....

'Ol' dersin var olur tüm varlıklar,
Boyun eğer emrine,kâinat ve içindeki mahluklar,
İrâdenle olur,insanın yaşamına yansıyan sıfatlar,
Yarın ahiret'e dönüşecek,var olan şimdiki dünyalar.....

İbrahim Tetik

Herşeyimsin....

Ucunda kalemimin mürekkep,
Yazılan şiirlerimin ilhâmısın,
Sensiz olmayan gönlümün,
Bir ömür sırdaşısın.....

Yudumladığım her nefesin,
Derinden gelen oksijenisin,
Neşey'le baktığım hayatın,
Ruhuma açılan penceresisin.....

Her an her zaman,
Bir köşesinde sin aklı mın,
İhtimâller ötesi seni unutmak,
Damarları mda dolaş an kanı m s in.....

Hayat ı bana sevdiren,
Bahar çiçe ği m s in,
Ufuk lar da umut'la boy atan,
Simsıcak güne ş i m's in.....

Mırıldand ı ğı m ş ark ı lar ın,,
Bestekâ rıs ın,
Ş ana söz olan notaların,
İlk ve son dura ğı s ın.....

İbrahim Tetik

Heryer de kar var.....

Bürünmüş beyaz örtüsünü kâinat,
Heryer de kar var,
Çabalama da çıkmak için bahara iklimler,
İlk sıradadır zaten ilkbahar.....

Bir neşedir salgılar kış bana,
Coşku lu olur içim kıpır kıpır,
Alır götürür huzur iklimlerine ruhumu,
Sabreden kalbim ise,zaferi kazanır.....

Okşarcasına inme de gökten taneler,
Bir düzen nizâm,intizâm için de,
Vardır herbirine nöbetçilik eden melekler,
,Oluverir rahmet esintileri tüm her yer de.....

Sînesinde saklama da habarı kış,
Dal budak,salkım saçak,
Doldurup her şeyi mevsim vagonuna,
Zamânı gelince herekes,nasibini de alacak.....

İbrahim Tetik

Hicran'da gönlüm....

Hicran'da yine gönlüm,
Besteler fîrakları,
Döker vuslatı mısralara,
Kapamak adına açık yaraları.....

Param parça kalbim,
Zerreleri gibi atomun,
Muhâl ender muhâl toplanması,
Hasret hasret tek açıklaması bunun.....

Bir ben varım ben içinde,
İç içeyiz dâim,
Bu ben bir yüktür bana ömrüm'de,
Onun için ya zâten bîçâreyim.....

İbrahim Tetik

Hoşgörü.....

Hoşgörü,
İlmin vazgeçilmezlerinden,
Herkes de bulunmayan meziyet,
En zirvesi belki de ilmin,
Herbir gönlün kutlu fatihi,
Birleştirici,uzlaştırıcı,
Herbir ferdi ve milleti,
İnsanüstü kılan insanı,
Paha biçilemeyen,
Nice hazinelerin anahtarı,
Höşgörü,
Herbir yeri kuşatmış kışın,
En ılık iklimi.....

İbrahim Tetik

Huşu içinde.....

Okunur,okunmaz ezan,
cami'ye hemen koşuver,
Gönül'den,içten ve can'dan,
Kıyama bir duruver.....

Soyunup dünya libasın'dan,
Namaza güzel'ce niyetleniver,
Vesvese almadan,şeytan'dan,
Rabbi'ne secde'ye kapaniver.....

İhlas ve huşu içinde,
İnanarak,tam teslimiyet'le,
Beşvakit ve teheccüd'lerle,
Seccadeyi gözyaş'laryıla ıslatıver.....

Israrcı olarak dua'da,
Sızlanarak huzur'da,
Tokmak olmak,tövbe kapısının'da,
İçerden anahtarı sen oluver.....

Tövbe'yi elden bırakmadan,
Huzur'da,randevu'nu al,
Nefis ve şeytan'a uymadan,
Hep böyle,melek-i halde kal.....

Fani olduğunu,hatırlayarak,
Ebediyet'lere talip ol,
Tüm hissiyat'larını kullanarak,
Cennet nimet'lerine sahip ol.....

İbrahim Tetik

Hüzün düştü.....

Aşamadım hasretleri,
İtemedim uzakları,
Silemedim özlemleri,
Sığdıramadım sîneme sitemleri,
Kabullenemedim sensizliği,
Dahası,
Yanmak'ta kor gibi içimde özlemin,
Uzak kılmak'ta,
Seni bana hasretin,
Umrunda değil ki,
Bunlar hiç kimsenin,
Bakacağım artık çâresiz,
Çâresine başımın,
Düşün,
Düşün,düşün,
Nereye kadar bu hüzün? ,
Kırıldı beli ümitlerimin,
Feri alındı,
Sanki benden gözlerimin,
Çözüldü bağı,
Şana gelmeye hazır,
Lâkin gelemeyen dizlerimin,
Olmadı artık barışığı uykularım'la,
Seni salıklayan düşlerimin,
Sabahı'da olmadı,
Gündüzü silip,
Yerine geçen gecemin,
Kalmadı neşesi,hevesi,
Tatlı sevgiler besleyen,
Hassas,nâzik hislerimin,
Mecâli'de,takâtı'da kalmadı,
Yıllarca seni bekleyen,
Arzulayan,kavuşmak isteyen,
Asırlık çınar olmuş bedenim,
Eğer ki,
Olursa böyle,
Demektir ki,
daha çok hüzün,
Düşecek bu garip dünya'ma.....

İbrahim Tetik

Hüzün.....

Hüzün,
Göz kırpma gelecek olan mutluluk'lara,
İletmek mesaj, umut dolu ufuk'lara,
Şiz'de sıra ben'den sonra dercesine,
İrdelemek sabrı umutsuz'lara.....

Hüzün,
Olgunlaştıran insanları,
Kıran inat'çı inat'ları,
Yaşanabilirmiş meğer böyle'de hayat,
Kılan fırsat tüm imkânları.....

Hüzün,
Çelişkili sanki ümitler'le,
Şıkı fıkı lâkin hayat ile,
Yâhu geçer buda demek,
Sarılmak yaşama da dört el ile.....

İbrahim Tetik

H.z.Kur'an.....

Öyle bir varlık ki insan,
Öleceğini bile,bile günah işliyor her an,
Umut'larının tükendiği,bitab olduğu anda,
İmda'dına yetişiyor bir'den,hazret-i kur'an.....

Gelecek adına ne varsa,meçhul bir duygu,
İnsan'ın içindeki inanç,tamamıyla temel bir olgu,
Geçmiş zaman'ın iz'leri,beliriverirken bedeninde,
Mazi me istikbal'in müjdeli,habercisi'dir hazret-i kur'an.....

Fani olan dünya,barındırır mı? ,fani varlık'ları,
Dökecek'tir bir bir ahiret'e,ebediyet için yaratılan'ları,
Bu gidişat'a çare yok,imkan'lar imkan'sız,umut'lar,umut'suz,
İşte o anda cennet meyvelerini,haber veriyor hazret-i kur'an.....

İnsan ebediyet için yaratılıp,fani alem'in misafir'i,
Yarın birer,birer konacak terazi'ye yaptığı amel'leri,
Diline gerek yok,şahit'lik edecek bütün aza'ları,
Zebani'lerin kol gezdiği yerde,huriler'le belirecek hazret-i kur'an.....

Eğer kazan'dınsa rabbi'nin rıza'sını,düşünme gerisini,
Sana verecek'tir elbet,cennet'in en güzel köşk'lerini,
Hizmet'çi kılacak'tır,gılman ve huri'lerini,
Haber veriyor bunları,ezel'den beri hazret-i kur'an.....

Cehennem sen'den uzak'tır,yakmaz iman'lı bedeni,
En güzel örneği hazret-i ibrahim,söndür'dü nemrut'un ateş'ini,
Kaptırma kara kış'a,bahar'da yeşert ümit'lerini,
O ümit bahçesi'nin,temel kapısı'dır hazret-i kur'an.....

İbrahim Tetik

Ilık ılık sızmada.

Bir sızıdır içimde,
Ilık ılık sızmada,
Bir perdedir indi gözüme,
Görmüyorum kim nedir nerede?.....

Bir nesneyim içinde hayatın,
Küçük mü küçük,
Lâkin öyle değer verilmiş ki bana,
Rabbim o kadar da büyük.....

Büyük nimet insan yaratması beni,
Birde emrime kâinatı vermesi,
Küçük büyük kusur ve günahıma bakmadan,
Ey kulum!!!! gir cennetime demesi.....

İbrahim Tetik

Irak gönüller.

Özlem duyduğun herbirşey,
Bir yara içinde,
Durmaz kanar hiç dinmeden,
İnsan olduğun sürece.....

Irak gönüller birbirinden,
Vuslat olmuş bir vaha çöllerde,
Eser durmaz fîrak rüzgârları,
Hüzün kokan gönüllerde.....

İbrahim Tetik

Islak ıslak adımlarım.....

Altında yağan yağmurun,
Sırıl sıkılam bedenim,
Islanmaktayım adım adım,
Hissediyorum iliklerime kadar,
İşleyen ıslaklığı,
Geliyor birden üşümek içime,
Herbir âzam alıyor nâsibini,
Az ya da çok,
Islak ıslak adımlarım,
Adımlamadalar kaldırımları,
Herbir adımında ayrı bir,
Hasreti kat etme de,
Islak ıslak.....

İbrahim Tetik

Islak yağmur altında.....

Genişletiyordum adımlarımı,
Grimsi bulutlardan boşalan,
Islak yağmur altında,
Sadece tenim şemsiye olmuştu,
Tüm vücudumun zerrelerine,
Başka alternatifi de yoktu zâten,
Sırıl sıkılam olan bedenim,
Sığınacak yerde bulsa,
Çok geçti artık,
Ölmüştu olan,
Tebessümlerle gök'ten inen,
Okşarcasına vücuduma,
Dokunan her damla,
Hâkimiyeti altına alıvermişti,
Çoktandır beni,
Bir rahmet'tir ıslak ıslak,
Yıkayıvermişti,
Kir pas tutmuş bedenimi,
Ben gene de,
Genişletiyordum adımlarımı,
Grimsi bulutlar altında,
Islak yağmur altında,
Islak ıslak.....

İbrahim Tetik

Israrcı olma.....

Israrcı olma bu kadar,
Sonuçta inadında kırılır,
Hırsla,çabalamaya yok gerek,
Kıvrım kıvrım,hazin hazin,
Su yolunu zâten bulur.....

Hassas ol,incel olabildiğince,
Ömür geçirdiğin,hayat içinde,
Gürültülü ortamda,yaşayarak sessizce,
Beliriverir sevinç ve neşeler,o yüzündeki tebessümde.....

Hayat hikâyen yazılıdır,
Beliren alın çizgilerinde,
Her insan da okunuyor bak asırlardır,
Şâhitler de hazırdır hemen çehreler de.....

İbrahim Tetik

Işığıyla doğar güneş.....

Işığıyla doğar güneş,
Çekilir perde yıldızlara,
Bugünüde yaşamanın,
Bir telâşsı sarmıştır her canlıyı,
Bulunduğu rotadan sapmadan hiç,
Dört sekizlik bir sadâkatla,
Her canlı kendi işinde,
Hayâtın olmazsa olmazı olan,
İnsan;
Şuur,akıl, ve irâdesiyle,
Yol almaktadır ömür asfaltında,
Tâa ki,kilometresi doluncaya dek.....

İbrahim Tetik

İçinde mutluluk hayatın.....

İçinde mutluluk hayatın,
Neresinde bilmem lâkin? ,
Sabahın'da,akşamın'da,
Gece yada gündüzün'de,
Başında ortasında,
Bilmem belki de sonunda,
Güneşin lem'asında,
Aydınlığında ay'ın,
Şuâsında yıldızların,
Çocukluğumuzda,gençliğimizde,ihtiyarlığımızda,
Yada attığımız her adımımızda,
Bizi tâkip eden gölgemizde,
Sözlerimizin her cümlesinde,
Gözlerimizden mâsumca süzülen göz yaşımızda,
Kimbilir? ,
Belki de saklı bir tebessümümüz içinde...

İbrahim Tetik

İçindeyiz tünelin'de zamânın.....

Dün gene kaldı dün'de,
Bugün ise neşeli,caıcanlı,
Gelme de yârın halâ mı şüphe de? ,
Beri olamaz zaman'dan hiçbir canlı.....

İçindeyiz tünelin'de zamânın,
Çarkında ise feleğın,
Ki,kalamayız kayıtsız içinde yaşamın,
Değerin nisbetin'de bilinir bil kıymetin.....

Ol farkın'da bir kendinin,
Olacak bak neler,
Edecek inkişâf,istidât ve kabiliyetlerin,
Veriyor Rabbin sana katında,paha biçilmez değer.....

Yaşamak adına yarını,
Ol bugün'den umut'lu,
Mümkün mü durdurmak,akıp giden zamânı,
Sen seç ayrılmış olan,sonu mutlu o yolu.....

İbrahim Tetik

İdrâk derek hayatı.....

Herbir adımım,
Gömmek'te beni mâzi'ye,
Ne varsa artık istikbâl adına,
Ânına endeksli zamânın,
Uymak zamâna değil mârifet,
Asıl hüner,zamân-ı kazandırmak zamâna,
İdrâk ederek hayatı,
Yaşamak insan'ca,
Dah sı;
İçinde hayatın,
Farketmek olduğunu.....

İbrahim Tetik

İhtimâl harici.....

İhtimâl harici,
Akıp giden zamanı durdurarak,
Set olmak önüne,
Yok saymak onu,
Olmak onsuz,
Olmamak ona tâbi,
Herbir karesinde ömrümüzün,
Çerçevesi fotoğrafını onda görmemek,
İhtimâl harici,
Evet evet! ! ! ,
İhtimâî harici,
Zamansız zamana yol almak gibi....

İbrahim Tetik

İki düşün bir söyle,,,,,

Düşünülmeden yapılan her bir iş,
Oluverir silbaştan geri,
Düşünülerek yapılan her bir iş ise,
Olur emsâlin'den üstün hep ileri.....

İki düşün bir söyle,
Olursun az hatâlı,
Sorarsan da niyedir böyle,
İki kulak bir ağızına insan bakmalı.....

İbrahim Tetik

İki geri bir ileri.....

İki geri bir ileri,
Yürüyorum sözde,
Ömrümü tüketen saatlerin,
Kalmışım hep gerisinde.....

Bir gündüz bir gece,
Biri siyah biri beyaz hat,
Bitiriyorlar ömrümü sessizce,
Ebedîymiş gibi yaşayanlara inât.....

İbrahim Tetik

İki ileri bir geri.....

İki ileri bir geri,
Adımlamaktayken kaldırımları,
Haberder'dı ben'den onlar'da,
Hissetmişler'di varlığımı da,
Ulaştırmak adına maksadıma beni,
Şerilivermişlerdi sanki adımlarım altına,
İsyansız,sâkin,mutlu bir şekil'de,
Ulaştım ne zaman ki maksadıma,
Ki o zaman,
Olmuşlar dı ortak mutluluklarıma.....

İbrahim Tetik

İksir.

Duymuyorum ki dinlesem,
Görmüyorum ki baksam,
Gidemiyorum ki yürüsem,
Gelemiyorum ki istesem,
Vurulmuş içimdeki ümitlere kilit,

Uçamıyorum kanatlanıp ufuklara,
Kulaç açmak için umutlarıma,
Bastıramıyorum bir türlü,
İçimdeki hasret isyânını,

Bir ömür kabullendim,
Taşımayı kendimi,
Dert tasa gam keder,
Olmuş birer basamak,
Neşe ve sevinçlerime,

Olabilsem keşke,
Senli benli kendimle,
Bir o kadar da barışık,
Vurulsa da içimdeki ümitlere kilit,
Olsun kalsın bende bir ömür o iksir....

İbrahim Tetik

İlâhi Kânun....

Gündüz geceyi,
Gece gündüzü geçmez,
Bahar kışa,
Kış bahara yer vermez,
Almadan ruh emir,
Çan tenin'den çıkmaz,
Âhı mazlumun,
Hiç mi hiç yerde kalmaz,
İlâhi kânun,
Gelen gider,
Lâkin giden hiç gelmez,
Ya memnun'dur gelmez,
Yahut istese de gönderilmez....

İbrahim Tetik

İlk günü bayramı gönlümün.....

İlk günü bayramı gönlümün,
Süslü püslü,
Geçmediği gün bugün sözümün,
Şakımaya durdu,görünce bahçedeki bülbülü.....

Sevmiş hem de çok sevmiş,
Şaşırdım ben'de,
O günün adına bayram vermiş,
Sonraki gelen günlere de.....

Verme den sır bana tutulmuş,
Anladım ki sonra'dan,
Pişmiş herşey bir'den hallolmuş,
Sadece bana bakmak kalmış arkadan.....

Dinlettiremedim hiç sözümü,
Bir kez olsun,
Tek o'nun geçmeli oldu hükmü,
Bendeki bedeninin artık başı sağolsun.....

İbrahim Tetik

İlk günü ömrümün.....

İlk günü ömrümün,
Kucağın'da şefkatin,
Biten ise sonbulaan günüm,
Ellerin'de Azrâil'in.....

Kaf dağın'da hayallerim,
Toroslara inat,
Sonu gelmeyen emellerim,
Daîm artmak'da kat kat.....

İbrahim Tetik

İlk ve son durağısın.....

Ucunda kalemimin mürekkep,
Yazılan şiirlerimin ilhâmısın,
Olmayan sensiz gönlümün,
Bir ömür sırdaşısın.....

Yudumladığım her nefesin,
Hayat dolu oksijenisin,
Neşeyle baktığım hayatın,
Ruhuma açılan penceresisin.....

Her an her zaman,
Köşesindesin aklımın,
İhtimaller ötesi seni unutmak,
Damarlarımda dolaşan kanımsın.....

Hayatı bana sevdiren,
Bahar çiçeğimsin,
Ufuklar da umutla boy atan,
Simsıcak bir güneşimsin.....

Mırıldandığım şarkıların,
Bestekârisin,
Sana söz olan notaların,
İlk ve son durağısın.....i

İbrahim Tetik

İlk ve son.....

İlk defa idi evet,bir defa,
İlk ve son verilmiş,
Telifisi mümkün değil,ikinci'ye,
Ne yapabildik? ,Ne yapabiliriz? kar,
Ne söyleyeceğiz? ,söyledik,
Nereye gideceğiz? ,gittik,
Bir anlık,be anlık,sayıli nefes'te,
Kimbilir ne hayal'lerimiz olacak,
Ne serap'lar görecekiz,çöller'de,
Ne hülya'lar kuracağız,ağır düşlerimiz'de,
Yalnız'lık,belki de hakiki dost,
Sırdaş,yoldaş,can,ciğer,kardeş olacak,
Bedenimiz,bizim kamburumuz,
Çekilmez bir yük olacak,üzerimize,
Kırık dökük ümit'ler le avunacak,
Uçmak için ufuk'lara,kanatlarımız açılmayacak,
Hayat'ı yaşayacak,ama yükünü omuz'lanarak,
Düğümlenecek,bir türlü çözölemeyecekiz,
Sorunlar için de,
Yaşadığımız anlara pişman,
Gelecek gün'lere de düşman,
Sevdiklerimize vefasız,
Sevmediklerimize kin'dar,
Söylediklerimize,
Yaptıklarımıza ise,şahit arayacak,
Hayat'ın için de,hayıflanacağız her an,
Sitem'leri sinemize sindirecek,
Mantiğimiz'la,aklımız'ı çatıştıracağız,
Ruh'umuzu,cismimize müfettiş kılacağız.....

İbrahim Tetik

İlk ve sonsunuz.....

Seçeneğiniz yok,
Kendinizden başka,
ilk ve sonsunuz,
Eşiniz,benzeriniz de yok,
Benzeriniz dahi,
Benzememek'te size,
Bir başka,
Benzersizsiniz yâni,
Ayrı bir değer katmak'ta,
Ayrıca bu size,
Göstermek'te,
Ayrıcalığının olduğunu,
Ne kadar değerli olduğunuzu,
Antika bir eser,
Muhteşem varlık olduğunuzu,
Kabiliyetlerinizin geniş,
Hayallerinizin yüksek,
Zevklerinizin ince,
Hislerinizin de hassas,
Oluşu,
Ayrı bir ayrıcalık zâten,
Kâinat'ta her ne özellik varsa,
Vücudunuz da mevcut oluşu,
Kat be kat,
Öteler ötesi,
Târifi dahî,
Târif'ten âciz,
Yâni; seçeneğiniz yok,
Kendinizden başka,
ilk ve sonsunuz.....

İbrahim Tetik

İman ışığım.....

Birgün okuyamasam,
Suya hasret,toprak gibi oluyorum,
Ders'lerede katılamasam,
Susuz bir şehir gibi,kuruyorum.....

Ruh'um,kalbim,aklım,hayalim,fikrim,
Risaleler'le anlam kazanıyor herbiri,
Hayatın bir parçası olan,bitmeyen derdim,
Bana oluveriyor,derman'larımın rehberi.....

Kalbi'min rahatı,ruh'umun ferahı,
Tüm duygularım,his'lerim ona tabi,
Beden şehri'min,iman güzergahı,
Kurulsun bu adrese ya Rabbi.....

Bedenime sağlık,rızkıma bereket,
Yaşantım,yaşanılır halde yaşıyor,
Şüphe vermiyor aklıma,hiçbir cahil cehalet,
Tahkiki iman ile ruh'um,kemalatı katediyor.....

İman bedenimin,ilahi bir nur'u,
Fani olan alemim'de,ebediyet'in müjdecisi,
Cennet'lik ruh'ların,en tabi hak'lı gururu,
Rabbi'me ataat eden,beden dilimin melekesi.....

İbrahim Tetik

İman...(2)

Ebedi köşk'ler de istiyorsan,kurmak taht,
Tahkiki iman'ı kazan,onu yaşantına yaşat.....

İman,Sır'lı hazine'lerin anahtar'ı,
Mekan eyler sana,ebedi saraylar'daki taht'ları.....

Ebedi kurtuluş'tur,saadet'tir iman,
Engel olmaz artık sana,zaman ve mekan.....

Zaman iman kurtarmak zamanı'dır,
Zaman'ının kıymetini bilmek,değerlendirerek her anı'nı.....

İma gözlüğü'nü takarak,bak hayat'a,
Rabbim'in izini,gözünü,özünü göreceksin,herbir eşya'da.....

İman verir sana,sonsuz huzur,
Ruh artık,onunla ebediyet'leri bulur.....

İnsan'a değer kazandırır iman,
Azrail'e hoşgeldin demek,ölü^m'den korkma'dan.....

Son nefes'i,iman ile tamam'lamak,
Kelime-i şهادet'i,takılma'dan okumak.....

Tek kurtarıcımız,servetimiz iman,
O ilahi mahkeme'de olacak,biz'lere beraat'ı kazandıran.....

Yakamaz,cehennem ateşi,iman'lı beden'i,
Cennet'lerde kokutur,buram buram nur'lu ten'leri.....

Arkamız'da koruyucu,önümüz'de rehber iman,
Doğrultacak biz'leri inşaallah,ayağımız kayacağı zaman.....

İman'ı kazanmak,cennet'ten yer almak demek,
Doya doya Rabbim'in cemalini arzuluyoruz görmek.....

İbrahim Tetik

İman....(1)

İstersen hayat'ın zevkin'i,lezzet'ini,
İman ile hayatlandırır,herbir karesini....

İman hem nur'dur,hem de kuvvet'tir,
Hem tuba-i cennet çekirdeği,hem de hakiki saadet'tir.....

İki hayat'ın saadet'idir iman,
Değilsen sahip,hayal olur cennet'e kavuşman.....

İman insan'ı,insan eder,
Belki de,insan'ı sultan eder.....

İman'sız vücut,benzer susuz bir şehre,
Barınamaz'sın için de,kaybolur gidersin hiçlik'lere.....

Girersen eğer ki,kabre iman'sız,
Olur sana artık,azap'lar aman'sız.....

Manevi bir zırh'tır,iman beden'e,
Kuşanmış'san eğer,meydan okursun firavun'un ateş'ine.....

Manevi bir cennet,iman kalbin'de,
Uğrayamaz oraya artık,şeytan'ı layin'de.....

En büyük saadet,iman ile göçmek öteye,
Huzur'la varırsın artık,fani olmayan,o ebedi ülke'ye.....

İbrahim Tetik

İmtihan salonu.....

Doğru yalan,,
Gizli açık,
Sihhat hastalık,
Lezzet ve acı,
İyi kötü,
Şer ve hayır,
Sıcak soğuk,
Dert ve derman,
İnsan cin,
Bitki ve hayvan,
Haram helâl,
Günah ve sevap,
Âlim câhil,
Zengin ve fakir,
Güçlü güçsüz,
Haklı ve haksız,
Zâlim mazlum,
Omuz omuza bir arada,
Yarın ki gün ise;
Akacak her iki taraf'ta,
Kendi havuzlarına,
Ayrılacaklar bir bir,
Bir imtihan yeri dünya,
Sonuçları sınavın,
Olacak belli mîzan'da,
Burası sadece ve sadece,
Bir imtihan salonu.....

İbrahim Tetik

İnâdına dürüst ol.....

İnâdına dürüst ol,
Olsun ne sağ, ne de sol,
Yalan söylemez fitrat,
Ya olduğun gibi, ya da görüldüğün gibi ol.....

İbrahim Tetik

İnadına.....

Aklını çıkarma kafandan,
Her dem lâzım sana,
Vicdanına sakın ola danışmadan,
Girme önyargılı sakın! sonuçlanacak dâvana.....

Aklını başına devşir,
Ne olu? ne olmaz? ,
Dertler çok olsada zaman bir,
Eritiverir hepsini biraz biraz.....

Sarıp sarmala ümitleri,
Lâzım olacak yere koy,
Seni yaşlandıran günleri,
Zaman diliminden bir soy.....

Doyurucu hayallerre dal,
Bırakarak cismini ruhuna,
Gerçekmiş gibi sanki öyle kal,
Olmamış olmayacak hayallerin inadına.....

İbrahim Tetik

İnanmak.....

İnanmak,başarmanın yarısı,
Hedefe ulaşmak,sonucun tatlı meyvesi,
Mücadele şart,engelli bariyerleri geçmek için,
Bilinmezlikleri,keşfetmek mucit olmak gerekirse.....

Tutunmak,kuvvet'li eller'le,eline gelmeyecek dallar'la,
Olgunlaşmasını beklemek,biz'lere gülümseyen meyvelerin altında,
Zaman'sız çıkışlara meydan vermemek,kariyeri korumak adına,
İniş,çıkışlar da kendini ayarlamak,daha yokuş'lara hazırlıklı olmak için.....

Gayesi olmalı yaşamanın,insan olmak için,
Davan uğruna,küçük kalmalı yanında,koca dünya,
Fikir'lerin öyle parlak olmalı ki,
Sönük kalmalı yanında,gökyüzü yıldız'ları.....

İbrahim Tetik

İnat.....

Basamak'lar,yükselmek içindir,
Engeller,aşılmak için,
Hayat'ta,yaşamak için varız,
Bütün iniş,çıkışlara inat.....

Doğduğumuz gün,ölüm'e adayız,
Rabbimiz'in emriyle,
Ebediyet'e ulaşmak içindir,bu yarış,
Fani'liklere inat.....

Bahar'lar yaşanırlar,kış'a yol vermek için,
Gece ve gündüz'ün gayretiyle,
Mevsim'ler,biz'ler için değişirler,
Birgün sonu gelecek olan,son'a inat.....

İbrahim Tetik

İnât.....

Salıvermştim umutlarımı,
Atmaları için boy ufuklar da,
Beri taraf edîp,
Karamsar bulutları,
Şeffaf semâlar da,
Ölmak için ayna güneşe,
Dahası;
Kaplayıvermek,
Tüm ufukları adım adım,
Kol gezen gam,kederlere inât.....

İbrahim Tetik

İncinmedim hayattan.....

Kimseye diyemeden birşey,
Attım hep içime,
Sararak şineme dertleri epey,
Hayatı ağır ettim kendime.....

Oldu delik deşik kalbim,
Kalmadı ele alınacak yanı,
Feryatlar da hep inim inim,
Vuslata hasret kaldı özlemim.....

Yalnızlığa dost,
Sırdaş oldum kendime,
Can ciğer olsamda yoluna post,
itimat edemez oldum kimseme.....

İncinmedim hayattan,
Zerre kadar bile olsa,
Yılmadan hem de usanmadan,
Edindim kendime yer ufuklar da.....

İbrahim Tetik

İncitme...

İncitme,kırma sakın ola kimseyi,
Bilemezsin nedir ALLAH katında yeri,
Yetimi,öksüzü de bırakıver hor görmeyi,
Deler duaları unutma! Arşı alayı ve gökleri....

Yırt at benlik gömleğini üzerinden,
Bürünüver kulluğu,
Kaldırma baş sakın ola isyanınla,
Unutma! Var sözün Rabbine ezelden...

Olma kula kul, ol sadece Rabbine,
Vicdanın müsâit bak fitratın,
Yöneliver bir kalp kıblene,
Rabbine en yakın bu hâlin....

İbrahim Tetik

İnfâz.....

Etmiş istila bugün,
Sıkıntılar bedenimi,
ilân edip zaferlerini,
Dikmişler bayrağını,
Hâkimiyetlerinin,
His,heves,neşe ve sevinçlerim,
Katlı katlı umutlarım,
Yeşermeye hazır ümitlerim,
Hepbir'den bulmuşlar kendilerini,
Zindanın'da sıkıntıların,
Dahası;
Alınmadan ifâdeleri,
Edilivermişler infâz.....

İbrahim Tetik

İnsan ebed için yaratıldı.

Her fâninin biz özlemi vardır ebede,
Ebede olan iştîyâkı,
Fıtrî bir kanunî ezeli,
İçindeki o derunî boşluğu,
Dolduramaz hiçbir dünya metâı,
Yüz dünya bahçesinin,
Birték âhiret ağacına mukabil gelmeyen,
O ebedin saltanat makâmı,
İçinde bir tohum sanki,
Herbir ebede namzet fâninin,
Fânî lezzetlerle tatmini ihtimâl harici,
O ebede olan ezeli iştîyâkın oluşu,

İnsan sadece ebed için yaratılmış,
Ebede gidecektir,
Ebedî olarakta,
Özyurdu olan cennette,
Ebedî olarak kalacaktır....

İbrahim Tetik

İnsan fâni.....

İnsan fâni,
Sınırsız arzu istekleri lâkin,
Kanaatsiz,şükürsüz ve âciz,
Var elbet bedeli verilen nimetlerin.....

Sonsuzluğa ebediyete namzet,
Kul olması hasebiyle,
Bunlara kavuşur fâni'den geçerek,
Biçilir değeri ancak kazandığı ameliyle.....

İbrahim Tetik

İnsan olarak.....

Kim? ,
Nerede? ,
Ne zaman? ,
Nasıl? ,
Yaşayacağını bilmeli,
Vicdan fitrat muhebbetiyle,
Danışıp aklına,
Muhâlif olmadan,
Bire bir oynamalı,
hayat perdesinde rolünü,
Yalnız ve yalnız,
İnsan olarak.....

İbrahim Tetik

İnsan olmak.....

İnsan olmak,
Sadece hazır hayatı,
Hazırca değil yaşamak,
İnsan olmak,
Zor olan hayatı,
Durup dimdik ayak'ta,
Yaşanılabilir hâle getirmektir.....

İbrahim Tetik

İnsan olmanın diyeti.....

Yeşeren düşlere,
Olabilsem meyve,
Salkım saçak ümitlere,
Olup ılık gölgeli bir yaz,
Versem kutlu müjde mevsimlere,
Dahası;
İnsan olmanın diyetini,
Ödeyerek mertçe,
Tüm herkesin istiyorum,
Ortak olmasını,
Aldığım haz ve lezzetlere....

İbrahim Tetik

İnsan olmanın.....

Tâ yüreğimin derinliklerinden kopup geldi,
Öyle bir feryat ki,tüm sîneleri deldi,
Kasırğa,tûfan,feryâd-ı fîğan çıkar ayyûka,
Herşeyiyle hayat bana,hakîki bir ders verdi.....

Yaşıyorum bir yudum nefes için,
Yok haddi,hesâbı dert,keder ve çilelerin,,
Ham olan bedenim pişmekte bunlarla,
Elbet var bir diyeti,dünyaya insan olarak gelmenin.....

İbrahim Tetik

İnsan ömrü,,,,,

İnsan ömrü,
Erimekte bir buz mîsâli,
Ne donlar,ne karakışlar,
Vermemekte fayda,
Fânîlik mührü vurılmaya dursun.....

İbrahim Tetik

İnsan var ise.....

İnsan var ise,değer kazanır hayat,
Yaşam sürecin'de,rolümüz büyük,
Birlik içindeler,her iki tarz,
Bütünlük sağlamak için,araların'da var olur sadakat.....

Görmek diriliğe,konuşmak varolmanın isbatı,
Rahmet'in nazlı cilvesi,süslemiş tüm kainatı,
Tekbir elden çıkmış bu evren,haykırıyor döndük'çe,
Onun ilim,iradesi dışına çıkamaz doğu ve batı.....

İklim'ler değişir,canlı mükemmel olmak için,
Mevsim'ler dolu dolu gelir,istekleri nefsimiz'in,
Şimdi ucuza tattığımız,tüm nimet'ler,
Vermeseydi Rabbim,midemiz'de hissedemez'dik,tadını tek bir tek lezzetini....

İbrahim Tetik

İnsan.....

İnsan Cennet'lik gelmişken dünya'ya,
Hayret ki,Cehennem ehl-i oluveriyor,
Masum,günah'sız yaratılmışken,
Kılıyor kendini,zalim ve gaddar.....

İnsan,insan olarak şeref'lenmişken,
Lakin hayvan'dan aşağı,zelil kılıyor kendini,
Melek'ler ötesi,makam'lara layık iken,
Zebaniler'le,fazla mesai yapıyor.....

İnsan,Rabbîyle,muhatap olacak ken,
Şeytan ile,sıkı muhabbet ediyor,
Uymaması gerekir ken,nefsin'e,
İsteklerine,harfiyyen boyun eğiyor.....

İnsan,kalbin'e ALLAH sevgisi yerleştirecek ken,
Sahte iltifat'larla,ömür geçiriyor,
Doluyken etrafı,dost ahbab'larla,
Yalnız,yapayalnız,kabre giriyor.....

İbrahim Tetik

İnsan;

İnsan;
Hassas,kırılgan,
Nâzik,nâzenin,
Küçük bir dünya,
Emrin'de tüm kâinat,
Tüm mahlûkâtın temsilcisi vekili,
Hatasıy'la,günahıy'la,
Tövbesi,niyâzıy'la,
İnsan;
Tüm âlemlerin rabbinin,
Antika bir eseri.....

İbrahim Tetik

İnsanlık hali.....

Olur ya,müsait yaratılmışız hata'ya,
Telafisi de mümkün kılınmış,hayat'ta,
Kimse değildir hatasız,olamaz da,
Yeter ki,maneviyatımız uğramasın zaiyat'a.....

Düşe kalka,dolar ömür kilometresi,
Dolu dolu yaşanırsa,ifade eder herbir karesi,
Sadece nefsi tatmin etmekse,hayatımızın gayessi,
Bir hiçtir o zaman,aldığımız herbir nefesi.....

Değil ki insan,sadece vücut'tan ibaret,
Ruh,akıl,vicdan,his ve duygular hepsi onda,
Birer,birer ister onlarda,hisselerini,
Hissetmiyorsan tüm bunları,hakikaten ne cesaret.....

İbrahim Tetik

İstemedim.....

Çektim hayalhânemi,
Mâzi uçurumundan,
Tırmandırdım bir hayli,
mutluluğun zirvelerine,
Derin bir nefes çekip,
Hayat soludum ciğerlerime,
Bedenime can,
Damarıma kan geldi,
Tasayı,gamı,kederi,
Sallayıverdim tâ derinliklere,
Sarıp belime ümitlerimi,
Nice zirvelerde boy gösterdim,
Aşılması güç tüm engeller,
BİRER düzlük oluverdiler önümde,
Gayem amacım uğruna,
Hiç sayıvermiştim hayatı,
Şan,şöhret,makam,mevki,
Çelectediler fikrimi,
Korku denen fitratımdaki duydu,
Olamadı önümde set,
Dolu dizgin küheylan misâli,
Çatlamadan koştum,
Başarıdan başarıya,
Bir hedefim vardı,
ulaşmak için oraya,
Engelleri dahî,
Kendime dost edindim,
Hiç bilmedim,
Bilmekre istemedim,
Hiç görmedim,
Görmekte istemedim,
Hiç öğrenmedim,
öğrenmekte istemedim,
Boş geçici,malayâni faydasız,
Basit tüm bilgi ve becerileri.....

İbrahim Tetik

İsterdim.....

Yaşamın kıyısın'da,
Hayat'ın kucağın'da,
Ufuk'ların derinlik'lerin de,
Ümit'lerin kolların'da,
Olmak isterdim.....

Güneş gibi ısıtmak,
Rahmet olup,yağmur gibi yağmak,
Toprak gibi bereket'li olmak,
Toroslar'da gül olup kokmak,
Kokmak isterdim.....

Şifa havuzun'da yıkanmak,
Dert'lere lokman gibi,derman olmak,
Bilinmezlik içinde,sır kalmak,
Teselli bekleyen gönül'lere,
Müjde olmak isterdim....

Dostluk'lar da,sıkı bağ,
Muhabbetler'de sevecan,
Sevinç'leri çoğaltan,
Keder'leri paylaşan,azal'tan,
olmak isterdim.....

Dünya'da misafir gibi,
Ahiret ve dünya garibi,
Cennet bahçesi olan kabrimi,
Münker ve nekir denen,iki meleğimi,
Görmek isterdim.....

İbrahim Tetik

İsteriz sadece biz.....

Esintisiyle rüzgârın,
Kıpraşır yaprak'lar,
Dolu dolu bulut'ların,
Ağlamasıyla yağar yağmur'lar.....

Meyve'ye gebe tomurcuk'lar,
Dallara misafir,
Yenmeye hazır salkım'lar,
Giyip gelinliklerini bezenir....

İsteriz sadece biz,
Getiremeyiz lâkin,
Şükür için,yahut mide için yeriz,
İkrâmıdır bize bilelim tek Rabbimizin....

İbrahim Tetik

İstişâre.....

Affına ferman ara Rabbinden,
Vermek istediği için,istemek veriyor gönülden.....

Hayatın boşluğuna bırakma kendini,
Nurlu ufuklarda edin yerini.....

Silbaştan dön ömür sayfasına,
Sonsuzluk arkadaş olsun,fâni olan hayatına.....

Bire bir hayata muhatapsın,
Sakin ha! elini verip,kolunu da kaptırmayasın....

Niceleri geldi geçti bu han'dan,
Haber alınamadı bir daha,hiçbir yolcudan.....

Sayıli nefesini solukluyorsun her dem,
Bitince artık bende hiçbirşey söyleyemem.....

Çiçekler ancak baharda açar,
Daha o ufuklara ne güneşler doğar.....

Varlık iklimlerinde,yokluk baharında kalma,
Ver her mevsim meyve,tufana kışa tutulma.....

Yürekten iste her ne istersen,
Neler vermek ki,? Rabbin o zaman bir bilsen....

İbrahim Tetik

İstiyorsa.....

İbret almak istiyorsa,bir insan,
Uğrayıversin,yakınındaki en yakın hastane'ye,
Eğer ki,istiyorsa lezzet almak yaşam'dan,
Koyuversin keder'le,sevinç'leri aynı kefe'ye.....

Gölmek istiyorsa,her dem,her zaman,
Atıversin içindeki,yeşermeye durmuş hüzn'leri,
Zaten ömrün'de hayat'ı,verilmiş tek imkan,
Onu yaşamak için,aşmalı tüm engelleri.....

Ne zaman ki,çekildi eli,ayağı hayat'tan,
Bir dayana'ğa muhtaç demek,
Eğer ki,inatçı olmazsa,içindeki inat'tan,
Hayal ötesine geçmez artık,onun için sevmek.....

İbrahim Tetik

İstiyorsan huzur.....

İstiyorsan huzur,
Huzurda kıyam dur,
İstersen çıkmak mîrâca,
Kıl namazını sana burak olur.....

Rabbine istersen olmak yakın,
Takva kuvvetini bir takın,
İstersen ki,ona arzu hâl etmek,
Doldurmalı semâyı nîyaz ve yakarışın....

O varsa herşey var,
Olur sana herşey yar,
Yoksa kalbinde ona bir yer,
Fayda vermez imdadın olan faydalar.....

İbrahim Tetik

İstiyorum

Yağmur yüklü, bulut gibiyim,
Geziyorum ova, ova yağmak için,
Bazen de, yüksek tepeler de, kar tanesiyim,
Rengini değiştirmek için, her yerin.....

Doğuyorum güneş gibi, sıcak sinelere,
Oralar da yer edinmek için,
Meydan okuyorum bazen, sert iklimlere,
Solmaması için, bahar'daki çiçek'lerin.....

Ufuk'larda parlıyorum, ümit'lerle,
Gömmek için, ümitsiz'liği, derinlere,
Hayranım, gıpta ediyorum, her zaman,
İleriyi gaye, hedef edinenlere.....

Olmak istiyorum, verimli toprak gibi,
Herbir türlü neşe, sevinçleri bitirmek için,
Çorak iklim'lere inat'tır, bunun ise sebebi,
Tadına varmak için, salkım saçak, dal budak, meyvelerin.....

Eritmek istiyorum, havuz olup tüm buz'ları,
Herbir yeri, kaplamak için,
Kırıcı olup, kırmak istiyorum, inatçı inat'ları,
Tesis etmesi için, verilen nasihat'ların.....

İbrahim Tetik

İstiyorum.....

Seni tarihlere yazmak,
Destanlaştırmak istiyorum,
Yeni istikbâle örnek olacak,
Diye seni,mâziye not düşünüyorum.....

Yükseklerde seni tasavvur ediyor,
Zirvelere lââyık görüyorum,
Ahlâkını,kişiliğini seviyor,
Bir ömür örnek alıyorum.....

Seni dostum biliyor,
sırlarımı paylaşıyorum,
Dertlerini dert ediniyor,
Biraz olsun azaltıyorum.....

Yere göğe sığdıramıyor,
Kalbime yerleştiriyorum,
Nakarat olarak ismini söylüyor,
Ezberime alıyorum.....

Doyumsuz muhabbetini özlüyor,
Beraberliğe frsat kolluyorum,
Her dafasında bir haz,zevk alıyor,
Dünyalara dahî değişemiyorum.....

İbrahim Tetik

İşte böyle.....

Koyuluyorum yollara,işe gitmek için,
Saat 08:30 veya biraz geçiyor üzerinde 35'in,
Biraz yavaşlıyorum,nefesimle çakışıyor ayak seslerim,
Birazda hızlanıyorum,ilerliyor çünkü ben'den önce saatim.....

Bismillah deyip giriyorum mağazaya,
Test ediyorum moralimi başlıyorum ayarlamaya,
Uğraş veriyorum,performansımı günboyu korumaya,
Masamdayım,basıyorum hesapları bugüne aktarmaya.....

Güler yüzümüz bizim tek sermâyemiz,
Bunun bilinci içinde çalışıyorum,,
Müşteri ise,ezel'den zâten veli nimetimiz,
Onlara hizmet vermeye gençliğimi adıyorum.....

Hafta başı biraz gevşiyor vücudum,
Hani pazar günü,tam mesai dinleniyor ya,
Pazartesi,salı derken hafta ortası alışıyorum,
Hazır artık bu beden çalışıp ter döküp yorulmaya.....

İbrahim Tetik

İşte o an.....

İşte o an,
Bir başka atmakta kalbim,
Işımakta sana bakan gözlerim,
Şusmakta o şakiyan dillerim,
İşte o an,
Sarsıntıya uğramakta ağır bedenim.....

İşte o an,
Bilemem ne yapacağımı,
Kullanamam kala kalırım aklımı,
Gizleyemem o coşkulu heyecanımı,
İşte o an,
Hissederim kendi varalığımı.....

İşte o an,
Koy benim yerime kendini,
Kapa geç kendinden gözlerini,
Şaliver hürriyetine kavuştur hislerini,
İşte o an,
Beklerim bende,sahiplenmeni beni.....

İşte o an,
Beklerdim beni anlamanı,
Dertlerime bire bir ortak olmanı,
Kullanmanı isterdim,olan insâfını,
İşte o an,
Beklemekte olurdum bende yollarını....

İbrahim Tetik

İşte o kadar.....

Sonunda,
Değilmiyiz ölecek,
İşte o kadar,
Değilmiyiz hayat'ta,
İlk ve son,
İşte o kadar,
Ötesi var mı daha? ,
Bunlardan gayrı,
Olamaz da zâten,
Öyleyse;
Bizlere has olan,
İlk ve son hayatı,
İlk ve son defa,
Yaşamak.....

İbrahim Tetik

İtaat.....

Çimenler yeşil,
Deniz mavi,
Gökyüzü mavi,
Kâinat canlı capcanlı,
Neşe ve sevinç sarmış her bir yeri,
Sular coşkun akmakta,
Kuşlar bile başka ötmekte,
Yerinde duramayan, çalkalanan,
dünya durmadan dönmekte,
Cezbeye gelmekte güneş etrafında,
Hem öyle müthiş dönmekte ki,
Hiçbir denizin suyunu dökmeden,
Birşeyi, birşeye karıştırmadan,
Mükemmel bir nizâm, intizâm içinde,
Herne varsa kâinat içinde,
Ayrı ayrı görevleri vardır,
İstisnâsız herbirerleride yerine getirmekteler,
Herne ise görevleri,
Biz insanlar içindir,
Kâinatın bu çabalayış, çırpınışları,
Yaranmak için bizlere,
Tüm hünerlerini sergilemekteler,
İstisnâsız, kâideyi bozmadan,
Mükemmel bir şekilde,
Oysa şuursuzdur bunların herbiri,
Lâkin şuurlu işler yapmadalar,
Peki bizleri tanıyor, biliyorlar mı? ,
Asla! Asla! ..
Ama bizleri bilen, gören, yaradan,
Kâinatın tek sahibi,
Tek yaratıcımız,
İlmiyle, kudretiyle yalnız kendisi,
Bu dünya'da tasarruf etme yetkisine,
Sahip olan birisi tarafından,
Bu kadar şuursuz mahlûkları,
Bizlere hizmet ettiren,
Peki neden?
Bizleri sevdiği,
Bizlere acıdığı,
Bizlere merhamet ettiği,
Bizleri kendisine muhatap aldığı için,
Ya nedir istediği? ,
Sadece ve sadece,
İtâat ve şükür.....

İbrahim Tetik

İtirâf.....

İtirâf,
İnsanın varoluşundan itibâren,
Süregelen gerçek,
Tamâmen fitrî ve doğal,
Yeter ki gizlenmesin,
Bedenimizin en ücra köşelerinde,
Boy atıversin akıl hücremizde,
Dal budak,salkım saçak,
Meyveye duruversinde,
Vicdan bahçesinde,
Bak iklimler o zaman,
Nice baharlara gebe kalacak.....

İbrahim Tetik

İyi düşün.....

En son gördüğümdeydi gâliba,
Hiç iyi görmemiştin hâlini,
Ayrılığımızdan olsa gerek,
Bayâ da bir dokunmuş belli,
Mecâli kalmamış seni taşıyan ayaklarının,
Yük sana sanki kendi bedeninin,
Kaşfetmekte başka dünyaları gözlerin,
Görünse de cismen bedeninin,
Burada değil lâkin hiç belli ki ruhun,
Hayret
Oysa önemsememiştin ayrılığımızı,
Normalmiş gibi tâvırların,
Çekmekteydi dikkat,
Görüyorum ki şimdi,
Bayâ da bir sendelemişsin,
Demedim mi ben sana? ,
Olamazsın sen bensiz diye,
Yapamazsın sen bensiz diye,
Bir bütün idi sen benimle,
Bak kaldın şimdi yarım,
Bir söz söylemiştim en son sana,
Hatırlıyormusun? ,
Ne demiştin? ,
Edeyim istersen bak tekrar:
Bir tânem ne olur iyi düşün,
Hatırladın mı şimdi? ,
Verdin mi bana hak,
Gene bak sana geldim der gibi bakışların,
Affet dergibi duyguların,
Okuyabiliyorum bunları sen de inan,
Gene sana bırakıyorum tercihi,
Ya gel kalma bir ömür yarım,
Ya gel bir bütüm ol benimle,
Ne dersin? ,
Diyorum gene bak bitânem,
Ama bu defa son kez:
Bir tânem ne olur bir daha iyi düşün.....

İbrahim Tetik

Kabir gerçeği.....

Dünkü gün'den,ileri olmak bugün,
Belkide yaşamak adına songün,
Geri dönüşü olmayacak,son söz'ün,
Nefes dahi almak,vermek ne mümkün.....

Kulak ver vicdanı'na,dinle sen bir o'nu,
Haykırıyor sana ebediyet için,varolduğunu,
Burada ne ekersen,orada o'nu bulduğunu,
Hatırlatıyor kabir'de,bitecek olan yolculuğu.....

Hesaba çekilecek'sin,hesap günün'de,
Yanacak günahların,kalmayacak üzerin'de,
Kala kalacak'sın,pişman'lıklar ülkesin'de,
Dönüş'ün zebaniler'le olacak,istemesen'de.....

Yaşamak adına,işlediğin günah'ların,
Şikayet'çi olacak senden,tüm aza'ların,
Kimseye faydası olmayacak,o yalvarmaların,
Zaman'ı artık o kabir'de,yalnız kalmanın.....

Hani dost'ların vardı,hani neredeler? şimdi,
Çünkü herkesin,kendisi'nin var artık derdi,
Şana fatiha okumaya,söyle hangisi geldi,
Dostluk'ları bak,kabir kapısın'da bitiverdi.....

İbrahim Tetik

Kabir.....

Kabir,kabul edilmesi gereken bir gerçek,
Abide'leşmiş,ruh'ların mekan kurduğu tek yer,
Beden ile Ruh'un ayrıldığı merkez,
İman'lı gönöl'lerin iek'li,zinet'li bahçesi,
Ruh'un Rabbi'ne hesap vereceği ilk yer.....

İbrahim Tetik

Kabullenilmiyor ÖLÜM.....

Hiç kabullenmek istenilmiyor,
Nedense ÖLÜM !
Oysa hayat kadar gerçek,
Gözlerimizi açtığımızdan itibâren,
Kabullenmiş oluyoruz ki zâten,
Ötesi var mı ki? ,
Gelirmi ki elimizden,
Öldürmek ölümü? ,
Hayır! Hayır! ...
Katâ ve asla ..
Yok hiçbir ihtimâl,
İhtimâli düşünmek dâhi,
İhtimâl hârici,
İhtimâl içinde,
İhtimâl dâhi değil,
Var birşey yapılacak,
Yalnız ve sadece,
Olmak hazırlıklı,
Bütün mesele bu.....

İbrahim Tetik

Kâbusu oldun her günümün.....

Durma yüreğimin kapısın'da,
Gir içeri,
Sen'de sevgimin tapusu'da,
Verirmisin geri?

Ben bana yeterim,
Baksen kendine,
Edinme dert beni sen,
Hayatın'dan çekilirim.....

Törpüsü oldun ömrümün,
Ne günâhım benim? ,
Değilim ki sana mecbur,
Kâpusu oldun her günümün.....

İbrahim Tetik

Kaç defadır.....

Kaç defadır kaçır uykularım,
Rüyalarım'dan habersiz,
Sıçrar bedenim sık aralıklarla,
Sensizliğin girdâbında sessiz.....

Yok tahammülüm yarınlar,
Sıkıca sarılıyorum bugünüme,
Saymıyorum günler'den,sensiz geçen zamanı,
dağıtıyorum hasretleri herbir gününe.....

Ha yaşamış,ha yaşamamışım belirsiz,
Herbir ânım boşlukta,
Seninle bir günü değişmem bin gününe,
Feda ederim ömrümü inan sana bir soluk'ta.....

Hayattayken yaşayalım bu hayatı,
Ötesinde zâten ölüm var,
Sevelim,sevilelim nedir bu derdimiz,
Sevgisiz hayat söyle neye yarar?

İbrahim Tetik

Kaç para eder?

Bitirip eritme kendini,
Değermi ki hiç geçici hayata,
Bekleme de bizi bak ebediyet,
Durmak burada zâten hata.....

Hazırla önce azığınızı,
Bekleme de uzun bir sefer,
Olsa burada balda bir elin de yağ da,
Orada bunlar söyle kaç para eder?

İbrahim Tetik

Kaçıncı kez.....

Yalnızlığa açtım yelken,
Hasretlere forâ,
Vuslata tam eriştim derken,
Hislerim yeltendiler fîrara.....

Oldular duygularım alabora,
Derin düşüncelerim ortasında,
Vurdular kıyıya görünmeden kara,
Yok kurtulan,tüm zerrelere derin sularda.....

Bu kaçınıcı kez,
İlk ve değil son,
Bu sancıyı bir kaşkası çekemez,
Üç,beş,sekiz değil ki on.....

Günlerim sevgiye muhtaç,
Herbir gün ukte içimde,
Çöl'de kalmışlar,sanki susuz ve aç,
seraplar konuk durlar hep hayallerimde....

Bir günde dört mevsim,
Yaşanır bedenim de,
Ne ruhum ne de cismim,
Yeşillenmedeler bu iklimler de.....

İbrahim Tetik

Kaçınılmaz.....

Ağırlaşan göz kapaklarım,
Veriyordu uyku sinyali,
Çıkmıştı kontrolümden,
Vücudumun tüm zerrelere,
Kaçınılmaz olmuştu,
Derinlerine dalarak,
Uykuyu barındıran,
Karanlık gecelere,
Hatırıma dahi getirmeden,
Sabaha ulaşmayı,
Gün ışığına kavuşmayı,
Ağırlaşan göz kapaklarım,
Çok'tan hem de çok'tan,
Dalmıştı konuk olduğu,
Rüyalar âlemine.....

İbrahim Tetik

Kaçınılmazdır.....

Kış'tan sonra bahar,
Gece'den sonra gündüz,
Zahmet'ten sonra rahmet,
Darlık'tan sonra bolluk,
Hastalık'tan sonra şifa,
Ömür içinde ölüm,
Ölüm'den sonra kabir,
Kabir'den sonra haşır,
Haşır'den sonra mahşer,
Mahşer yerinde hesap,
İyi ruhlara cennet,
Kötü ruhlara ise cehennem,
Cennet'te huri'ler,
Cehennem'de ise zebâniler,
Cennet'te kevser ırmak'ları,
Cehennem'de kan,irin,kaynar suları,
Cennet'te tûba,
Cehennem'de ise zakkum ağacı,
Cennet'te Livâ-ül hamd sancağı,
Cehennem'de zifiri ateş gölgeliği,
Dahası; Her yapılan iyiliğe mükâfat,
Her yapılan kötülüğün'de cezası,
Her nefis sahibinin ise ÖLÜM'ü tatması,
Kaçınılmazdır.....

İbrahim Tetik

Kaçmaz nazarımdan hâlin.....

Kaçmaz nazarımdan hâlin,
Olmasam'da nazarın'da,
Kalmadı bensizliğe mecâlin,
Hasretim'le avunsan'da....

Yanma da dâim sînen,
Kor ateşler gibi,
Leyle sanır seni hergören,
Kırdın lâkin bir mecnun kalbi.....

Görürdün aynalar da beni,
Yok sayarak kendini,
Perçinlemiştin bana sevgini,
Nerede bunlar hepsi hani?

Artık benden bu kadar,
Birşey kalmadı yapılacak,
Sen bensiz,ben de sensiz,
Bu hayat ki neye yarar.....

İbrahim Tetik

Kainat Eczahanesi

Kainat zinetlenip,süslenmeye başlıyor,
Bahar'ı müjdeliyor biz'lere,
Tomurcuk'lar,meyve'lere durmuş bekliyor,
Kucak dolusu asılıyor,o nazik ellere.....

Her bahar,bir erzak vagonu sanki,
Gayb'tan,hiç'ten dolu dolu nimetler'le geliyor,
Gönderiyor biz'leri seven birisi,bunu da bil ki,
Bu kadar nimet'lere,sadece şükür istiyor.....

Ayrı ayrı her mevsim,gönderiliyor nimet'ler,
İnsan'ın ihtiyacına bina'en,
Yüklenmiyor omuz'lara,ağır gelen külfet'ler,
O'dur,kainat eczahanesin'den derman'lar veren.....

İbrahim Tetik

Kâinat konuşuyor.....

Soluklandım sabahleyin seherle beraber,
Zikir meclislerine kuşlar beni dâvet ederler,
Geçmişler kendilerinden yaratıcıyı haykırıyorlar birer birer,
O saatte uyuyor insanlar,ömürlerini ederler heder.....

Bahçemdeki ağaç,oluyor onlara bir zikirhâne,
Esen rüzgâr eşlik ettiriyor yapraklarının herbirine,
Ayrı bir tat veriyor dallarındaki meyvelerine,
Herbir varlık lisân-ı hâliyle zikrediyorlar Rabbine.....

Ağacı,taşı,kurdu,kuşu tüm varlık onun eseri,
Herbir varlığın var kendine göre ibâdetleri,
Rabbim yaratmış kendine,kulluk için ins ve cinleri,
Doldurmuş meleklerle yer ve gökleri.....

İbrahim Tetik

Kalbin serzenişı.....(2)

Hislerine gâlip gelmiş onun birtek sözü,
Görmez olmuş dünya'yı tek onu gören gözü,
Onu unutmakta bilmiş dert ve hüznü,
Aşkıyla soldurmuş,gönülbahçesindeki gonca gülünü.....

Gerçekmiş geçici değilmiş ona olan aşkı,
Kalbi ve hisleri zorluyor onu,sevmesi için yapıyor baskı,
Gönlünün serzenişı,oluyor bedeninde büyük yankı,
Hatırlayınca yine,sevgi bulutları kaplıyor afâkı.....

Ilık ılık nefesi,daralıyor iç çekiyor bedeni,
Gönül evinden çıkartıyor,his ve heveslerini,
Kısa tesli ediyor,yaşarmakta olan ümitlerini,
Onun ismiyle başlatıp bitiriyor sözlerini.....

İbrahim Tetik

Kalbin serzenişı.....(1)

Atamadı kalp, çıkarıp seni dışarı,
Kışta kala kaldı, yaşayamadı baharı,
Çürümeye başladı, onu koruyan beden duvarı,
Belki unuttur mu? derken, hayat yolu olmuş yarı.....

Nereye baksa gözler? hakikati hayale benzetir seni,
Bütün yaşantısı odur artık, unuttur kendi derdini,
Bir dahaki bahara saklar, içindeki bitmez isteklerini,
Feda etmiştir uğruna, eş dost tüm sevdiklerini.....

Keşke hiç görmese, sevmese idi onu,
Hayallere takılıp, kaçırmısaydı tatlı uykusunu,
Bağlamısaydı sıkıca, umutsuz olan umudunu,
Atamıyor şimdi, ruhunu esir almış sevgi yorgunluğunu.....

İbrahim Tetik

Kaldırımlar.....

Bir bir adımlıyorum kaldırımları,
Yol almak için zamanlara,
Beraberim de götürüyorum umutları,
Taze bir şevk olması için ufuklara.....

Yokluyorum hayalhânemi bâzen,
İRdeleyerek birer birer geçmişi,
buluyorum girmiş,çıkamıyorum içinden,
Tırmalıyor beynimi,kalbimin serzenişi.....

İbrahim Tetik

Kaldırımlar.....2.....

Kaldırımlar,
Adımlarımı savuşturmada,
Ayaklarım onlara inat,
Bir ileri bir geri saymakta,
Kaldırımlar hep varlar,oldukça bizler hayat'ta.....

Yalnızlığa şâhit,
Sessizliğe şâhit,
Kalabalıklara ev sahibi,
Yalnızlara dost,
Gürültülere sessiz,
Kaldırımlar hep varlar,oldukça bizler hayat'ta.....

Uzantısı hedeflerin,
Çıkamaz sokakların başlangıcı,
Geçtiği üzerinden ay ve günlerin,
Kimilerinin sehпасına gittiği darağacı,
Kaldırımlar hep varlar,oldukça bizler hayat'ta.....

Ritim tutan ayakların,
Bestekârı,
Her adımda yükselen seslerin,
Aittir kendisine söz ve müziği,
Nakaratlarla birbirini tâkip eden,
Tiktaklar korosunun usta şefi,
Kaldırımlar hep varlar,oldukça bizler hayat'ta.....

İbrahim Tetik

Kalma geç zamâna.....

Dün bugün yârın,
Birer sermâye bizlere,
Yaşadığımız herbir ânın,
Kalmakta izi diğer günlere.....

Kalma geç zamâna,
Kalırsın geri hayata,
Bağlı hayatın yaşamana,
Mislin,aynının yok hiçbir tarafta.....

Gelen gider mutlak,
Giden de gelmez elbet,
Onun içindir ihtiyatlı olmak,
Varlığının yüceliğini korumak.....

İbrahim Tetik

Kana kana sessizlik.....

Karanlığı gecenin,
Çağrıştırma da sessizliği,
Bürünmüş siyahlara kâinat,
Birbaşka anlamlı,
Ay ve yıldızlar gecenin mumları,
Mehtap ise cilveli,çalımlı,endamlı,
Kana kana sesizlik,
Gecenin tadına vardı,
Gece ise sessizliğin,
Doyumsuzluğunu anladı,
Tüm kâinat durdu,
Derin bir uykuya,
Dahası; Bekleme de artık,
Tüm zamanlar sabahın şafağını....

İbrahim Tetik

Kaplı yüreğim kar'la.....

Kaplı yüreğim kar'la,
Sıcak'ın'da ağustos'un,
Yağmur'lar gelse bile nisan'la,
Buzları çözülmez o soğukun.....

Kavrulsa sıcak'tan mevsim'ler,
Halâ zemherirdeyim,
İçimde sanki kutup'lar,
Torosların en zirvesindeyim....

İbrahim Tetik

Karakışlar'da.....

Sis çökmüş gönlüme,
Yok kalkacağı,
Görülmez bir ötesi bile,
Olmuş mâtem,fırak ocağı.....

Heves ve hırsım,
Kaldı kursağımda,
Zevk ile lezzetlerim,
Dona kaldı karakışlarda.....

İbrahim Tetik

Kârdayım.....

Suskunluğum ağır bastı gene,
Duruyordum dudaklarımı dahi kıpırdartamadan,
Canım hiçbirşeyler çekmiyor,
İçim bir acıdır,daralıyordu,
Sanki ritmi bozuk atan kalbim,
Çıkmak istiyordu göğsümden,
Sağa sola yalpa yapıp,
Vücudumun azalarını da etkiliyor,
Bir nevi onları da,isyana teşvik ediyordu,
Nedendir? bilinmez,
Keyfi yok galiba bu beden de,
Memnun olmadığı da açık,
Normalin üzerinde atışlarıyla,
Acil durum ilan edip,
Siren seslerini çaldırıveriyordu,
Tatmin olmuyor du,hiçbirşeyden,
Ne yaptımsa,edememiştım memnun,
Daha ne yapabilirdim ki? ,
Herkesin yaptığını,bende yapıyordum,
Demek ki,farklı birşeyler yapmam gerekiyor,
Ama ne? ...
Buldum! buldum! ,
Evet galiba buldum,
Aklıma gelen şu âyeti kerime beni çark ettirmişti:
'Kalpler ancak ALLAH'ı anmakla tatmin olur',
Evet,evet buydu işin püf noktası,
Neden daha önce aklıma gelmemişti? ,
Başka ne olabilirdi ki? ,
Duraklayıp bir ara:'Aklımı seveyim ',
demek geldi içimden,
Haklıydımda,
Tabi ki:'Aklımı seveyim',
Daha önce,neden bunu düşünememiştım ki,
Hemen uygulamaya geçmişim,
Hiç zaman kaybetmeden,
Belki de geç bile kalmışım,
Hayır,hayır geç değil,
Bellki de geç,
İçimde rahmâni ve şeytânî iki hissin,
Tartışmasına da şahitlik ediyordum,
Sonun da noktayı koydum:
'Zararın neresinden dönülürse kârdır',
İşte bu kadar,
Geçbile kalsam,telafi yoluna gitmeliydim,
Zarar da bile olsam,kesip atmıştım bile,
Yâni kârdayım.....

İbrahim Tetik

Katre.....

Gök'ten inen,
Herbir katrenin,
Öyküsü vardır,
Rahmete susamış,
Gönüller de,
Çatlamış his,heves,
Duygu ve düşünceler,
Neşmü-nemâ bulurlar,
O tatlı iklimler de,
Demek ki,
Yalnız örtü böcek,
Toprak,ağaç ve otlar,
Tüm kâinat beklemiyor,
O tatlı nağmeli katreleri,
Küçük şehir olan,
İnsan'da bekleme de,
Yanıp tutuştuğu,
Özlem,hasret ve fîrakları,
Söndürmek için....

İbrahim Tetik

Kazanır doğrular.....

Gün gelir kazanır doğrular,
O günü lâzım beklemek,
Kalmaz yerde ulaşır tâ arşa ahlâr,
Edilir iade tüm sahiplerine hak'lar.....

Hak bulacak elbet yerini,
Yalnız var vakti saati,
Varsa ki eğer,kimde kimin hakkı,
Gececek o zaman boynuna azap çemberi.....

İbrahim Tetik

Kefenimiz..

Bir yudum insan olmak,
Ölümüyle yaşamıyla,
Et den tırnağa fâniyiz,
İşte bunu bir anlamak.....

Sayıli her nefesimiz,
Olsa da bir nefes ömrümüz,
Etsek te inat ölümsüzlüğe,
Doğuşumuzla biçilmiş zâten kefenimiz.....

İbrahim Tetik

Kefilim.....

Herşeyine kefilim,
Geçmiş ve gelecek,
Sözümünde bilâkis eriyim,
Değilim senden esirgeyecek....

Birkere güvenmişim sana,
Yanımda var itibârın,
Güvensen birkere de den bana,
Adı kalır o zaman dert ve tasânın.....

Yok zamanımız duracak kadar dargın,
Bir o kadar da kısa ömrümüz,
Neler getireceği belli değil yarınların,
O zaman sadece değerli olan şimdiki günümüz.....

Gerek yok hiç hayıflanmaya,
Akar su yolunu bulur,
Değer mi hiç onu bunu kafaya takmaya,
Bulanık sular elbet durulur.....

Dert,keder,musibet ve hastalıklar,
Bizler için herbirisi,
Varsa tahammülün senindir mükâfatlar,
Almaz sevapları taşar,o mîzan terazisi.....

İbrahim Tetik

Kendi kendime.....

Yürüyorum kaldırımlar'da,
Gelişi güzel attığım,adımlar'la,
Değilim yalnız,hayalhanem'de yanım'da,
Avunuyorum gene,hoyrat'ça kullandığım zaman'la.....

Ruh'um hayal ile,aklım fikrim'le meşgul,
Cismim ise,kendisiy'le,
Ayak'larım halsiz,derman'sız,düşmüş yorgun,
Kalbim ise,debelenmek'te geride bıraktığım mazim'le.....

Kendim sorup,kendim cevap'lıyorum,
Ardı arkası gelmeyen soruları,
Yine kendimi,kendim'le avutuyorum,
Yaşanmamış'lara ekleyerek,yaşanan'ları.....

İbrahim Tetik

Kendime....

Kendini kusursuz bilmen
En büyük kusur,
O kusurunu itiraf etmen ise
Yüceliğini korur.....

En büyük bilmek
Bence kusurunu bilmek,
En büyük cahillik ise
Bence kendini kusursuz bilmek.....

Dön dolaş
Gene kendinle buluş,
Bilip kendini kusurlu
Allaha sığınmaktır en büyük kurtuluş.....

İbrahim Tetik

Kendimin ta kendisi.

Zamansız yakalandım yalnızlığa,
Sadece sessizlik ve ben,
Tek düşüncem tanıyabilmek kendimi,
Oysa daha değildik bile tanışık,
Fedakârlığı bir borç bildim,
Yüzyüze gelmek adına kendimle,
Lâkin yoktu yüzüm yüzleşmeye,
Bir kaçıtır gidiyordu durmadan,
Bilmedim bilemedim sormadım niçin neden?

Öyle ki,
Buluncaya dek kendimi,
Dolaşıyordum adres adres,
Geri dönüyordum tüm adreslerden,
Bir ihtimal kalmıştı ,
Hemde çok zayıf bir ihtimal,
O adres te dolaştım,
Çıkmıştı o adreste ,
Kendimin ta kendisi.....

İbrahim Tetik

Kendini anlama yanlış.....

Kendini anlama yanlış,
Bir doğrusu da elbet vardır,
Kabre kadardır dünya'daki yarış,
Lâkin bilinmez kalan ne kadardır.....

Kaç olmuş bak! yaşın başın,
İlerleme de hergün de,
Olsa da gençlik çağına ilk adımın,
Yazılıverir mezar taşına bak adın.....

İbrahim Tetik

Keşke bir bilse.....

Kaderinin önceden yazıldığını,sadece kendisinin yaşadığını,
Ruh'lar alemin'de aldığı,insan'lık ve akıl armağanını,
Tüm varlık'lardan,üstün yaratıldığını,
Keşke bir bilse.....

Ebedi bir hayat için,yaratıldığını,
Kainat'ta fark edilen varlığını,
Kendisi için dönen,feleğin çarkını,
Keşke bir bilse.....

Dünya'da bir misafir olduğunu,
Rabbi'ne ait olan ruh'unu,
Kendisine has kulluğunu,
keşke bir bilse.....

Yaratanının onu muhatap aldığını,
Emanet için verilmiş olan hayatını,
Vereceği her nefes'inin hesabını,
Keşke bir bilse.....

Keyif sürmek için,dünya'ya gelmediğini,
Bütün hareket'lerini,kaydeden melek'lerini,
Kıyamet'te bir bir,bunları göreceğini,
Keşke bir bilse.....

Cennet ve cehennem'in,onun için varolduğunu,
Amelleriy'le her ikisine layık olduğunu,
Oranın dönüşü olmayan,ebedi ve sonsuz olduğunu,
Keşke bir bilse.....

İbrahim Tetik

Keşke bir bilsen.....

Şu Hâlimi,
Çarpan kalbimi,
Kalmayan mecâlimi,
Keşke bir bilsen.....

Neler çektiğimi,
Duyulmayan sesimi,
Kilitlenen dilimi,
Keşke bir bilsen.....

Yaşlanan yaşımı,
Ağaran saçımı,
Kapanan kapımı,
Keşke bir bilsen.....

Yanıp tutuştuğumu,
Sana olan tutkumu,
Telâfisiz suçumu,
Keşke bir bilsen.....

İbrahim Tetik

Kırık dökük yaşantım.....

Herbir adımım,
Sorgulama da hayatımı,
Ne varsa ki geriye dönük,
Doldurma da hafızamı.....

Kırık dökük yaşantım,
Bir ibret geleceğe,
İnişli,çıkışlı hayat yolum,
Çıkma da olmayan adreslere.....

Haş bana herbir gün,
Işıyla,güneşle,
Bekleme de ufuklar da ümitlerim,
Salkım saçak bahçesiy'le.....

İbrahim Tetik

Kırıldım azıcık.....

Kırıldım azıcık,
Kıranlara beni,
Olmadım hiç kırıcı,
Düşündüm beni seveni.....

Neme gerek,
Olsun varsın,
Değil mi sonu ÖLÜM? ,
Varsın beni kandırsın.....

Oldum insan sarrafı,
Ayarı ayarına,
Biçebiliyorum bir değer,
Kimi A,kimi B sınıfı.....

İbrahim Tetik

Kırma ümidini sakın! ! ! !

Diyemeden kimselere,
Çekmek var derdi,
Varmadan Lokman hekimlere,
Ah! çektirir o derin inilti.....

Girip çâresizlik sokağına,
Adres sormak var,
Bir imdat bulursan feryâdına,
İşte o zaman gider mutluluğa yollar.....

Sahiplenirsen kendini,
Bilki yüreklisin,
Yükleyiverirsen hayata derdini,
Kendinden demek ki eminsin.....

Çok değerlisin,
Bilmem farkındamısın? ,
Bak herşeyler senin için,
Aklına bir danışırmısın?

Kırma ümidini sakın! ,
Kullanıver bir irâdeni,
Umut'lar ise,sana senden yakın,
Doldururlar bak,gündüz ve geceni.....

Hayat biz'ler için,
ÖLÜM'de biz'ler için,
Sen ne dersen de,
Tükenir sayılı nefesin.....

İbrahim Tetik

Kırmış hâkim kalemi.....

İki elim arasına aldım kafamı,
Sardı beni derîn bir düşünce,
Bıraktı önüme mâzi yaşadıklarımı,
Ulaşamadım halâ biraz derince.....

Sahibim hassas bir yapıya,
Tetikte'yim heran herşeye,
Dolu süprizler'le biliyorum hayat,
Hazırım bir ömür onları yaşamaya.....

Sanık sandalyesi yerim,
Yargılanmaktayım herbean,
Açan belirsiz davayı,
Lâkin vicdanım'dır hâkim.....

Bekler iken berâatimi,
Çıkageldi müebbet,
Bilmiyorum var mıydı delili suçumun,
Birşey yok yapılacak kırmış hâkim kalemi.....

İbrahim Tetik

Kismet ve nasip.....

Gece gündüzü,gündüz geceyi eder tâkip,
Gem ata,kaş göze münâsip,
Çabalama uğraşma boşu boşuna,
Herşey ama herşey kismet ve nasip.....

İbrahim Tetik

Ki makbulse amelin.

Ölümle ruhun özgür,
Öteler ötesinde,
Ki,makbulse amellerin,
O zaman bedeninde hür.....

Bir lem'a olsa rızây-ı ilâhi,
Derya denizlere bedel,
Olsa da günâhın dünyalar dolusu,
Cennetler dolusu rahmetler eder.....

İbrahim Tetik

Kimbilir.....

Bugün ya da yarın,
Belki yarından da yakın,
İnsanlığını bir ömür takın,
Öleceksin kimbilir.....?

Bil sen sadece görevini,
Harcama boşa ömür sermâyenî,
Dinle bir bak! söyleneni,
Akıllanırsın belki kimbilir.....?

Değilsin ki ebedî,
Dünya kimseye gülmedi,
Kendisinde zâten misâfir idi,
Anlarsın belki kimbilir.....?

Gerek yok hiç hırsla,
Nâsibinde rızıkta varsa,
Ölümde mâdem haksâ,
Beyhûde çabalaman kimbilir.....?

Saltanatlar,tahtlarda yaşasan,
Hep gülüp hiç ağlamasan,
Tüm zevklerin doruğunda çıksan,
Birgün bitecek kimbilir.....?

Derim ki ben sana,
Devşiriver aklını bir başına,
Varmadan yolun sonuna,
Oluverirsin tövbekâr kimbilki.....?

İbrahim Tetik

Kimbilir.....?

Meyletme fazla Dünya'ya,
Süsüne ise hiç aldanma,
Bir oyuncak ile, oynamak gibidir dünya bil,
Mutlak hergelen birgün gider unutma.....

Beklemekte seni kabir,
Ha bugün ha yarın,
Erteleme kulluğunu sakın,
Belki de şimdi kimbilir?

İbrahim Tetik

Kimbilir?

Kimbilir duasındasın hangi günahsız bir ağzın,
Kimbilir içindesin hangi saf temiz gönüllerin,
Kimbilir arzulamakta hangi yürek seni,
Kimbilir bıraktı bu hâle seni hangi sebebin.....

Değerin duan kadar Rabbinin yanında,
Gönderilmişsin dünya'ya o'nu tanımak adına,
Göreceksin farklı muamele,iyi tanırsan ki Rabbini,
Yetiyecek o zaman yaradanın rahmeti imdadına.....

Ol kul, olma âsi sakın ola,
Değil naz,sadece niyaz ve dua o'na,
Yok ki hakkın şekvaya bunu iyi bil,
Tevekkül,sabır,şükür ve kanaat yakışır sana....

İbrahim Tetik

Kimbilir?

Kimbilir? ,
Kaç kez daha,
Uykusuz geceler'de nöbete duracak,
Sayısız şafak'lar sayacağım,
Beklerken ufuklar da umutları,
Ümitsizliğin pençesinde kıvranacağım,
Beslerken iyi hisler içimde,
Duygularımla galeyâna geleceğim..
Kimbilir? ,
Ararken derman derdime,
Çaresizlikle boğuşacağım,
Tam buldum derken şifâyı,
Dertlerime daha dert katacağım..
Kimbilir? ,
Dostlarım var derken,
Gerçek dost bulamayacağım,
Can yoldaşı,sır sırdaşı ararken,
Yalnız yapayalnız kalacağım..
Kimbilir? ,
Tam güleyim derken,
Hayatın tokatını yiyeceğim,
İhtiyarlığa daha çok gelmez sanırken,
ÖLÜM'ün kucağında olacağım.....

İbrahim Tetik

Kimden meded umacağız?

Ömür içinde gizli ecel,
Ha şimdi ha yarın,
Uçup gidecek bedenden ruh,
İçinde o belirlenen zamanın.....

Vermeyecek artık hiçbirşey fayda,
Başbaşa sen ve amelin,
Geçemez öteye ne varsa dünya adına,
Dürülmüştür artık amel defterin.....

Ne kazandın kâr şimdi,
Çoğalt ibâdet ve taatını,
Olma yarın kabir de pişman,
Bulamazsın o zaman pişmanlığın faydasını....

Keşke keşke der durursun,
Biraz daha fazla çalışsaydım,
Lâkin ne çare bitti herşey,
Dünya'ya rabbim talip olmasaydım.....

Pişmanım hem de çok,
Ömür dakikaları kadar,
Gelemem ki bir daha dünya'ya,
Ölsem dahi artık neye yarar.....

Mühürlü ağzım konuşur azâlarım,
Davacıdırlar hep birden,
Ayan beyan olacak herşey meydan da,
Meded umacağız o zaman kimden?

İbrahim Tetik

Kime gidelim?

Nereye gidelim? ,
Nasıl edelim? ,
Kime yalvaralım? ,
Kimden meded umalım? ,
Kimi çağıralım? ,
Kimi kurtarıcı bilelim? ,
Kimin kapısını çalalım? ,
Kime gönül bağlayalım? ,
Arzu halimizi,kime bildirelim? ,
Evet,evet! yok ya Rab!
Senden başka hiçkimsemiz yok.....

İbrahim Tetik

Kime ne?

Üzülmüşüm kime ne? ,
Dert ve tasalar benim,
Çekermi hayat sanıyorsunuz yükümü,
Ö yüklerle kamburlaştı bedenim.....

Ağlamışım kime ne? ,
Yakıcı,hisli gözyaşları benim,
Sanmıyorum sahiplensin başkası,
Eşlik eden gözyaşlarıma sadece gözlerim.....

Yalnızlığım kime ne? ,
Sadece sahiplenen o'nu benim,
Dünya coşkulu oynamaklı olsa da,
Bu yalnızlık benim kaderim.....

Ölmüşüm kime ne? ,
Tükenen bu ömür benim,
Yok ki,dünya'ya bir daha dönüş,
Günahım,sewabım,benliğim sarılı toprakta herşeyim.....

İbrahim Tetik

Kimliğim.....

Çiselemekte gönlüme,
Rahmet esintileri,
Rumumun aynası olan gözlerime,
İniverir dünya'nın gizemli,sırlı perdeleri.....

Ne zaman? kapılsam karamsarlığa,
Yelken açiverir ümitlerim,
İtilmek istenilsem,yalnız olan yalnızlığa,
Korur beni benimle dost olan günlerim.....

Kavuşurum bir çırpıda özgürlüğe,
Havada uçuşan kuşlar misâli,
Sığınmam ebedî,korku denen sinsi gölgeliğe,
Fıtratımda var,bendeki bu ruh hâli.....

Korku elimi tutup çekemez,
Yeter ki,doğru olsun bildiğim,
Hiçbir davâ gönlümü,zindana mahkûm edemez,
Hürriyetim,özgürlüğüm ise benim tek kimliğim.....

İbrahim Tetik

Kokarsın gül gibi.....

Bahçe'de içinde güllerin,
Olsan da diken,
An azın'dan kokarsın gül gibi,
Konmasa da üzerine bülbül'ler,
Nasiplenirsin dâim o nağmeler'den.....

Yağmasan da yağmur gibi,
Doğmasan da güneş gibi,
Parlamasan da ay gibi,
Hayattasın en azın'dan insan gibi.....

İbrahim Tetik

Kolay değil o kadar.....

Kolay değil o kadar,adını anmak,
Yürek bir oturur,bir kalkar,
Uğruna geliyor içimden,dünyaları bir bir yakmak,
Deli gönöl sinesine gene seni saklar.....

Hislerim geçmekte karekete,
Mümkün mü? durdurmak,
Diller'de sevgimiz binmiş kıymete,
Değerini gönüllerde kat kat atırarak.....

Gel! bir ruh iki beden olalım,
Ayrılıklara inât,
Gönöl bahçemizi sevgilerle donatalım,
Sevgisiz yaşayanlara inât.....

İbrahim Tetik

Komuta emir.....

Gözler penceresi ruhun,
Beden ise hânesi,
Çalışmakta fabrika mîsâli,
Başında görevinin herbir zerresi....

Komutanı vücudun akıl,
Birer yardımcı diğer hisler,
Emre yok hiçbir itâatsizlik,
Bir ömür emir demiri keser.....

Tok olmaz yutsa dünyayı,
Eber ebed demede kalbi,
Tatmin etmez hiçbir fânî onu,
Misâfir oluşudur bunun tek sebebi.....

İbrahim Tetik

Kopacak kıyamet'ler ne ki?

Hapsolmuşum kendi içimde,
Zindanlar'dan zindanlar'a,
Kesilmiş fermânım müebbet'lik,
Hep'ten hasretim vuslat'lara.....

Kasırğa,tufan,fırtınalar,
Parçası hayatımın sanki,
Öyle farklı ki âlemim,
Kopacak kıyamet'ler ne ki?

İbrahim Tetik

Koparcasına benden.

Savruldum hoyratça rüzgarsız,
Koparcasına benden,
Tutuştum,yandım,kavruldum dumansız,
Ateşsiz bedenim küllenmeden.....

Doldum,taştım sığmadım enginlere,
Sağnak sağnak,
Yurt kurdum içimdeki ıssız vâdilere,
Mâzi'de kendimi bırakarak.....

Zevklerim ince,hayallerim yüksek,
Hislerim duygulu,emellerim ne çok,
Çarkındayım feleğin bildiğim gerçek,
Yârına kalan umutlarım,şimdi onlarda yok.....

İbrahim Tetik

Korkuyorum ölüm'den.....

Korkuyorum çok korkuyorum ölüm'den,
Bir titremedir,ürpermektir gelir içimden,
Nafile yalnız,
Korkmakla kaçılmıyor,kurtulunulmuyor ecelin elinden.....

Gidersem gideyim nerelere,
Aynı uzaklıkta heryere ölüm,
Sığınsam da içimdeki fâni olan hislere,
Dönük gene azraile hep yüzüm....

İbrahim Tetik

Koyma beni sensiz.

Sinene al beni,
Yüregine sar,
Üşümesin duygu ve hislerim,
Koyma ne olur sahipsiz,
Koyma ne olur sevgisiz,
Koyma ne olur beni sensiz,
Değil bunlar sana sitemim,
Tek ve sadece kendi kendime,
Kendime olan serzenişim,
Koyma ne olur beni sensiz....

İbrahim Tetik

Körpe fikirlerim....

Körpe fikirlerim amânet aklıma,
Ümitlerim ise geleceğime,
Olur ya bâzen,
Kalbim le bir olup,hayalhânem,
Çıkıverirler şöyle bir tura,
Karıştırmak adına,mâzi arşivlerini,
Yasak denmez,
Kabul ederler onları,
Olurlar neler nelere şâhit,
Bir bir geliverir önlerine,
Yaşanan o tıpkı,şimdi ki gibi anlar,
Olurlar bir o kadar mutlu,
Bir o kadar da hüzünlü,
Birer parçası her ikisi de hayatın,
Kabullenmek ise,en akıllıcası,
Öyle bir hayat ki,
İnanılmazlıklarla dolu her bir karesi,
Ne süprizler,ne heyecanlar,
Bir sonra ki güne,
Tıpkı; hayatın,
Bizleri kabüllenmesi gibi.....

İbrahim Tetik

Köy'üm....

Taşıy'la,toprağıy'la,havasıy'la,
Yağmur'ları,kar'ları,çamurlarıy'la,
Girintili,çıkıntılı,patiskalarıy'la,
O köy benim köy'üm.....

Sabah ezanın'da öten,horozlarıy'la,
Pencerem'den ayrılmayan,kuşlarıy'la,
Boram boram kokan,tezek kokusuy'la,
O köy benim köy'üm.....

Beş vakit okunan,ezanlarıy'la,
Cami'yi dolduran,saflarıy'la,
Köy halk'ı,aza'ları,muhtarıy'la,
O köy benim köy'üm.....

Kışy'la,baharıy'la,bahçeleriyle,
Haşmetlice duran,minaresiy'le,
Koyun'ları,kuzu'ları,merkepleriyle,
O köy benim köy'üm.....

İbrahim Tetik

Kulluğun îlancısı....

Kenetlenmiş hislerim,
Hem de sımsıkı,
Gelmiş galeyâna heveslerim,
Arzularım ise sıkı fıkı.....

Zirve'de hayallerim,
İnmemecesine,
Tadın'da tam da zevklerim,
Bedel dünya'nın herşeyine.....

Aydın'lık fikir'lerim,
Pam parlak,
Alâmet hayra düşlerim,
Ancak yaşadığım kadar bildiklerim....

Dert,tasa,gam,keder,
Birer kader kamçısı,
Eczâhâne kâinat'ta heryer,
Dua'ların ise kulluğun îlancısı.....

İbrahim Tetik

Kulluk'ta.....

Aykırı davranma fitratına,
Muhaliif olma kaderine,
Razı ol,ne çıkarsa bahtına,
Feleğin çarkında,bir yer edin sende kendine.....

Kanaat et,elinde olana,
Hırs ile kaçıрма ecrini,
Şükrünle misafir ol,rızıklar diyarına,
Cennet'te alacaksın zaten,hakiki ücretini.....

Ye iç,ama etme israf,
evimsiz olursun,Rabbinin yanında,
Var ise birazda,içinde insaf,
Hatırlayıp nimetleri,kusur etmezsin kulluk'ta.....

İbrahim Tetik

Kuru yaprak mîsâli.....

Adımlarımı sayma da kaldırımlar,
İki geri bir ileri olarak,
Ömrümü birbir harcama da zamanlar,
Benden gençliğimi çalarak.....

Kuru yaprak mîsâli önünde zamanın,
Şavrularak oradan oraya,
Ömrüm içindeki herbir ânım,
Başlamış mâzide iz bırakmaya.....

İbrahim Tetik

Lokman hekimler.....

Baharlar boy boy yeşillenir,
Ne gam,ne tasa tutar onları,
Tazelenir ümitler,gönüllerde filizlenir,
Salkım saçak meyveye durar ağaçları.....

Sinemize sindirme de sevgileri esen rüzgâr,
Gökkuşağı renk katmakta gönül ufkumuza,
Yıldırımlar,şimşekler,tufanlar artık sukûta dalar,
Hâkim oluverir bir esenlik,bir sessizlik,bir huzur dünyamıza.....

Gönül pınarımız hep artık sevgileri çağlar,
Bir sevinç,bir neşe,bir huzur vererek sevgililere,
Saatler ve zamanlar ise,bu ana saygı ile durmadalar,
Mîras bırakmak için gelecek senelere.....

Barındırmayalım hiçbir hüznü içimizde,
Bırakalım yaşasınlar hayatlarını sevinç ve neşeler,
Bir teselli,bir derman bulalım her derdin içinde,
Nöbetçi dursun şifâmıza lokman hekimler.....

İbrahim Tetik

Mahâret.....

Bülbül güle,
Gül bahara hasret,
Ne yazar değışse de iklimler,
Her mevsimde meyve vermektir hüner.....

İbrahim Tetik

Mahkum edecek....

Adımlıyorum yollar uzak,
Bir ömür sürecektir,
Sağımda,solumda hep tuzak,
Zindanlara mahkum edecek.....

İbrahim Tetik

Mahşer harmanı.....

Başka iklim'lerin,baharın'dayım,
Sessiz sedasız,yeşillenivermişim,
Her mevsim'de,dal budak meyve'ler dermişim,
Onun için ya,biraz farklıyım.....

Bırakmışım kendi haline,hayalhanemi,
Bilmem nereler'de gezmek'te? ,
Tüm mazi,tek tek sır vermek'te,
Atar dönülmeyecek yerlere,Ruhum ile bedenimi.....

Sırtlanmaya gelmiyor dünya'yı,
Zaten biraz güç taşımak'ta,
Herdem biz'leri,mihenge vurmak'ta,
Bekler insan'lık,mahşer harmanın'da ayıklanmayı.....

İbrahim Tetik

Mahzun olma.....

Üzölüp mahzun olma,
Değil mi ki ümidin var,
Çıkmaz sokaklara da adres sorma,
Oralarda sevinç,neşe ne arar?

Bırakmıyorsa yalnızlık yakarı,
Bul onu atlatmanın yolunu,
Varlık içinde sana darlık yaşatan,
Biliyorsan ki,ediver kendine düşman kendi suçunu.....

Merak katlar dertleri,
Sen derman araya dur,
Gerçek zannettirir sana gölgeleri,
Bilir zaafını,aciz yerinden vurur.....

Sonuçta insanız,
Varlık âleminde bir zerre,
Şadece yazılanı yaşarız,
Ölüp dirilsek de bin kere.....

Kiracıyız bu dünya'da,
Olamayız ki zâten ev sahibi,
İstiyorsak ki,rahat berzah'ta,
Hoşnut olsun o zaman herşeyin sahibi.....

Ölüm ve hayat seninle kazanır değer,
Çünkü; sensin muhatapları,
Hazırlıklıysan ki,her ikisine de eğer,
Meskenin oluverir o zaman cennet mekânları.....

İbrahim Tetik

Mârifet.....

içindeyiz dizboyu nimetlerin,
Şükür bir borç Rabbimize,
Bizler için sermâye olan günlerin,
Ayrı ayrıdır kazancı her birimize.....

Ayrılmıştır hergün için nâsibimiz,
Yeter ki,birazcık gayret sarfetmek,
Almış taahhüt altına rızkımızı Rabbimiz,
Helâlini kazanmak ta tek mârifet....

İbrahim Tetik

Masallarda.....

Hayat o kadar güzel ki,
Acısıyla,tatlısıyla,
Herbir karesi çerçevesi,
Anı ve hatıraların,
Bir ömür arşiv oluşturduğu,
Kütüphane,
Bir endam ayinesi sanki,
Bizi bize boy gösteren,
Canlı capcanlı,gerçekçi,
Görsel bir dünya,
Heran,her saniye,
Süprizlerle dopdolu,
Sırlı,gizemli,
Keşfini bekleyen kaf dağı,
Tıpkı binbir masallar da,
Olduğu gibi.....

İbrahim Tetik

Mazi

Nice olay'lara ev sahipliği yapan,
Nice Olay'lara,tanık olan,
Nice olay'ların içinde kaybolan,
Nice olay'ları,yutan,
Bir ebedi,varoluştur mazi.....

Nicelerinin,biri'lerinin,yurdu,
Nicelerini,hiç tanımayan,
Birirleride,samimi,dost edinen,
Nicelerini'de,birilerini'de,atıl bırakan,
Bir ebedi,sosuz gerçek'tir mazi.....

İbrahim Tetik

Mâzi'de bıraktım.....

Mâzi'de bıraktım hayallerimi,
İyisi,kötüsüyle,
Geleceğime salıverdim,dolu dizgin ümitlerimi,
Beslediğim güzel emeller le.....

Silbaştan başladım hayata,
Geriye dönük ne varsa atarak,
Kanatlandım ufuk'lara,karabulutları yararak,
Nöbetçi bıraktım,ümütlerimi şafak'ta.....

Sevgi,neşe ve ümit,
Heryer de,her zaman benimle,
Dertler bazen,vermese de geçit,
Aşıyorum onları da,büyük bir azim'le.....

Karar verdim tanımaya kendimi,
Beni ben olarak,
Aradım budum,varolan benliğimi,
Geçmişe dönüp bir bakarak.....

Her yaşıma,ödedim bir bedel,
Bire bir yaşayarak gün gün,
Mutlu günlerime,kalmadı artık hiçbir engel,
Yarına varmadan,hazırlık oluyor bana dün ve bugün.....

İbrahim Tetik

Meçhullerdeyim.....

Meçhullere aldım yol,
Bitermi ki gide gide,
Yer bilmez,
Adres bilmezim,
Zâten ki varsam nereye? ,
Meçhullerde,
Meçhul yerler de,
Yine yalnız,
Yine meçhullerdeyim ben.....

İbrahim Tetik

Mekânlara.....

Dünden sıyrılıp,
Köprü yapıp bugünü,
Yarına ulaşmak,
Soyunup dünya mefhumundan,
Yükselmek,
Tâ nice zaman üstü mekânlara.....

İbrahim Tetik

Merhamet denizinde.

Değil çâre çaresizlik,
Gökkuşığı ümit hergün de,
Boy boy tılsımlar ufuklarda,
Yelken açmada neşe ve sevinçler,
Dolu dizgin merhamet denizinde.....

İbrahim Tetik

Mevsim'lere inat.....

Güneş doğmadan,kızgınlığı üzerimde,
Yağmur yüklü bulut'lara hasret,
Bambaşka bir ben oluyorum,her mevsim'de,
Rüzgar'a,fırtına'ya,kasırğa'ya ne gerek.....

Birgün'de yaşıyorum zaten,dört mevsimi,
İklim'lerin değişmesine inat,
Sarmış sımsıkı,hasret bahar'ı bedenim'i,
Ruhum şimdi,huzur ikliminde rahat....

Toros'ların buz'ları,soğutamaz içimdeki ateş'i,
Sıcak'lığımı ölçen,derece'ye inat,
Çınlatır bedenimi,kalbim'in serzenişi,
Rahat edemiyorum,artıyor içimdeki ateş kat,kat.....

İbrahim Tetik

Millet'in gururu.....

Öz'ü,söz'ü sağlam bir şahsiyet,
Taktir etmiş,bu zat'ı şanlı millet,
Onun için kutsal idi,bu vatan'a hizmet,
Kişiliğ'in'den uzak'tır,bunları yaparken menfaat.....

Millet'e güç verdi,kürsü'ler den vaaz ve şiir'lerle,
Galeyana geliyor'du cemaat,yaşlı göz'lerle,
Cephe'ye gitmek için,koşuyorlar dı,bıçak ve tüfek'lerle,
Tüfek bulamayanlar,elinde maşası ve beden'lerle.....

Vatan'ı,bayrağ'ı,din'i için yaşıyor du,
O yıldırım'ın,fatih'in torunuy'du,
Onun için hizmet,namus ve vatan borcuy'du,
Millet'ini görürse selamet'te,o zaman mutluy'du.....

Hürriyet onun,şahsiyetin de vardı,
Hiçbir kahpe köstek,onu tutamadı,
Coşuyor du iman'ı,hiçbir engel tanımadı,
Bütün fedakarlık'lar la,kendini millet'ine adadı.....

Kahraman ordumuz'u,şahlandırıyor'du düşman karşısın da,
'Düşman çizmesinin izi olamaz'diyor du,bu toprak'lar da,
'Dalgalanmalı'diyor du bayrağımız,düşman surların da,
Parlıyor du bir nur, her bir asker'in alnın da.....

Bir'e bir yaşadı,o kanlı savaş'ları,
Onun şiir'lerine sayfa olmuştu,odasının duvar'ları,
Şevke,gayret'e getiriyor du,söz'leriy'le donanmaları,
Övüyor du cennet ile,o şanlı kahramanları.....

NOT: Bu acizan'e şiir'imi merhum M.Akif ERSOY'a ithafen yazmış bulunmaktayım.

İbrahim Tetik

Muhabbet üzerine.....

Ufuklar'dan seninle doğsun güneş,
Kalp'ler seninle olsun,samimi birer kardeş.....

Şeytan cisme,nefis kalb'e gelmesin galip,
Sen ol ebedi,nur'lu,sonsuzluk'lara talip.....

Bu hayat ki,bir defa verilmiş biz'lere,
Azrail ki,geldi mi,alıp götürecektir ruhumuz'u ötelere....

Güneş ki,herdem hem doğar,hem batar,
Ölüm gerçeği ki,birer birer fani'leri kabre koyar.....

Bir elden çıkmıştır,muhteşem kainat,
Sadece ona yapılmalı,kusur'suz,noksan'sız itaat.....

Gökyüzü'nü direksiz durduran mevla,
onun dilemesiyle,değer bulur her varlık illa.....

Şu kainat'ta öyle bir nizam,intizam var ki,
Öylesine dengeli,düzenli,öylesine ahenk'li ki.....

Dünyamız'dan,bindefa büyük yıldız'lar,
Top güllesin'den yetmiş defa sürat'li yol alıyorlar.....

Döner güneş etrafın'da,dünya denen gezegenimiz,
Bir yıl'da,yirmidörtbin yıllık çizilir,mahşer yerimiz.....

Tutsak,esir olma arzularına,seç hürriyet'i,
Kalbin yenip nefsi'ni,ilan etsin hakimiyet'ini.....

Tefekkür'e müsait,yaratılmış kainat,
Bir saat tefekkür'e,denk gelmiyor bir yıl ibadet.....

Gök'leri aşır,yeri de delemeyiz,
Onun kapısının'da başka,hiçbir kapıya gidemeyiz.....

Rabbim'in rahmet'i,kuşatmış'tır tümünden heryeri,
Almaz nur'u,yer gök ve onsekizbin alemin.....

Misafir ve yolcuyuz,sedece bu dünya'da,
Mahlukat için de,yalnız bize'dir Rabbim'in iltifatı'da.....

İbrahim Tetik

Muhabbet.....

Süzülmeli tatlı,şerbet misâli,
Muhabbetin dostun gönlüne,
Hissettirmeli bakışların,
Onu ne kadar önemseddiğini,
Ciddi ciddi samimi olunmalı,
Vefâlı,sâdık,cömert,sırdaş,
Vermeli canını gerekirse kısacası,
Taşımamalı art niyet,hiç ama hiç,
Düşünülmemeli dahî,
Edinilmemeli teşebbüs,
Olmalı hayâli dahî yapmacık,
Ne varsa sahici olan,
Sadece ve yalnız,
Ona olan muhabbetin olmalı.....

İbrahim Tetik

Muhtaç.....

Çölleşmiş gönlüm,
Şerapa muhtaç,
Baharı bekleyen gülüm,
İklimlere açıyor kulaç....

Ezber olmuş hayatım,
Bir çırpıda okunuveren,
Almıyor hafızam ve aklım,
Kalbimdir bu fikri veren.....

Yas tutmaya durmuş,
Hislerim birden,
Duygu düşüncelerim mahfolmuş,
Habersiz fikirlerimden.....

İbrahim Tetik

Mukabele'de bulun.....

Kötölüğe, iyilik'le,
Çirkinliğe, güzellik'le,
Zorbalığa, yumuşaklık'la,
Abes söze, güzel söz'le,
Kaba gürültü'ye, sessizlik'le,
Asık surat'a, gülücük'le,
İnsan'lara, kıymet'leri nisbetin'de,
Her yeni güne, şevk ve ümit'lice,
Dert'lilere, lokman hekim'ce,
Sövene, dilsiz'ce,
Dövene, elsiz'ce,
Sevene, sevgilice,
Dost'a, şefkat'lice,
Düşmana, mert ve erkek'çe,
İyilik'lere, mislin'ce,
Verilen nimet'lere, şükrün'le,
Sihhat ve afiyet'e, ibadetin'le,
Yokluğa, sabır'la,
Bolluğa ise, şükür'le,
Her olaya, hadise'ye, hikmet'lice,
Cimri'ye, cömert'çe,
Bir adım gelene, koşarak,
Mukabele'de bulun.....

İbrahim Tetik

Mutlu olmak adına.....

Çırpsın kanat umutların,
Üfuklarda,
Yol alsın alabildiğince,
Düşmeden umutsuzluklara,
Yeşerip tomurcuklanıversin,
Ümitlerin,
Dal budak,salkım saçak,
Durmak için meyvelere,
Olmadan teslim karakışlara,
Senin olmayan bedenine ise,
Kalmak için capcanlı,
Oluversin barışık hayatla,
Bir ömür mutlu olmak adına.....

,

İbrahim Tetik

Mutluluk çerçevesi.....

Özlemini çektiğim günler,
Tüter gözümde,
Nasihat dolu kıssalı sözler,
Canlanıverir âlemimde.....

Gök kubbe de hoş bir sadâ,
Bırakmak ömür içinde,
İniş ve çıkışlar olsa da hayatında,
Renkli bir poz olur, mutluluk çerçevesinde.....

İbrahim Tetik

Mutluluuk.....

Mutluluk,
Servet ile elde edilebilen,
Birsey değildir,
Mutluluk,
İnsanın fedekârlık,
Yaparak sevmesiyle,
Oluşan mumhteşem bir cevherdir.....

İbrahim Tetik

Mükellefiz.....

İçim'de tllenir durur his'ler,
Durmak bilmez,şahlanır hem'den,
Dünyam'da alır nasibi'ni,heveslerim'den,
Sadece yazılan kaderi yaşıyoruz biz'ler.....

Zaman ipi'ne sallanır dururuz,
Ham iken,olgunlaş'mak için,
Dünya bir tarlası ahiret'in,
Ebedi hayat'ta,filizlenmek'tir umudumuz.....

Nazik,nazenin,antika bir eseriz,
Okunur zerimiz'de,Rabbimiz'in esması,
Dert'ler olur birer,ilahi adalet kamçısı,
Biz'ler ise sadece ve sadece,sabır'la mükellefiz....

İbrahim Tetik

Mükemmelsin....

Elin,ayağın,gözün,kulağın,
En güzel,muhteşem şekil'de,
His,heves ve duygu'ların,
Mükemmelin en zirvesin'de.....

İstadat ve kabiliyet'lerin,
Sana layık şekil'de,
Bir bileti,ebedi saadet'lerin,
Verilmiş,iman'ın mukabilin'de.....

Küçük hafızan,büyük bir kütüphane,
Herbir karesi,içinde hayat'ının,
Bir zevk,lezzet verilmiş nefesine,
Tatmin olması için,tüm aza ve duygu'larının.....

Taahhüt altın da rızkın,
Hırsa,doyumsuz'luğa yok gerek,
Kainat içinde,insan olmandır farkın,
Cennet'e talip ol sen,kullu'ğu yerine getirerek.....

Akıl,fikir,şuur,irade,
Mükemmel yer'li yerince,
Sabır istenmiş,her derdin'de,
Verilmiş sonsuz şifa'lar yeterince.....

İbrahim Tetik

Mümkün mü?

Her an,her yer de,
Her zaman anbean,
Onsuz olmak,
Onunla olmamak,
Onun ilmî dışında kalmak,
Mümkün mü?

İbrahim Tetik

Mümkün mü?

Biteceğini bile bile, yaşıyoruz hayatı,
Etmezsek tefekkür akıl kârı mı? ,
Sonu gelince de ecele buluyoruz kabahat,
Gelmişsek ölmek için eğer, suç dünyanın mı?

Gözle görülecek güzellikler varken,
Görememek gözü verenin suçu mu? ,
Masumca, yalnızca kendi halimizde yaşarken,
Bilinçsiz kalmak, söyle! her aklın şuuru mu?

Feleğin çarkı dönüyor bizim için,
Durdurmak o çarkı mümkün mü? ,
İrâdemizi kullanıyoruz, yazılanı yaşamak için,
Hiç o yazıyı silenı gördün mü?

İbrahim Tetik

Müsait her yaş ölüme.....

Müsait her yaş ölüme,
Gelmeye dursun vakti,
Tüketme ömür denilen nakti,
Durmaz beden de ruh,
Duyunca o ilâhi emri.....

Döğünüp çabalamak boşa,
Yazılı herşey ezel'de,
Kalmış mı,saltanat'lar hanî nerede? ,
Bakmaz ki ölüm yaşa ve başa.....

Ne olursan ol sen,
Vız gelir hayata,
Olsa da senin dünya'da hep'ten,
Oluverirler yok hem de bir anda.....

İbrahim Tetik

Müslüman.....

Güzel görünmek'le,
Âlim ilmiy'le,
Kalp merhametiy'le,
Müslüman ise;
Eliy'le,
Diliy'le,
Beliy'le,
müslüman her hâlükâr da,
Hâli ve ahvâliy'le belli olur....

İbrahim Tetik

Nasıl anlatsam....?

İçimdeki hislerimi,
Şu an ki ruh hâlimi,
Hapsolan düşüncemi,
Nasıl anlatsam....?

Bakışlarımla mı?
Bedenimle mi?
Yoksa sözlerimle mi?
Nasıl anlatsam?
Bilmem ki nasıl...?

İbrahim Tetik

Nasıl birşey ölmek.....?

Nasıl bir şey ölmek?
Duyan,bilen var mı gören? ,
Doya doya ölen,
Ölmeden ölen,
Ölenlerle ölen,
Nasıl bir şey ölmek? ,
Ölümlle ölmek,
Ölesiye ölmek,
Ölüme ödün vermek,
Ölümden randevu almak,
Diyorum ya hep,
Nasıl bir şey ölmek? ? ? ? ?

İbrahim Tetik

Nasihatlara ver kulak.....

Çabalama hiç boşuna,
Yok kaçış ölüm'den,
Güvenme şimdiki yaşına,
Gidiverir hoşçakal demeden.....

İlkbaharın gençlik,
İhtiyarlık'tır sonbaharın,
Olsa da şimdi günlük gülistan'lık,
Pek yakın'dır ölüm sabahın.....

Nasihatllere ver kulak,
Girip çıkmasın diğerin'den,
Ölüme gün sayarak,
Yap hazırlığını şimdi'den.....

Aldatma boşuna kendini,
Biraz ol gerçek'çi,
Kaçıyorsun mâdem ki kendin'den,
Bâri tâkip ediver gölgeni.....

İbrahim Tetik

Nasip.

Hani derler ya ne yapalım nasip,
Öyle bir yaşamın canlısıyım,
Bir ora bir bura kovalanan,
Kendi ömrümün bir o kadar hırsızıyım.....

Gülmeyi ağlamakla ayıramayan,
Hâla bir safdilim,
Gecede gündüzü arayan,
Olmayan sabahın da nöbetindeyim.....

Ümitlerini ufuklarda kulaç açtıramayan,
Bir umutsuzum,
Hâlâdır hayat yolunda yol alamayan,
Bezgin bir miskinim....

İbrahim Tetik

Nazar etme dünya'ya.....

Tomurcuk'lar,meyve'lere gebe,
Bir'an zamanını beklemek te,
Zahir'i bunlar,dayanmak'ta bir sebebe,
Hakiki rızık'lar,yüce Rezzak hazinesin'de.....

Mevsim'e göre,gönderiliyor nimet'ler,
Tükenmez bir gayp,hazinesin'den,
Sadece buradakiler,tatmak için numuneler,
Aslı verilecek inşaallah,biz'lere cennetin'den.....

Muhteşem bir ziyafet,biz'leri bekler,
Ne kulak duymuş,ne göz görmüş cennetin'de,
Her insan'a verilir,yetmişbin hur'i ve melek'ler,
Dünya'da kazandığı amel'i,mukabilin de.....

Etme nazar dünya'ya,ahiret'i kazan,
Çünkü,hakiki,asli vatan'ın orası,
Ödün verme sakın,imanın dan hiçbir zaman,
Sadece bir oyuncak'tan,ibaret burası.....

İbrahim Tetik

Ne alâ.

Hayat....
Gâyen varsa ne alâ,
Yoksa şâyet yük sana,
İnanılması güç hayal perdesi,
Sırların sırlara sır vermediği,
Esrarengiz bir sandukça,
Keşfedilmeyi bekleyen mucize,
İçinde olman gerekli bir felek çarkı,
Öteler ötesinde,
Perde perde,
Ufuk ufuk,
Müjdelere gebe yarınların tâ kendisi.....

İbrahim Tetik

Ne beklenir daha?

Duygular esir ise gönüller de,
Fikirler tutsak ise beyinler de,
Sevgiler mahkûm ise hapisler de,
Ne beklenir daha?

Bir heveslik istekler,
Önüne geçilemeyen hisler,
Varsa bakar kör olan gözler,
Ne beklenir daha?

Yapmacık sîmâlar,
Sunî olan gerçek dışı insanlar,
Taşıyorsa sokağa fitne ve fesatlar,
Ne beklenir daha?

Menfaata endeksli dostluklar,
Maskelerle gölgeli sahte suratlar,
Normalse aldatmak için söylenilen yalanlar,
Ne beklenir daha?

Güven huzur yoksa,
Kötüler kinini kusuyorsa,
Bela arayıp seni buluyorsa,
Ne beklenir daha?

Birlik beraberlik varken,
Kucaklaşalım artık! değil erken,
Biz kardeşiz deyiversek,ah! bir yürekten,
Dostluk ağacımız meyvesini verecektir hemen.....

İbrahim Tetik

Ne çâre.

Dil ne söyler bilinmez,
Olmuştur akıl biçâre,
Bakar da görmez göz,
Mühürlüdür kalp ne çâre....

Sen bilmezsen kendini,
Ne yapsın el,
Yoksa ilim irfan edep haya,
Zannedersin adam gölgeni....

İbrahim Tetik

Ne çok ihtiyacımız var.....

Ümitler'le dolu yarınlara,
Umutlar'la kaplı ufuklara,
Yağmurlara gebe bulutlara,
Ne çok ihtiyacımız var.....

Yerden biten rızıklara,
Kutlu yüce ruhlara,
Sarsılmaz tahkiki imânlara,
Ne çok ihtiyacımız var.....

Bitmeyen sevgilere,
ALLAH(c.c.) İçin sevenlere,
Muhabbet dolu kalplere,
Ne çok ihtiyacımız var.....

Tebessümlü yüzlere,
Güven veren sözlere,
Adam gibi adam kişilere,
Ne çok ihtiyacımız var.....

Sevgi,saygı ve hoşgörüye,
Barış,dostluk ve kardeşliğe,
Hayata ve yaşama gülmeye,
Ne çok ihtiyacımız var.....

Olgun ve sabırlı olmaya,
Her şer'de,bir hayır aramaya,
Minnet etmeden,çalışıp çabalamaya,
Ne çok ihtiyacımız var.....

Alan değil,veren el olmaya,
Çaresizlere çâre bulmaya,
Kimsesizlerin imdadına koşmaya,
Ne çok ihtiyacımız var.....

Az konuşup çok çalışmaya,
Rızkın helâlini kazanmaya,
Herbir nimetin şükrünü yapmaya,
Ne çok ihtiyacımız var.....

Kibirli,vakarlı olmamaya,
Daim halim,selim olmaya,
Hiç kimse de eksik aramamaya,
Ne çok ihtiyacımız var.....

Sadece ALLAH(c.c.) 'a kul olmaya,
Kula kul olmamaya,
İzzet'li,Şeref'li yaşamaya,
Ne çok ihtiyacımız var.....

Doğru dosdoğru olmaya,
Haram'da zevk aramamaya,

Hünah deryasına dalmamaya,
Ne çok ihtiyacımız var.....

Gaflet perdesini yırtmaya,
Hakikatı arayıp bulmaya,
Güzel ahlâklı ve dürüst olmaya,
Ne çok ihtiyacımız var.....

TETİK Der: 'Dilimiz, Dinimiz, Vatanımız bir,
Rabbimiz, Kitâbımız, Peygamberimiz bir,
Bir bir tâ binlere kadar bir,
Birlik beraberliğe ne çok ihtiyacımız var'.....

İbrahim Tetik

Ne derse desin eller.....

Ne derse desin eller,
Böyleyim işte ben,
Değişmez ki,bir ömür bu huy,
Söyle istersen birşeyler de sen.....

İçim dışımı,dışım içimi gösterme de,
Derler ya hani; Alım kılım yok,
Tercümânıdır dilim aklımın,
Arasında vicdanımla,şükür tezât yok.....

Rahatım hem de çok rahat,
Çünkü; parçasıdır hayatımın dürüstlük,
İncedir,çok ince hayat yolum,
Gönül bahçem gülistanlık ve güllük.....

İbrahim Tetik

Ne dersen de.....

Kalbim hüsyâr oldu,
Dilim zîşâd oldu,
Bedenim ruhumdan ırak oldu,
Sen ne dersen de.....

Vuslat,fîrak oldu,
Özlem,hasret bizi buldu,
Terk etmek düştü bana bu yurdu,
Sen ne dersen de.....

Bildiklerim bilinmez oldu,
Herbir günüm kördüğüm oldu,
mutluluklar artık hayâl oldu,
sen ne dersen de.....

Bu TETİK bîçâre,
Aramada kendini merdâne,
Bulamaz oldu hatalarına bahâne,
Siz ne derseniz deyin.....

İbrahim Tetik

Ne diye....?

Dağdağası içinde hayatın,
Bir ora bir buraya,
Varken elinde fırsatın,
Neme gerek kendine hapsolmaya.....

Değilsin bunu bil mâsum,
Herkes gibi sende,
Kat kat olsa be kat ufuklar da umudun,
Nedendir halâ sen mutluluklar gerisin de.....

İbrahim Tetik

Ne diyeyim?

Hayat yaşanmaz haldey'se,
Herkes menfaat peşindey'se,
Basiret göz'ü,körleşmiş'se,
Daha ne diyeyim?

İnsan'lar,insanlık'tan bihaber'se,
Günah işlemek,açık ve serbest'se,
Her sohbet'in konusu gıybet'se,
Daha ne diyeyim?

Surat'lar asık,moral'ler bozuk'sa,
Doğru'ları konuşmak'da yasak'sa,
Haber'ler yalan yanlış'sa,
Daha ne diyeyim?

Kardeşlik'ler,miras'la bitiyor'sa,
Zalim söz sahibi oluyorsa,
Mazlum daim inliyor'sa,
Daha ne diyeyim?

Sevgi hapsedilmiş'se,
Seven kalp'siz,hissiz'se,
Nankör'lük,erdemlik'se,
Daha ne diyeyim?

Herkes,ben ben diyor'sa,
Kişiler,egoist olmuş'sa,
Maksat mevki,makam'sa,
Daha ne diyeyim?

İmkan'lar,olmuş'sa imkan'sız,
İdareci'ler ise acımasız,
Caddeler'deki,kalabalık 'ta amaç'sız,
Daha ne diyeyim?

Sadece yamak için,yaşanıyor'sa,
Hayat sayfa'sı,insan'ların bomboş'sa,
Yalan'lar,doğru'ları yutmuş'sa,
Daha ne diyeyim?

Servet haram'sız,söz yalan'sız değil'se,
Bugün'ün hali,dün'den belliy'se,
Herkes dert'li,kederliy'se,
Daha ne diyeyim?

Fikir'ler,beyinler'de küflenmiş'se,
Kalp vicdan'la,ters düşmüş'se,
Dil gerçek'lere,kilitlenmiş'se,
Daha ne diyeyim?

İbrahim Tetik

Ne güzel ölüm bana...

Bir dönebilsem,
İçimi dışıma,
Dışımı da içime,
Söyleyebilsem keşke bir de,
Bir bir düşüncelerimi,
Edebilsem hislerime,
Duygularımı tercüman,
Söndürebilse ah! bir de,
Yangınını yüreğimin gözyaşlarım,
Verebilse yön bir ömür,
Hayatıma vicdânım,
Ölümüm olsa anahtar,
Girmem için ebedî saray'lara,
Oluverse süsü ebedî,
Mekânım olacak olan,
Cennetin namazlarım,
Vasıta olsa kazanmam için,
İmânım Rızâsını Rabbimin,
O zaman,
Ne güzeldir ne güzeldir,
Ne güzeldir bana ölüm,
Ah! ! ! ,
Ne güzeldir....

İbrahim Tetik

Ne hikmet'se....

Aklıma gelen,gelir başıma,
Ne hikmet'se,
Danışır kalbim önce vicdanıma,
Sonra eyvah! ! ! demekten'se.....

alıp yanıma hayâlimi,
Uzanıverdim mâzi'ye,
Hazır günde bırakıp bedenimi,
Yol alıyorum mâzi'den de ileriye.....

Dönemiyorum dünüme,
Bırakıp bugünümü,
Emâneten hazır günüme,
Veriyorum ömrümü.....

Hissedip ensem'de,
Korkuyorum ÖLÜM'den,
Ne kadar şimdi gençsem'de,
Gelecek ihtiyarlık peşinden.....

Olsa dünya'lar benim,
Değil mi fânî? ,
Yoksa kulluk ibâdetim,
İnsanmıyım o zaman yâni.....

İbrahim Tetik

Ne olur ki?

Dünya sana gülse,
Binyılda saltanatın olsa,
Güle oynaya herkes de sevse,
Ne olur ki?

Olmasa hiç derdin,
Olsa hep istediğin,
Mükemmel olsa herşeyin,
Ne olur ki?

Herbir zevki tatsan,
Daim tok olsan,
Hâlinden açın anlamasan,
Ne olur ki?

Var sana da ÖLÜM,
Herkes gibi,
Buda sana son sözüm,
Acı söyleyen dost gibi.....
Hâlinden açın anlamasan,
Ne olur ki?

Var sana da ÖLÜM,
Herkes gibi,
B

İbrahim Tetik

Ne olur?1.....

Ne olur? biçâre beni,
Ne olur? kapındaki kıtmirini,
Ne olur? senden af bekleyeni,
Affınla güldür yarabbi!

Ne olur? bu âciz Fâni köleni,
Ne olur? içten samimi tövbelerini,
Ne olur? günahlarla kör olmuş gözlerini,
Nârınla yakma yarabbi!

Ne olur? beni bana bırakma,
Ne olur? nefsimi terbiye et şımartma,
Ne olur? beni senden ayırma,
Kalbimi sana sabit kıl yarabbi!

Ne olur? kusurlarıma bakma,
Ne olur? beni günahlarımla yargılama,
Ne olur? cehennemine bizleri sokma,
Zebânilere bırakma yarabbi!

İbrahim Tetik

Ne olur?2....

Ne olur? kulum dediğın kulunu,
Ne olur? işlediği büyük suçunu,
Ne olur? sana karşı olan kusurunu,
Affediver yarabbi.....

Ne olur? dualarımı kabul et,
Ne olur? Ruhumu imânla kabzet,
Ne olur? daraltma kabrimi genişlet,
Münker,Nekire dost eyle yarabbi....

Ne olur? kabir azâbı çektirme,
Ne olur? hesabımı çetin eyleme,
Ne olur? söyleyen dilimi kilitleme,
Rabbim ALLAH sedirt yarabbi.....

Ne olur? kabrimi cennet bahçesi eyle,
Ne olur? müşerref eyle cemâlinle,
Ne olur? mükâfatlandır cennetinle,
Rasulüne komşu eyle beni yarabbi....

Ne olur? bu TETİK kulunu affet,
Ne olur? ona rahmetinle muamele et,
Ne olur? onu huzuruna tertemiz kabul et,
Huzurundan onu boş çevirme yarabbi.....

İbrahim Tetik

Ne seni nede beni.....

Açarız dünya'ya gözümüzü,
Muhteşem bir merasimle,
Bizdedir artık herkesin kulağı ve gözü,
Titrerler bir ömür üzerimize pür dikkatle.....

Biraz gecikmeli alışırız hayata,
Hemen de ayıramayız iyi ve kötüyü
Sermaye harcarız ömrümüzden bayâ da,
Artık hayat bulur bizde o zaman yaşam sözcüğü.....

İnsan olmak değil o kadar ucuz,
Bir sorumluluğu bir bedeli var elbet,
Bilsek ki,doğuştan almışız bileti bir yolcuyuz,
Ballı kaymak olur o zaman bizlere ecelle gelen şerbet.....

Faydasız dünya ile inatlaşmak,
Elbet uğurlayacak bir gün seni,
Ölmeyecekmiş gibi ölümsüzce yaşamak,
Tatmin etmez inan,ne seni ne de beni.....

İbrahim Tetik

Ne söylesem?

Kime ne söylesem? ,
Susup sadece dinlesem,
Okuyup anlayıp ta anlatsam,
Keşke hiçbirşeyde bilmesem.....

Kimi kime arzetsem? ,
Şedece sorunlara çözüm üretsem,
İyilerle oturup,iyilerle kalksam,
Surat yerine hep tebessüm etsem.....

Kimden meded umsam? ,
İyi bir dost arayıp ta bulsam,
Herkesle kardeş olup,kardeş yaşasam,
Kalmaz o zaman dert,keder ve tasam.....

İbrahim Tetik

Ne telaş o zaman? ,,,,,

Yanlışda biliyor olabilirim,
Tek şey var bildiğim lâkin,
Doğruyu bilip doğru,
Ezel'den ebede tek tercihim.....

Yok garantisi saniye sonrası ömrümün,
Ne telaş o zaman? ,
Çabalamak durmaksızın dünya için hep,
İnanın kaygısındayım sadece bugünümün.....

İbrahim Tetik

Ne varsa yaşamak adına.....

Ne varsa yaşamak adına,
İçinde mevcut hayatın,
Değil mümkün kalmak ayrı,
Ne süprizler ayrılıyor kimbilir yârına.....

Gam,keder,tasa,ızdırap ve çileler,
Ayrı ayrı var herbirinin tadları,
Kuşanıp sabır zırhını bekle,
Seriliverilir önüne birden selâmet yolları.....

İbrahim Tetik

Ne zannedersin?

Hayallerin yüksek,
Onun için kırılıyorsun ya,
Zaman eritip bitiriyor tek tek,
Onun için eriyorsun ya.....

Lokman gâyet büyük,
Tabi zor oluyor yutması,
Sözlerin ise boyundan büyük,
Onun için zor oluyor ya tutması.....

İmkânsız gökleri delmen,
Gururlanman beyhûde,
İmkânlar ötesi feleğin çarkından geçmemen,
İnsanlığını bilsen yinede.....

Ne zannedersin ki kendini? ,
Et ve kemikten ibâretsin,
Polattan mı zannedersin bedenini? ,
Heran çürüyüp,dağılmaya müsaitsin.....

Gideceğin yer belli,
Ne kaldı o zaman geriye? ,
Yaşasan ki elli,yüz yüzelli,
Tahta bineğin gelecek seni götürmeye.....

İbrahim Tetik

Neden?

Baya bir kendimi, iyi hissediyordum,
Dedim: 'Aynaya'da bir göz atayım.'
Nereden? aklıma düştü o his,
Bir başka gördüm, kendimi ayna'da,
Ya ayna şaka yaparcasına, beni ben göstermiyor,
Ya da ben hakikaten, ben olarak gözüküyordum.
Hangisiydi acaba? ..
Yo! yo! olamazdı, benim arzu ettiğim,
Sağlıklı, dinamik insan,
Kendine güvenen, yakışıklı, umutlu, neşeli,
Her gününe birgün daha, gün ekleyip yaşayan,
Emelleri, arzuları, istekleri yer ve göğe sığmayan,
Hani derler ya: 'İşler tıkrında',
İşte ben öyleydim...
Peki o zaman,
Neden? kırlar düşmüş saçlarıma,
Neden? Hayatın özeti belirivermiş, alın çizgilerimde,
Neden? Sarkmaya başlamış yüzüm,
Neden? gülerken dahi, ağlamaklı ifadeler mimiklerimde,
Neden? Aynaya göz attım sanki,
Neden? ,
Neden? Aynalar gerçeği yansıtır ki,
Neden?

İbrahim Tetik

Neder o gün?

El,ayak,parmak,
Neder o gün? ,
O gün deme ırak,
Oluvermiş bak bugün.....

Gelir dile beden,
İstemesen de,
Seni şikâyet,yahut şefa'at eden,
Bunlar olacak o gün de.....

Biraz ol akıllı,
İnsanın sonuç'ta,
İnançsız veya olsan da inançlı,
Eriyeceksin ölüm çarkın'da.....

İbrahim Tetik

Nedir beklentin?

Nedir beklentin hayattan? ,
Cürmün kadar yer kaplamışken,
Yaşadığın ömürde,geride birşey bırakmadan,
Ölüp gideceksin,daha hiçbirşey öğrenemedenden.....

Fâni olduğunu bile bile hayatın,
Bel bağlaman peki niye? ,
Onu terketmekle olduğunu,bildiğin halde rahatın,
Oyalanıp duruyorsun,bırakmıyorsun nedendir? hemen.....

Bırakacak dünya zâten seni,
İstesen istemesende,
Sen onu bırak koruyarak,izzet ve şerefini,
Huzurlu olsun ruhun,ebedî saadetler de.....

İbrahim Tetik

Nedir ki ölüm....

Nedir ki ölüm dediğın dava uğruna,
Bir basamak ötelere,
Yazılmışsa o yazı alhına,
Nafile isyan etmek kaderine....

Olma bîtâb,ümitsiz,
Olaçak herşey güzel,
Değil ki hiçbirşey sahipsiz,
Olaçak elbet herşey güzel olacak....

İbrahim Tetik

Nedir?

Uzağa bakınca dağ'lar görünür,taş'lar değil,
Ne kadar büyük davan,bunu'da iyi bil,
Kokmuş,pörsümüş fikir'leri,benliğin'den sil,
Sende ehl-i sünnet cemaatine ol dahil.....

Oku! çok oku! ama okuma gelişi güzel,
Öğrendiğin ilim,tüm dünya'lara bedel,
Etrafına saç irfan'ını,gönüller'de olsun coşkun sel,
Ardın'da olacak'tır senin,koruyan kuvvet'li ilahi bir el.....

Başkasın'da arama eksik,sende tam değil'sin,
Düşmez,kalkmaz bir ALLAH'tır,sen aciz bir beşer'sin,
Vücut'un çelik değil,dağılır,bozu'lur et ve kemik'sin,
Hal böyle iken,ALLAH aşkına,nedir? bu güven'cin.....

İbrahim Tetik

Neler doğar gündeğmadan.....

Çepeçevre etrafımı,
Sarma da ümit'ler,
Dünü,bugünü,yârınımı,
Bir bir beklemede'ler.....

Doğan günün sabahın'da,
Açma da gözünü his'ler,
Her güneşin batışında'da,
Geliverir peş peşe hep keşkeler.....

Mutluluğa kalır ramak,
İsteyelim yeter,
Olur birden üzüntü,dert'ler ırak,
Neler doğar daha,gün doğmadan neler?

İbrahim Tetik

Neme lâzım.....

Olsun da bir işim,
Olsunda önümde bir aşım,
olsunda sırtım pek,
Olsunda karnım tok,
olsunda servetim hattinden çok,
Tâbi ki,dostlarımda olsun,
iyi gün dostundan öte,
Kara gün dostundan bahsediyorum,
dertlerimi dert edinecek,
Beni kendi gibi bilecek,
Sırlarımı saklayacak,
Gerekirse kabrine taşıyacak,
İşte böyle bir dost istiyorum,
Özlemini çekiyorum,
Menfaatçi olmayan,
Yalandan kaçan,
Gıybeti haram bilen,
Dürüst,samimi,
Bir o kadar da güvenilir,
Neler? verilmez ki böyle bir dosta,
Nadıl? sevilmez ki böyle bir dost,
Neler feda edilmez ki?
Mümkün mü? ,
Gene de bizler böyle dostlar,
Aradığımız gibi,
Olmalıyız bizlerde hakiki birer dost,
Gerekirse dost yoluna post,
Menfaatçi değil,
Menfaatini dostuna feda edercesine bir dost.,
Neme lâzım oluverelim.....

İbrahim Tetik

Nereden bilebilirdim?

Nereden bilebilirdim? ...
Çarçabuk,unutacağını beni,
Hasretini,özlemini,gönlüme yükleyeceğini,
Kalbim'deki tesellin olan,sevgini çekeceğini,
Nereden bilebilirdim? ,sahici sandığım,sahte söz'lerini.....

Nereden bilebilirdim? ...
Masum,sahte bakışlarını,
Gerçek sandığım,söylediğin o yalanlarını,
An bean,birden bir'e ayrılacağını,
Nereden bilebilirdim? ,sevgi'ne düşman olacağını.....

Nereden bilebilirdim? ...
Kendi dünyam'da,kimsesiz kalacağımı,
Beni kahreden,ihanet'ine uğrayacağımı,
Bir ömür,tutuşup,yanıp kavrulacağımı,
Nereden bilebilirdim? ,sende bırakıp,alamadığım umut'larımı.....

Nereden bilebilirdim? ...
Vefasız olacağını,
Dünyam'ı karartacağını,
Beni ben'den alacağını,
Nereden bilebilirdim? ,sevgim'i anlamayacağını.....

Nereden bilebilirdim? ...
Adam yerine,konmadığımı,
Kaleme dahi,birkerecik alınmadığımı,
İtelenip,bir köşe'ye atılacağımı,
Nereden bilebilirdim? ,rüzgar'a yelken açacağımı.....

İbrahim Tetik

Nesil...

Birbirin'de haber'siz,kopuk hayat'lar,
Selam,kelam mefhumu yer almaz kitap'ların da,
Asık,kapkara,moral bozucu surat'lar,
Türemiş timsah ruh'lu tip'ler,toplum'da.....

Geçmiş'ten ibret almak gibi,yok bir çabaları,
Sadece kendi fikir'leri geçer'li,geçersiz'dir diğer fikir'ler,
Onlara bir övünç numunesi,olmuşken ecdad'ları,
Hala sahte,geçersiz,yalancı kahraman'lık peşindeler.....

İbrahim Tetik

Neşe yarar....(1)

Binyıl saltanat sürsen,bey'ler gibi,
Saray'lar,han'lar,hamam'lar olsan da sahibi,
Senin yanın da herkes,olsa da dünya garibi,
Fani değil mi? ,neşe yarar.....

Dünya emrin'de olsa,hizmetçi'lerin pervane,
Ebedi kalacakmışsın gibi,ölüm'e bulsan da bahane,
Sana söylüyorum bak,dost'ane,
Hakiki yurduna bak,dünya neşe yarar.....

Geceni,gündüzün'e katıp,daim çalışsan,
İstedğin herşeyi,kendine amade yapsan,
Menfaatin için,dünya'yı yakıp yıksan,
Böyle hırs,ihtiras neşe yarar.....

Lezzet'lerin en alasını da tat'san,
Garip ve yetimi daim dışlasan,
Hayra,hayat'a dönüp bakmasan,
Böyle zengin'lik neşe yarar.....

Başın göğ'e değse,ayak'ların yeri delse,
Kulak vermesen,vicdanın'daki hak sese,
Bütün insan'lık seni,sarıp sevse,
Geçici şöhret,neşe yarar.....

Okunan ezan'lara,kulak vermesen,
Namaz kılmak için,ihtiyar'lığı beklesen,
İman'ın ve islam'ın şartlarını öğrenmezsen,
Böyle müslüman'lık neşe yarar.....

İbrahim Tetik

Neye yarar....(2)

Göz'lerini sedece,para bürüse,
Kalbin ve vicdan'ın,sana küs'se,
Dünya'nın yarısını,verseler sana his'se,
Böyle servet,neye yarar.....

Kin,nefret,şiddet hayatın'ı doldurmuş'sa,
İçindeki sevgi,saygı,sevinç çarmıha vurulmuş'sa,
Hayat'ın sadece,nefsini tatmin için yaşamak'sa,
Böyle yaşamak,neye yarar.....

Boylu,pos'lu olsan,olmasa dengin,
Hiç yıpranmasa bozulmasa,diri kalsa hep beden'in,
Fer'leri bile bozulmasa,canlı kalsa göz'lerin,
Birgün tporak olacak,neye yarar.....

Susmasa,hep şakısa dil'in,
Dinlense herkes'çe,söylenen söz'lerin,
Beyenisini,taktirini,kazansan herkesin,
Faydasız şöhret,neye yarar.....

Ağa olsan,paşa olsan dünya'da,
Gün'ünü gün etsen,saray'lar da,
Hizmetçilerin eksik olmasa,kapın'da,
Yarın kabir'de bitecek,neye yarar.....

TETİK DER Kİ:'Mal'da yalan,mülk'te yalan',
'Gelin hazırlık yapalım,gideceğimiz yere o zaman',
'Ölüm'e hazır olalım,azrail ruh'umuza talip olmadan',
Yoksa dünya'da ha olmuş'uz,ha olmamış'ız neye yarar.....

İbrahim Tetik

Nimet olur bana ÖLÜM.....

Ne varsa geriye dönük,
İrdeledim tek tek,
Uğrayıp mâzi arşivine,
İbret aldım bir ömürlük.....

Sorguladım kendimi,
Vermeden tâviz,
Neyim? neciyim? Nasılım? ,
Halâ sanmıyorum bildiğimi.....

Öylesine doluyum ki,
Sıgmıyorum bedenime,
Yer gök geliyor dar sanki,
Yetmiyor hayret,bir hayat ömrüme.....

İnencesine bir yokuştan,
Geçiyor bak ömrüm,
Aldım mı bilmiyorum tat dünya'dan? ,
Nimet olur biliyorum bana ÖLÜM.....

İbrahim Tetik

Nisan yağmuru.....

Doldu taştı dereler,
Yağmurlarıyla nisan'ın,
Hâsıl olur bir canlılık kâinat'ta,
Ederler bayram gökkuşağındaki renkler.....

Buram buram kokma da heryer,
Alınca derînce bir nefes,
Başka âlemedir artık ruh,
Sarma da bedenleri mutluluğa doğan günler.....

İbrahim Tetik

Nükteler....

İnsan ruh'suz, meyve ağaç'sız, dünya ahiret'siz olmaz,
Ebed için yaratılan beden, fanî alem'de hiç kalamaz.....

Göz'ler görmez, ruh ve kalbin gördüklerini,
Emanet olan can, mutlak bulacak birgün sahibini.....

Ölüm aslanı arkamız da, kabir ağzı açık, önümüz de duruyor,
Ömür dakika'ları sayılı, geri sayım doğduğumuz gün başlıyor.....

Ölüm meleğ'i çalma'dan, birgün kapımızı,
Bekletmeyelim onu geldiğin de, yapalım hazırlığımızı.....

Azrail gibi güvenilir, emin eller'de olacak ruh'umuz,
O zama nedir? ALLAH aşkına, bu panik bu korkumuz.....

Doğarken nişanlanmışız zaten, biz'ler ölüm'e,
Sadece nikahımız'ın kıyılması için, geldik bu alem'e.....

Sanma kış'lar yerini, bahar'a bırakmayacak,
Bu genç'lik sende, ebedi, şirin, güzel kalacak.....

Ufkun geniş olsun, sıkışıp kalma şafak'lara,
Yerde oyalanma faniler'le, yüksel çık yıldız'lara.....

Kaldır ellerini yalvar, inle ağla ılık ılık gözyaşlarıyla,
Gönlünün tüm kapılarını aç, açabildiğin kadar mevla'ya.....

Kalp sadece, rabbi'nin sevgi'sine talip,
Yoksa o sevgi kalbin'de, çare bulamaz sana hiçbir tabib.....

İbrahim Tetik

O an.....

O an,
Her ne geçmiş'se aklın'dan,
O'nu alıver kalp durağın'dan,
Ki, bulamadıy'san durak'ta,
Bir soruver hissiyatların'dan.....

O an,
Belirir'se bir tebessüm yüzün'de,
Eder tâkip hüzünler'de akabin'de,
Bozmadıysan ki sevinç ve neşeni,
Perçinlenmiştir ümit'ler artık yüreğın'de.....

O an,
Etmiş'sen arkadaş'lık dertlerine,
Vermiş'sen teselli her birine,
Yaşanabilir kılmış'san hayatı,
Etmişsin'dir artık dünya'yı dost kendine.....

İbrahim Tetik

O gözlerin.....

Arıyordu beni,
Benden kaçırdığın gözlerin,
Dinliyordu nabzımı,
Sevgimi taşıyan kalbin,
Dirensende,
İstemesende,
Sevgini benden gizlesende,
Ediyordu haykırarak inan,
Sevdiğini İtiraf,
O gözlerin.....

İbrahim Tetik

O gün.

Var bir sevgim hayata,
Bir yaşamak bir ölmek'li,
Bin yıl sarılsam da ne fayda,
Ölüm görülmekte bak ufuk'ta.....

Nedir bu gurur? Nedir bu kibir?,
Sanki yeri delip gökleri yırtacaksın,
Unutma!!! beklemede seni beni de açık kabir,
Sen bir fânisin sadece bir misâfir.....

Çiğnediğin otlar,yârın bitecek üzerinde,
Kalacaksın nâçar ve çâresiz,
Lâl olacak dilin,görmeyecek gözlerin,
Şâhit olacak âzalarının hepsi de.....

Nikâhlandığımız ölüm'le evleneceğiz ,
Gözlerimizi kapadığımız gün,
Bir vuslat bir düğün olacak,
Başlayacak işte ebedî bir murluluk o gün.....

İbrahim Tetik

O gün....

Hesap günü var,
Ne varsa? ,dökülecek o zaman,
İnsan o gün,bir kurtarıcı arar,
Ameli de yoksa,olur hali pek yaman.....

Görmez kimse,birbirini o gün,
Kendi derdin de herkes,
  ker habis ruh'lara,bir hüzün,
Feryad-u figan'da öte,duyulmaz hiçbir ses.....

Baba evladın dan,kız'ı anasın'dan kaçar,
Bir dehşet'le,irkilir her canlı,
Durur artık orada,zaman ve mekan'lar,
Hazır olur,rab'lerinin huzurun da,tüm canlı'lar.....

İbrahim Tetik

O günden.....

Dilin söyleyemediği,
Göz'lerin göremediği,
Ayak'ların gidemediği,
O günden korkmak lazım.....

Güneş'in battığı,
Yıldız'ların söndüğü,
Dağların sivrulduğu,
O günden korkmak lazım.....

Deniz'lerin kaynadığı,
Kabir'lerin ters çevrildiği,
Mahşer'in dehşet'lendiği,
O günden korkmak lazım.....

Cehennem'in çıldırdığı,
Kafir'lerin kudurduğu,
Mizan'ın kurulduğu,
O günden korkmak lazım....

İbrahim Tetik

O kadar gerçek ki.....

Ölüm o kadar gerçek'çi ki,
Her sonu gelen,ona şahit'lik ediyor,
Gidiyoruz,yalpa yapma'dan gayri ihtiyari,
İlk durağımız kabir,biz'leri bekliyor.....

İster gizlen,ister'sen açık ol,
İcra ettiriyor hükmünü,herbir yer'de,
İster müslüman,ister'sen kafir ol.....

Kaçış yok,bu yol oraya çıkıyor,
Hudu'du aşamaz'sın,mümkün değil,
Unutma! cennet ve cehennem adam'lar bekler,
Buradan kesiliyor biletlerin,bunu iyi bil.....

Sermayeni artır,orada müflis olma,
Orası çok çetin,çok şiddet'li,
Sakin! sakın! keşkeler'le,ömrü'nü sonlandırma,
Gidişi var'da,dönüşü buraya engelli.....

İmtihan'dayız,hem de ciddi sorular'la,
Mihenge vuruluyoruz ki,hangi madeniz,
Eşitiz,bir tarağın diş'leri gibi insanlar'la,
Meydana vuracak yarın,orada hangi değer'deyiz?

Geçer'li tek bilet,orada iman,
Ebedi saadet saray'ları,artık senin,
O bileti sen,dünya'da kulluğun'la kazan,
Her zerre'si lezzet,alacak cennet'teki o bedeninin.....

İbrahim Tetik

O müslüman ki.....

O müslüman ki,
Kul olmak için Rabbine,hiçe sayar nefsinin,
Eğmez boyun kimseye,yüceltir daim izzet ve şerefini,
Unutmaz geçmişini,korur özbenliğini,
O müslüman ki,
Aşmıştır çoktan gurur,kibir engelini.....

O müslüman ki,
Derdini sadece Rabbine şikâyet eder,
Sabır zırhını bürünür,verilecek mükâfatı bekler,
Şekva yolunu değil,niyaz ve dua yolunu seçer,
O müslüman ki,
Herşeye rağmen,tevekkeltü alallah der söyler.....

o müslüman ki,
Dosdoğru olur,göründüğü gibi,
Aynen dışı gibidir,içindeki kalbi,
Çünkü; onun tek sahibidir yüce Rabbi,,
O müslüman ki,
Izdırap çeker,şefkatli olmasıdır sebebi.....

O müslüman ki,
Üç kuruş menfaate,tenezzül dahi etmez,
Geçici,fâni bir dünya için,kardeşini de üzmez,
âhiret meyvelerini,dünya'da koparmak istemez,
O müslüman ki,
Tek ALLAH için sever,kendisi için sevmez.....

O müslüman ki,
Aç iken komşusu,tok olarak yarmaz,
Milleti,dinî için yaşar,kendisi için yaşamaz,
Doğrubildiği yoldan,ölüm dahi gelse alıkoyamaz,
O müslüman ki,
Ebediyettir hedefi,fâni âleme dönüp bakmaz.....

O müslüman ki,
Sadece hak rızasını talep eder,
Rabbinin nimetlerine daima hamd ve şükreder,
Hak yolunda çekinmez,gururunu ve inâdını yere serer,
O müslüman ki,
İyi amellerle,âhiretini süsler.....

İbrahim Tetik

O ne güzel vekildir.....

Durma,
Kıyısın'da yaşamın,
Ol barışık hayat ile,
Ol her an hazır,
Yüzleşmek için gerçekler'le,
Atıl kalma sakın! ! !
Yaşanılanlara,
Geniş âlemler içinde,
Tutma mesken,
Dar mekânları kendine,
Velez ki düşmüşsen ümitsizliğe,
Hissetmişsen ki yalnız kendini,
Sakın ola korkma! ! !
Deki"ALLAH bana yeter"
O ne güzel vekil'dir.....

İbrahim Tetik

Ok mîsâli.....

Ok mîsâli saplandı gönlüme hasret,
Gergin yay oldu herbir gün,
Uzaktaki hedeflere arzularım namzet,
His ve heveslerim ise bugünlere sürgün.....

Geçen herbir gün,
Gömme de beni mâziye,
Bugün belki de songünü ömrümün,
Değil mümkün artık dönüş geriye.....

İbrahim Tetik

Okuyorum meydan.....

Okuyorum meydan zamâna,
Almasın beni benden diye,
Nâfile lâkin,
Gidiyorum ben benden,
Yabancılaştım ben bana,
Oldu bitti herşey,
Değil çâre,direnmek zamâna,
Çarkından geçiyor herkes,
Çarkında öğütölüyor herbir şey,
Ayırt edilmeden sen ve ben,
Değil mi fâniyiz? ,
Değil mi canlıyız? ,
İşte o yeterli,
Dirensen de,
Okusam da meydan,
Yine nâfile.....

İbrahim Tetik

Ol hoş sohbet.....

Ol hoş sohbet,
Olma çekilmez biri,
Olmasın doyum muhabbetine,
Saklıdır o sır içinde kerâmet.....

Çekiştirme onu bunu,
Ol kendi hâlin'de,
Bilsen bir! kendi hatalarını,
Hiç bulamazsın başkasının kusurunu.....

Olsun güzel ahlâkın,
Ol etrâfına numune-i mîsâl,
Hayatı kıl canlı hayat kendine,
Olsun destan dillere,zirve'deki insanlığın.....

Gelecek sonun birgün,
Bilincindemisin? ,
Dolacak elbet kilometre taşın,
Ama yârın,ama gelen sonraki günün.....

İbrahim Tetik

Ol ki.....

Öyle bir insan ol ki,
Numune misal ol,varlık alemin'de,
Bereket'li,feyiz'li,ömür yaşa ki,
Saray'larda taht kur,ebediyet'ler ötesin'de.....

Öyle bir iyimser ol ki,
Kötülük'ler barınamasın,sineler'de,
Elibol,cömert ol ki,
Altından taht'ın olsun,gönüller'de.....

Gülümse,güleç ol ki,
ısıt kendine,soğuk kalp'leri,
öyle bir hayat yaşa ki,
Kendine hayran kıl,tüm alem'leri.....

İyi düşün,doğru söyle ki,
Kutup yıldız'ı gibi,sabit ol,
Hareket'lerin,insan'cıl olsun ki,
Dönsün etrafın'da,insan'lık kol kol.....

İbrahim Tetik

Ol yada olma....

Sahici ol,sahte olma,
Cömert ol,cimri olma,
Şefkatli ol,çekilmez olma,
İzzetli ol,zelil olma,
İradeli ol,zayıf olma,
Merhametli ol,acımasız olma,
Mütevazi ol,hırçın olma,
Yapıcı ol,kırıcı olma,
Kanaatkar ol,isyankar olma,
İktisatlı ol,israfçı olma,
Çalışkan ol,tembel olma,
Rabbi'ne kul ol,şeytana asker olma,
Çözüm ol,problem olma,
Neşeli ol,karamsar olma,
Namuslu ol,iffetsiz olma,
Dünya'da misafir gibi ol,ev sahibi gibi olma,
Faydalı ol,zararlı olma,
Akıllı ol,divane olma,
Aldanan ol,aldatan olma,
Asil ol,basit olma,
Aktif ol,pasif olma,
Zengin ol,nasipsiz olma,
Külfetsiz ol,horlanan olma,
İşinin başında ol,kaytaran olma,
Esnek ol,ama hemende kırılma,
Kararlı ol,lakin pişman olma,
Hayat dolu ol,sakın doldurulmuş olma,
Servet sahibi ol,dert sahibi olma,
İbret için bakar ol,bakar kör olma,
İyimser ol,kötümser olma,
Helale talip ol,harama müşteri olma,
Meyveli ağaç ol,ateşe odun olma,
Cennet'lik ol,Cehennem ehli olma,
Gül gibi kok,diken gibi acıtıcı olma,
Nasihat dinleyici ol,musibete düşer olma,
Tövbekar ol,tövbeyi bozmuş olma,
Ebediyet'e yolcu ol,fani alem'de oyalanma,
Herkes'e saygılı ol,ukala olma,
Borcuna sadık ol,kul hakkını omuzlanma,
Misafirperver ol,davetsiz misafir olma,
Meltem gibi ol,tufan olma,
Doğru sözlü ol,Yalancı olma,
Mülayim ol,inatçı olma,
Sırdaş ol,sırrı sızdıran olma,
Panzehir ol,zehir gibi olma,
Sevimli ol,itici olma,
Güleç ol,somurtkan olma,
Bahar gibi ol,zemherir olma,
Ölüme hazır ol,azrail'den korkma,
İman'lı,itikat'lı ol,inançsız olma,
Sabır'lı ol,hırslı olma,
Dost ol,düşman olma,

Azim'li ol,ümit'siz olma,
Pozitif ol,negatif olma,
Yumuşak ol,kat'ı olma,
Şükreden ol,nankör olma,
İtaatkar ol,asi olma,
Dosdoğru ol,riyakar olma,
Güvenilir ol,itimatsız olma,
Nokta gibi ol,virgül olma,
Kaderine razı ol,mutsuz olma,
Su gibi pak ol,gölet'te çamur olma.....

İbrahim Tetik

Ol.....

Sevilen sevgili,
Sayılan saygılı,
Güvenilir itibarlı,
Sözüne sâdık,
İşinde ciddi,
Dostlukta samimi,
Muhabbeti doyumsuz,
Güneş gibi şefkatli,
Toprak gibi mütevâzi,
Su gibi berrak,
Hava gibi okşayıcı,
İzzetli,şerefli haysiyetli,
Özü sözü doğru biri ol.....

İbrahim Tetik

Olamam uzak hayallerimden.....

Olamam uzak hayallerimden,
Yetiyor bana görüyor olmam,
Tospembe Dünya'yı,
Yaşıyor olması,
Yediden yetmiş herkesin,
Değil o kadar da,
Tüm kâinatta ne varsa,
Canlı adına,
Tüm hepsi herkes, hepimiz,
Bulunuyoruz katkı da,
Dönmesin de Dünya'nın,
Dolu dizgin tam hız,
İlerliyoruz beraber Evren'de,
Zâten biliyor herkes'de,
Hepimiz de, ineceyimiz yeri,
Üzerin de Dünya'nın,
Vae mı ki kalan? ,
İniyor mutlak binen,
Ya da indiriliyor,
Bir şekil de.,
Olamam uzak hayallerimde,
Uzlaşamasam da geleceklerle.....

İbrahim Tetik

Olan konuşur ağızı.....

Susuyorsam ki,
Elbet var sebebi,
Konuşsam da ne değişir ki? ,
Değilse bir de ilmî,edebî,
Neye yarar ki?

Olan konuşur ağızı,
Eğer ki konuşmak'sa maksat,
Ne var ki bundan kolayı,
Yoksa bir de ayar konuşulanın,
Can sağlığı bundan iyisi.....

Alınmalı sözcüklerin darası,
Ayarlanmalı arasındaki cümlelerin ayarı,
Algılamalı ki önce konuşulanı kendin,
Ki, anlaşılın konuşulanların maksat'ları.....

Ediplik'ten önce ol edeb'li,
En güzelidir bilmen kendini,
Bilse de dünya'lar ilmini,
Câhilsin'dir inan bilmiyorsan ki haddini....

İbrahim Tetik

Olan oldu sonunda.....

Olan oldu sonunda,
Ayrılık kitabı,
Tutuşturuldu elimize,
Okumamız için bir ömür,
Yoktu hiçbir satırın da vuslat,
Olmadı sonunda da zâten,
Özlem,hasret,fırak,hicran,
Gezmekteydi kol kol,
Tüm satırların da,
Ne yapsak?
Bıraksak mı acaba okumayı?
Yarıyı geçti yol lâkin,
Nâfile,
Telâfisi mümkün olmayan,
Bir hayatın dolmak'lı,
Olmuştu kilometresi,
Hadi hayırlısı.....

İbrahim Tetik

Olma hafif.....

Olma hafif,
Hedefi olursun rüzgârın,
Kuramazsın hiç yer mekân,
Konarsın dal'dan dala,
Değerin'de olur o kadar,
Zâten verilmez'de değer,
Bî o kadar da,
Olur yok îtibârın,
Oluverir hayat yaşanmaz,
Olmaz bir sığınacak yerin,
Kalıverirsin yapa yalnız,
Sen ve sadece yalnızlık,
Olma hafif,
Tutunamazsın hayata dâhi.....

İbrahim Tetik

Olma köle nefsine.....

Olma köle nefsine,et kendini âzâd,
Olursun bak pişman,eder kalbin feryâd,
Kul ol,sadece kul Rabbine,
O zaman eder seni Rabbin gökler de yâd.....

En zararlı düşmanındır nefsin,
Ona uyacak,uymayacak olan da sensin,
Dile yardım Rabbin'den bol bol,
Yoksa âlay-ı illiyine,ya da esfeli sâfiline düşersin.....

Etme îtibar,sakın nefsine,
Sürükler kötülöklere düşersen peşine,
Olma bir an bir onunla,
Ettirir yoksa isyan bak Rabbine....

Hiç doymak bilmez,bil nefsin,
Hırs ile dünya'nın yükünü çekersin,
Kıl tevekkül ol râzı hâline
Bir ömür yoksa zillet çekersin....

İbrahim Tetik

Olma sakın farklı.....

Ya görün olduğun gibi,
Ya da olduğun gibi,
Olma sakın farklı,
Özü sözü bir,
Dürüst ve doğru,
İtibarlı ve güvenilir,
Sen gerisine karışma,
Yeter ki,
Sen yalnız ve sadece,
Rabbine kul ol.....

İbrahim Tetik

Olmadan farkın da.....

Olmadan farkın da,
Birçok şeyin,
Halâ içindeyiz,
Anlasak da sonun da.....

Dönüp dolaşıp gene,
Silbaş'tan,
Başlangıç noktasına,
Geleceğiz aynı yere yine.....

İhtiyarlandık'ça gün gün,
Çabuk çabuk çocuklaşıyoruz,
Hayatın sonunda olduğumuz gün'ün,
İçinde ölüm'le buluşuyoruz.....

İbrahim Tetik

Olmalı.....

Doğruyu bilmeli,
Yanlıştan kaçmalı,
Her sözü dinlememeli,
Kıssa'dan hisse almalı.....

Kalp kırmamalı,
Yapıcı olmalı,
İnsancıl davranmalı,
Gönüllere taht kurmalı.....

Kısa özlü konuşmalı,
Lâfı uzatmamalı,
Dinleyenleri de anlamalı,
Onları da sıkmamalı.....

ALLAH'tan korkmalı,
Kul'dan utanmalı,
Her lokmayı yutmamalı,
Arayıp helalini bulmalı.....

Sözüne sâdık olmalı,
Yalan asla konuşmamalı,
Emânete hıyanetlik yapmamalı,
Olduğun gibi, ya da görüldüğün gibi olmalı.....

Yapacağını söylemeli,
Lâzım olmayanı bilmemeli,
İyi ve doğruyu seçmeli,
İnsanlığından da tâviz vermemeli.....

Sahici olmalı,
Riyakâr olmamalı,
Gerçek dost bulmalı,
Sırrını ona açmalı.....

İzzet ve şeref'li olmalı,
Haysiyetsiz olmamalı,
Uç kuruşa satılmamalı,
Doğru dosdoğru olmalı.....

Kusurunu bilmeli,
Tövbe istiğfar etmeli,
Yaratan'dan af dilemeli,
Asla! ! ümit kesmemeli.....

Huzura durmalı,
Huzurlu olmalı,
Binip namaz burağına,
Miraca yol almalı.....

Ölümü unutmamalı,
Her an hazır olmalı,

Beliriverirse Azrail,
Gölerek safa ile onu karşılamalı.....

Kur'an okumalı,
Okuduğunu anlamalı,
Anladığını yaşamalı,
Hakiki müslüman olmalı.....

Namazını kılmalı,
Orucunu tutmalı,
Her âmelinde dâim,
Rızâ-i ilâhi olmalı.....

Kin tutmamalı,
Öfkeli olmamalı,
Toprak misâli hep,
Tevâzulu olmalı.....

İbrahim Tetik

Olmalısın.....

Öyle bir iman'ın olmalı,söndürememeli,toros'ların buz'ları,
Kuvvet'li bir inan'ca sahip olmalısın,onu tart edememeli avrupa'nın zındık
feylesof'ları.....

Büyük olmalı davan,küçük kalmalı yanın'da,everes tepesi,
Ecdadımın kan kokusu'nu getirmeli,esen deli rüzgar'ın ılık nefesi.....

Olmalı'sın fatih,yavuz,ulubat'lı hasan gibi,cesur,yürek'li kahraman,
O zaman kazanır,hayat'ın ancak bir anlam.....

Bir bak oku,onların şanlı tarih'lerini,
Onların adalet'i sarmıştı,dünya'nın herbir yerini.....

Onlara şehit'lik mertebesiy'di siper'ler,
Çünkü,kucak aşmıştı onları bekliyor'du,Hazret-i peygamber.....

Vatanım'ın karış,karış toprağı şehit kanlarıy'la sulanmış,
Herbir şehit yarab! ,lime lime doğranmış.....

Rabbim biz'leri,onlara layık ecdad torunu eylesin,
Öyle bir müslüman olalım ki,kabir'de mübarek'ler inlemesin.....

İbrahim Tetik

Olmamalı.....

Günler birbirini kovalarken,
Yılları hemencicik getiriverir,
Tam içinde,karamsarlık baş göstermişken,
Umulmadık umut ışığı,dünyan'da beliriverir.....

Nöbete kalmak,neşeli sevinçli günlere,
Doya doya dolu dolu yaşamak için,
Hayat hazırlamalı,mezar kazılmamalı sevgilere,
Güzergâhı olmalı,bu yol târifi sevgi olan adreslerin.....

Sevgi havuzunda arınmalı,
Bulaşılmamalı sevgisizliklere,
Sevdiğinin sevgisine sâdık kalınmalı,
Ters düşülmemeli verilen o inandırıcı sözlere.....

Vefâlı,candan içten olunmalı,
Sevgine saygı duyanlara,
Hayırsız,vefasız duyarsız olunmamalı,
Senin hayatında sevgiyi yaşatanlara.....

Karşılık vermeli,durulmamalı geri,
Sevgine,gönlüne bir arşın gelenlere,
Hâkim olmalı,sende şefkat,merhamet ve özveri,
Kadir kıymet bilenlere.....

İbrahim Tetik

Olmasın.....

Olmasın,
Çaresizlikler içinde,
Umutların yoksun,
Dermansızlıklar içinde,
Dermanların hazin,
Kendi benliğine,
Düşman kendin,
Hislerin duygularına zıt,
Kalbin nefesine,
Ruhun bedenine yenik,
Olmasın,
Kin, nefret, haset, Ön plâna çıkma meyli,
Egoistlik emâreleri,
Menfaat uğruna,
Kutsal değerleri hiçe sayma hissi,
Olmasın,
İçin dışına,
Dışın içine tezat,
Düşüncelerin, eylemlerine dargın,
Aklın vicdanıyla hasım,
Olmasın,
Belalar, musibetler, dertler,
Kederler, gam ve tasâlar,
Hayatına ortak,
Nefis ve şeytan vücut hanene komşu,
Dahası, olmasın,
Sakın! Sakın ola! ,
Fânî cismin,
ÖLÜM'den habersiz.....

İbrahim Tetik

Olmaz doğmasa güneş.....

Olmaz doğmasa güneş,
Muhtaç o'na kâinat,
İster gül olsun, ister leş,
Işığını kabiliyetin'ce alır herkes.....

Olmaz açmazsa çiçek ağaç,
Dalları miktârınca,
Artık sîneni sevgilere bir aç,
Sevilirsin bak o zaman kucak kucak.....

İbrahim Tetik

Olmaz.....

Şöyle bir karıştır,beynin'deki bilgileri,
Canlandır mazi'deki yaşanmış halleri,
Dost'lar dan geriye kalan,sadece çerçeveli portreleri,
Yoktur artık,çünkü sonlanmıştırl beklentileri.....

Göz'ler dolar,istemeyerek'te olsa yaşlarla,
Tazelenir,canlanır,hayaller'de o anlar anılar'la,
Düğömlenir kelimeler boğaz'da,yargılayan bakışlar'la,
Gene de yaşam devam eder,iniş ve çıkışlar'la.....

Ah! Ah! 'lar la,sabah akşam olmaz,
Yaşanmış mazi'den,geleceğe dönük hesap sorulmaz,
İddasız,addaalar,tekrar tekrar yargılanmaz,
İhtiyar'lık çağın'da artık,gençliğin telafisi olmaz.....

İbrahim Tetik

Olmuşum sanık....

İçinde gözyaşımın,
şaklı bin bir sır,
Ömrüm de gizli yaşımın,
Aşıkâre ismi kalır.....

Depreşme de hislerim,
Gelerek gâlip bedenime,
Gösterme de boy zevklerim,
Yükleyerek suçu gençliğime.....

Ortak aklım sırrıma,
Çıkıncaya dek can ten'den,
Hâkim olan vicdânıma,
Olmuşum sanık dünya'ya geliş'ten.....

İbrahim Tetik

Olmuyor ki....

Ömür geçiyor sürat'le,
Erişilmiyor ki,
Ölmeyecekmiş gibi,yaşamamız nafile,
Ecel peşimizi,bırakmıyor ki.....

Bahar'lar,bırakıyor yerini kış'a,
Aynı mevsim,yaşanmıyor ki,
Olsan da sultan,ağa ve paşa,
Bu dünya'da kalınmıyor ki.....

Değişiyoruz,gün'den gün'e,
Aynı kalınmıyor ki,
Fani'lik mührü,vurulmuş beden'e,
hiç ebedi olunmuyor ki.....

Cennet'e talip,oluyoruz,
Olmak'la olmuyor ki,
İsret,istemez kabre giriyoruz,
Münker ve nekir'siz olmuyor ki.....

İbrahim Tetik

Olsa da.....

Çekilen ızdırap'lar,çile'ler,dert'ler,
Yerlerini bir bir,mutluluk'lara bırakır'lar,
İnsan'a dar gelir,az gelir mihenk'ler,
Çünkü,onun kalbin'de ebedi ALLAH korkusu var.....

Dünyevi mesele'ler,sarsa da onun etrafını,
O aşar engelleri,sıgmaz fani şey'lere,
Felsefe boşyere,meşgul etse kafa'sını,
İtimaz etmez,o varlığı olmayan sahte gölge'lere.....

Başına bela,musibet gelse sığınır Rabbi'ne,
Sahte sevgi'leri,mutluluk'ları,almaz kalbine,
İman dolu gün'leri,sığdırır ömrü'ne,
Rahatlık'la ruh'unu,teslim eder ölüm mele'ğine.....

İbrahim Tetik

Olsak da ölüme namzet.....

Yârın ki güne ulaşmaksa maksat eğer,
Bugünkü günü yaşamak gerekiyormuş meğer,
Olsa da inişli çıkışlı, olmasa rahat hayat,
Herşeye rağmen değer yaşamaya inanın hayat.....

Sadece bizler için bu hayat,
Kılırsak canlı hayatı, o zaman bu hayat rahat,
Süprizlerle dolu herbir ânı,
O sırlı perdeleri sadece kalıyor bize aralamak.....

Tuzu biberi bu hayatın çileler,
Döndürme de bak bizim için çarkını felekler,
Olsak da ne kadar ölüme namzet,
Ebediymiş gibi yaşayanlar yine bizler....

İbrahim Tetik

Olsaydım.....

Bakışlarının ferî,
Düşüncelerinin konusu olsaydım,
Tutan ellerinin dermânı,
Yürüyen adımlarının izi olsaydım.....

Kalbinin atışı,
Damarlarının kanı olsaydım,
Midenin iştahı,
Bedeninin cildi olsaydım.....

Gençliğinin baharı,
Meyveli ağacı olsaydım,
İhtiyarlığının sonbaharı,
Kışa yakın zemheriri olsaydım.....

Seni seven sevgili,
Birde sevilen olsaydım,
Atıp hasreti uzaklara,
Yakınındaki vuslat olsaydım.....

derdi yalnız sen olan,
Sensiz derman olsaydım,
Tek iksîri bende olan,
Lokman-ı hekimin olsaydım.....

Hiç ama hiç unutulmayan,
tek sevgilin olsaydım,
dertlerine ortak olan,
Dostun,sırdaşın olsaydım.....

kokman için bahçende açan,
bir gül olsaydım,
İkimizi birbirimize kavuşturacak,
Bir yol olsaydım.....

Bir ömür beraberliğe,
Ödenen bedel olsaydım,
Hiç ayrılmayacağımıza dair,
Atılan imza olsaydım.....

Seni bana yazacak,
Kaderin olsaydım,
İlmik ilmik yüreğinde,
Duygu ve hislerin olsaydım.....

Sensizliği yok sayan,
Günlerden biri olsaydım,
Şensiz doğan güneşin,
Önünde perde olsaydım.....

İbrahim Tetik

Olsun gâyen.....

Sîneñi sevgilere,
Hakîkatlere de açiver kalbini,
Koyma başka sevgileri sen ona,
Zâten bulur o fitratındaki tek sahibini.....

Olsun gâyen umutların,
Mutluluklar dolsun bugünden yarınların,
Sârıl ümitlerine sen sıkı sıkıya,
Olmasın teslim karakışlara baharların.....

İbrahim Tetik

Olsun varsın.....

Fani,aciz,garip,kimsesiz'de olsam,
Hep cefa çeksem,hiç safa bulamasam,
Daima haksızlığa,maruz'da kalsam,
Rabbi'min adaleti var ya! olsun varsın.....

Zalim'ler dünya'sın da,mazlum olsam,
Hak'kımı haksız'lar dan alamasam,
Hakim karşısın'da dahi,mahkum sayılsam,
Rabbi'min adaleti var ya! olsun varsın.....

Bizi insan yerine dahi koymasalar,
Biz'leri susturup,ötse o baykuş'lar,
Dizboyu'nu aşsa'da,yapılan haksızlık'lar,
Rabbi'min adaleti var ya! olsun varsın.....

Dünya'yı biz'lere dar etseler,
Onların olsa da,tüm servet'ler,
Vampir gibi hep,kanımızı emseler,
Rabbi'min adaleti var ya! olsun varsın.....

Güç'lü olan,hak'lı olsa,
Hak'lı olan,suçlu sayılsa,
Hiç bunların hesabı sorulmasa,
Rabbi'min adaleti var ya! olsun varsın.....

Söz'lerimiz dinlenmese'de,
Tanınmasa hayat hak'kı,hiçbir yerde,
Nemalan'sa bundan birileri'de,
Rabbi'min adaleti var ya! olsun varsın.....

Hayat biz'lere çekilmez olsa,
Düzen hep onlar'dan yanay'sa,
Birileri'de yeter artık! demiyor'sa,
Rabbi'min adaleti var ya! olsun varsın.....

Aklımızı biz'den alsalar,
Ellerini cebimiz'den çıkarmasalar,
Akrep gibi,sürekli ensemiz'de olsalar,
Rabbi'min adaleti var ya! olsun varsın.....

Sürüp gitmez,zalim'in zulmü,
Herşey burada kalacak,hiç mümkün mü? ,
Onlar'da tadacak'lar,o gerçek ölümü,
İşte o zaman görüşeceğiz.....

Hak'kımızı çatır,çatır alacağız,
Bu yaptıklarını,yanlarına koymayacağız,
Davacıyız! Davacıyız! milyon kere davacıyız! ! ! ,
Oh! şükür ki,Rabbi'min adaleti var.....

İbrahim Tetik

Olsun.....

Olsun,
Zâten değilmiyiz dünya'da misafir,
Değer mi konaklamaya? ,
Değil ki hiç kimse ev sahibi,
Olsun,râzıyım burada garip kimsesiz olmaya.....

Olsun,
Gelen gidip,giden gelmiyor ki,
Yolcuyuz bizler de zâten,
Yok ki,tapumuz burada kalalım,
Olsun,ümitvârız Rabbimizin rahmetin'den.....

Olsun,
Gene de değer yaşamaya,
Acısıy'la,tatlısıy'la,
Değmez hiç karamsar olmaya,
Olsun,tadı da gelecek biraz keder ve ızdırap'la.....

Olsun,
Muhatap kılmış ya! Rabbim kendine bizi,
Olur mu bundan daha büyük lütuf,
Vermiş değer biz günahkârlara,
Olsun,Buraya bedel ebed'i saray'lara,
Namzet yapacak'tır her birimizi.....

İbrahim Tetik

Olur mu hiç?

DönmeŖe dünya,
Doğmasa güneş,
Parlamasa hiç ay,
Olur mu hiç?

Olmasa sabah,
Gelmese bahar,
Olsa daim kış,
Olur mu hiç?

Olmasa ölüm,
Doğmasa insan,
Ebedî olsa dünya,
Olur mu hiç?

Sevgi olmasa,
Düşmanlık çoksa,
Eğer hayatta buysa,
Olur mu hiç?

Kendini bilmesen,
Sanki varsın tek dünya'da sen,
Sormasan kendine,kimim ben,
Olur mu hiç?

Dert olmasa,
Derman bulunmasa,
Hayat hep sana rahat'sa,
Olur mu hiç?

İbrahim Tetik

Oluver

Okunur,okunmaz ezan,
cami'ye hemen koşuver,
Gönül'den,içten ve can'dan,
Kıyama bir duruver.....

Soyunup dünya libasın'dan,
Namaza güzel'ce niyetleniver,
Vesvese almadan,şeytan'dan,
Rabbi'ne secde'ye kapaniver.....

İhlas ve huşu içinde,
İnanarak,tam teslimiyet'le,
Beşvakit ve teheccüd'lerle,
Seccadeyi gözyaş'laryıla ıslatıver.....

Israrcı olarak dua'da,
Sızlanarak huzur'da,
Tokmak olmak,tövbe kapısının'da,
İçerden anahtarı sen oluver.....

Tövbe'yi elden bırakmadan,
Huzur'da,randevu'nu al,
Nefis ve şeytan'a uymadan,
Hep böyle,melek-i halde kal.....

Fani olduğunu,hatırlayarak,
Ebediyet'lere talip ol,
Tüm hissiyat'larını kullanarak,
Cennet nimet'lerine sahip ol.....

İbrahim Tetik

Oluver.....

Zamanı aşındıran,saat'in,
Yelkovanı oluver,
Dünya'yı ısındıran güneş'in,
Renklerinden biri de,sen oluver.....

Şefkat ve merhamet'in,
Timsali oluver,
Hırs,inad ve nefret'in,
Zemini olma,salıver.....

Fitne,fesat asrında,
İlahi sığınağa,sığıniver,
Zulüm,işkence hüküm sürdüğünde,
Yüce adalet'e,başvuruver....

Sana yapılmış kötülükleri,
Boşverip,unutuver,
İnsan'lardan sana,dokunmuş iyilikleri,
Unutmayıp,karşılığını veriver.....

Nimet'ler içinde,boğulduğunu,
Şöyle bir düşünöver,
Şükürsüzlüğün,büyük suçunu,
O zaman,ahiret'te ödeyiver.....

Namaz'larını eda etmeyi,
Sakin ihmal,etmeyiver,
Kulluk borcunu,rabbi'ne ödemeyi,
vermiştin söz,hatılayıver.....

İbrahim Tetik

Oluvermek.....

Olmak karagün dostu,
Parlayan gökteki yıldız gibi,
Oluvermek bir rehber,
Önünde karanlıkların,
Yararak bire bir,
Tâ buluncaya dek aydınlığı.....

İbrahim Tetik

Oluvermiş mâzi.

Bir kıyısında hayatın,
Yaşıyorum kıvrılarak,
Suya sabuna dokunmadan mîsâli,
Umutlarıma kanatlanarak.....

İnişli çıkışlı yollarda,
Bir ileri iki geri,
Bir bir sayarak adımlarımı,
Dolduruyorum kilometreyi.....

Döndüm bir geriye,
Oluvermiş mâzi,
Arşivlenmiş yaşadıklarım,
Saklı her birinin ayrı ayrı bende izi.....

İbrahim Tetik

O'nun adına.....

Bu dünya hepimiz'in,yaşamak için,
Yeter ki,sahip olalım,
Heryer yaratıcıyı,haykırıyor evren'in,
İman gözlüğü'le,bir bakalım.....

Zerre'den,güneş'e herşey birer memur,
Yüce Rahman adına,
İnsan ise,misafir ve yolcu'dur,
Gitmek için,ebedi yurdu'na.....

İbrahim Tetik

Ortak oldum.....

Ortak oldum yalnızlığımı,
Kalmasın yalnız diye,
Düşünmeden önce danıştım aklıma,
Buna da bir çâre bulur diye.....

Yalnızlığım ile olduk bir ikili,
Mümkün değil ayrılmamız bir ömür,
Sevdalar ise nedense bize öfkeli,
Hasret ve özlemler daha bir özgür.....

Yazılmış kaderime yalnızlık,
Hani değilim pişman da,
Kapsa da gönül ufkumu karanlık,
Ayırttım bir yer de ben aydınlıklar da.....

Yalnız sadece ben ve yalnızlık,
Sessiz mi sessiz,
İnanmasa da buna tümünden insanlık,
Delil bulamazlar ki,buna da bensiz.....

İbrahim Tetik

Osmanlıyız biz.....

Dört bir kıtaya hükmettik,
Nerede haklar çiğnendi oraya yetiştik,
Sadece ve sadece önder KUR'AN-İ seçtik,
Çünkü osmanlıyız biz.....

Yalnız ve yalnız Rabbimize güveniriz,
Akan gözyaşlar nerede? onları hemen dindiririz,
Kılınçlarımız CENNET gölgesidir bunu da biliriz,
Çünkü osmanlıyız biz.....

Hak'lı her zaman güçlüdür bizde,
Vicdan terazidir,bizim gönlümüzde,
Rabbimizin inâyeti her zaman üzerimizde,
Çünkü osmanlıyız biz.....

Savaşırken şehit olmaktır amacımız,
Rabbimizin emri bu,böyledir inancımız,
Kutsal dâva uğruna,akar sadece kanlarımız,
Çünkü osmanlıyız biz.....

İki cihan güneşi,bizleri şehit görmek ister,
Gıpta eder hâlimize,diğer peygamberler,
O gün,ümmetinin üzerindedir tüm gözler,
Çünkü ona lâıyk ümmet olacağız inşaallah bizler.....

İbrahim Tetik

Oyalanıyoruz.....

Tutun hayat'ın bir köşesin'den,
Dışın'da kalma sakın,
Düşer hergün bir tuğla,bina olan beden'in'den,
Enkaz olması,ihtimali çok yakın.....

Dünya ahiret'in tarlası,
Bereket'li kıl mahsulü,
Ziyneti,süsüdür,gamı ve tasa'sı,
Ebedi fidan'lar,yetiştirmen'dir en makbulü.....

O seni terketme'den,sen onu bırak,
İzzet'lice,şeref'lice,onur'luca,
Uğraşları dünya'nın,hep birer oyuncak,
Oyalanıyoruz işte bak,bir ömür boyun'ca.....

İbrahim Tetik

Öldürülmüyor ki ölüm.....

Öldürülmüyor ki ölüm,
Kapanmıyor ki kabir,
Ölsa da bin yıl dünyada ömrüm,
Âhirete nazâran sadece bir saattir.....

İstiyorsak ki lezzetini hayatın,
Hayatlandırmalıyız İman ile,
Arzuluyorsak ki,rahatını iki cihanın,
Kavuşuruz inşaallah kıldığımız namaz ile.....

Yok ki cebi kefenin,
Götürelim birşey,
Gidendir sadece amelin,
Gerisi mi? hiçbirşey.....

İbrahim Tetik

Ölsem ve dirilsem de.....

Yorgunum hem çok yorgunum,
Bîtab düşmüş bedenim,
Bilinen lâkin olmayan suçun,
Sahibi hayret yine benim.....

Çârem olmuş çâresizlik,
Ümitsizlik salkım saçak,
Sevgilerim oluvermiş mevsimlik,
Olmuş aleyhime söken her bir şafak.....

Gelivermiş tuttuğum her dal elime,
Ne etsem,ne yapsam? ,
Kim olsa ne yapar ki yerime? ,
Bulurmuyum acaba,hakiki dost arasam.....

Neyse ki hayattayım,
Dimdik hem de,
Önemlisi şükür insanım,
Ölsem ve dirilsem de.....

İbrahim Tetik

Ölüm bileti.....

Yaşam mücedeleşi,kaçınılmaz olgu,
İçiçe olmak,zorunlu kainat'la,
Fani bedenimiz'de,canlanıyor ebedi duygu,
Sürükleniyoruz kabre,yalpa yapmadan,sağ'a ve sol'a.....

Rol alır insan,hayat'ta fitratına uygun,
Neye layıksa,öyle düzenlenir kader'i,
Ruh'lar alemin'de alındı,şeref'i kuluğ'un,
Kesilir buradan dönüşü olmayan,ölüm bilet'i.....

İbrahim Tetik

Ölüm bu.

Bir var bir yoksun,
Hayat bu,
Yoklukta kendini bulursun,
Ölüm bu.....

İbrahim Tetik

Ölüm emri.....

Bulunduğu anı yaşar her canlı,
Bire bir kendisi,
Bir ömür kendine ayrılan karesi,
Bir o kadar da hikmetli ve anlamlı.....

Dünyası herkesin kendine has,
Ayrıcalığı insan olmanın,
İzzet'li,şeref'li,haysiyet'li yaşamının,
Bir bedelidir kısasa kısas.....

Her insan ayrı bir dünya,
İnsanlar adedince dünya'lar,
Benzemeyen birbirine renk,dil ve ırk'lar,
Geliyorlar islâm kardeşliği ile bir araya.....

Var dokunulmazlığı insanın,
Tâ ezel'den beri,
Tek meyvesi'dir ömür ağacının,
Düşüveriyor gelince ÖLÜM emri.....

İbrahim Tetik

Ölüm hakikatı.....

Ölüm soluk'luyor beden,ruh gitmek için heyecan'da,
Ansızın gelen azrail,kabul etmez misafir'liği,
Belli ki,alıp emaneti hemen gideceği,
Ruh ise ya esfeli safiline,ya da mekan kuracak melek'ler katın'da.....

Beden soğumaya başlar,bitmiştir artık sıcak'lık,
Hazır'dır artık mevta,teşci edilmek için tabut'ta,
Abdes'ti aldırılmış,yeri hazır kazılan kara toprak'ta,
Geride kalmış'tır artık,ne varsa dünya'lık.....

Münker ve nekir,gelecek'tir hesaba,
Dünya'da yaşadığın anları,bir bir sormak için,
Ya üzün'tün azabın artacak,ya da sevin'cin,
Ümit ile bekleyecek'sin,sağ'dan ve sol'dan verilecek kitabı.....

Günahın'la,sevab'ın konacak o hassas terazi'ye,
Ağır'lık ne tarafa meylet'se,gideceğin yerin bileti,
Tövbe,istiğfar,ibadet yok artık,herşey bitti,
Pişman olsan'da yaptıklarına,yok artık dönüş geriye.....

Malın'dan,mülkün'den,eşin'den,çocuğun'dan ayrılacak'sın,
Bel bağlamış'san eğer,ızdırap verir bunlar sana,
Fayda etmez artık,hiçbir merhem açılan hicran yarana,
Dost'ların tüy yatak'lar da,sen ise toprağın kara bağrın'da.....

İbadet'lerin,karanlık kabir'de ışık olacak,
Burada kurmamız lazım o tesisatı,
Elektrik düğmesi bilmeliyiz,Rabbî'mıza itaat'ı,
Mekanımız o zaman cennet bahçesin'den bir bahçe olacak.....

İbrahim Tetik

ÖLÜM öldürölmez.....

Giden gelmez,
Gelen gider,
Öyle mi? ,
Bir gerçek var ki,
ÖLÜM! ,
Öldüremez onu kimse,
Değil mi?

İbrahim Tetik

Ölüm tarafsız.

Ölüm tarafsız,
Ne sen ne benli,
Olur mu insan hesapsız,
Kayıt altında herbir ameli.....

Kişi başbaşa ameliyle,
Teferruat gerisi,
Olsa senin kâinat temeliyle,
Alınmaz kaleme hiçbirisi....

İbrahim Tetik

Ölüm var ölüm.....

Zevk,sefa peşin'de koşsan'da,
Ağa,paşa olsan'da,
şervetin'le boğulsan'da,
Ölüm var ölüm.....

Dert,çile çekmesen'de,
Adın anılsa,heryer de,
Görecek'sin,birgün sen'se,
Ölüm var ölüm.....

Garip ve yoksul'a,uzatma'san elini,
Hakir görsen,onların herbirini,
Kulak asma'san,dinleme'sen dert'lerini,
Ölüm var ölüm.....

Malın,mülk'ün,evladın'da olsa çok,
Karnın aç olmasa,olsa daim tok,
Ürperecek'sin,korkacak'sın,olacak'sın şok,
Ölmü var ölüm.....

Gafil,cahil,sorum'suz yaşasan'da,
Bu dünya'yı ebedi,daim sansan'da,
Dönüp giden cenaze'ye,bakmasan'da,
Ölüm var ölüm.....

İbrahim Tetik

Ölüm....(1)

İnsan ruh'suz, meyve ağaç'sız, dünya ahiret'siz olmaz,
Ebed için yaratılan beden, fani alem'de hiç rahat olamaz.....

Göz'ler görmez, ruh ve kalbin gördüklerini,
Emanet olan can, mutlak bulacak birgün gerçek sahibi'ni.....

Ölüm arslanı arkamız'da, kabir ağzı açık, önümüz'de duruyor,
Ömür dakika'ları sayılı, geri sayım doğduğumuz gün başlıyor.....

Ölüm meleği çalma'dan, birgün kapımızı,
Bekletmeyelim onu geldiğin'de, yapalım hazırlığımızı.....

Azrail gibi güvenilir, emin eller'de olacak ruhu'muz,
O zaman nedir? ALLAH aşkına, bu panik bu korkumuz.....

Doğar'ken nişanlan'mışız, zaten biz'ler ölüm'e,
Sadece nikahımız'ın kıyılması için, geldik bu alem'e.....

Sanma kış'lar yerini, bahar'a bırakmayacak,
Bu genç'lik sende, ebedi, şirin güzel kalacak.....

Ufkun geniş olsun, sıkışıp kalma şafak'lara,
Yerde oyalanma faniler'le, yüksel çık yıldız'lara.....

Kaldır ellerini yalvar, inle, ağla ılık ılık gözyaşlarıyla,
Gönlü'nün tüm kapılarını aç, açabildiğin kadar mevla'ya.....

Kalp sadece Rabbi'nin sevgisi'ne talip,
Yoksa o sevgi kalbin'de, çare bulamaz sana hiçbir tabib.....

İbrahim Tetik

Ölümsüz ölümlü yaratan.

Ölümsüz ölümlü yaratan,
Var eden kâinatı yoktan,
Sorulmaz hikmetinden sual,
Mutlak muhtaç o'na herkes heran.....

Yanında o'nun zerre ve güneş bir,
Her ne dilerse ol der oluverir,
Bir nizâm intizam içinde herbirşey,
Tüm bunlar yaradanın birliğine delil....

İbrahim Tetik

Ölümsüzcesine.....

Ümitlerimi merdiven yapar çıkar,
Umutlarla inerim toroslardan,
zirvelerde aradığım hazzı,
bulmanın sevinci içinde,
Bir ömür kuvvet bulurum kendimde,
Bakmam artık dönüpte,
Gerideki eskimiş,pörsümüş olan,
Fikir ve yaşayışlara,
Bambaşka bir insanımdır artık,
Kendi çapında,ideallerle hemden olan,
Geçmişle gelecek ortasında,
Kuvvetli bir köprü oluşturuveririm,
Kendisiyle içli,dışlı olduğum,
Umutlarla herbir karesi kaplı,
Hayat tarzımla,
Taviz vermem asla!
Meydan vermem asla!
Hazır lokma olmam asla!
Yaşantım içindeki ömür defterime,
Satırlarla umutsuzluğun yazılmasına,
Direnir meydan okurum,
Gerekirse hayatımı korum,
İzzet,şeref ve namusum adına,
İlerler daima ilerler,
İlerideki hedefe ulaşp,
Hâ şöyle işte!
'Hayatın gayesi buydu,
Ulaştım tüm amaçlarıma,
Kavuştum özgürlüğüme' deyip,
Ölüme kucak açarım,
Gülerek sevinçle,
Ölmüsüzcesine.....

İbrahim Tetik

Ölümüne....

Sadece bir kalbim var,
Verirsem sana ne yaparım? ,
Duygularım,hislerim kendime has,
Onlarsız dünya'da be ne ararım?

Hayatım canım'da emânet bana,
Vereyim desem sana,
Bir can kurban sana yine de,
İsmaili kesmeyen bıçaklar inâdına.....

Bir ömrüm var,tükenmez üzere,
Değmez fedâ ettiğime,
Ebedîyetler olsun sana mekân,
Razı olurum ben,dostum olan ÖLÜMÜME.....

İbrahim Tetik

Ölümün ta kendisi.

Öyle saklı hikâyeler var ki,
Gün yüzüne çıkmayı bekleyen,
Ayrı bir dünya herbir insan,
Dünyalar adedince insanlar,
İnsanlar adedince dünyalar,

Ayrı ayrı hayatlar,
Değişik farklı fikirler ,düşünceler,

Yaşamayı bekleyen hayatlar,
Hayatlara namzet insanlar,
hayatı yaşama ipotekli canlar,

Bedende mahkum,
Beraatı bekleyen ruhlar,
sınırlı hayata sığdırılmış,
Neşe sevinç gam ve kederler,
Sonu gelmeyen uçsuz bucaksız emeller,

Düşünülmeyen düşlenmeyen,
Düşünülmek istenmeyen,
Hayatın hâtimesi,
Ebedî hayatın başlangıcı ,
Birde bakmışsın,
ÖLÜM'ün birebir ta kendisi.....

İbrahim Tetik

Ömrüm bitti.

Dün dedim dün de kaldı,
Bugün dedim düne gitti,
Oldum bakamaz yarına,
Tam ki bakacaktım,
Nihai ömrüm bitti....

İbrahim Tetik

Ömrüm içinde.

Bir sır var ömrüm içinde,
Muamma çözümlmesi,
Güç erişilmesi,
Bilinmez şifresi,
Lâkin gerçeğin tâ kendisi,
Olmazsa olmazı hayatın,
İşte o gerçek ÖLÜM...

İbrahim Tetik

Ömrüm içinde.....

Ömrüm içinde olsun dedim,
Birgün..,
Ever birgün..,
Düşünseydim ömrümü vereni,
Keşke keşke,
Bir düşünseydim,
Lâkin nafile,
Derken derken,
Oluvermiş ömrümün yarısı,
Geçivermiş ömrümün yarısı,
Eyvah! ! ! ! !
Eyvah! ! ! ! !
Eyvah! ! ! ! !
Rabbim ne yaptım ben,
Ömrümü verene vefasızlık ettim,
Kulluğumun hiç mi hiç farkına varamadım,
Ne olur RABBİM! ! ! ,
Affet bağışla beni,
Kalan ömrümü de sana hakiki kul eyle,
Ne olur RABBİM! !
Yalvarırım beni kendine kul eyle,
Söz veriyorum RABİM! ! !
Kalan ömrümü senin yolunda harcamaya,
Sadece ama sadece sana kul olmaya,
Bunları bana nasip et,
Ne olur RABBİM! ! !
Ne olur RABBİM! ! ,
Ne olur RABBİM! !

İbrahim Tetik

Ömrüme yeter....

Ne olur düşlerime ol bir rüya,
Olmasın istemem o zaman gündüzler,
Gecenin gündüzü varsın olanlara olsun,
Bu geceler benim ömrüme yeter.....

İbrahim Tetik

Ömür kısa.....

Ömür kısa,
Lüzumlu işler ise pek çok,
Emellerin hadsiz doyumsuz,
His ve heveslerin dolu dizgin,
Dolaşmakta etrafında,
Zevk ve sefalar,
Kapılıverirsen de bir,
Mümkün değil dönmek geriye,
Batıverirsin çırpındıkça,
En güzeli,
İhtiyatlı olmak,
Ayrılmamak meşru daireden,
Çünkü;
Tüm keyflere kâfi,
Bırakmıyor ihtiyaç haramlara,
Daha ne olsun? ,
Yapmak gereken tek şey,
Sadece ve yalnız,
Yaşayabilmek insanca....

İbrahim Tetik

Ömür sermâyem.....

Pek az kalmış ömür sermâyem,
Tükenme de bir bir,
Çâresizim,gelmez ki birşey elim'den,
Âlmışım yol bi kere,silbaştan geri de dönemem.....

Herbir geçen gün,
Koparma da beni ben'den,
İdâre etmeye yok kendimi iktidârım,
Bir kerpici düşmede dâim,saray olan bedenim'den.....

Ait değilim ben bana,
Bilincindeyim bunun,
Emânet en küçük zerrem dâhi,
Rabbimin sâdece âciz,garip bir kuluyum.....

İbrahim Tetik

Önde olmak.....

Önde olmak hizmet'te,
Can'la baş'la,
Sabırlı olmak darda külfet'te,
Başarırsan ne alâ....

Geriler de dur mükâfat'ta,
Kadirşinaslıkla,
Rızâsın-ı kazan Rabbinin kulluk'ta,
Çünkü; Hizmet cümleden alâ.....

Sen görevini bil,
Karışma gerisine,
Bilmek herşeyi haddin değil,
Tâbidir herşey Rabbinin ilmine.....

Dünya hizmet yeri,
Âhiret ise ücret,
Kazanmak için ebedî saadetleri,
Kusursuz Rabbine kulluk et.....

Kabir seni bekler,
ÖLÜM ise peşinde,
Kıymetsizdir orada, mal ve servetler,
Gizli sırlar saklıdır amelinde.....

Dilinden bırakma tövbe istiğfarı,
Uzak dur günahlardan,
Verseler de tek sana dünyaları,
Alacaksın nasibini ÖLÜM fermanından.....

İbrahim Tetik

Öteler ötesinde.

Gece gündüzü,
Gündüz geceyi geçemez,
Ezelî ölüm saatini,
Hiçbir fâni bilemez.....

Yaşarsın yazılan kaderini,
Olarak teslim,
Açarsan ki bir sır olan kendini,
Öluverirsin ebedî hayatından emin.....

Benzersin nâzik,nâzenin bir çocuğa,
Şu kâinat içinde,
Sadece bil sen görevini yeter,
Hazır mekânın öteler ötesinde.....

İbrahim Tetik

Ötesi yok.....

Niceleri vardır,
Başı gökleri,
Ayakları yeri delerdi,
Çalımlı yürüyüşleri,
Dünya'yı onlara mâl ederdi,
Yalnız;
Birşey vardı ki unutulmuş,
Asıl işin özü buydu,
Fâni,ölüm'lü,âciz,fakir,miskin,
Et'ten,kemik'ten,Kan'dan ibâret olmaları,
İşte ele veriyordu onları,
Böyle fitrî yaratılmış olmaları,
Fitrat yalan söylemez,
Vicdan ise en hassas,
Sağlam,adâletli,
Bir kontrol mekanizması,
Fâni insan bedeni içinde,
Bin yılda sürülse hüküm,
Bir o kadar da,
Yapsan dünya'da sultanlık,
Değil mi fânisin? ,
Kaç para eder? ,
Sonsuz,ebedî hayat yanında,
Bunlar bir kıymet ifâde eder mi? ,
Bir hiç hükmündedir âdeta,
Âhiretin bir tek elması,
Fâni dünya'nın bin bahçesine bedeldir,
Var mı ötesi? ,
Her akıllı olan idrâk eder ki,
Her hayat sahibi,
Burada ektiği miktar'ca,
Orada toplar hâsılatı,
Ötesi yok.....

İbrahim Tetik

Öyle an gelir ki.....

Öyle an gelir ki,
Farklı iklimler de filizlenir,
Dal budak salkım saçak,
Vermeye başlarsınız meyveleri,
Öyle de an gelir ki,
Sonbaharla kucaklaşıp,
Kuru kupkuru,
Yapraklarından ayrılan,
Bir ağaca benzersiniz,
Tıpkı,
Gündüzden sonra,
Gecenin gelmesi gibi.....

İbrahim Tetik

Öyle bir tılsım ki.....

Dertler alamasın yol,
Hüzünler gezemesin kol,
Yer koyma ümitsizliğe,
Var Rabbimin şifâsı bol bol.....

Hapsolma dar düşüncelere,
Bugünler güzel günlere gebe,
Bil sen sadece görevini,
Nâil olursun bak gör nelere?

Baharın yerini alır güz,
Gençliğin ise ihtiyarlık,
Kalmıyor karârında hiçbir şey,
Ahmaklık o zaman edinmek dünyalık.....

Boy atıver bir aynaya,
İRdele bir kendini kıyasıya,
Söylemez yalan beden dili,
Yetmez ki,kudretin hep aynı kalmaya.....

Beklentin olsun hayattan,
Almadan destek sağdan ve soldan,
Çalış artık durmaya ayakta,
Hiçbir kimseye minnet duymadan.....

Ömür dediğin nedir ki? ,
Şimşekten daha hızlı,
Çaydan süratli akan,
Lâkin öyle bir tılsım var ki,
Çözemezsin bil,ayrılmadan dünyadan.....

İbrahim Tetik

Öyle bir zaman ki.

Dinledim sadece,
Sustum sessizce,
Tercüman ettim hislerimi,
Etmeden bir kelam fedakârca.....

Olur ki bazen mâzi ülkesinde,
Dolaşır hayal hânem,
Ürkütmeden yaşanmış her bir hatırayı,
Derince irdelerek hislice.....

Gelir ki öyle bir zaman,
Zaman zaman içinde heran,
Oluverirsin zorunlu yaşamayı,
Biter birde başladığı gibi zaman.....

İbrahim Tetik

Öyle korkulara çektim ki rest.....

Öyle korkulara çektim ki rest,
Nasıl anlatsam bunu sana,
Öyle cesur kıldım ki cesâretimi,
Kullandım tercihimî senden yana.....

Öyle açıldım ki ufuklara,
Dolu dizgin umutlarım,
Geleceğe gebe olan günlere,
Vuslat kadar yakındayım.....

İbrahim Tetik

Öyle seviyor ki Rabbin seni.....

Öyle seviyor ki bak,
Rabbin seni,
Bırakmadan kimseye,
Alıyor ruhunu kendisi.....

Ne olsun daha?
Şu koca kâinat'ta,
Kılıyor kendisine,
Muhatap tek seni.....

İbrahim Tetik

Öyle tatlı ki....

Günah derya'sının,alabildiğine taşıdığı,
Küfür tafa'nının,kasıp kavurduğu,
Zulmün tüm çıplaklığıyla görüldüğü,
Mazlum'un feryad'ının,sema'ya yükseldiğı,
O karanlık günlerde,
Ufuk'tan güneş gibi doğabilmek,
Öyle tatlı ki.....

Bilinmezliklerin,çözülemediğı,
Bilinenlerin ise,kapalı kaldığı,şüpheli sayıldığı,
Yalanın revaç'ta olduğu,
Doğru'nun ağır hastalandığı,gönüllere,
Lokman hekim gibi yetişebilmek,
Öyle tatlı ki.....

İbrahim Tetik

Öyle zor ki.....

İsteyip te,
Ağlayamamak,
Yaşayamamak,
İsteyip te,
Öyle zor ki.....
İbrahim Tetik

Gülememek,
İstenilmemek,

Özdeyişler.....

Söylenmeyen sözün hâkimi olursun,
Söylenen sözün ise,unutma! mahkûmusun.....

Bugün için çalışan,bugün rahat eder,
Yarını düşünerek çalışan ise,her iki günde rahat eder.....

Akıl gibi mal,iyi huy gibi dost bulunmaz,
Edep gibi mîras,ilim gibi ise şeref olmaz.....

İlim tükenmez bir hazine,
Akıl ise eskimek bilmeyen bir elbise.....

Unutma! mal harcandıkça azalır,
İlim ise harcandıkça daha da çoğalır.....

Tutumluluk az malı çoğaltır,
İsraf ise en büyük servetleri azaltır.....

Öfke korkunç bir ateş,
Söndür ki onu,içinde yanıp gitme kardeş.....

Şırrın senin esirindir,
İfşâ ettiğin anda,ömürboyu müebbet hapsindir.....

Çok düşünürken az konuşabilirsin,
Lâkin çok konuşurken hiç düşünemezsin.....

Büyük olman,yükselmenden değil,
Yükseldiğin zaman ki,eğilmendendir.....

Şu âlem sarayında birer sultanız,
Herbir kat yükseltir bizleri,namaz ve niyâzımız.....

Bir mektup altınyaldızlı hayatımız,
Anı ve hatıralarla dopdolu herbir ânımız.....

Unutmayı unut,hele bu hayat olursa,
Unutma o zaman unutmayı,bu hayat kusurluysa.....

Kimlere kaldı ki,sana kalsın bu dünya,
Uyanacaksın kabir sabahında,sadece burası bir rüya.....

Olgunluk her olay karşısında metânetli olmaktır,
Sabırlıysan ki sabret,zafer o zaman mutlaktır.....

İbrahim Tetik

Özgürlük.....

Hakîkî özgürlük,
Hür düşüncelerin,
Meydan bulduğu yerlere has'tır,
Söz'se özgürlük ise;
Düşüncelerin hapsediğı,
Meydanların suçsuz suçlularla doliğı,
Medenî bir maskaralık'tır.....

İbrahim Tetik

Özledim dünümü.....

Özledim dünümü,
Yaşamaktayım bugünümü,
Bekliyorum yârın ki günümü,
Katlıyorum böylece ömrümü.....

Geliyor uzak yıllar,
Gidiyor oysa o'na adımlar,
Çerçeveleniyor mâzi'deki anılar,
Aynı beni göstermiyor artık ayna'lar.....

Sarmalıyor zaman etrafımı,
Kırıyor felek kolumu kanadımı,
Vîran ediyor vücut sarayımı,
Eritiyor çarkın'da yaşanan hayatımı.....

İbrahim Tetik

Özlem ve hasretler'le.....

Hissettim bir kıpırtı,
Tâ derinlerinden kalbimin,
İnletir dağları,duygularımın feryâdı,
Haberi olmaz bundan hiç kimsenin.....

Pınar olur gözümde yaşlar,
Olamam ki engel,
Kebap mîsâli ciğerim yanar,
Olur herbir damla sel.....

Özlem ve hasretler'le,
Geçer bu ömrüm,
Vuslatlar'la birgün el ele,
Olmak arzular bu gönlüm.....

Bekler oldum bahar'ları,
Dal budak,salkım saçak,
Dondurmak istiyorum kara kışları,
Mevsimler'de nöbet tuturak....

İbrahim Tetik

Özlem....

Öyle birşey ki özlem,
İçinde insanın ince bir sızı,
Kalbin de sıkıntı,
Bedeninde misâfir,
Vuslatı bekleyen,
Usanıp yılmadan,
Güne gün ekleyip,
Gelir inşaallah birgün diyen,
Öyle birşey ki özlem,
Sevgileri tırmandırıp zirvelere,
Mutluluklara mesâfe olan....

İbrahim Tetik

Pahalı şey dürüslük

Pahalı şey dürüslük,
Bulunmaz her kişi de,
Paha biçilmez hazinedir,
Saklı anahtarı er kişi de....

İnsan bir insan olsa keşe,
Kendisiyle barışık,
Sorgularsa birde kendini,
Erer kurtuluőa insanlık.....

İbrahim Tetik

Paylaşamam yalnızlığımı...,

Paylaşamam yalnızlığımı,
Kimseyle,hiç kimseyle,
Sadece benim bir parçam o,
Sadece biz bir bütünüz ikimiz,
O benim, ben o'nun diğer yarısı,
Canız,cânanız birbirimiz için,
Candan öteyiz daha da öte,

Paylaşamam yalnızlığımı,
Kimseyle,hem de hiç kimseyle.....

İbrahim Tetik

Peş Peş.

Özlemine tutsak,
Şevğine muhtâcım,
Öyle bir haldeyim ki,
Kendimde kendimi ararım.....

Değil aklım başımda,
Yabancıyım içimdeki bana,
Bir senli bir benliyim,
Döneyim ki,şaştım hangi yana.....

Oldum gölgemle dost,
Yalnızlıkla kardeş,
Hayret ki yapayalnızım gene,
Geliyor hasretler peş peş.....

İbrahim Tetik

Rabbim var ya.

Olsun varsın hakkım sende,
Herşeyi gören,bilen,işiten var,
Yapılan iyilikleri bilmesen de,
İlmi ezelide yazan çizen var....

Unutsam da yapılan kötülüğü,
İyiliğide unutmasam,
Olsam sövene dilsiz,
Dövene de elsiz,
Olsun varsın Rabbi rahimim var....

İbrahim Tetik

Rabbimiz var.....

Bir hâne kînat bizlere,
Güneş ısıtıcı bir soba,
Bir ışıklı lamba ay,
Mumlar ise yıldızlar,
Her ağaç birer tablacı,
Rahmân adına taktim etmekte meyvelerini,
Ehl-i keçi,inek ve koyun,
Oluverirler birer süt fabrikası,
Bulutlar ise;
Gebe heran rahmetlere,
İhtiyacı olan herbir yere,
Sıkar sünger gibi yağmurlarını,
Gökten indirilmekte rahmetler,
Yerden bitirilmekte rızıklar,
Sırf bizi bilen,gören,
Bir rahmân-ı zülcelâl tarafından,
Bizleri her zaman sevmekte,
Bizzat sevdiğini de bildirmekte,
Dâim koruyup kollayan,
Öyle bir sâhibimiz var ki,
Gece ve gündüzü,
Kış ve yazı,
Dünya ve âhireti,
Bir kitâbın sayfalarını çevirir gibi,
Kolayca çevirir,
Onun yanında zerreye,güneşler aynı,
Bir baharı bir çiçek gibi,
Kolaylıkla yaratan,
Kudreti sonsuz,
Rahmeti engin,
Serveti zengin,
Hazineleri dop dolu,
Her hayat sahibinin rızkını,
Vakti vaktine en umulmadık zamanda,
münâsip şekilde veren,
Her dertlinin âhını işiten,
Bizleri bizler den daha iyi bilen,
Bir ilâhımız,
Tek sultânımız,
Yer ve gök emrinde olan,
RABBİM var.....

İbrahim Tetik

Rabbimize hastır.....

kimilerine göre hayat,

Kimilerine göre hayat,
Kılınmış mecbûri yaşanmaya,
Ömür içindeki herbir saat,
Yüz tutmuş artık yaşlanmaya.....

Etme veryansın kendine,
Çalış biraz olmaya barışık,
Şevdir iyi olan herşeyi kalbine,
Tospembedir bak hayat artık.....

Dönmede durmaksızın dünya,
Bilmeden nedir yorulmak,
İbret için bak bir,güneş ve aya,
Hastır Rabbimize,semâyâ onları takmak.....

İbrahim Tetik

Rabbimizin tecellisi.

Bir  m r ki,
Ha bitti ha bitecek,
Lâkin değil belli saati,

Bir insan ki,
Ha gitti ha gidecek,
Ecel sadece vasıtası,

Bir amel ki,
Ya bir  ekirdek,
Ya da ağacın ta kendisi,

Bir cennet ki,
Ebedi sonsuz mu sonsuz,
Rabbimizin sadece tecellisi.....

İbrahim Tetik

Râz-ı olmasını.....

Şadece ve sadece,
Öğrendim lâzım olanı,
Satır satır hece hece,
Yazdım kalbime aklımda kalanları.....

İnsan olarak değerimiz,
Paha biçilmez asla! ,
Bu dünya'ya geliş sebebimiz,
Târif olur ancak ÂLLAH'a kulluk'la.....

Gönderiver bâzen hayâlini mâzi'ye,
İbret alsın kendisine,
Kazanıp tecrübe aktarıversin geleceğe,
Bilsin râzı olmasını da kaderine.....

İbrahim Tetik

Rızây-ı ilâhi.

Uslanmak,terbiyesiyle olur nefsin,
Ermek kemâle,terketmekle mâsîvayı,
Olursan ki dünya'da fânî,
Kazanırsın o zaman ebedî ukbâyı.....

Sabrederek musîbet ve taâte,
Çözülüverir sırların sırrı,
Rızây-ı ilâhi ise eğer gâye,
Vuslata dönüşür dünya fîrakları.....

İbrahim Tetik

Ruhum özgür.

Dilim lâl olmuş,
Gözlerim âma,
Ayaklarım parangalı,
Bedenim Fırarda.....

Gönlüm hasret diyârında,,
Aklım şuursuz,
His,heveslerim galeyanda,
Özlemlerim sonsuz.....

Vücudum dünya hapsinde,
O gün bugündür,
Can tenden çıkar ne zaman,
Olur ruhum artık özgür.....

İbrahim Tetik

Sabır.....

Başarı'nın sır'ı,sabır'da saklı,
Sabırsız'lık en büyük engel,hayat maraton'unda,
Esir alır,duygu'ları,his'leri,kalbi ve ak'lı,
Sonuncu olmuş'tur artık insan,yarış kulvarın'da.....

İyi düşün,iyi gör,iyi söyle,
Ruh ve kalbini düzeltmek,kendi elinde,
Ömür geçer,ha öyle ha böyle,
Fırsat verilmez bir daha,ilk ve son fırsat bu sende.....

Acı'lar hayat'a,renk katar,
İniş'ler,çıkış'lar ise şevki,gayreti artırır,
Neş'e ve sevinç'ler,tomurcuk misali patlar,
Başarılar hiç durmaz,küheylan gibi şah'lanır.....

İbrahim Tetik

Sadece sordum....

Tanıyormusun ne kadar beni? ,
Oysa ben bak tanıyorum seni,
Lüzum yok saklamaya kimliğini,
Sadece sordum.....

Nasıl birisiyim sence ben? ,
Çok iyi tanıyorsun beni oysa sen,
Ağlamasını da becermelisin gülerken,
Sadece sordum.....

İstermisin konuşmayalım? ,
İyide hep böyle nasıl yaşayalım? ,
Diyorum:'Silbaştan mı yapalım? ',
Sadece sordum....

İstermisin barışalım? ,
Hayatı bir kucaklayalım,
Artık mâzi'yi mahpus yapalım,
Sadece söyledim.....

İbrahim Tetik

Sadece.....

Sadece;
İnanmak,güvenmek,bağlanmak,
Ölünceye dek sevmek,
Çan yoldaşın,sırdaşın olmak,
İçin için kor ateşler de yanmak,
Su olup yavaştan yağmurlara buharlanmak,
Alıp sevgi çemberine kalbini sarı vermek,
İstiyorum....
Sadece;
Görmek bir kez,
İlk kez dokunmak,
Hissetmek muhabbetinin sıcaklığını,
Temâşa etmek doya doya,
Dostça gelen bana nur cemâlini,
Sadece;
Bilmek,anlamak,
Seni sevdiğimi hissetmeni,
Vermenî karşılığında severek,
Değişmeyeceğimi dünyalara,
Benzetemeyeceğimi hiç bir şeylere,
Tutmayacağımı denk başkalarına,
Ayrı bir yeri olduğu,
Kalbimde senin sevginin.....
Daha ne olsun? ? ? ,
Söylermisin? ? ? ,
'Bundan iyisinin can sağlığı',
demek'ten başka.....

İbrahim Tetik

Sağnak sağnak.....

Aynı hep yaşam,
Farklı lâkin yaşayış'lar,
Ne alâka mı? ,
Hem de çok alâkalı,
Dolmaz yalnız'ca,
Karamsarlıklar'la bulut'lar,
Bâzen de her zaman,
Sağnak sağnak,
Rahmetler'de yağar.....

İbrahim Tetik

Sâhi.....

Sâhi,
Katabilirmisin ki? ,
Ömrüne ömür,
Git diyebilirmisin ki? ,
Geliverirse ansızın ölüm,
Katedebilirmisin mesâfe? ,
Sonlanırsa kilometren,
Olurmusun ki sen? ,
Bitiverirse hayat,
Oolabilirmisin tâlip kendine,
Eğer aldığın nefes dâhi,
Değilse sana ait,
Durduramıyorsan ki zamân-ı,
Mecbursun katetmeye bu yolu,
Sâhi..,
Nedir güvendiğin şey? ,
Şânı,şöhreti mi dünya'nın,
An'lık olan mevki'si,makâmı mı? ,
Bâzı aldatıcı,oyalayıcı,
Zînet'li,süs'lü,şatafat'lı oyuncakları mı? ,
Birisi bunlar'dan biri mutlak,
Sâhici oynayamaz'sın yoksa,
Verilen sana bu rolü,
Edindiğin dünya'da,
Şan,şöhret,makam,mevki,
Süs'lü saltanat,mal,mülk,
Verilmiş bil sana rol icâbı,
Değil yani sahici,
Sâhi..,
Son bulduğun'da bu film,
Olacak bilmem nasıl perde arkası,
Vermişsen ki hakkı'nı rolü'nün,
Senin ki artık ebedî,
Aydın'lık sürur'lu günün,
Değilse ki yok,
Değişiverirse yer,
O zaman işte,
Ebedî sonsuz karanlık'lar,
Eder tâkip seni birer birer,
Sâhi..,
Ne dersin? ,
Devşirsek mi bir aklımızı başımıza?

İbrahim Tetik

Sahici ki.....

Hayat,
O kadar gerçek sahici ki,
Şeffaf parlak ayna misâli,
Eğer ki,
Bir yansıtabilsek,
Kendimizi,
Kılınacaktır yaşam kolay,
kat kat zevklere tâlip olup,
Daha bir neşeyle,
Boy göstereceğiz,
O şeffaf parlak ayna karşısında,
Daha nice mutlu yarınlara,
Gün saymak için.....

İbrahim Tetik

Sakın ola ki kapılma.

Sakın ola ki kapılma umutsuzluğa,
Habercisi umudun,
Bir sonra ki tos pembe güzel günlerin,
Doymadığımız,dalıp gittiğimiz hayallerin,
Yüz yüze geleceğimiz gerçeklerin,
Acı tatlıyı içinde büyüten hayatın,
Daha da sahicisi,
Hiç bir zaman ve mekânın değıştiremediğı,
Acı bir gerçek olan,
Habercisidir ÖLÜMÜ'ün.....

İbrahim Tetik

Saklı içinde ömrüm.....

Arkasın'da attığım her adımın,
Bıraktım kendimi,
Bedenim'den büyük olan yaşımın,
Yok artık hiçbir önemi.....

Bitirme de ömrümü zaman,
Var mı ki çâresi? ,
Nedir ki ölüm'den ırak olan,
Tüm varlık aynı çarkın dişli'si.....

Arkasın'da doğan her günün,
Bekleme de ölüm,
Hazır olan bu günümün,
Saklı içinde ömrüm.....

İbrahim Tetik

Saklı yüreğimde.....

Hassas düşlerim,
Derin geceler de,
Sabahı bekleyen,
şafağın söktüğünde,
fuklarda atmadalar kulaç,
Dizi dizi umutlarım,
Gecesine kadar doğan günün,
Telaşında gönlüm,
Alışkın olduğu için,
Bir sen bir benli zamana,
Doğan herbir günün ayrı ayrı,
mitleri saklı yüreğimde....

İbrahim Tetik

Saklı zaman içinde zamânın.....

Etme telef zamân-ı,
Değerlendir bişekil'de,
Bil hakîkî ömrü şimdiki ân-ı,
Yârının geleceği görünse de.....

Saklı zaman,içinde zamânın,
Gizemli sır her saniyesi,
Güçlü dişlisi feleğin çarkının,
Onsuz bir yer hani neresi?

İbrahim Tetik

Saklı.....

Saklı,
Tüm his ve düşüncelerim,
Duygu ve sevinçlerim,
Bir gizemli sırlı olan,
Kutucuk mîsâli kalbimde,
Tıpkı,
Ömür pahasına,
Bulunulması hayat tarzı olmuş,
Değeri biçilemeyen,
Hazine gibi.....

İbrahim Tetik

Saklı.....

Saklı sabrım içinde tevekkülüm,
Kime ne minnet edeyim,
Ruhum bedenim olmuş teslim Rabbime,
Sahte iltifatlara hiç değer verirmiyim.....

Aydınlatma da gönül semamı,Cennet parıltıları,
Ne yazar kararsa ufuklar,
Küfûl küfûl esme de,ebediyet rüzgârları,
Varsın kopsun rıhtımlar da tufanlar.....

İbrahim Tetik

Saklıyım.....

Saklıyım gözyaşlarımda,
Değil ağlamaktan,
Yalnızca korkarım,
Bırakıp benliğimi ayrılmaktan.....

İbrahim Tetik

Salma kendini.....

Salma kendini uçurumlara,
Dik yamaçlar da boy göster,
Sırtlan ümitlerini,kur merdiven toroslara,
Çözölüverir artık,mutlu günler birer birer.....

Sahip çık yaşadığın her gününe,
Kaptırma fîrak ve hüznölere,
Bir ömür daha kat,yaşadığın ömrüne,
Bir tuzak olsun azmîn,gelen tüm dertlere.....

Neme lâzımcı olma sakın,
Bil görev ve mesuliyetini,
Gurura,kibire uğratmasın seni inâdın,
Ağır ödersin bak o zaman bedelini.....

İbrahim Tetik

Sarıldım zamâna.....

Sarıldım zamâna,
Yaşlandırmaması için beni,
İyi de ne mümkün? ,
O itti daha beni ihtiyarlığa,
Sarfediyor çaba sanki,
Gitmem için dünyadan,
Biran önce,
Yok yapılacak birşey,
Olacağız tâbi zamâna,
Oldukta zâten,
Oluyoruz da,
Kalmış herbirşeyimiz zamâna,
Derler ya hani:
İlâcıdır herşeyin zamânı diye,
Doğru da bu söylem,
Sarıldım zamâna,
Sonsuz mesâfeyi katetmek için onunla.....

İbrahim Tetik

Seher vakti.....

Buğulu gözlerle uyanıyorum,
Bir seher vakti,
Epey de bir ovalıyorum,
Kapatarak kurduğum çalar saati.....

Fırlıyorum abdest almaya,
Vermeden fırsat şeytana,
Başlıyorum azâlarımı yıkamaya,
Kılıyorum sünneti hemen,
Yetişmek için namazın farzına.....

Camii'den çıkıyorum yavaş yavaş,
Tanyeri zâten ağarmak üzere,
Zikir için başlıyor toplanmaya kuş'lar,
Eşlik ediyor ağaçlar da,o tatlı nağmeler.....

Güneş ha doğdu,ha doğacak,
Muhteşem bir kızılık sardı ufku,
Doğduğu anda,yine hayat birden canlanacak,
İşte o saat'te,ağır basıyor gaflet ve uyku.....

İbrahim Tetik

Sen bil ânın kıymetini.....

Olacak bir sonraki gün bugün,
Bugün ise,olacak bir önceki gün,
Bil sen ânın kıymetini,
İhtimaldir belki olacak oda songün.....

İbrahim Tetik

Sen gülmeyince.....

Kalbini ödünç verirmisin? ,
Seni sevmem için,
Duygularını,hislerini aktar ki,
Bir an seni anlamam için,
Gözlerinide rica edeyim,
Sana bakmak için,
Geçtiğin,gezdiğin yerleri,
Älemimde yeşillendiriyor,
Daha gelmeden,
Baharlara nöbet duruyorum,
Temâşa ettiğin kareleri,
Ölümsüz kılıyorum dünyamda,
Bir gülmen;
Ömrümdeki baharlara,
İçindeki boy gösteren,
Tüm güllere denk,
Diyorum:
'Gülmezsen eğer ki sen,
Açmaz güller,
Gülmez o güller,
Kahırlarından sarar solar o güller,
Utancılarından,
Randevu alamazlar baharlardan,
Görünecek halleri kalmaz,
Çıkamaz olurlar tomurcuklardan,
Kimsenin tebessümünü kazanamaz,
'Maşâallah'ne güzel yaratılmışlar,
Tefekkürvâri mısraları,
Duymazlar hiçbir ağızdan,
Güneş kızarır utancından,
Bakamaz ıolur bu âleme,
Bulutları koruyucu kılar kendine,
Yağmurlar damlaları,
Daha bir isteksiz gönderirler,
Zaman ise geçmez,
Takılıp kalır saatlere,
Duygular,hisler,arzular,istekler,
Hapsolurlar gönüllere,
Dilekler ise askıda kalır,
Tutulamazlar nedense? ,
Örtüşüverir birden,
Ümit dolu ufuklara,
Yol alamayan kırık kanatlı umutlar,
Kâinat ahengini bozar,
Nağmeler hep hüzünce dinlenir,
Paşlı olan kulaklarla,
Neşenin yerini hüzmün,
Sevginin yerini intikam,
Barışın yerini savaş,
dostluğun yerini düşmanlık,
Yardımlaşmanın yerini menfaat,
İnsanlar birbirlerine,

Ŗüphelice bakarlar,
Görüyorsun ki,
Kâinat ne içindekiler,
Ne hale geliverirler,
Sen sen gülmeyince.....

İbrahim Tetik

Sen ki.....

Sen ki,
Alem'lere rahmet,
Muhammed mustafa'sın,
İns ve cin'lere rehber,
Kutlu bir müjdeci'sin.....

Sen ki,
Alem'leri zulumat'tan kurtaran,
Hidayet güneş'lerini doğduran,
Hak ve adaleti getiren,
Haksız'lığı,zulmü ayağı altına alansın.....

Sen ki,
Allah'ın habibi,
Biricik sevgilisisin,
Yer ve gökler'de övdüğü,
Ahmedi muhammed'sin.....

Sen ki,
Alem'lerin yaratılmasına sebep,
Cennet ve cehennem'in vücuduna vesilesin,
Faizi,rüşveti al aşağı edip,
Doğruluk ve dürüst'lüğü,yüceltensin.....

Sen ki,
Canımız,cananımız'sın,
Ana ve babamız'dan daha çok sevdiğimiz,
Biricik,tek,seçkin önderimiz'sin.....

Sen ki,
Ümmet'lerine çok düşkün,
O dehşet'li,çetin gün'de,
Şefaatiy'le biz'leri bekleyen,
Yar ve yardımcımız'sın.....

Sen ki,
Yaratılmış'ların en şeref'lisi,
En yücesi,en bahtıyarısın,
Nurun'la bu kainatı aydınlatan,
Tüm insan'lığın,medarı şerefisin.....

Sen ki,
Melek'lerin salat ve selam getirdiği,
Zaman'lar ötesi,ebedi bir muştusun,
Biz kemter ümmet'lerin,
Gurur'la göğsün'de taşıdığı sevgisin.....

Sen ki,
Bir iman abidesi,
Muhammad-ül emin'sin,
Şeref'li beni adem'sin,
Güvenilir,en doğru söz'lü bir muallim'sin.....

Sen ki,
Katı kalp'leri yumuşatan,
Pas'lı gönül'leri pak eden,
Şaşırmış beşere,rehber olan,
O kutlu,büyük yüce gemi'de,
Bir kaptanı deryasın.....

Sen ki,
Adına naat'lar,şiiir'ler,
Cilt cilt eser'ler yazılan,
Her eser'in seni tarifi'nde,aciz kaldığı,
Mükemmel bir şahsiyet'sin.....

Sen ki,
YA RASULALLAH! ! !

Sen ki,
Bizim tek önderimiz,
Şefaat'çimiz,önderimiz,sığınağımız,
MUHAMMED MUSTAFAMİZSİN (S.A.V)

İbrahim Tetik

Sen Sen Ol.

Sen sen ol, ol kul,
Aşkına yaradanın,
O kullukta bir de kendini bul,
O zaman sultanısın kâinatın.....

Değilsin kendine mâlik,
Seni yaradan hâlikın var,
Olamazsın kendi başına hesapsız,
Gerçek mi gerçek hesap günü var.....

İbrahim Tetik

Sen sen ol.....

Bakmadan sağına soluna,
Yol alma sakın ola! ! !
Zîra alamadan bir adım bile,
Olursun muhtaç başkalarına.....

İtibar etme fazla kendine,
İnsan'sın sonuç'ta,
Bulamadan daha derman derdine,
Kalıverirsin dermansız hayat'ta.....

Sen sen ol,
İzzet'li ol,
Şeref'li ol,
Namus'lu ol,
Adam gibi adam ol,
Lâkin saklın ola! ! ! !
Zâlim olma.....

İbrahim Tetik

Sen.....

Sen senin'le bir sen'sin,
Senin bir tek sen'de,saklıdır ben'liğin.....

Sen,bir sen ile hemdem'sin,
Senin kendini tanıman'dır,ilk görevin.....

Sen,senin'le beraber,varolmuş'sun,
Senin içindedir,sen'deki senin kurtuluş'un.....

Sen,sen'siz bir sen değil'sin,
Sen ki,sen değilsen bir densiz'sin.....

Sen,sana düşman'san,dost yok,
Dost değil'sen kendine,düşmanın ise pek çok.....

İbrahim Tetik

Sendendir.....

Sendedir,gönüllere ilaç,
Sendedir,ezeli nur,kararmış ruh'lara ilaç,
Sendedir,sırların tılsımlı anahtarı,
Sendedir,bu gönül neolur,rahmet kapılarını bize'de aç.....

Sendedir,ezel'den,ebed'e sonsuz ebediyet,
Sendedir,kalp'lerdeki şefkat,merhamet,
Sendedir,izzet,şeref,haysiyetin menbaı,
Sendedir,herşey neolur bahşet bize'de iyi niyet.....

Sendedir,cüz'i irademizin dizgini,
Sendedir,görürüz kainat'taki herbir eserini,
Sendedir,bütün bahar'ların iklimi,
Sendedir,biliyoruz biz'lerde tecelli eden,bütün güzelliklerini.....

Sendedir,dert'lerin darmanı,
Sendedir,gönüllerin imanı,
Sendedir,imtihan için gelen,kulların soruları,
Sendendir,biliyoruz imtihan için yarattığın şeytanı.....

Sendendir,bu alem'in nur'u,
Sendendir,şeytan'ın gururu,
Sendendir,insanoğlu'nun şuur'u,
Sendendir,karada,deniz'de ne varsa yaş ve kuru.....

İbrahim Tetik

Seni sen yapan.....

Seni sen yapan,
Yine sensin,
Kendini kendin de bulman,
Bulunmaz birisisin.....

En büyük kötülüğü,
Yine kendisine yapar insan,
Yoktur bunun büyüğü küçüğü,
Düşman edersin kendine kendini her an.....

Çâhilsin yaşamaklığa hayat'ta,
Öğreneceksin ömür içinde,
Bindirip işi inâta,
Olma pişman günün birin de.....

İbrahim Tetik

Seni sevdiğim için....

İsmin zikredildiği an,
Bir ürperti giriyor içime,
Akıyor yaş'lar sel gibi,göz pınarlarım'dan,
Sımsıcak his'ler,sarıveriyor tüm bedenimi,
Umutsuz'luk gayri,uzak oluyor ben'den,
Umut'lar ise,dal,budak kırılıyor gönül bahçem'de,
Dünya artık bana,süslü bir menzil oluyor,
Hayatım tamamen,kırılmayan bir endam ayinesi,
Güneş başka doğuyor,benim dünya'ma,
Yıldız'lar sanki,benim için gökyüzün'de asılı,
Ay muhabbet adına inceliyor,fırsat kolluyor bana,
Kainat elbir'lik yaşamam için,elveriş'li kılınıveriyor,
Ölüm'ün kardeşi olan uyku,hayra yoruyor rüyalarımı,
Hayatım nizam,intizam'lı oluveriyor,
Kazancım bereket'li,sıhhatim,afiyetim yerin'de,
Oluveriyor YA RASULALLAH!
Tek seni,seni YA RASUALLAH!
Sevdiğim için.....

İbrahim Tetik

Sen'le.....

Sen'le başlar,
Biter seninle günlerim,
Pınar olup akan yaşlar,
Hasretindendir bilirim.....

El attığım tüm işler,
Olmuyor kalıyor sensiz yarım,
Olsa da neşe ve sevinçler,
Artıyor dinmiyor feryatlarım.....

Gölmek istesem ki ne zaman,
Geliyor hayâlin karşıma,
Oluyorum güldüğüme bin pişman,
Hasretin kapkara doğu'yor ufkuma.....

Şu üç günlük dünya'da,
Değmez diyorum ayrılığa,
Bindirmeden işi inada,
Kestirelim biletimizi mutluluğa.....

Unutuverip mâziyi,
Gün sayalım yarınlara,
Sevip sevmeyi,
Bırakmayalım şanslara.....

İbrahim Tetik

Sensin Ey Namaz! ! ! ! !

Nûru gözümün,
Rahâtı kalbimin,
Gidası ruhumun,
Sensin Ey Namaz! ! ! !

Sıraat'ta bineğim,
Kabrim'de ışıgım,
Mahşer'de beraâtım,
Sensin Ey Namaz! ! ! !

Yükselme de mîrâcım,
Şifâsı tek ilacım,
İtikâtım, imânım inancım,
Sensin Ey Namaz! ! ! !

En zirvesi şükrün,
Menbaı tefekkürün,
Aydınlığı her günümün,
Sensin Ey Namaz! ! ! !

Kopmaz bağım,
Tek sığınağım,
Kulluk nîşânım,
Sensin Ey Namaz! ! ! !

İbrahim Tetik

Sensin Ey Namaz.....! ! !

Nuru gözümün,
Rahâtı kalbim'in,
Gidası ruh'umun,
Sensin Ey Namaz.....!

Sırâat'ta bineğim,
Kabrim'de ışıgım,
Mahşer'de berââtım,
Sensin Ey Namaz.....!

Yükselme'de mirâcım,
Şifâsı tek ilacım,
İtikâtım, imânım, inancım,
Sensin Ey Namaz.....!

En zirvesi şükrün,
Menbâı tefekkürün,
Aydınlığı her günümün,
Sensin Ey Namaz.....!

Kopmaz bağım,
Tek sığınağım,
Kulluk nîşânım,
Sensin Ey Namaz.....!

İbrahim Tetik

Sensin(1)

Gündüzde güneşim,
Gecem'de çoban yıldızı,
Rızkımda bereketim,
Sensin yalnızlığımda sırdaşım.....

Kalbimdeki merhametim,
Şefkatimdeki enginliğim,
Dünyamdaki hayal yüksekliğim,
Oldun sabrım,kuvvetim,metânetim.....

Bir yudumluk nefesim,
Neşe,umut ve sevincim,
Seninle tam olan bedenim,
Sensiz yaşamama hayattaki tek nedenim.....

Sözlerimdeki sırlı cümlelerim,
Sevgine sarf edilen emeklerim,
Bakışları sevgi dolu gözlerim,
Sanadır beslediğim katlı hislerim.....

Dolu dizgin umutlarım,
Rabbime yakardığım dualarım,
Dünya'da biricik tek varlığım,
Sensin seher vaktim,tanyerim aydınlık şafağım.....

Benliğimim öz kimliği,
Varlıkları insan üstü saf meleği,
Dönen çarkın feleği,
Bendeki gönül hassasiyeti zevk inceliği.....

Damarlarımdaki hayat kanım,
Feryâdım,figânım,tuttuğum yasım,
Sensin solmayan çiçeğim bitmeyen baharım.....

İbrahim Tetik

Sensin(2)

Ocakta tüten dumanım,
Zor günümde imdâdım,
Gönül huzurum,ağzımdaki tadım,
Benim yokluğumda ağıt yakanım.....

Yaşanılan mâzi olan geçmişim,
Vuslatım,özlemim hasretim,
Dünyalarda olamayan dengim,
Sensin herşeyinle tek benim târifim.....

Sinemdeki sevgi sitemim,
Kalbimdeki yanan kor ateşim,
Hasretinle gelen serzenişim,
Sana feda olsun yazılan şiirlerim.....

Bedenimi tutsak eden kendine,
İzin vermeyen onun hürriyetine,
Bağlayan sımsıkı aşk zincirine,
Atan anahtarını mâzinin meçhul derelerine.....

Gözlerime çekilen perde,
Derman olan bendeki serde,
Kulluğun en zirvesinde,
Sensin kalbimi çalan en nihâyetinde.....

Saçımdaki beyaz kıllarım,
Çizgileri belirmiş olan alnım,
Bozulan ashabım kalkan afâkım,
Tek seni sevmek için,içtiğim andım.....

TETİK'in şiirlerine ilham olan,
Konularına şiirlerin tatlı manâ katan,
Dörtlüklerin arasında hayâli dolaşan,
Bu nedenle zâten bu şiirleri yazdıran....

İbrahim Tetik

Sensizlikle başbaşı....

Gene uzaklar da,
Sensizlikle başbaşı,
Tam yol almışken vuslata,
Döndük hasret ve özlemlerle en başa.....

Yoksa hayal mı olacak kavuşmamız? ,
Kalbim iyice ürpermekte,
Ayrı ayrı yaşamakmış gâliba alın yazımız,
Sancısı hâla saplı yaralı gönülde.....

İbrahim Tetik

Sessiz ve sâkin yaşamak.....

Sâkin, sessiz kendi halinde,
Etliye, sütlüye karışmadan,
kimseyi çekıştirip kızmadan,
Doğruluğu şîâr edinip,
İstikâmet belirleyerek,
Hedefe odaklanmak....
En büyük insanlığın,
Vefakârlığın, civanmertliğin,
Cömertliğin, kahramanlığın,
Kimseye yük olmadan, yaşamak olduğunu idrak etmek,
Bitmez, tükenmez hazinenin,
Kanaat, iktisat olduğunu,
Uygulayıp ömürde, bereketine nail olmak,
Hak ve hakikate karşı,
Gözü kapalı olmadan,
Her an dört göz oluvermek,
Geçmişine bağlı, sâdık, lâyıık,
Geleceğini ise yenilikçi, taze bilgilerle güncellemek,
Hiçbir tesir altında kalmadan,
Hürriyetini cesurca, serbestçe,
Özgüvenini kaybetmeden, ilan edivermek...
Gençliğin tanımının,
İhtiyarlığa zemin hazırlamak olduğunu bilip,
Şuurlu, bilinçli, âzimli, şevkli, ümitli bir şekilde,
Var gücümüzle o zeminde yer alıp,
Huzurlu, mutlu, saadet derelerinde at koşturmak,
Dert, çile, ızdırap dolu günleri,
Bir çırpıda koparıp,
Yeni ümit dolu günlere yer açmak,
Kalbimizin rahatı, ruhumuzun ferahı için,
Vicdan denen hâkimden, beraat kararını almak...
Sonumuz olan ölümün inalımmaz,
Soğukluğunu hissedip,
Davet edildiğimiz kabre,
Onurluca, şereflice, insanca,
Gülerek girmek,
Kısaca; Hayatı, hayatta olduğumuzun farkında,
Olarak yaşamak.....

İbrahim Tetik

Sessiz sedasız.

Ruhum bedenime sâhip,
Aklım kendime,
Hayatım ömrüme bağlı,
Ben ben demek ne haddime.....

Aklım kalbimle arasına,
Çıkmadalar seyhata,
His ve heveslerim heran,
Hazır kıta çıkmaya doruklara.....

İlmik ilmik yaşarken hayatımı,
Durmamıştım hiç düşünmeye,
Oysa dolmuş kilometrem,
Ruh çekiliverdi sessiz sedâsızca.....

İbrahim Tetik

Sev beni....

Benzetme kimseye beni,
Kıyaslama kimseyle beni,
Koyma aynı kefeye başkasıyla beni,
Sadece ve sadece ne olur sev beni.....

İbrahim Tetik

Sevgi.....

Fedakarlık,sebat ister sevgi,
Daha uzun yıllar,yaşamak için,
Sınasada arasıra,hayat mihengi,
Sağlam,dayanıklı,çelik gibi olur perçin.....

Olursa herşey karşılıklı,o yeter,
Saygı,muhabbet olur had safha'da,
Sıgmaz kabına insan,hayat yaşamaya değer,
Onun için döner sanki,feleğ'in mutluluk çarkı'da.....

Hayat birbaşka,dolu dolu yaşanır günler,
Meydan okunur adeta,mutsuz,sevgi'siz gönüllere,
Çehreler'de belirir,geleceğe ümit veren tebessüm'ler,
Yeter bir ümit,binlerce dolu hüzn'lere....

İbrahim Tetik

Sevgiyle.....

Sımsıcak bahar mevsiminde,
Gölgelik sevgilere hasretiz,
Tufanlar kasıp kavurur,ayrılık ikliminde,
Olgunlaşmamış ağacın,ham meyveleriyiz.....

Sevgiyle sulamalı sevgileri,
Meydan verilmemeli kurumasına,
mutluluk olarak ta,toplamalı meyveleri,
Varmalı artık,bir ömür boyu tadına.....

Fedekârlık ister sevgiler,
içten,samimi muhabbetle,
Bir ikili oluverir artık sevgililer,
Gönüllere sevgi akıtan sözlerle.....

İbrahim Tetik

Sevmek....

Hiçkimseye minnet,etmeden yaşamak,
İnsan olmanın,doruk noktası,
Yaratılan'lara,umman'lar kadar sinen'i açmak,
Sendeki fitri,olgunluk mayası.....

Her problem'de,çözüm olmak,
Geniş olan,ufkun'la paralel,
Zor olan,o denklemini kurmak,
Emanet'en verilen,ilahi hüner.....

Dert'lere derman,olman gülerek,
Geçici olduğunu bilerek,hayat'ın,
Ayırmadan herkesi,yaratan'dan ötürü sevmek,
Eseridir,o yüce olan vicdan'ın.....

İbrahim Tetik

Seyret bak.....

Alem sarayın'da bak,seyret bir şöyle,
Herbirşey,ne kadar nizam ve intizam'lı,
Görevini yapmak'ta herşey,birlik içinde el'ele,
Bir görevini sende şükret,tevekkül et,olma naz'lı.....

Bulamazsın ki,hiçbir zerre görevsiz,
Herşey bir gaye,maksat için yaratılmış,
İtimat et kaderine,olma sakın nasip'siz,
Tadacaksın sende ölümü,ölüm'süz kim varmış?

Hiçbir azan,zerre'lerin değil ki senin,
Nasıl sahip çıkabiliyorsun? ,
Bir modellik yapıyor,Rabbi'ne bedenini,
Şikayete hak'kın yok,ücretini zaten peşin alıyorsun.....

Ebediyet'ler unutma! fani'den çıkar,
Yeter ki,külli ve hadsiz niyet'le ömür geçir,
Güvenme gençliğine,günah'ları boynuna sarar,
Uhrevi hayatı gaye edin,sana baki meyve'ler verir.....

İbrahim Tetik

Sıkıyor beni.....

Kalbimin serzenişı,
Ruh'umun sıkıntısı,
Bedenim'in sahipsiz'liği,
Sıkıyor beni.....

Lisanım'ın kitlenmesi,
Göz'lerimin ülfet perdesi,
Ellerimin titremesi,
Sıkıyor beni.....

Vücut'umun erimesi,
Ölüm'ün ürküten sesi,
Dermanımın,derman'sız kesilmesi,
Sıkıyor beni.....

Beni bırakan gençliğim,
Yüzüme bakmayan sevdik'lerim,
Tükenen,biten,kalmayan heves'im,
Sıkıyor beni.....

Riyakar söz'ler,
Dalkavuk'luk yapan hain'ler,
Suni,yapmacık hareket'ler,
Sıkıyor beni.....

Kabre giden yol'lar,
Sonlanan soluk'lar,
Yarın şahit'im olacak aza'lar,
Sıkıyor beni.....

İbrahim Tetik

Sınır tanımamak.....

Ufkun genişliklerinde yer almak,
Acının,tasanın,kederin dışında,
Huzurun mutluluğun yer aldığı mekânda,
Güneş ile beraber ısıtıcı olmak,
Sevgili gönüllerin bağrında,
Onların üzerine taht kurmak,
Karabulutların olmadığı,
Güllük gülistanlık iklimlerde,
Hafiften rüzgâr olup esmek,
Kırık kalpleri okşarcasına,
Onlara bulunmaz ilâç olmak,
Bilinmeyen bilinmeyecek,
Nice torosların tepesinde.....

İbrahim Tetik

Sır vermez günler.

Sır vermez günler,
Yol vermez eller,
Savrulmuşum yaprak misâli,
Banadır tufan ve yeller.....

Görür lâkin görmez gözüm,
Dinletemedim,dinlemez laf söz gönlüm,
Vurulmuş dilime kilit, oluvermişim lâl,
Olur mâziye birer çerçeve herbir günüm.....

İçim dışım,dışım içim gibi,
Öyle şeffaf ki hislerim, görünür dibi,
Aç yüreğim sevgi ve dostluklara,
Tıpkı yeni emekleyen çocuklar gibi.....

İbrahim Tetik

Sıra sıra günler....

Sıra sıra günler oldu geçmez,
Arada kalakaldım,
İstiyorum gitmek yârına daha ötelere,
Zâmanın ipine lâkin takılakaldım.....

İbrahim Tetik

Sıradışı bir hayat.....

Sıradışı bir hayat,
Özlemi çekilen hayal,
Yaşayarak ölümlere inat,
Bir ömür hem de rahat rahat.....

Farklı dünyası herkesin,
Her insan ayrı bir âlem,
Mutluluklar süsüdür gönüllerin,
Şifâsıdır ayrıca binbir dertlerin.....

İbrahim Tetik

Sırdış olayım....

Salkım saçak hasretler,
Veriyor meyvesini ayrılık ağacında,
Onu tadan acılı gönüller,
Sancının bestesini okuyorlar gözyaşlarında.....

Ukte kalır insanın içinde vuslat,
Yer bitirir,kemirir yaralı kalbi,
Taksa da ufuklardaki umutlarına kanat,
Hasret ve özlem'dir uçamamasının sebebi.....

Düşünemez olursun artık kendini,
Belki çıkartırsın bile aklından,
Gün gelir birde suçlarsın kaderini,
Oysa geçmekte sin her bean feleğin çarkından.....

Dur bir dinle,bir iki nefes,
Tecrübemi aktarayım,
Birşeyler söyler ağzı olan herkes,
Ölümüne sırlarına sırdış olayım.....

İbrahim Tetik

Sıvanmaz güneş balçık'la.....

Sıvanmaz güneş balçıkla,
Kapama beyhûde gözünü,
Avunma halâ dünden kalanla,
Yaşadıklarından ileri kıl bugününü.....

İbrahim Tetik

Sinem de saklı sırlar.....

Sinem de saklı sır'lar
Ayrı ayrı dünya her biri,
Bir bir iz bırakır yaşanan'lar,
Hazır'dır mâzi'de her bir günün yeri.....

Anlatma da herşeyi alın çizgilerim,
Anbe an kare kare,
Yorgunluğa düşmüş his ve heveslerim,
Bırakmışlar artık beni ne çâre.....

Bırakmadan beni dünya,
Bir bırakabilsem onu ben,
Yok zâten senedi kimsenin kalmaya,
Öder herkes kendi günâhının bedelini.....

Dolmak'ta artık kilometre,
Yok dönüş geriye,
Doğuş'tan almışız yol bir kere,
Edegelir devam tâ ölüm gelinceye.....

İbrahim Tetik

Sinmiyor içime....

Sinmiyor içime,
Susturmak vicdanımı,
Kalıp kendi kendime,
Bekliyorum hesaplaşmamı.....

Yok hiç hakkım,
Yargılamak başkasını,
Haykırıyor bana hatâlarım,
Hatırlamak adına geçmişin anısını.....

Kendimle bire bir,
Başbaşa beraber,
Bilmem nedir ne değildir? ,
Anlaşılacak inşaallah bu sefer.....

İbrahim Tetik

Soluk vermek hayata.....

Taptâze kılmak canlı hayatı,
Bahşedilen bunca nimetler hatırına,
Yaşamak doya doya,
Şükrederek Rahmâna,
Binbir yapraklı,
Gül goncası misâli,
Renk vermek hayata,
Kokarak buram buram,
Nedenli bilinmeyen,
Diriliş,yıkılışlara karşı,
Durmak dimdik,
Tıpkı herkesin örnek alıp,
Özendiği imân âbidesi gibi,
Dahası; Bir soluk vermek hayata,
Sonsuz bir hayat için.....

İbrahim Tetik

Son meyveyim....

Yalnızlık ikliminde son meyveyim,
Karakışların birebir hedefiyim,
Sıcak baharlara çok ama çok hasretim,
Zemherir de kırağıya yakalandı ümitlerim.....

Bekler hep bekler oldum baharları,
Özler oldum,gelin gibi bezenmiş ağaçları,
Buram buram kokan o kekik otları,
İnsana huzur veren yemyeşil çayırları.....

Nisan yağmuru gibi yaş döker gözlerim,
Onunla beslenir kalp,ruh ve hislerim,
İnanın şu dünya'da garip,kimsesiz biçâreyim,
Okunacak şarkıda belki son besteyim.....

İbrahim Tetik

Sordum güle....

Sordum güle:

'Bugün bir başka canlısın',

Dedi:

-Beni seven birisini buldum',

-Koparmadı kokladı,

-Koparmadı uzaktan baktı,

-Koparmadı uzaktan sevdi,

-Koparsaydı,sadece onun gülü olacaktım,

-koparmadı,tüm herkesin gülü oldum,

Bundan daha büyük mutluluk mu olur?

İbrahim Tetik

Sordum.....

Cesâretimi toplayıp,sordum kendime,
'Sen kimsin? ',
Aldığım cevap işledi tüm zerrelereime,
'Kuluyum beni yaratan Rabbimin'.....

Yine üsteledim hemen,
Dedim:'Peki ediyormusun kulluk? ',
Cevabı gene verdi hiç düşünmeden,
'Tanıdım ya onu,yok artık bende yokluk'.....

Devam ettim yine ben,
Dedim:'İsbat et bana kulluğunu',
Hazır cevap oluverdi birden,
'Ah! gösterebilsem sana keşke kalbimin mutluluğunu'.....

Koyulaştı sohbetimiz,
Dedim:'Ölüme inanırmısın? ',
Hemen buluştu birbirine gözlerimiz,
'Nasıl inanmam? ,bana benden daha yakın'.....

Peki dedim o zaman,
'Hazırlığın varmıdır? ',
Birden boşanıverdi yaşları gözpınarlarından,
İşte dedi:'Bu ençok beni yaralayandır'.....

Dedim:'O zaman yap hazırlığını',
Orada garip,yalnız kalmamak için,
Değerlendir ömrünün herbir ânını,
O zaman ebedî alemde tüm servetler olur senin.....

İbrahim Tetik

Sorguladım kendimi.....

Sorguladım kendimi,
Bunca yıldan sonra,
Kanıt olarak kullandım,yaşanmış günlerimi,
Hatalarımı ise yükleyiverdim yıllara.....

Verdim kendime çekidüzen,
Olunması gerektiği gibi,
Numune mîsal olarak bilmeli beni gören,
Tıpkı görünürde olduğum gibi.....

Hesaplaştım bire bir,
Canlı olarak kendimle,
Tutmadı lâkin ne gider ne gelir,
Bitiyor işte bak ömür,ha öyle ha böyle.....

İbrahim Tetik

Sormaz mı Rabbin sana?

Sormaz mı Rabbin sana? ,
Niye kul olmadın diye bana,
Yaratmış bak insan olarak seni,
Çık sahip bir ömür imânına.....

Gençlik vermiş bak sana,
Sıhhati de göndermiş imdâdına,
Bil hep bunların kıymetini,
Varmadan ihtiyarlık sonbaharına.....

Var dünya'da bir görevin,
Sende mesuliyeti yer ve göklerin,
Denge le iyi bir kendini,
Esfelî sâfilin yada alâyiilliyyîn dir yerin.....

Yaratılmadın boşuna bil,
Var nefsinde günahlara karşı meyîl,
Şığın tövbe istiğfarlarla Rabbine,
İçten,samimi bir rukûa eğil.....

İbrahim Tetik

Sorumlu insan.....

Sorumlu insan yalnız kendinden,
Olamaz bir başkası ona özür,
Çıkınca ruh hânesi olan beden den,
İşlenmiş olan kendi amellerini görür.....

Girer kabre yalnız kendisi insan,
Değil bir başkası adına,
Yapmışsan ne kadar niyaz ve isyan,
Çıkıverecek oracıkta karşına.....

,

İbrahim Tetik

Söyle.....

Söyle:!!!
Neyin nesi? ,bu gaflet,
Hırs,haset,kin ve cehalet,
Zıt bunlar bilirmisin? ,fıtratına,
O zaman,devşir aklını başına,hemen çark et.....

Söyle:!!!
Ebedi'misin? ,bu dünya'da,
Sultan'lara bile kalmamış,kaftanları ve taht'larıda,
Misafir gibi davran,sakın ola haddini aşma,
Sonsuz'luk seni bekliyor,ölümsüz'lük diyarın'da.....

Söyle:!!!
Yapılmış mı? ,sanki vücudun polat'tan,
Bilinmez ki neden? ,kalmıyorsun inat'tan,
Aciz'sin,fakir'sin,neden bu kadar? ,kendine güven'men,
Beklerken kabir seni,mümkün mü? zevk alman hayat'tan...

İbrahim Tetik

Söyleme sırrını dostuna.....

Söyleme sırrını dostuna,
Söyler oda kendi dostuna,
Sen sakla içinde sırrını,
Ki, mağlup edersin o zaman düşmanını.....

İyi seç dostunu,
Olur siper düşmanına,
Şerersen dost yoluna postunu,
İşarettir iyi bi! erkişi olduğuna,

İbrahim Tetik

Söylemez yalan fitrat.....

Kâfidir helâl dâiresi keyfe,
Girmeye var mı gerek haram dâireye? ,
Yakîn eyleme cehennemi kendine,
Varken girmek cennete,daha oyalanıyorsın burada niye?

Söylemez yalan fitrat,
Medenîdir de ayrıca,
Zıt olanı etmez kabul kendine,
Yaşatır sahibini insan'ca.....

İmtihan için buradayız,
Kolay,zor sorular içinde,
Geleceği nereden değil belli soruların,
Olmalı dâima hayat ezberimiz'de.....

İbrahim Tetik

Söylüyor her hâlin.....

Deme sakın! ! !
Olduğunu kusursuz,
Söylüyor her hâlin,
Salkım saçak,
Et ki itîraf,
Bir nefes,
Bak o zaman,
Gireceksin ne hâle,
Herkes edecek,
Her hâline gpıta,
Affın kucağına,
Bırakıversen kendini,
Arınacaksın tertemiz,
Günahların kirlerin'den,
Temkinli atacaksın,
Artık her adımını,
Biten her sözünün arkasın'da,
ALLAH lafzı olacak,
Başlarken dâhi halâ.....

İbrahim Tetik

Söz vermek....

Söz vermek....

Bir borç'tur, senet'tir,
Ödenmesi mecburi, zaruri'dir,
Kutsal bir emanet'tir,
Korunması öncelik'li, namus'tur,
Bir emanet'tir, teslim edilinceye'dek.....

Söz vermek...

Yüklenmek'tir sorumluluğu,
Yük almak'tır, omuz'lara,
Sırtlanmak'tır, o ağır yükü,
Ta ki, sahibi bulununcaya dek.....

Söz vermek...

Kabullenmek'tir, tüm şart'ları,
Taahhüt altına almak'tır, kişiliğini,
Belirginleştirmek'tir, kimliğini,
Vicdanın'daki en yüce makam'dır, yerine getirmek.....

Söz vermek.....

Benzemez hiçbir şeye,
Öyle büyük'tür ki, sığmaz kaba, kacağa,
Dengi değil, hiçbir dengi'nin,
Ölüm'le ancak hayat'ta, ertelebilir.....

İbrahim Tetik

Söz.

Oldu dönölmez tek hatam,
Bildim seni kendim gibi,
Bir o kadar da sevdim,
Değilmiş işte hakikat öyle,
Ya ben iyi tanıyamamışım kendimi,
Ya da fazla saf olmuşum sana....

Neyse ki,kabullendim hatamı,
Özür diledim kendim den,
Artık tövbeler bir daha,
Dizginlerini alacağım hislerimin artık,

Söz..
Kendimi iyi tanıyacak,
Fazla saf olmayacak,
Rotasız gemi misâli,
Rüzgâr nereye eserse savrulmayacağım,

Söz...
Kendimi iyi tanıyacağım.....

İbrahim Tetik

Söz.....

Söz,
Aittir sahibine,
İyi ya da kötü,
Görür ayna ya bakan kendini,
Görebilir mi başka birisini?

İbrahim Tetik

Sözüm o'na.....

Sözüm o'na,
Uydurma sözler'le,
Dinleyici bulunmaz,
İter bir adım kendisini,
Her sözü yalana,
Yer kalmaz doğru söze,
Tüm yerler dolmuştur yalanlar'la,
Kısaca; doğru sözlerin,
Yeri yoktur artık o mekânlar'da,
Uğrayamaz da zâten,
Dâvetiyesi yoktur ki gelsin,
İstenilmez ki söylensin,
Hasmı olan yalan'la,
Bulunması aynı mekân'da,
Söylenilmesi aynı anda,
İhtimaller ötesi'dir,
Yalanların hâkim olduğu mekân'lar,
Şeytanların uğrak yerleridir,
Gıybetlerin, çekişmelerin,
Uçuştugu pist alanlarıdır,
Tâbiri câiz'se,
Bir başka ifâdeyle,
Şeytanların çalışma odalarıdır oraları,
Çünkü; ilk yalan söyleyen'dir şeytan,
Hâ unutmadan! ! !
Sözlerimize biraz dikkat! ! !
Dedim ya,
İlk yalan söyleyendir şeytan.....

İbrahim Tetik

Sözün biitiği an.....

ÖLÜM nedir ki dava uğriuna? ,
Olsa da verilir bir değil bir can,
Mertçe Sakınılmaz budaktan hiçbir göz,
İşte o ŞEHİTlik,sözün bittiği an.....

İbrahim Tetik

Suç üstü.....

Ben seni sen beni,
Ne arayıp ne sorduk,
Hayatın neşe ve sevincini,
Kim kaybetmiş ki? biz bulduk.....

Olan gene bize oldu,
Ellere ne ki,
Akan su bile yolunu buldu,
Ayırınız halâ niye peki?

Var bu işte bir garip'lik,
Değil mi? sence de,
Lâkin bir türlü çözemedik,
Neyse ki yaşıyoruz gene de.....

Dün kaldı dün de,
Yok ötesi,
Kaldık bak biz bugün de,
Beklemek'te lâkin bugün'ün ötesi de.....

Bir söyledim bin işit'tim,
Hak ettim mi? bunları,
Sustum sadece dinledim,
Ettim hayâl yaşananları.....

Yalnızlık bana düştü,
Ayrılık bana düştü,
Hüzünlü gurbet'te bana düştü,
Yaşıyorum halâ bak,
Hayat'ta suç üstü.....

İbrahim Tetik

Susmak.....

Susmak,
En güzelidir Cevapların,
Olur anlayana vurulan bir şamar,
Atom bombası tesirlidir,
Yargılayan en büyük hâkim,
Susmak,
Değildir kabullenmek demek herşeyi,
Susmak,
Sadece en zirvesidir olgunluğun.....

İbrahim Tetik

Sübhanallah.....

Hayâlim ruhum'la,
Aklım fikrim'le,
Çıktılar seyhâte,
Birbir ettiler teftiş,
Yaşanmış her bir şeyleri,
Ulaştılar sonun'da,
Mâzi'deki arşiv'lere,
İrdelediler didik didik,
Ne var? ne yok? ,
Ne? Nasıl? ,
Nedir? Neden? Niçin? ,
Her bir kareyi aldılar gözlem altına,
Şaşırtıcı çıkan sonuç,
Öyle yaşanmış ki mâzi,
İstikbâl model olabilecek nitelik'te,
Her bir ân-ı,saati,hatta dakikası,
Hisse alınılabilir,
Kıssalar'la süslenmek'te,
Dahası;
Gelecek olan geleceğe,
Pirjöktör mîsâli ışık tutmak'ta,
Fe sübhanallah,
Dedirtecek tür'den.....

İbrahim Tetik

Sürgün....

Hasretler'de,firaklar'da kaldım,
İrağım,fersah fersah vuslata,
Kaderim böleymiş,artık inandım,
Demir atmak şart oldu,liman'daki hakikata.....

Kilitlen'dim ki,diyemedim özgür'üm,
Ezel'den,kendim'in esir'iyim,
Geçmiyor ne çare,kendime dahi sözüm,
Olmuş alem bana düşman,kime imdat diyeyim?

Kırsam bir kabuğumu,herşey çözülecek,
Lakin ne mümkün,
Ufuk'lar umut'lara,geçit verecek,
Bedenim ise,özlemler'de hala sürgün.....

İbrahim Tetik

Sürgün....1

Sürgün düşlerim,
Olmuşlar esir firaglara.
Maziye gömülen herbir günüm,
Düşmede yorgun yarınlara....

Aklımla ruhum dolaşmadalar geçmişde,
İrdelemek için bir bir,
İlk ve son yaşanan hayatın,
Çerçevesi hatırası mazideki yerinde....

İbrahim Tetik

Şahlandırmalı.

Değil sadece ümitler,
Şahlandırmalı engeller de insanı,
Verse de hız ümitler,
Kabul edilmeli bir basamak engeller de,
En güzel günlere ulaşmak için.....

İbrahim Tetik

Şahlanmada.

Bir gizli sır içimdeki hisler,
Eremedim bir ömür,
Şaklı onlarda tılsımlar gizemler,
İster çözülmesi ayrı bir ömür.....

Kâh şahlanmada kâh pusudalar,
Bir sen bir benli,
Eksenidir hep onlara pusulalar,
Değişmez adresidir duygu seli.....

İbrahim Tetik

Şanlı ecdad.....

Uyanık ol,uyuyarak uyutulma,
Sakin pörsümüş,ortaçağ fikir'lerine kanma.....

Neyimiz eksik bizim,medeni devlet'lerden,
Dedik'leri medeniyet'i,öğrenmiş onlar zaten biz'ler den.....

Ecdad'ım öğretmiş insan'lığı,dört bir yana,
Yapılmamış ayırım mahkemesin'de,yahudi'yle fatih sultan'a.....

Atlarının üzengi'sin den,ürkerler di düşmanları,
Donat'tılar adalet ile,dört bir kıt'aları.....

Şehadet'e hazır,biçilen kefen'ler boyun'ların da,
Hiç görülmemiş böyle bir şanlı ordu,dünya'lar da.....

Abdest'siz alınmaz dı,kılınç'lar eller'e,
Beraberin de götürürler di,din'i,iman'ı,kur'anı girdikleri beldeler'e.....

Onlar adalet'in,bekçileriydi,
Zalim'i sustururlar,mazlum'un inilti'si diner di.....

İbrahim Tetik

Şaşılabacak şey....

Şaşılabacak şey,
Öüm'ü bilip'te,gafil yaşamak,
Ona hazırlık'lı olmamak,
Gayet normal'miş gibi davranmak,
Hala lezzet almaya çalışmak,
Vurdum duymaz'lığı,inada bindirmek,
Deve kuşu misali,
Başımızı kuma sokarak,
Avcı'ya hedef olacak olan,
Koca gövdeyi,dışarıda unutmak,
Lakin,gaflet sersem'liği içinde,
Hiç ama hiç,bunların farkına varamamak,
şaşılabacak şey....
İnsan'ım deyip,
İnsanlık'tan bihaber yaşamak,
Şadece hayat'ı,yemek,içmek'ten,
İbaret sanıp,günü'nü gün etmek,
Sorumsuz'ca,sorumluluk yüklenmemek,
Daim kendin'den ve vicdan'ından kaçmak,
Kalp gözünü köreltip,
Tıkamak kulaklarımızı gerçeklere,
Medeni olan fitratımızı,
Gayet vahşi,canavar bir mahluk kılmak,
Şaşılabacak şey.....

İbrahim Tetik

Şehit'im.....

Sonsuzluk'lar senin,
Ebediyet'ler senin,
Şaadet saray'ları senin,
Ölümsüz'lük taht'ları senin,
Zaman'lar ve mekan'lar öteleri senin,
Rabbi'nin inayeti,rahmeti,merhameti senin,
Melek'lerin gıpta ettiği,cennet makam'ları senin,
Hesabı sorulmayacak,nimet'ler de senin,
Cennet'teki huriler,gılman'lar da senin,
O kutlu,yüce nebi'nin,komşuluğu senin,
Dünya lezzet'lerinin,en alası orada senin,
Kutlu müjde olan,o ilahi vahiy'ler de senin,
Yazılan destan'lar,beste'ler,övgüler zaten senin,
Seni bekleyen,özleyen,peygamber kucağı'da senin,
Yer'lere ve gök'lere sığmayan,mertebe'ler de senin,
Destan'lar yazılacak,cilt cilt kitap'lar senin,
Tüm insanlığın yaptığı,dua'lar da senin,
Okunan yasin'ler,fatiha'lar,hatim'ler de senin,
Ne diyeyim daha şehit'im?
Sonsuz'luk adına atılan,adımlar'da senin.....

İbrahim Tetik

Şiddetin...

Şiddetin,
En küçüğü dâhi,büyük ifâde edilir,
Muhebbetin ise,
Saniyesine ihtimaller ötesi kıymet biçilir.....

İbrahim Tetik

Şuna buna bakma sen.....

Şuna buna bakma sen,
Şeni sen bil kendin gibi,
Unuttun ne zaman ki sen kendini,
İşte insanlığın, seni bırakma sebebi.....

Değildir sana kimse ölçü,
Ayrı bir âlemsin çünkü,
Meyvesi olduğun ömür ağacının,
Çürümeye başlamış bak kökü.....

İbrahim Tetik

Şükredilmez mi?

Bizleri insan olarak dünyaya getiren,
Bizlere kâinâtı hizmet ettiren,
Tüm nimetleri önümüze seriveren,
Böyle Rahmâna şükredilmez mi?

Kendine bizleri muhâtap eden,
Rahmetini hiçbir zaman esirgemeyen,
Bol bol nimetlerini veren,
Böyle Rahmâna şükredilmez mi?

Akıl nimetini bizlere bahşeden,
Kalplerimize merhamet ihsan eden,
Bizi bizlerden daha iyi bilen,
Böyle Rahmâna şükredilmez mi?

Yer ve gökleri bizler için yaratan,
Birinden nimet fışkırtan,diğerinden rahmet yağdıran,
En güzel şekilde bizleri rızıklandıran,
Böyle Rahmâna şükredilmez mi?

Kış,yazı,baharı,mevsimleri tazeleyen,
Ağaçların nâzik elleriyle meyveler veren,
Türlü türlü yemişleri,otları bitiren,
,Böyle Rahmâna şükredilmez mi?

Yüce Rasûlü bizlere uyarıcı ve müjdeleyici gönderen,
Biz kulları şefaatinde mahrum etmeyen,
Suyu yüzü hürmetine,Cenneti vaad eden,
Böyle Rahmâna şükredilmez mi?

Günahımıza bir,hasenâtımıza on yazan,
Niyetimizi dahî yapılmış amel kılan,
Namazı bizlere mîraç yapan,
Böyle Rahmâna şükredilmez mi?

İyi kötüyü kitâbın da bildiren,
Nimetlerine şükür isteyen,
Bütün dualara icâbet eden,
Böyle Rahmâna şükredilmnez mi?

Hâl ve hareketlerimizi gören,
Fiillerimizi meleklerine kaydettiren,
Tüm insanların hesaplarını birden gören,
Böyle Rahmâna şükredilmez mi?

Cennet cehennemi bizler için vareden,
Lâyık olanları her iki tarafa sevk eden,
Kazandıklarının misli misline iade eden,
Böyle Rahmâna şükredilmez mi?

TETİK der:Gelin kul olalım Rabbimize,
Rahmet ve merhamet dolsun kalplerimize,

Terbiye edelim,tâviz vermeyelim nefsimize,
İmân vasikâsıyla girmek için bilet alalım Cennetimize.....

İbrahim Tetik

Şükür.....

Hırs,insan'ın zıt fitratına,
Sebeb-i hasaret ve mahrumiyet,
Sebat etsen,devam et iktisat ve kanaat'ına,
Gelmez sana o zaman,illet ve zillet.....

Şükür,bir borç peşin alınan nimet'lere,
Sağlık'a,sıhhat ve afiyet'e,
Fani olanı,inkılap ettirir ebediyet'lere,
Ne yakışır ki? ,şükür'den öte bu kadar nimet'e.....

Bu nimet'lerin bedeline,istenilen tekşey şükür,
Zor birşey değil zaten,derc edilmiş fitratımız'a,
Bu muhteşem kainat sarayın'da,edilmeli tefekkür,
Yoksa eğer,kudurur cehennem isyanımız'a.....

Allah aşkına,bir devşirelim,aklımız'ı başımız'a,
Kuru kuru inad,neyin nesi? ,şu kısa ömür'de,
Konmasın cehennem azıklarımız,mizanımız'a,
Faydasız'dır artık tövbemiz,o çetin hesap günün'de....

İbrahim Tetik

Şükürler olsun.....

Ufkun kızılığ,ı,
Etmişti sirâyet,
Derinlemesine,
Tâ yüreğimin en ince,
En derin hassas yerine,
Değıştirivermişti birden,
His,duygu ve düşüncelerimi,
Sürüklemişti hayalhânemi,
Alıp götürmüş rengine,
Büründürüvermişti herbir zerremi,
Alamaz olmuş kendimi,
Kapııvermiştim herşeyim'le,
Kan kırmızı kızılığa,
Ümutlarımın boy gösterdiği,
Ümitlerimin renk renk renklendiği,
Bir dünya'ya girivermiştim,
İnsan olmanın verdiği avantaj'la,
Devşirivermiştim aklımı başıma,
Duruvermiştim tefekküre,
Hamd,şükür,
Kâinat'ların zerreleri,
Adedince edivermiştim,
Rabbime.....! ,
Haykırmıştım tâ yüreğimin,
En derin hassas yerinden,
Rabbim....! Rabbim.....! ,
Rabbim.....! Sana şükürler olsun.....!

İbrahim Tetik

Tâ ezelden.....

Varlığımı bir bütüm vücudum,
Tâ ezelden beri,
Bir misâfir bedenime ruhum,
Gelinceye dek ölüm emri.....

Değilim ben bana ait,
Bir emânetçiyim sadece,
Her yaşım ölüme müsâit,
Demeliyim hazırım azrail gelince.....

İbrahim Tetik

Ta kendisi.

Kimi kime desem,
Kim ne der ki?,
Kim ne der diye söylesem,
Kimin umurunda ki...

Kim ne der diye değil,
Rabbim ne der diye yaşamak,
Kulluğun en zirvesi,
Bir mr insan olarak kalmak,
Er kişinin ta kendisi....

İbrahim Tetik

Tadı mı olur?

Dertsiz dermanların,
Zulmetsiz ışıkların,
Çirkinsiz güzellerin,
Cehennemsiz cennetlerin,
İştahsız lezzetlerin,
Dostsuz muhabbetlerin,
İmânsız amellerin,
Tövbesiz duaların,
Basîretsiz gözlerin,
Mühürlenmiş kalplerin,
Şükürsüz nimetlerin,
Beyhude ömürlerin,
Meyvesiz ağaçların,
Kup kuru baharların,
Yağmursuz bulutların,
Bereketsiz kazançların,
Namazsız hayatların,
Tadı mı olur.....?

İbrahim Tetik

Taht kuruyorsun.....

Aslan ot yemez,at ise et,
Herşeyi layıkıy'la,yaratmış yaratan,
Akıl ile,kalp ile,ruh ile olmalı teslimiyet,
İmtihan ediyor Rabbim,akla kapı açıp,ihtiyarı elden almadan.....

İnsan olamaz,hayvan gibi şuur'suz,
Verilmiş ona sınır'sız,istidat ve kabiliyet'ler,
Ondaki her bir aza,intizam'lı ve kusur'suz,
Dünya verilse doymaz,tatmin olmaz,ondaki his ve heves'ler.....

Misafir'sin,hem de bir yolcu,
Gayri ihtiyari gidiyorsun,
Bekliyor cennet yamaç'ları,seni burcu burcu,
Kazanırsan ki eğer,ebedi oralara taht kuruyorsun.....

İbrahim Tetik

Takılı hayatım ömür saatine.....

Dönüşüverir bâzen düşüncelerim eyleme,
Oluverir ters düz fikirlerim,
Gelir ağır hislerim de bedenime,
İçinde bedenimin yalnız kalıveririm.....

Bir yere ki odaklanmışım sabitçe,
Kalıvermiş dışında alanımın herşey,
Koymuşum baş yalnızlığa yalnız kendim mertçe,
Kalmamış artık paylaşılabacak yalnızlıktan başka bir şey.....

Takılı hayatım ömür saatine,
Tik tak geçmede her an,
Girmişim doğuştan feleğin çarkı içine,
Geriye bilmem ki ne kaldı o zaman?

İbrahim Tetik

Takılıp kalma.....

Dün'den önde ol,
Yarın'a ulaşmak için,
Şimdiki yaşama bak,
Çünkü,hakiki ömrün bugün.....

Takılıp kalma,mazi oltasına,
Biryer edin,hayat'ın içinde,
Herşey biz'ler için,canlıyız sonuç'ta,
Neşe'yi,sevinç'i yaşayıp,çekeceğiz ızdırap ve çile'yide.....

Alkafanı ellerinin arasına,bir düşün,
Neyim? ,Nere'den geliyorum? ,Nere'ye gidiyorum? ,diye,
Doğuyoruz,büyüyoruz,gelişiyoruz,ölmek için,
İhtiyar'lara has değil ölüm,güvenmeyelim genç'iz diye.....

İbrahim Tetik

Talip olduk.....

Doğduk,talip olmak için ölüm'e,
Ruh'lar alemin'de,kabullendik peşin,
Peki o zaman,oyalanmam fani dünya'da niye? ,
Sahibi değilim zaten,dağılacak olan bedenin.....

Ölüm var ölüm,çabala ebediyet'lere,
Misafir'sin burada,senin yurdun orada,
Veriyor nimet'leri rabbin,minnet duyduğun kimselere,
Ahiret'te seni kurtaracak,bir eser bırak arkanda.....

En büyük dert'lerden,daha büyük Rabbin,
Derdi veren de o,derman'ı veren de,
Anahtarı sende,küre-i arz eczanesinin,
Dileyen tek odur,sağlığı da,afiyeti de.....

İbrahim Tetik

Tam mesâi.....

Bir yorguluk'tur hâkim'di,
Vücudum'da,
Kıpırdatmadan beni,
Yığıvermişti olduğum yere,
Perdesi olan gözlerimin kapakları,
Dünya'yı kapamışlardı yüzüme,
Tümü âzalarımın,
Bürünmüşlerdi,
Derin bir sessizliğe,
Çıt yoktu bedenim'de,
Gördüğüm rüyâlar,
Âdeta nöbetçisi oluvermişti,
Gecemin,
Ne zaman niyetlensem,
Ayılmaya birazcık,
İzin vermiyorlardı,
Rüyâlarım,
Bugün diyorlardı'Nöbet bizim',
Bana ise tam mesâi,
Uyumak kalıyordu.....

İbrahim Tetik

Tanık.....

Daralan sokaklar da adımlarım,
İlerlemedeler yalnız yalnız,
İnişli çıkışlı dostum olan kaldırımların,
Yine başı ve sonundayım.....

Sisli kuytusunda sokak lambasının,
Gizlenmekteyim gölgemle,
Sökmekte olan aydınlık şafağın,
Ortasındayım uykulu gözlerle.....

Gün başladı benle beraber,
Yarı uykulu yarı uyanık,
Neler neler o gün de beni bekler,
Yaşadığım saat'ler hep'ten buna tanık.....

İbrahim Tetik

Tarihe destan yazanlar.....(1)

Gök'te melek'ler alkışlıyorlar'dı,o arslan nefer'leri,
Düşman saflarına atılıyorlar,ölümü bile bile herbiri.....

Her biri gönül'lü gidiyor'lar ölüme,
Her bir azası doğranmış yarab! lime lime.....

Sineler'de patlıyor'du,atılan top'lar,
Cephe'ye mermi taşıyorlar'dı,fatma ana,ayşe bacılar.....

Göz'ler sadece cesed,kulak'lar mermi sesi işitiyor,
Kızıl rusu,fransız köpeği,karşımız'da kuduruyor.....

Tekbir yürek olup,atıyorlar'dı kafir karşısın'da,
Vucud'lar bir idi,el kol,bacak'ları dağılsa'da.....

Onlar diri'dir,ölü değil,sadece makam değiştirdiler,
Şehit'lerin babası Hazreti hamza ile beraber'diler.....

Sabah,öğle yemeği yok,akşam üzüm hoşafı,yarım ekmek,
Bunlara layık olamaz'sak yarab! haram olur cennet'e girmek.....

Her bir metrekare'yi dodurmuş'tu,top mermi'leri,
Dünya'lar üzerlerine gelse,sindiremez'ler di o arslan nefer'leri.....

Giyecek elbiseleri,ayaklarının çarık'ları,yok yiyecek azık'ları,
Moskof'unu,ingiliz köpeğini dize getirdi o müthiş iman'ları.....

Seydi çavuş ALLAH deyip,kucaklamış'tı 250 kilo top mermi'sini,
Boğazın sularına gömmüş'tü,kafir'lerin alçak olan emel'lerini.....

Onları ölüm korkutamaz,yokluk yıldırılmaz'dı,
Alçak kafir'ler geldikleri gemiler'le,cehennemi boyladı.....

Rabbi bir,peygamberi bir,kitap'ları bir idi onların,
Bayrağımız gökler'de dalgalanmaz'sa,manası yok idi yaşamanın.....

İbrahim Tetik

Tarihe destan yazanlar.....(2)

Kınamışlar'dı ana'ları onları,vatana kurban diye,
Sakın diyorlar'dı:'Düşmanı kovmazsanız gelmeyin geriye'

Eşlerini,analarını,bebe'lerini geride bıraktılar,
Yaşamın başın'da,mevsim'in baharınday'dılar.....

Müjdelemiş'ti şehitlik'le onları kur'an,
Kucak açmış bekliyor'du peygamberleri her an.....

Yarab! o ne çelik irade idi,püskürt'tü düşmanı geri,
Anlamıştı artık,TÜRK'ün yenilmeyeceğini,dünya ülkeleri.....

Bir kahraman'ık destanı yazdılar tarihe,
Kabirlerin'den kalksalar,seslenir'ler biz'lere 'Miras yediler'diye.....

Her biri'nin kefen'leri boynun'da,şehadet'leri de dilin'de,
Onlara kucak açmış duruyor,peygamber'leri de.....

Bu millet hür doğdu,hür yaşar,
Hiçbir engel tanımaz,tüm engelleri aşar.....

İzzet'le ölmeyi,zillet'le yaşamaya tercih ederler,
Hedef'leri büyük'tür,onları tutamaz yol'daki köstek'ler.....

Düşman çizmesi necis'tir,basamaz toprağımıza,
Dil uzatamaz dini'mize,el uzatamaz bayrağımıza.....

Elini kırarız,uzatamaz bacımın elbise'sine,
Ders olsun bu savaş,fransız kafiri,ingiliz köpeğine.....

Güneş batmak istemez,sizin üzeriniz'den,
Bomba olup patladılar,düşman üzerine hep bir'den.....

Her bir asker istiklal'e aşık idi,
Hür olarak yaşamak,karakterleriy'di.....

Her bir şehit'in payı vardır,bu bayrağın rengin'de,
Vatan sevgisi,ALLAH sevgisi yer etmiş'tir kalplerin'de.....

Siper'ler ALLAH ALLAH nidalarıyla çınlıyor'du,
Burada ölmek var idi,geriye dönmek yok'tu.....

Şehit anası olmak için,cephe'ye gönderiyorlar'dı evlat'larını,
Dünya'da değil artık,ahiret'te bekliyorlar'dı kavuşmalarını.....

İbrahim Tetik

Tarlası dünya âhiretin.....

Tarlası dünya âhiretin,
Bieceğiz ekmişsek ne orada,
Hardal tânesi kadar olan hasenenin,
Tonlarcadır ağırlığı o yüce mîzan'da.....

Çekileceğiz her söz'den suâle,
Hiç istisnâsız,
Gelek can o zaman susan her dile,
Susturmak ise hiç imkânsız.....

İbrahim Tetik

Tatlılaştırıyor yaşamı.....

Yarının geleceği,
Belli bugünden,
İllâ yalnız ân-ı yaşıyarak,
Tanığı olmak zamânın hemden.....

Yürürsen güneşe karşı,
Gölgen eder seni tâkip,
Dönersen ki yönünü eğer,
Oluverirsin gölgene rakip.....

Olmak yaşının adamı,
Emâresi olgunluğun,
Dert,keder,ızdırıp nedenli olsa da,
Tatlılaştırıyor ömür içinde yaşamı.....

İbrahim Tetik

Tebessüm....

Tebessüm yüzünde,
Hüzünler gönlün de olsun,
Hayatın en değerli yerinde,
Mutluluklar seni bulsun....

Tanıma zorlukları kendine engel,
Birer basamak başarıya,
Azmin azalıp,tükendiyse gayretin de,
Kalk silbaştan sabah yaşamaya.....

Beklemekte seni yarınlarda,
Gelmek için mucizelerle,
Tut nöbet bugünün durağında,
Gecelerle seherlerle.....

İbrahim Tetik

Tefekkür.....

Bir bahar sayfasın'da,
Temaşa etmek etrafı,
Tefekkür iklimin'de dolaşmak,
Görmek tüm kainatın,lisan-ı halleriy'le,
Yaratan'larına karşı olan,ibad-ı taat'larını.....

Ülfet perdesini,yırtıvermek,
Hakiki müsebbe'bin,kim olduğunu,
Bilmek,anlamak,idrak etmek için,
Perde arkasın'da,gerçek mana'da,
Sebeb'leri öne sürerek,iş yapanın,
Bizi seven,birisin'ce akıl almaz,
Muhteşem,ihtişam'lı bir şekil'de,
Kendisini tanıttır'mak,sevdirmek adına,
Sunduğu bu kadar,ikram'ları anlamak için.....

İbrahim Tetik

Tek mâzi.....

Kalan dün'den bugüne,
Tek mâzi,
Hazır şimdiki saatine,
Vurur damgasını geçmiş zaman izi.....

Bizi mâzi'ye gömen,
Değil mi şimdiki zaman? ,
Çarkın'da feleğin dâim dönen,
Yine insan,yine de insan.....

Bugün ben isem ben,
Kimbilir yârın kim? ,
Olmaya çalış kendin yine de sen,
Deme yârın sakın! bumu benim?

İbrahim Tetik

Tek meyvesisin.....

Tek meyvesisin ömür ağacının,
Salarak dal budak,
Gâyesi,amacı,tek muhatabısın hayatın,
Bire bir canlı olarak yaşayarak.....

Akıl,irâde şuur verilmiş sana,
Kurtulmaman için mesuliyetten,
Kaçamazsın yer gök arası hiçbir yerden,
Kurtulursun kul olursan ancak bu külfetten.....

Benzersin kuru bir asma ağacına,
Takamazsın unutma! o üzümleri kendin,
Borçlusun her ne varsa sende yaratana,
Haykırıyor Rabbini sendeki,senin olmayan bedeninin.....

Güveniyorsun neyine ki hayret,
Âciz mi? âciz birisin,
Varlığın sadece et,kemik,kan'dan ibâret,
Dağılmaya,çürümeye ise heran müsâitsin.....

Sokuverme kafanı kuşlara,
Devekuşu misâli,
Gövden ise hedef tahtası avcılara,
Sonuçlanabilir ölümle bak uçmak hayâli.....

Söylemesi benden sana,
Emânet sadece bu beden bize,
Devşiriver ne olur aklını başına,
Edeceğiz birgün mutlak tek sahibimize.....

İbrahim Tetik

Tek Rabbimiz.....

Kalbine bakar tek Rabbin,
Değil önemli şemâlin,
Amellerin olur dâim makbul,
Yeter ki,hâlis olsun niyetin.....

Ruhun penceresidir gözler,
Zikrîn tercümânıdır diller,
Ol sen sahip eline,diline,beline,
Açılır o zaman sekiz kapılı cennetler.....

Menzîlidir kalp Rabbinin,
Daha kutsaldır yapısından kâbenin,
Kırma sakın ola! sen onu,
Dünyada belli olur,âhiretteki yerin.....

Çalıştır kalp telefonunu,
Getir dile,istek ve arzunu,
Aracısız bire bir,
Sunuver Rabbine kulluğunu.....

Unutsanda sen onu,
Şaşırsanda yolunu,
Ne kadar olsanda asî,
Hiç yaratan unuttur mu kulunu?

Tek Rabbimiz,yaratanımız,
Şefkatle,merhametle kucaklayanımız,
Yok başka gidilecek kapı bil,
Yalnız odur,huzuruna varacağımız.....

İbrahim Tetik

Tek sermâyem

Tek sermâyem,
Tesbihim,
Seccâdem,
Ve takkem,
Daha istemem birşey,
Zâten ne isteyebilirim ki?
Yeter de artar bile,
Bana bunlar,
Zînetleri,zenginlikleri dünya'nın,
Toplansa kefenin bir gözüne,
Gelecektir ağır inanıyorum,
Tesbihim,
Seccâdem,
Ve tesbihim,
Hiç hükmünde demek ki,
Zînetleri,zenginlikleri dünya'nın,
Benim sermâyem yanında,
Elhamdülillah.....

İbrahim Tetik

Tekrarı yok.....

Dünya'ya geliyoruz ağlayarak,
Cahil,acemi,daha toy bir şekil'de,
Yürümeye,koşmaya koşuyoruz,çat pat adım atarak,
Bize ayrılan zaman dilimi için'de.....

Büyüme'ye,gelişme'ye adayız,
Eğer ki,yeter li ömür verilir'se,
Rabbi'mizin,antika muhteşem bir sanatıyız,
Değerimiz olamıyor ki,tüm kainat birleş'se.....

Medeni bir fıtrata sahibiz,
Nizam'lı,intizam'lı,hikmet'li yaratılmışız,
Kayıt altın'da,herbir hareketimiz,
Belli olması için,ahiret'teki makamımız.....

Dünya'dan giderken'de ağlıyoruz,
Ölüm'ün hikmetini bilme'den,
İstemesek'te,Azrail'le hem dem oluyoruz,
Şimdi git,sonra gel diyeme'den.....

O kabre mutlak giriyoruz,
İstisna'sız bire bir,
Münker ve nekir ile,hasbihal ediyoruz,
Değer'li kılınır'sa amelimiz.....

Cennet ve cehenne'me talibiz,
Dünyaday'ken daha,
Gideceğimiz yere göre,kesilir biletimiz,
Tekrarı yok bu hayatın bir daha.....

İbrahim Tetik

Tenezzül etme'den.....

Tenezzül etmeyerek kimseye,
Duymadan minnet kimseden,
Tâlibiz illâ ki,izzetle ölmeye,
Vermeden tâviz haysiyet,onur ve şereften.....

Şan,şöhret,makam ve mevkiye,
Vermeden beş para,
Sadece hak hakîkatî söylemeye,
Varım illâ,meşdan okuyup İdamlara.....

Âciz birer varlığız,
Ömrümüz,iktidârımız kısa,
Lâkin bu âlemde sultânız,
ÖLÜM bin defa olsa da.....

Herşey bizlere,
Zerrelerden,yıldızlara kadar,
Sığmaz arzularımız yer ve göklere,
Doyurur gözümüzü avuç avuç topraklar.....

İbrahim Tetik

Teslim olacak.....

Her musibet'te,bir teselli saklı,
İlahi bir kamçı,kader'in eliy'le,
Geçiyorsa ömrün,çile'li,ızdırap'lı,hastalık'lı,
Siliniyor bir bir günah'ların bil,bunların herbiriy'le.....

Zahmet'te rahmet,rahmet'te zahmet vardır,
İnsan'ın alın yazısıy'la,alakalı bir'e bir,
İman et kader'e,olma olmadık dert'lere düçar,
Herbir canlı,dünya'nın fani olduğunu bildirir.....

Kurtuluş'un yok,ölüm'den,
Her canlı mutlak tadacak,
Bir mesaj,geliverirse azrail'den,
Bırakıp bedeni ruh,teslim olacak.....

İbrahim Tetik

Tetik'çe.....

Ayrıntılara takılma,bilsen görevini,
Yaşayarak güzelleştir amellerini.....

Bilseydin ki,görevin kulluk,
İmânın yoksa eğer,baslıyor o zaman yokluk....

Bilen'le bilmeyen,olmaz elbet bir,
öğrenmezsen ki ilim,cahillik peşinden gelir.....

İrfan kapısından gir,saygıyla,
Yaşa bir ömür boyu,ALLAH korkusuyla.....

Yoklukta sabır,varlıkta gerek şükür,
Kadere imân etmeyen,kederlere sürülür....

Kalp gözün açıksa,dünya gözünü boşver,
Melekler'le doludur sağ sol gök ve yer.....

Dilerse Rabbin olmazlar olur,
Açarsa hazinesini,rızık seni bulur.....

Ol dedimi var mı? olmayacak,
Nefes tükenince hangi fâni kalacak?

Herbir gün ömrümüzden alıyor,
Kalp atışlarımız,fâniliğimizi haykırıyor.....

İbrahim Tetik

Tıpkı şimdi olduğu gibi.....

Soğuk bir odadayım,
Hislerim,
Heveslerim,
Zevklerim,
Hayallerim,
Umutlarım,
Bire bir her hepsi,
Üşümedeler...
Mecburlar beklemeye baharı,
Tâ ısınsınlar,
Lâkin kalmasalar bâri,
Diğer bahara,
Yalnız ve sadece düşünmekteyim bunu,
Aldım iki elim arasına kafamı,
Kurcalamaktayım hafızâmı,
Hayallere de salıverdim aklımı,
Boş'ta kalıvermiş cesedim,
Gitmişler başka başka yerlere,
Tüm hücrelerim,
Boş bir oda sankş bedenim,
İçinde ben ise yalnız,
Yâni ben ve bedenim,
Bir de hani yalnızlık,
Üçümüz'de kalakalmışız çâresiz,
Almaktayız kurmak'la hayalleri hıncımızı,
Gene soğuk bir odadayım,
Üşümedeler,
Tüm his'lerim,
Gelmeyecek gibi sanki,
Bekledikleri baharları,
Halâ mı halâ hayallerin peşindeyim,
Tıpkı şimdi olduğu gibi.....

İbrahim Tetik

Turfan da ümitler.....

Turfan da ümitler,
Yarınların geleceğidir,
Dal budak kırılan umut'lar,
Ufukların kara habercisidir.....

Yüreklice yüreklenmek,
Getirir beraberinde ümitleri,
Tüketip umudu hayata küsmek,
Filizlendirir gam,keder ve dertleri.....

Benzetmek kendini başkasına,
Hiçe saymaktır benliğini,
Çıkar kendisi,kendisinin karşısına,
Sormak için öz kimliğini.....

Sahip ol sen kendine,
Kaptırma yolsuzlara,
Dokundurma izzet ve şerefine,
Oku meydan ölümcül fermanlara.....

Sorulacaksın sen senden,
Değil başkasın dan,
Emin olmak için kendinden,
Sorumlusun tüm yaptıklarından.....

İbrahim Tetik

Tutsak.....

Sadece esas olandır mutluluk,
Teferruat gerisi,
Zâten ne diye yaşar ki insan Dünya'da,
Değil mi mutlu olmak için? ,
Yoksa ki eğer bir nefes mutluluk,
Olur o zaman hayat içinde insan,
Sadece kendi bedeninde mahkum ve tursak.....

İbrahim Tetik

Tutundum olmadı mâziye.....

Serzenişte yine yüreğim,
Sızlayarak tâ derinden,
Aldı götürdü ruhumu nerelere,
Söküp bedenimi mâziden.....

Aklım konuşma da kalbim'le,
Tutarak bedenimi şâhit,
Galayan da hepten hislerim,
Hep beraber birlikte benim'le.....

Tutundum olmadı mâziye,
Dönüp bile bakmadı,
Yaptım siper olan hazır günümü,
Oda geçiverdi hiç durmadı.....

İbrahim Tetik

Tükettik sabrı.

Dedik dert,tasa gam keder,
Tükettik sabrı,
Bulduk sağlığı diz boyu nimetler,
Kaybediverdik şeref ve ar'ı.....

Demedik,diyemedik her halimize şükür,
Rahmetten olduk mahrum,
Var hesap günü çetin mi çetin,
Dün yarın belkide bugün.....

Bıraktık itaati,olduk isyankâr,
Desen kulluk bîhaber,
Bakmadan birde acz ve zaafımıza,
Sanki bizim gök ve yer.....

İbrahim Tetik

Ufuklarda.....

Yıllar adımlarımı saymakta,
Bitmeyen yarış kulvarında,
Ömrüm ise,bir çay misâli akmakta,
Ölerek ebedîleşmek var alinyazımda.....

Herbir gün harcıyor ömür sermayemi,
Engel olmam imkânsız,
Yıllar başkalaştırıyor bak bedenimi,
Yaşıyoruz yazılanı istisnâsız.....

İnsan küçük bir kâinat,
Herbirşey mevcut içinde,
Ölümsüzleşiyorum,ölümlere inat,
Lâkin korku,tokmak gibi bitiveriyor beynimde.....

Kalbini ferah temiz tut,
İçinde barınsın sevgiler,
Kanatların olsun o beslediğin umut,
Bezensin güzelliklerle,ufuklarda herbir yer.....

İbrahim Tetik

Uğruna.....

Uğruna...
Neler? ,yapılmaz ki,
Nelere? ,katlanılmaz ki,
Neler? ,feda edilmez ki,
uğruna neler? ,bilinmez ki.....

Uğruna...
Geçmezmiyim,bu candan,
Korkarmıyım sanıyorsun,hayatın acısından,
Kırpmam gözümü,keder ve gamından,
uğruna hazırım,herşeye her zaman heran.....

Uğruna...
Ferhat olmazmıyım,dağlara,
Mecnun olmazmıyım,sahralara,
Musa olmazmıyım,derin sulara,
uğruna,kafa tutmazmıyım nemrut'lara.....

Uğruna...
Çevirmezmiyim,kış'ı bahar'a,
Şerpmezmiyim,çiçekleri dağ ve ovalara,
Duyurmazmıyım sevgimi,tüm dünya'lara,
uğruna,rahmet olup yağmazmıyım,topraklara.....

Uğruna...
Alırım göze herşeyi,
Zindanlar yatarım,ötesinde ölümü,
Severek çekerim,binbir çileyi,
uğruna denk tutamam,sana hiçbirşeyi.....

Uğruna...
Kimlerden geçmem ki,
Daha kimseyi sevemem ki,
Küserim hayata,gülmem ki,
Uğruna,verdim benliğimi daha ne ki?

İbrahim Tetik

Ukte kaldı....

Ukte kaldı içimde,
Sana olan sevgim,
Varsın hayatımın her yerinde,
Yokluğunda bile seninleyim.....

Dönüp dolaşıp,
Geldim gene sana,
Yalvararak Rabbime el açıp,
İstedim içten seni bana.....

Ne olsun ki daha? ,
Sevdiğimi etmişim itîraf,
Biçemiyorsun kendine paha,
Ne olursun diyorum biraz insaf.....

İbrahim Tetik

Umarım ki.....

Umarım ki;
anlamış olmanı beni,
Sıradan birisi gibi değil de,
Bana özel davranmanı,
Sanırdım ki;
Gizli,gizemli sırlarını,
Ayan,beyan açacaksın bana,
Kalmayacak gizli kapaklı,
şüpheli hiçbir olay,
Can yoldaşı,sır sırdaşı,
Karagün dostu olarak,
bileceksin beni,
Umarım ki;
Değişmeyeceksin,
Hiçbir dünya menfaatine beni,
Toplansa dünya bir yana,
Tartmayacaksın aynı kefe de,
Onlarla beni,
Dahası övgüler yağdırarak arkamdan,
Yüzüstü bırakmayacaksın beni,
Elimden tutacak,
Zirvelerle tanıştıracaksın,
Aşağılara lââyık görmeden beni,
Sanırdım ki;
Beni ben bilecek,
Lââyık olduğum değeri vereceksin,
Sahte iltifatları bırakıp,,
Gerektiğinde tenkid etmeni beni,
Umarım;
Devamlı olur,
Menfaata endeksli olmaz dostluğumuz,
Hayatı sahici yaşamak için,
Sûni yapmacık günlerle,
Doldurmayız ömrümüzü,
Ne diyeyim? ,
Umarım;
Umarım ki; yarınlar bugünden daha iyi olur.....

İbrahim Tetik

Ummanlar kadar.....

Göstermeden yılgınlık,
Eksik etmeden tebessüm,
Dâim ümitli,
Umutları ufuklar ötesi,
Dondurup Zemherirde,
dert ve kederleri,
Baharlardan gün çalmak,
Ilık iklimler de boy göstermek için,
Tomurcuklanıp filizlenmek,
Dal budak,
Salkım saçak,
Meyveler vermek adına,
Açmak sineni,
Ummanlar kadar,
Tüm sevgileri,
Barındırmak için...

İbrahim Tetik

Unutma sakın geçmişini...

Unutma sen sakın geçmişini,
Bak güven le geleceğe,
Ne yapılacaksa ki, insanlık adına,
Bir getiriver aklına vatan şehidini.....

İbrahim Tetik

Unutma sakın! ! !

Unutma! sahibini sakın! ,
Değiliz sahipsiz hiç birimiz,
İlerliyoruz dönüşü olmayan bir yolda,
Farklı kilometrelerdeyiz her birimiz.....

İnişli, çıkışlı, taşlı, çakıllı, dikenli, çamurlu,
Düşe kalka, yalpa yapmada o yolda,
Bitirmek her hârukalde,
Dizboyu engeller, öbek öbek olsa da.....

İbrahim Tetik

Hazmedilmeyen ilim,telkin edilmemeli,
Her doğruyu,heryer'de,herkese söylememeli,
Önce konuşmayı değil,sukut'u öğrenmeli,
Ama her söz'den sual'e çekileceğiz,bunuda bilmeli.....

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Unuttum kendimi.....

Seni düşünmekten unuttum kendimi,
Varmıyım? ,yokmuyum? meçhul,
Verdim vereli sana sevgimi,
Oldum mecnûn,deli divâne bir kul.....

Heran peşinde hayâlim,
İzini takipte,
Kavuşmaktı sadece arzu ve emelim,
Ukte kalan oydu tek yürekte.....

Arzu ve hizlerim seni sormakta,
Vermiyorlar rahat bana,
Aklım ve fikrim ise,sensiz durmakta,
Şaştım inanın bende,gideyim hangi yana.....

Gel bırakalım dargınlığı,
Barışmaktan ne çıkar? ,
Mahpus yapalım zindanlara ayrılığı,
ilk duruşmada beraattır,sevgimize verilen karar.....

İki beden,bir ruh olalım,
Vermeyelim bir üçüncüye şans,
Yok tekrarı bu hayatın,artık inanalım,
Birlik olmaya ALLAH aşkına bir yanaş.....

İbrahim Tetik

Utanın.....

İnce,ince bir sızı başlar,gönül'de,
Ötmez artık küsmüştür,gül'e bülbül'de,
Bir çelişki,tutarsızlık belirir söz'ler de,
Adeta hasta olur hekim'ler,bulunmaz bu derde.....

Dost'lar,düşman kesiliverir biranda,
Şeytan kurmuş'tur,kalp'lere tuzağını da,
Kıskaca almıştır,nefsi'ne düşkün olanlarıda,
Mü'minin miracı olan namaz,hemen yetişir imda da.....

İnsan'lık bir önder bekler,kurtulmak için,
Değeri yok artık,foyası çıkan sahte sevgi'lerin,
Astarsız yüzler'de yeri yok artık,sahte maskelerin,
Utanın,arlanın ALLAH aşkına,değil şimdi sevinip neşelenme'nin.....

İbrahim Tetik

Uygun mu?

Ter dökmeden,aliteri olmadan,
Çalışıp didinip,çabalamadan,
Hep nemalanman,ondan bundan,
Uygun mu sence?

Kazanmadan,kazanç elde etmen,
Birilerinin sırtına basıp yükselmen,
Mazlum ağlarken gülmen,
Uygun mu sence?

Daîm vicdanından kaçman,
Allah'tan korkmadan yaşaman,
Kullardan ise,hiç utanmadan,
Yaşaman uygun mu sence?

Sürekli ben,ben ben demen,
Hizmette arka saf'tan gelmeyen,
Mükâfatta ise,önlerde bitivermen,
Uygun mu sence?

Ağlamadan hep gülmen,
Nefsini hesaba çekmeden,
Kabre gireceğini düşünmeden,
Yaşaman uygun mu sence?

Kendini birşey sanman,
Bile bile öleceğini unutman,
Gururu,inâdı bırakmadan,
Yaşaman uygun mu sence?

Göründüğün gibi olmaktan,
Olduğun gibide olamadan,
Bunlara rağmen,suçluluk duymadan,
yaşaman uygun mu sence?

İbrahim Tetik

Uzak kılma.....

Şaşalı düşlerle,
Şımartma uykularını,
Hebâ olan günlerle,
Doldurma ömür sayfanı.....

İhtimâl ötesi hayâllerle,
Avutma kendini,
Yüzleşmen gereken gerçeklerle,
Uzak kılma mesâfeni.....

İbrahim Tetik

Uzaklarda gözlerim.....

Uzaklar da gözlerim,
Aramada birşeyler,
Olmadan farkın da,
Yakınındakinin,
Besleme de sevgi hislerini kalbim,
Varolan sevgiye duyarsızcasına,
Yine dalgın uzaklar da gözlerim,
Yine yakının da,
Fark edilmek istenenlere inat,
Yumulurcasına.....

İbrahim Tetik

Ümitlenme hiç....

Ümitlenme hiç yarınlara,
Çünkü daha bugün var,
Meçhul daha bugünü de yaşamak,
Bir sır gibi olan ÖLÜM var! ! !

İbrahim Tetik

Ümit'lerle iç içe.....

Unutma! küçük bir dünya'sın,kendi çapında,
Kainat'ın unsur'ları var,vücudu'nun herbir azasın'da,
Hayat'ının her sayfası yazılı,o küçük hafızan'da,
Doğumun'dan,ölüm'üne kadar yazılı herşey,kader programın'da.....

Ufku'nu genişlet,düşünceni düz'le,
Acz ve fakrını hissettir,lisa-ı halin'le,
İffe'tini koru,meyletme günah'a gözlerin'le,
Kazan sende cennet'i,elin,dilin ve belin'le.....

Kapat mazi sayfa'larını,yepyeni geleceğe bak,
İler'ye,daha ileri'ye ilerlemek'tir yaşamak,
Dün'den daha çok,hem de daha çok,adım atmak,
Sadece dünya'da kendin varmış gibi,kul olmak.....

İbrahim Tetik

Ümitvar olmak lâzım.....

Ümit edilmediği anda,
Çıkıverirse karşına umutlar,
Bil ki,halâ ümitvar olmak lâzım,
Çünkü; hayat zıttır ümitsizliğe,
Ümitlerle ise iç içe,
Artık çok kolay kulaç açmak ufuklarda,
Yeter ki,sıyrılıver tüm umutsuzluklardan.....

İbrahim Tetik

Üstâdım...1...

Doğruluktan ayrılmayan ÖLÜM dahi olsa,
Dâvasından vazgeçmeyen, yer yarılrsa gökyüzü üzerine yıkılsa,
Zâlim küffar bir olup, Olmadık işkenceler yapsa,
Onun gönlü aydınlıktır, bütün âfâkı karanlıklar kaplasa.....

Dağlardan sağlam, denizlerden derin, semalardan yüksektir imânı,
Dünya libâsından soyunup, aşmıştır zaman ve mekânı,
Karşısında çâresiz kalmıştır zâlimlerin imkânı,
Diz çökmüştür önünde, diktatörler ve fetret zamanı.....

Zâlim hükümdarlara dik durmuş eğilmemiş,
Dünya menfaati için, ahiretten ödün vermemiş,
Uğruna kul köle oldukları makam, mevkiye tenezzül etmemiş,
Üstâdına bizzat efendimiz (S.A.V) manâ âleminde ders vermiş.....

Sürülmüş 28 yıl zindandan zindana, hapisten hapse,
Kendisi profösör olmuş makkûmlara, hapisane ise medrese,
Nurlanmış gönüller bedenler canlı, ümitsizlik bırakmış yerini,
Bütün kalpler tastik ediyor, ruhlar canavar hevesli değilse.....

İbrahim Tetik

Üstâdım...2...

Barla'ya sürdüler sesi soluğu çıkmasın diye,
Olmuş orasıda Risale-i nurların yazıldığı ilk medrese-i nurîye,
Söküp atamamışlar çünkü,yeretmiş anadoludaki herbir sineye,
Beşpara dahi vermemiş,büyük insan reva gördükleri hapis ve işkenceye.....

Frenk serpuşunu giymeyip,aslını muhafaza eden,
Kılık kıyafetini değiştirmeyip,ecdâdını savunan fiilen,
Darağacında sallanan hocaları gördüğü halde,
'Sağlarım adedince başlarım olsa,imâna kur'ana feda olsun'diyen.....

Kâfir rusun komutanı önünde eğilmeyen,
'Ben islâm âlimiyim,bir kâfirden üstünüm'diyen,
Namazını kılıp,gülerek pervâsızca kurşunlara göğün geren,
Zâlim komutanı insafa getirip,kendisinden özür diletten.....

Kur'ânın sönmez söndürülmez bir nur olduğunu isbat eden,
Bidatları bâtil inançlar,köhne fikirlere hapseden,
Felsefeyi,kör tabiâtı şoursuz esbâbı dîne itaât ettiren,
İmânıyla dostlarını şevklendiren düşmanlarını kahreden.....

İbrahim Tetik

Üstâdım...3....

Dâima Rabbinin inâyeti altında bulunan,
Göğsünde imânı boynunda kefenini takınan,
Kurân'ın mücevherat dükkânın dellalı olan,
Kur'an hakikatleriyle feylesofların fikirlerini yıpratın.....

Tahsil ettin Onbeş yıllık ilmi üç ayda,
Dize getirdin tüm âlimleri büyük İstanbul'da,
Her an efendimiz olmuştu senin yanında,
Talep etmiştin o Rasûlden ilim,sıraat köprüsü yanında.....

Sen yazmadın,yazdırıldı bu hakikatler sana,
Talebe olmuşsun yalnız ve yalnız yüce kur'ana,
Okuyan eserlerini geliveriyordu birden imâna,
Dünya koşuyor artık üstâdım,Risâle-i nuruna.....

İbrahim Tetik

Üstâdım...4...

Bir sözü lav gibi eritiyor girdiği gönülü,
Onda saklı gelecek bahar'da açacak olan tohumun gülü,
Ona koşuyor hidayete ermiş herbir gönüllü,
Kor gibi yanıyor şimdi,kalplerdeki imân külü....

Ne olur beni de kabul et,bu nur dairesine,
Rüyama girde doya doya bakayım cemâline,
Feda ederim bu emânet cânı bir tek risâlene,
Herbir nur dersinde can gelir bu fânî bedene.....

Tanıdığım günden beri ben benim,
Feda olsun bu cemaata dünya'da var olan herşeyim,
Derslerinin âb-ı hayat suyuyla yeşerdi ümitlerim,
Şükür ki,nasip etmiş Rabbim bu cemaati daha ne diyeyim?

İnsanlık libâsını bu hakikatlerle giydim,
Kalbime rahat,ruhuma ferah,rızkıma bereket geldi,şifâyâ kavuştu bedenim,
Emiyor imân hakikatlerini,yağmura hasret kalmış toprak gibi tüm hücrelerim,
Şimdi tefekkür'le geçiyor şükür Rabbime her saatim.....

Birgün derse gitmezsem dünya üzerime yıkılıyor,
Nefsim ve şeytan bir olup,üzerime saldırıyor,
O gün bomboş bir yaprak gibi kıvrılıp atılıyor,
Zaman ise lehime değil,aleyhime çalışıyor.....

İbrahim Tetik

Üstüne üst yok.....

Bir garip enerjidir,
Gâlip bedenime,
Nedendir bilinmez? ,
Çaleyan da hislerim tümünden,
Önüne geçilmez....

Aklım....
Emir komuta bedenim'de,
Üstüne üst yok,
Emrinde his ve heveslerim,
Sevinç,keder ve neşelerim,
Dert,tasa,gam keder de yok.....

İçimde karamsarlığım,
Ümitsizliğim inlemedeler derin den,
Hapsolmuşlar,âtil kalmışlar,ümit bahçem'de,
Gelmedi bir imdat da onlara benden,
Onlar da artık ümit bahçem de,
Gül misâli kokmaya başlamışlar.....

İbrahim Tetik

Üzerim'de.....

Hani insan yanar,biter ya ümitsizlik'ten,
Nefret eder,bir be an sevmek'ten,
Mahrum kalır ya,dünya zevklerin'den,
İşte öyle bir,ruh hali var üzerim'de.....

Küskün adımlar'la,yol alır ya kaldırımlar'da,
Bir sürü sorular,cevap bekler durur kafasın'da,
Dar günler'de dost'lar,düşman oluverir ya etrafın'da,
İşte böyle bir dünya'da,yaşıyorum ben.....

Yalan,yanlış bilgiler'le,doldurur ya belleğini,
Doğru kabullenir ya,yanlış olan bilgilerini,
Daha yaşamadan,iddia eder durur öğrendiğini,
İşte böyle bir,saplantı var bende.....

İbrahim Tetik

Üzölme gitti diye dün....

Üzölme gitti diye dün,
Bak yine oldu bugün,
Olmalı dün'den daha iyi bugün'ün,
Ola ki,son gün'ün belki de bugün düşün.....

İbrahim Tetik

Üzölmek doğal sevinmek kadar.....

Üzölmek,
Doğal sevinmek kadar,
Yol elle tutulur yanı,
Çepe çevre sarmayılıverir yüreğinizi,
İçten yada dıştan,
Kalıverirsiniz arada,
Bellidir aslın da çıkış yolu da,
Lâkin, o an için,
kapalıdır kapılar,
Arar durursunuz bir anahtar,
Yüreğinizin altındadır,
Bakar bir tebessüme,
İşte! ! !
O tebessüm'dür anahtar,
Artık tüm kapılar,
Açılmıştır size,
Mutluluk ekseninde,
İklimlerini ılık gölgeli bir yaz şeklinde,
Ediverir taksim mevsimlere,
Size aittir artık gerisi,
Doya doya,
Sindire sindire,
Rahmet rahmet,
Sağnak sağnak,
Sevinçleri neşeleri,
Bereket'lice yüreğinize,
Yağdırmak.....

İbrahim Tetik

Var halâ.....

Geldiğimden itibâren dünya'ya,
Yaşamak adına,
Bir hedefim,
Bir abacım,
Bir ideâlim,
Ufuklar'da boy atan,
Umutlarım,
Bitmez,tükenmez,
Ümitlerim,
Sonsuza uzanan emellerim,
Var halâ.....

İbrahim Tetik

Var insan'ın...

Güzel'liğı istemek,
Güzel'ce yaşamak,
Güzel'i sevmek,
Doğasın da var insan'ın.....

Doğru'yu söylemek,
Yalan'dan kaçmak,
Göründüğü gibi olmak,
doğasın da var insan'ın.....

İyiliğ'i bilmek,
Bükülmeyen bileği öpmek,
Hatır'ı,hakikat'a feda etmek,
Doğasın da var insan'ın.....

Aciz'lik,zayıflık,maşum'luk,
Günah'ı için,duyduğu suçluluk,
Doğuş'tan,omuz'landığı sorumlu'luk,
Doğasın da var insan'ın.....

Nefsin'e duyduğu muhabbet,
Gördüğü iyiliğe,duyduğu minnet,
Bin defa bozsa da,gene tövbe etmek,
Doğası da var insan'ın.....

İbrahim Tetik

Var mı halâ.....

Gelmişiz,ama neden dünya'ya? ,
Görevimiz,gayemiz,hedefimiz ne? ,
Sadece yemek,içmek,
Gezmek,tozmak,zevk almak mı? ,
Yoksa aklımızı başımıza devşirip,
Rabbimizi tanımak mı? ,
Hangisi sizce? ...
İki yol var önümüz de,
Biri; hakiki yaratılışımızın gayesi olan,
Rabbimizi tanımak,
Diğeri ise; Sorumsuzca yaşayıp,
Rabbimize isyan,
Her akıllı,şuuru olan yakinen bilir ki,
Bu dünya bir misafirhane,
Her gelen gider,giden ise gelmez,
Yol üzerine kurulmuş han'dır,
Gelen yolcular dinlenir ve giderler.
Kimse ebedi,durdurulmaz.
Çünkü; Zaten dünya'da bir yolcu,
Biz'leri gönderip,kendisi'de gelecek peşimizden,
Ne dersiz? ...
Var mı hala kalmak isteyen?

İbrahim Tetik

Var mı?

Var mı? ,başka gideceğimiz yer,
Var mı? ,başka yalvaracağımız,
Var mı? ,Meded umacağımız,
Var mı? ,başka çağıracağımız,
Var mı? ,başka kurtarıcımız,
Var mı; ,Senin kapın'dan başka kapı,
Var mı? ,başka gönül bağlayacağımız,
Var mı? ,senden başka seveceğimiz? ,
Var mı? ,senden başka sonsuz'luk,
Var mı? ,senden başka ebedi,
Var mı? ,senin gibi,arzu halimizi bilecek,
Var mı? ,başka hatıratı kalbimize cevap verecek,
Evet evet....
Var mı? ,sadece biz'leri muhatap alıp,
Tüm kainat'ı,emrimize vererek,
Cennet'i bütün ihtişamıyla,
Bütün şaşaasıyla,biz'lere hazır edecek,
Var mı? 'korkmayın! sadece sizin Rabbi'niz benim' deyip,
'Sadece siz'leri ben korurum 'diyen,
Evet evet! ! !
Var mı? ,ALLAH aşkına.....

İbrahim Tetik

Vardır iki yol dünya'da.....

Hayır,iyilik ve güzellik,
Olmada lâıyk cennete,
Şer,kötülük ve çirkinlikler,
Yakışmadalar yalnız cehenneme.....

Vardır iki yol dünyada,
Sağ ve sol olmak üzere,
Sağ yol insanı huzurlu kılmada,
Sol yol ise,bir basamaktır k t l klere.....

İstersen sen seç birini,
Sağ yahut sol yolu,
Ait mesuliyet sana,seçersen hangisini,
Sonuçta olursun suçsuz yada suçlu.....

Var ise aklın başında,
Verirsin kulak vicdanına,
Bulacaksın yârın amelini karşında,
Kalmayacak gerek mazeret bulmana.....

İbrahim Tetik

Varmı ki hakkın?

Var mı ki hakkın,ediyorsun dâva,
Naz değil niyâz ile mükellefsin,
Et şükür ki artsın kıymeti ömrünün,
Fânî hayatın ebedîleşiversin.....

Değil sana hikmetsiz bu verilen ömür,
Bir servet her sâniyesi,
Gitme eriyip değerlendire iyi zamânı,
Tanımaktır tek yaradanı hayatın gâyesi....

İbrahim Tetik

Varmısın?

Rabbine kul olmaya,
İnsanca yaşamaya,
Şeytana uymamaya,
Varmısın?

Kul'a kulluk etmemeye,
Allah'tan başkasına eğilmemeye,
Yalnız ve yalnız ona yönelmeye,
Varmısın?

Hayâli olmaya, riyâsız konuşmamaya,
Gösterişten, şöhretten uzak durmaya,
İnsanlığa faydalı olmaya,
Varmısın?

Dürüst olup doğru olmaya,
İmânlı hayat yaşamaya,
Beş vakit namazlarını kılmaya,
Varmısın?

Tüm benliğinle tövbe etmeye,
günahlara bir daha girmemeye,
Samimi, içten dua edip gözyaşı dökmeye,
Varmısın?

Helal'le yetinip, harama tenezzül etmemeye,
Hiç kimse yanında, itibârını yitirmemeye,
İtaât edip, kendini Rabbine sevdirmeye,
Varmısın?

Gönül kazanıp kalp kırmamaya,
Daima sılâ-ı rahim yapmaya,
Gece'de teheccüde kalkmaya,
Varmısın?

Komşun aç iken, tok yatmamaya,
bir yetimin saçını okşamaya,
Garipleri gözetip kollamaya,
Varmısın?

Vatanına, milletine faydalı olmaya,
Son damlasına kadar kanın savunmaya,
Yolsuzluk, hırsızlık yapmamaya,
Varmısın?

İbrahim Tetik

Varsa aklın.....

Dünün bugünü,
Bugünün yârını var,
Bu kışın baharı,
Baharın da bir kışı var,
Gençliğin ihtiyarlığı,
İhtiyarlığın'da ölümü var,
Ölüm'ün kabri,
Kabrin'de bir hesabı var,
Varsa ki aklının mîzânı,
Hesabı bura da yapmak var.....

İbrahim Tetik

Varsa ölmek kaderim'de.....

Varsa ölmek kaderim'de,
Sonun'da yaşamın,
Yapma'dan yalpa,sağa sola hiç,
Götürme'de kabre beni herbir adımım.....

Olmadığı gibi ihtiyârımız dünya'ya gelme de,
Olmamız insan,zâten ayrı bir mucize,
Şükür ki, taş,toprak,ağaç,hayvan olmamışız,
Gene olmayacak gibi ihtiyârımız dünya'dan gitme'de.....

İbrahim Tetik

Vay senin hâline.....

Merhametsiz kalp'le,
Taşlaşmış yürek'le,
Görünüş'te güzel'le,
Bir ömür bitmez.....

Kin ve nefret'le,
Acımasız zulüm'le,
Gurur ve kibir'le,
Cennet'e girilmez.....

Gülmeyen yüz'le,
Sevgisiz gönül'le,
Geçimsizsen niceleriy'le,
İmânın kâmil olmaz.....

Yarım yamalak amel'le,
Sarılmışsan dünya'ya dört elle,
Tanışırsan birgün azrail'le,
Bence sonun iyi olmaz.....

Fosilleşmiş beyinler'le,
Pörsümüş fikirler'le,
Körelmiş gözler'le,
Gerçek'ler bilinmez.....

Sahte kimlikler'le,
Yalan sözler'le,
Yetim hakkı yemek'le,
Kâr ettim denilmez.....

Çâresiz dertler'le,
Kanser olmuş beden'le,
Haram dolu midey'le,
Sağlık'lı olunmaz.....

Kötü kimsey'le,
Boşa geçen günler'le,
Yaşıyorsak ki el ele,
Hayat böyle geçmez.....

Rabbini tanımiyorsan,
Harah helâl bilmiyorsan,
Kur'anı da dinlemiyorsan,
Vay senin hâline! ! !

İbrahim Tetik

Vermedeler yerini.....

Gündüz'ler gece'ye,
Bahar'lar kış'lara,
Gençlik ihtiyarlığa,
Veremedeler yerini,
Dahası;
Dünü mâzi'ye gömen bugün ise,
Alıp götürmek'te âhirete bizi.....

İbrahim Tetik

Vermiştim söz....

Vermiştim söz,
Yaşayacağıma yılları,
Bir ömür hem de dolu dolu,
Yaparak basamak,
Dert,keder,hasret ve fîrakları,
Çatlamadan hedefime,
Dolu dizgin koşacaktım,
Ulaşıncaya dek,
Bitiverdi ne zaman ki? ,
Nakit ömrüm,
Yok artık o zaman,
Pek yapılacak birşey.....

İbrahim Tetik

Vuslat düğüm'ü.....

Mazi'nin faturası,istikbal'e kesilir,
Varlığa şükredilmez'se,yokluğa'da yerinilir,
İman'lı gönüller'de,ümit'ler boy atar filiz'lenir,
Ebedi bir cennet'te artık,meyve'leri de derlenir.....

Kabullen'mek zor,istenmeyen ÖLÜM'ü,
Esirgeriz nedense? ,azrail'den tatlı bir tebessüm'ü,
Teslîm olur zaten Ruh,o ihtişamı,o haşmeti gördümü,
Çözülüverir o zaman,Rabbimiz'le aramızdaki vuslat düğümü.....

İbrahim Tetik

Vücut dili.....

Ne söylenecek,
Ne dinlenecek,
Ne de susulacak gibi değil,
Ya nedir?,
Sadece ve yalnızca,
Vücut diliyle,
Olayı karşıya aksettirmek,
En ihtişamlı,
En görkemli,
En cesurca,
En keskin bir savunma yöntemi.....

İbrahim Tetik

Vücut fabrikamız....

Çalışmakta tıklar tıklar,
Fabrika misâli bedenimiz,
Her bir uzvumuzun,
Görevi,işlevi ayrı ayrı,
Yüklendikleri sorumluluklar,
başka başka,
Olmadan haberimiz,
Kıyametler kopmakta vücudumuz'da,
Bir bilsek,
Bir idrâk etsek,
Bir tefekküre duruversek,
Bir şükre sarılsak,
Ne iyi olurdu değil mi? ,
Hatırlardık belki o zaman,
İnsan olduğumuzu.....

İbrahim Tetik

Ya o zaman.....

Başlıyor sonsuzluk,
Bittiği an insan ömrü'nün,
Hasret,hüzün,fırak,
Telâşı herbir şeyin,
Kalmıyor eseri artık,
Kazandığı fâni âlemdeki meyveleri,
Dizilir'ler bir bir nefsi önün'de,
Fâni deyip geçmeyin,
Ebedî âlem'ler onun 'la kazanılıyor,
Yâni Ebedîyet'ler,sonsuzluk'lar,
Fâni'den çıkıyor,
Ya o zaman.....

İbrahim Tetik

Ya Rasûlallah.....

Kitaplar seni yazar,
Tarihler seni söyler,
zaman seni bekler,
Saatler sana işler,
Baharlar sana gelir,
Güller sana açar,
Kuşlar sana öter,
Güneş sana doğar,
Yıldızlar sana çıkar,
Ay sana tutulur,
Bulutlar sana toplanır,
Yağmur hatırına yağar,
Gökkısağı rengini senden alır,
İmkânsızlıklar seninle imkânlı olur,
Dertler seninle derman bulur,
Hastalar seninle şifa bulur,
Uzaklar yakına,
Hasretler vuslata,
Kavgalar kardeşliğe,
Nefretler sevgiye,
Hüzünler ümitlere,
Küfür imâna,
Vahşet insanlığa,
Karanlıklar aydınlığa,
Hırslar kanaata,
İnsanlık gerçek değerini,
Seninle bulur,
YÂ RASÛLALLAH.....

İbrahim Tetik

Ya Rasülallah.

Yaratıldı uğruna bu âlem tüm insanlık,
Paslı gönüllerden kalkıverdi tutsaklık,
Büründü aydınlığa afâtı kaplayan karanlık,
Emrinde onsekizbin âlem Ya Rasulallah....

İbrahim Tetik

Ya sen?

Geçtim can ve canan'da,
Yılmadım toz,toprak'lı yollar'dan,
Siper oldum dert'lere,erkek'çe kaçma'dan,
Peki ya sen?

Dost'larımı,tüm cihan'ı aldım karşıma,
Kilit vurdum,kimse gelmesin diye kapıma,
Almadım kimsesizli'ği,yalnızlı'ğı dahi yanıma,
Peki ya sen?

Kendi ahvali'mi,hiç düşünmedim,
Tüm benliğimi,önüne seriverdim,
Senin için bilirsin ki,olmadık dert'ler çekerim,
Peki ya sen?

Mecnun olup,çölle'ri,sahra'ları geçerim,
Ferhat olur,dağları'da delerim,
Musa gibi,deniz'leri yol eylerim,
Peki ya sen?

Yemem,içmem hiç gülmem,
Yasak korum dilime,tek kelime etmem,
Senden başkasını,inan artık sevemem,
Peki ya sen?

Perde çekerim gözlerime,
Koymam kimseyi,senden başka gönlüme,
Konu yaparım seni,hasret kokan şiir'lerime,
Peki ya sen?

Koparırım dünya ile bağlarımı,
Hayra yormam,göremesem seni rüyalarımı,
Silmem nehir olsa,gözyaşlarımı,
Peki ya sen?

Hiç ama hiç,sensizli'ğe alışamadım,
Bu hasret yükünü,inan ben kaldıramadım,
Tıkandım,bu satır'ları zor yazdım,
Peki ya sen?

Gündüz'leri gölgem,gece'leri düşüm oldun,
Gönül saray'ıma,gene sen taht kurdun,
Oysa seni sevdiğimi,çok iyi biliyordun,
Peki o zaman bunlar niye?

At ne olur,bir adım da sen bana,
Açıver sineni,yenilme gururu'na,
Gidelim beraber,mutluluk'lar yurdu'na,
Geç kalmayalım,bugün'ün işini bırakarak yarına.....

İbrahim Tetik

Yakın ölüm.....

Göz yummak kadar yakın ölüm,
Uzak ne kelime,
Ha bitti,ha bitiyor hergün ömrüm,
Vermişse fetva kaderim,düşmez söz dilime.....

İbrahim Tetik

Yalnız kalan yine benim.....

Karanlığı gece'nin,
Aydınlığa teslim,
Kalabalık koca dünya'da,
Yalnız kalan yine benim.....

Her mevsim ayrı bir sayfa,
Dolu dolu,satır satır,
Biz'ler ise o sayfa'da birer parça,
Tüm yaşantımız mâzi'de saklanır.....

Açar kulaç umutlarım,
Ümitlerim ise taze taze,
Herbir sevincim yaşatır beni,
Beni ben kılandır tek varlığım.....

İbrahim Tetik

Yalnızlığın kıyısında.....

Yalnızlığın kıyısında,
Mekân tuttum kendime,
Uçan kuşun özgürlük kanadında,
Bir hayat soludum günlerime.....

Bilmem neden? içimdeki hisler,
Bir coşup,bir oturmakta,
Dert ve kederlerim ümitlerimi kenetler,
Ruh ve kalbim halâ duyarsız kalmakta.....

Yaşadıklarım yaşayacaklarıma ibret,
Almam lâzım bir ders ömür içinde,
Kıymet ifâde etmez ki,ne cisim ne suret,
Bir yangın varsa eğer ki ruh evinde.....

İbrahim Tetik

Yalnızlık ben ve sessizlik.....

Yalnızlığın kıyısında,
Başbaşa sessizlikle,
Öyle ki zaman dâhi sessiz,
Hissiz, ruhsuz çekilmez bir hâl alma da,
Yalnızlık ve ben,
Değişmez iki dost,
Bir üçüncüde yavaş'tan,
Sokulma da yanımıza,
O da sessizlik,
Olduk üç değişmez dost,
Yalnızlık ben ve sessizlik,
Koca dünya'da,
Küçük dünyamız da biz,
Yalnızlık ben ve sessizlik,
Döndükçe dünya hep beraberiz.....

İbrahim Tetik

Yalnızlık...(1)

Sadece yalnızlık,
En yakın dost,sırdaş,
Gene yalnızlık,
İç dünya ile başbaşa,
Herbir şey'den uzak,
Sen ve yalnızlık,
Sessizlik,
Ta tüm hücrelere varıncaya dek,
Bir itaat,mülayimlik,
Komutanı olan vücudun,tek sorumlusu,
Akıl,temkinli düşünmek'te,
İdaresi kolay olmayan,seksen trilyon hücreye,
Birden zekice,fikir yürütmektedir,
Tattırmak'ta,yalnızlığı en ufak,
Dahi olsa,bir hücreye.....

Yalnızlık...
Binbir gizem'li,sırların anahtarı,
Gönül'lerin ihtiyaç duyduğu,
İnziva gerçeği,
Tantanalı,stresli,yaşamın karşıtı,
Herkesin birgün elbet,
Kendisiy'le başbaşa kalacağı arkadaş,
His ve heves'lerin,heves'lenemediği,
Fikir ve düşüncelerin,düşünemediği,
Kalp'lerin,sevgi'ye yer ayıramadığı,
Lisan'ların sustuğu,dil'lerin dil'lenemediği,
Göz'lerin,tekrar tekrar aynı noktayı dikiz'lediği,
Bedeni taşıyan ayak'ların köstek'lendiği,
Emel ve arzu'ların kısırlaştığı,
Bir varoluştur,somut bir gerçek'tir yalnızlık.....

İbrahim Tetik

Yalnızlık.....

Yalnız'lık bazen sırdaşı olur insan'ın,
Koyu bir sessiz'lik,hakim heryere,
Onda saklıdır,adresi sır'ların,
Nice ev sahip'liği yapmış'tır,çile dolu gün'lere.....

Dil değil,sadece düşünce'ler konuşur,
Neler söylenmez ki? ,o anda,
Filiz'lenecek ken ümit'ler,dalbudak kurur,
Bilinmez'likler içinde de,ayrılır onon payı'da.....

Kime ne diyecek'sin? ,kendin'den başka,
Bİ kere söyleyeceğini,dinlemelisin kendin,
Öğrenmeye'de,duyacak'sın içli bir ala'ka,
Öne çıkmadan,arkalar da kalarak benliğin.....

İnsan'lık,yasak'lara meyil'li,
Bilinmezlik'lere ise merak'lı,
Önünden akmak'ta,daim günah seli,
Akıy'la,şuuruy'la,canlı'lar arasın da farklı.....

İbrahim Tetik

Yapım bu.....

Gene bugün üzerimde duygusallığım,
Herbir şeyden manâ çıkartıyor,
Yoruyorum yaşadığım olaylara,
İlkbahar yazı,sonbahar kışı,
Heran,her dakika anbe an yaşıyorum,
Yapım bu benim..
En ufak şeylerden,
Büyük olay olacak kadar,
Malzemeleri bir çırpıda tedarik eder,
Üzerinde kafa yorulmayacak,
Durulmayacak meseleleri,
Hayatımın inişli,çıkışlı yollarına,
Durak yapıveririm,
Dedim ya:'yapım bu benim'..
Değişmez değiştirilemez,
İlâhi,fitrî bir yapı,
Tâ gider artık bu mezara benle,
Birde diğer yönüne bakalım,
Mutlu olmasınıda bilirim,
En küçük şeylerle,
Gözüm hiç yok olmadıda,
Büyük şeylerde,
Beni bana göre hallendirmiş yaratan,
Beni benle bir ikili yaratmış,
Olmasa biri,diğeri ise olur bir hiç,
El ve ayaklarım,göz ve kulaklarım,
Birbirlerine düşman değil,
Dost ve sınırsız bir uyum içinde yaratılmış,
Ne mutlu ki,
En önemliside 'İnsan olarak yaratılmışım',
Dedim ya:'Yapım bu benim'.....

İbrahim Tetik

Yapmaktasın neyin hesabını?

Geçer nasıl olsa günler,
Değil mi bağlı zamana? ,
Eriyor bir mum gibi insan,
Gider ayak âhiret hayatına.....

Hep aynı oldum olası,
Gün ay ve yıllar,
Debelenme de bak içinde insan,
Yine sonunda kabir o'nu bağrına basar.....

Ne getirdin ki,ne götüreceksin?
Yapmaktasın neyin hesabını?
Altından olsa da tahtların,
Bir avuç topraktır oradaki meskenin.....

İbrahim Tetik

Yaratana borcum.....

Mutluluk iklimlerinde huzurlu bak gönlüm,
Yaratana ruhlar âleminde var zâten sözüm,
Ondandır mayam,çekirdeğim ve özüm,
Ona secde edersem,o zaman gülüyor bu yüzüm.....

Ona kulluk borcum var,tâ gâlûbelâdan,
Ödemeden gidemem ki bu dünya'dan,
Kovulurum korkusu var Rabbimin huzurundan,
İçimde bunlar varken tat alamıyorum bu dünya'dan.....

Küçük bir kulum ama,arzu ve emellerim büyük,
Kalbime geliyor cennet kokuları bölük bölük,
Dünya nimetleri ahirettekilerin yanında kalıyor sönük,
İnsanın cürmü ise büyük,onun yanında dünya küçük.....

Rabbimi çok seviyorum,bunu tastik ediyor kalbim,
Teslim oluyor ona,tamamen ruhum ve bedenim,
Ona hamd etmekle meşgul,bütün sözlerim,
Cemâlini cennette görmektir tek ama tek özlemim.....

Yâ! Rahmân,yâ! Rahîm,göster bize cemâlini,
Ver bizlere de gani gani nimetlerini,
Nâsip eyle bizlere ne olur cennetini,
Çektirme bu yaslı gönüllerimize özlemini.....

İbrahim Tetik

Yarın.....

Kollamada fırsat yarın,
Bugün'den tezi yok,
Önde olmak için bir adım,
Olursa olsun ne pahasına,
Durma da nöbet,
Tâ bitinceye dek bugün.....

İbrahim Tetik

Yârin.....

Beklenilen yârin,
Gelecek elbet,
Yârınında habercisi,
Bugün olsa gerek.....

Yaşanılan bugün
Tâlîp yârına,
Mâzi ise herdem,
Bekleme de yârını.....

Ulaşmak için yârına,
Geçmek bugün'den,
Ki geçerse bugün,
Kopamazsın yârından,,,,,

İbrahim Tetik

Yarının günleri....

Önayak gün'ler ay'lara,
Ay'lar ise yıllar'a,
Yıllar ki asır'lara,
Devirler'ce peşin sıra,
Sürüp gitmek'te bu fâsıla.....

Yarının gün'leri,
Kıt'asında mâzi'nin,
Gelecek herbir günün,
Karesin'de şimdiden anlık,
Hâtıra çerçevesinin.....

Gün bugün,
Çok geç belki de yârın,
Ânında bu hayatın,
Zamân-ı şimdi tam yaşamının.....

İbrahim Tetik

Yaşamak adına.....

Üzüntüler'de bizim için,sevinçler'de bir o kadar,
Sabah uyandığımız'da,kainatı ısıdıran güneş'te,
Güneş'ten ilhamını alan ay'da,
Gündüz'ün yerini alan karanlık'ta.....

Herşey biz'ler için,adeta hizmetkar durumuna getirilmiş,
Kainat sofrası bütün görkemiy'le,ihtişamıy'la önümüze kurulmuş,
Ev sahibi ikramlarını esirgememiş,bütün insan'lık buyurmuş,
Meğer buradaki nimet'ler numune,asıl nimet ahiret'te bizim'miş....

Peşin aldığımız nimet'lerin,bedeli şükür,
Bilinmeli insan,Rabbine kul olduğu sürece hür,
Bizim için bir sermaye,verilen emrimize her bir gün,
Hüner müslüman'ca yaşamak,kelime-i şehadet'le bitmeli son sözün.....

İbrahim Tetik

Yaşamak için onurlu.....

Verilen söz'den,
Dönülmez geri,
Herbir Kimseden,
Dinlenilmez nasihatleri.....

Yumuşaklığı kalbin,
Olur merhamet'le,
Emridir bu yüce dînin,
Sevgiy'le olmak el ele.....

Kanaat ve şükür,
En büyük hazîne,
Emânet olan ömür,
Verilecek birgün sahibine.....

Kaynağı bereketin,
İktisât ile,
Sayısız herbir nîmetin,
Etmek şükrünü yüzbin dille.....

Yaşamak için onurlu,
İzzet ve şerefli olmalı,
Olursak ki,yalnız ALLAH'ın kulu,
Hizmetçimizdir artık,dünya makamları.....

Rızık ALLAH'ındır,
Etmeli bunu bir idrâk,
Genişletir ve daraltır,
Çalışacağız biz'ler,sadece kul olarak....

İbrahim Tetik

Yaşamana bak.....

Sevinç'le sarıl hayat'a,yaşamana bak,
Bitmez dünya'nın işi,getiremezsin takat,
Su yolu'nu bulur,gamı,kederi sen bırak,
Hayat'ın yaşanırılığını,sergilemek'tir maksat.....

Gülüm'se,ta güldün diye güller açılsın,
Kainat dile gelsin,bulut'lar rahmet yağdırsın,
İklim'ler hiç kırılaşmasın,daim bahar yaşansın,
Gitsin kara kış artık,gelemeyeceği yere saklansın.....

Sahiplenmesin,mutluluk'ları kötülük'ler,
Yerini bırakmasın karamsar'lığa,neşe ve sevinç'ler,
Yeretsin sağlık bedenini,baş göstermesin binbir dert'ler,
Yeşersin ümit'lerin,koparamasın onları kötümser eller.....

İbrahim Tetik

Yaşanmak'ta hayat.....

Bir başka doğdu bugün güneş,
İssız ufuk'lar,
Değil sarmaş dolaş,saat'ler,
Zaman kovalama da zamânı.....

Yaşanmak'ta hayat,
Herbir canlıy'la,
Dolu dolu rahmet'ler le,
Dolaşma da bak gök'te bulut'lar.....

Zâlim,mazlum,şer ve hayır,
Olsalar da omuz omuza,
Muhtemel'dir ayrılmaları,
Ölüm'lü olan dünya'nın sonun'da.....

Eken rüzgâr,
Derler biçer fırtına,
Demek kalmıyormuş hiçbir zaman,
Mazlumun âh-ı yer'de,,,,,

Hasret bugün düne,
Dün ise bugüne,
Yaşadığın herbir ânın,
Saklıdır mâzi arşivin'de.....

İbrahim Tetik

Yaşıyoruz.....

İmkanların,imkansıız olduğu,
Duyguların,boğulduğu,
Batılın savunulduğu,
Bir dünya'da yaşıyoruz.....

Doğruların gizli kaldığı,
Sevgi'nin hapsolduğu,
Hak'kın idam olduğu,
Bir dünya'da yaşıyoruz.....

Geveze akıl'ların çoğaldığı,
Mantık ve ilmin susturulduğu,
Hapis ve meyhanelerin çoğaldığı,
Bir dünya'da yaşıyoruz.....

Yaşamanın mucize olduğu,
Ölüm'ün inanılmaz soğuk'luğu,
İnsan'lığın son bulduğu,
Bir dünya'da yaşıyoruz.....

Ahiret'in düşünülmediği,
Adalet'sizliğin kol gezdiği,
Mevsim'lerin yer değıştirdiği,
Bir dünya'da yaşıyoruz.....

İbrahim Tetik

Yelkovanı saatin.....

Yelkovanı saatin,
Adımlamak'ta zamân-ı,
Canlı yaşanan günlerin,
Hâtırâ kareli her ân-ı.....

Dönmek'te çarkı feleğin,
İstisnâsız dâim,
Bitmemiş var olan ömürlerin,
Verendir şeklini kaderim.....

İbrahim Tetik

Yeniden doğuşum olacak ölümüm.....

Gene dün akşam,
Düştün aklıma,
Bilmem ki nereden düştün,
Kâbus oldun rüyâlarıma.....

Unutmak istemiş'ken tam'da,
Yeni zamânımıydı? ,
Tüllen'di yeniden ateş'ler,
Bana bu revâmıydı?

Niyetlendim kaç kez,
Artık bu son diyerek,
Oldu tamam bu sefer derken,
İtiraz ediyor yüreğim,herşeyi kabullenerek.....

Kaldım sen ile yüreğim arasın'da,
Yok çıkış yoluda,
Özgür'ce mâzi'ye salmışken kendimi,
Yine hayâlin,yine capcanlı karşımda.....

Bıraksa diyorum artık hayâlin peşimi,
Bir rahat yüzü göreyim,
Tanıdığımı seni,bir değil bin pişman oldum,
Yeniden doğuşum olacak gâliba ölmem.....

İbrahim Tetik

Yeşeren düşlerim.....

Yeşeren düşlerimden,
Beklemekteyim meyve,
Karakış iklimlerden,
Ne kalırsa artık geriye.....

İnce zevkim,derin hayallerim,
Hassas ruhum,sağlam irâdem,
Bedenimin penceresi olan gözlerim,
Tutuyor bir ömür mâtem.....

Açık sevgilere sînem,
Sindirerek sevgisizliği sînesine,
Birleşse topyekün cümle âlem,
Ekleyemezler hüznü,var olan sevincine.....

İbrahim Tetik

Yeter ki sen iste.....

Ne desen yaparım,
Romayı da yakarım,
Bu şehri de yıkarım,
Yeter ki sen iste.....

Kendimden geçerim,
Hasrete kefen biçerim,
Bu canı feda ederim,
Yeter ki sen iste.....

Sağa sola bakmam,
Ona buna inanmam,
Bu hayatı da yaşamam,
Yeter ki sen iste.....

Perde çekerim gözlerime,
Kilit vurarım dilime,
Koymam kimseyi gönlüme,
Yeter ki sen iste.....

Ferhat olup dağları delirim,
Mecnun olup sahraları geçerim,
Kerem olup aşkından eririm,
Yeter ki sen iste.....

Deniz olup coşarım,
Semâlara taşarım,
Tüm engelleri aşarım,
Yeter ki sen iste.....

Ebedî gülmem,
Kimselere söz vermem,
Mezara sensiz girmem,
Yeter ki sen iste.....

Be bedeni taşımam,
Tutar geceyi salmam,
Sabaha da sensiz varmam,
Yeter ki sen iste.....

Gündüz güneşi doğdurmam,
Gece ayı da parlatmam,
Yıldızları gökte bırakmam,
Yeter ki sen iste.....

Rüzgârı estirmem,
Çimenleri de yeşertmem,
Ağaca meyve verdirmem,
Yeter ki sen iste.....

İbrahim Tetik

Yetmiyor korkmak ölmemeye,

Yetmiyor korkmak ölmemeye,
Yâni;
Yok hiç faydası korkmanın ecele,
Eğer ki;
Varsa bir iksîr,tılsım sır,
İnânın o da sedece ve yalnız,
İmân olsa gerek,
Ancak o zaman,
Geçici bir hayat rengi vermek,
Mümkün ölüme,
Bir nebze olsun,
Dehşetli,korkunç,ayrılık,fîrak,
Yokluk gibi,
Tasavvur edilen ölümün yerini,
Rabbine,
Eski dost ve ahbablara kavuşmak,
Nurâniyetli âlemlere göç etme,
Hakîki mekânına yerleşme,
Bu dünyadan daha güzel ve saadetli,
Bir yere dâvet edilme,
Gibi daha nice güzellikler,
Yerini alır,
Hazırlıklı olalım yeter ki,
Bir gerçek ki,
Yetmiyor korkmak ölmemeye....

İbrahim Tetik

Yıldızlar gece doğar.....

Yıldızlar gece doğar,
Güneş ise gündüz,
Parlar alabildiğine ay,
Pırıl pırıl gökyüzü, tertemiz pürüzsüz...

Gözlerini çevir bir bak,
Ne kadar muhteşem,
Temâşa et ibret alarak,
Gösterme de kendini,
Bir kudret mucîzesi ve görkem....

İbrahim Tetik

Yıllar.....

Yıllar,
Katıp önüne günleri,
Kovalama da bir bir,
Saklı herbir aydınlık arkasın da,
Diğer günün belirtisi,
Bugüne doğan güneş ise,
Almıştır çok'tan,
Yarın ki günün randevusunu.....

İbrahim Tetik

Yılma.....

Yılma,usanma bıkmı,
Teslim olma,karamsarlığa,
Emin adımlar'la,adımla hayat'ı,
Her karesi,ümit'lerle dolu kaldırımlar'da.....

Bir tutam,sevgin olsun,
Sunmak için sevgili'ye,
Toroslar'da mekan kur,nice gül'leri dermeye,
İşle siyim,siyim yağın yağmur gibi,
Hasret dolu,vuslata muhtaç gönül'lere.....

Biz iz bırak,arkan'da,
Silinemeyecek kadar koyu,
Yitirme itibarını,kazan sağlam itimat,
Hayat'ta güvencen olsun,sıdk ve sadakat.....

İbrahim Tetik

Yine ben....

Sevgi ve dostluğun,
Olduğu yerde,
Huzur ve mutluluğun,
Adresin de,
Hayatın herbe an,
Her safhasında,
Zamanın bire bir içinde,
Dostlukların,
Zirve yaptığı toroslar da,
Yine ben.....

İbrahim Tetik

Yine benim.....

Yine hüznün ve hüsrânlar,
Yine hicran ve ayrılıklar,
Yine fîrak ve figanlar,
Yine benim,yine benim bunlar.....

Yine çile,ızdırap dolu günler,
Yine sevgisizlikten yalnız gönüller,
Yine mevsimine doyamayan güller,
Yine benim,yine benim bunlar.....

Yine yine aynı kâbuslar,
Yine hayra yorulmayan rüyalar,
Yine aydınlığa hasret karanlıklar,
Yine benim,yine benim bunlar.....

Yine kar kış tufanlar,
Yine yeşeren zamansız baharlar,
Yine meyveye duramayan tomurcuklar,
Yine benim,yine benim bunlar.....

İbrahim Tetik

Yine doğdu,yeni bir gün.....

Yine doğdu,yeni bir gün,
Bilmem farklı mı dünden? ,
Aynı hava,aynı güneş,
Zamânı kovalayan saat'ler,
Farklı boy,farklı sîmalı insan'lar,
Sahip'lerini bekleyen,
Hüzün,neşe,
Keder ve sevinç'ler,
Ufuklar'da boy atan umut'lar,
Gönüller'de yeşermiş,
Dal budak salmış,
Salkım saçak ümit'ler,
Meyve vermeyi bekleyen bahar'lar,
Kavurucu,dondurucu,
Zemherir ve kış'lar,
Gök'ten rahmet bekleyen toprak,
Tüm bitki,insan ve hayvan'lar,
Yine doğdu,yeni birgün,
Hadi hayırlısı.....

İbrahim Tetik

Yine mi kaldım hasrete?

Yine mi kaldım hasrete? ,
Bir ömür hem de öyle mi? ,
Düşecek gene yolum gurbete,
Sıladan ayrı Yarab! gene mi?

Özlemler'le dolacak gene günlerim,
Vuslatlar'la uyanmak yok mu? ,
Dalacak ufuklara yorgun gözlerim,
Aradığını bâri garibim buldu mu?

Ölmeden diyorum artık kavuşsak,
Açık gitmez belki gözlerimiz,
Hayat sevince,sevilince güzel ah! bir inansak,
Hizmetkâr oluverir bize artık,dert ve kederlerimiz.....

İbrahim Tetik

Yine sen.....

Âlemimde çok farklı,
Canlandırdığım sen,
Bir başka hâyalimde de,
Yine sen,
Gerçek dünyamda da,
Zâten sen,
Ne kaldı geriye,
Zamanımın her ân-ı da sen,
Olmazsa olmazsın,
Dünyamın sen,
Hayâtımın hayat-ı,
Günâhımın kabahat-ı,
Tövbelerimin istiğfâr-ı,
Yaptıklarımın itirâf-ı,
Vicdanımın insâfı,
Yine ama yine sen.....

İbrahim Tetik

Yitirme itibârını.....

Mümkün mü durdurmak zamânı,
Kayıtsız kalıp deneyerek yaşamayı,
Sende döneceksin çarkı içinde feleğin,
Kursen en iyisi,ebedîyetlere saatını.....

Yüreklice,şereflice yaşa hayatını,
Kalsın senden bir iz,göçüp dünya'dan gidin'ce,
İyi yâdedilen ol hep kendin'den,
Yitirenler'den olma sakın itibârını.....

İbrahim Tetik

Yok başka ihtimâl....

Hatırına geleceğin,
Sabrediyorum bugünlere,
Gelecek güzel günlerin,
Sevinci doğar gönüllere.....

Tospembe diyorum olsa hayat,
Daha mı acaba iyi olur? ,
Zahmet olmasa hiç,hep olsa rahat,
O zaman da imtihanın sırrı bozulur.....

Veya dert keder,tasa,ızdırap olsa,
Ne olacak o zaman? ,
Fâni insan olmaktır,hep bunlara sebep,
Sırrını koruyacak elbet,gizemli imtahan.....

Aslımız,mayamız,yaratılışımız toprak,
Var mı başka ihtimâl? ,
İmansızlara o kabir,ebedî yok olmak,
İki iki dört yok başka ihtimâl.....

İbrahim Tetik

Yok dönüş bileti.....

Unutuver yaptığın iyiliği,
Rabbin bilsin yeter,
Lâkin sakın unutma! yapılan iyiliği,
Çünkü; her iyilik bir teşekkür ister.....

Sakın ola ÖLÜM'ü unutma! ,
Er geç tadacağız,
Aman hazırlıksız'da yakalanma,
Mal-mülk, evlât kalır faydasız.....

Deme; 'Bende herkes gibiyim',
Yalnız giriyor herkes kabre,
Diyorsun; 'Münker-Nekire cevap veririm',
Sukût hâsıl oluyor o zaman dillere.....

Muamele görürsün ameline göre,
Dahası olmaz,
Cennet bahçesi yahut, Cehennem çukuru olan kabre,
Ölümsüz'de varılmaz.....

Şimdiden kestir biletini,
Varış yerin cennet olsun,
Madem ki dünya'da misâfir ve yolcusun,
Dönüş bileti yok bilesin.....

İbrahim Tetik

Yok gerek hırsla.....

Aklımla hayâlim,
Çıkışlar seyhata,
Kalbim ile hislerim,
İse kâh orada kâh burada.....

Artık Kalmamış mecâlim,
Düşmeye onların peşine,
Bu garip ve hasta hâlim,
Darılmış dünya'nın zevk ve neşesine.....

Hakiki ömrüm imiş,
İçinde bulunduğum zaman,
Dünü gitmiş,yarın ise gelmemiş,
ÖLÜM ise,ensem'de bak her an.....

Yok gerek hırsla,
Sonu yoksa hüsrana,
Amaç sadece nefis için yaşamaksa,
Alâsını yapıyor onu bak hayvan.....

İbrahim Tetik

Yok olmaya dursun.....

Yok olmaya dursun,tüm yokluklar,
Ben kavuştum varlığıma,
Yok olmaya dursun,fırak ve hasretler,
Ben kavuştum vuslatıma.....

Bayrama dursun mutluluklar,
Ben zâten ezelden onu buldum,
Kutlasın bayramı,ufuklardaki umutlar,
Ben çoktan oralar da yol aldım.....

Sıyrılıversin artık,kap kara bulutlar,
Ben gönül semamı aydınlattım,
Yağmasın sema'dan,dolu olacak damlalar,
Adayayım ben kutlu günlere,kurban ve adaklar.....

İbrahim Tetik

Yok Tekrarı....

Hayatın yok tekrarı,
Telâfisi ise imkânsız,
Sunar her canlıya imkânları,
Kullanılmaması manâsız.....

Bir irdele geçmişî,
Neler? neler? çıkacak,
Eksik olmasın içinden istikbâl neşesi,
Bak o zaman yaşantın,tospembe olacak.....

Bir ömür yok pes etmek,
Mücedeleyle devam,
Amaç aşmak engelleri tek tek,
Bir lokma ekmek için değil mi? kavgam.....

Çiğneme büyük lokma,
Yutması biraz zor,
İsraf edip saçıp savurma,
Yokluk oluverir ateşten bir kor.....

İstikbâl olmasın endişen,
Çünkü daha gelmemiş,
Mâzinin sıkıntılarıysa seni üzen,
Boşver zaten o daha gelmemiş.....

İbrahim Tetik

Yokluk yok.

Yürekten gelen bir ah!,
Çıkar tâ semaya,
İşiten,gören,cevap veren bir Rabbin'dir ALLAH,
Bilmiyorsan ki,ah ne ah!!...

Kayıt altındasın her an,
Zaman kayıt olmaksızın,
Şu gök kubbede senden kalan,
Kare kare yaşadığın tek hayatın....

Öteler ötesi ne kayıt ne zaman,
Dizginlenmiştir artık,
Bir hayat var ki,ebedi mi ebedi,
Orada fena yokluk yok artık....

İbrahim Tetik

Yokluk yok....

Acımasız bir hamle olur bazen hayat,
Çekilmesi güç gelir zayıf bedene,
İstirahata çıkar artık,güç ve takat,
Çile,ızdırap,dertler birer olur bahane.....

Koyamazsın kendini bir kenara,
Oyuncusun çünkü bu hayat rolünde,
Semaya yazılmış hazırlanmış setler,
Seni bekliyor artık o beyaz perdeler.....

Yazılanları oyna sadece,
Çünkü,ömrün o kadar,
Bekliyor seni ebedî sonsuzluklar,
Herbir günü yaşa,satır satır hece hece.....

Öyle bir sahibin var ki,
Herşeyin ama herbirşeyin sahibi,
Değil mi? o var,yokluk yok hiçlik hiç yok,
Başlıbaşına yalnızsın sen sanma ki....

İbrahim Tetik

Yoklukta yok.

Peşinde ecel önünde açık kabir,
Taşımakta vücudun cenazeni,
Gelince ölüm saati sorulmaz kim nedir?,
İndiriverirler kabre bedenini.....

Başbaşasın artık hesabın'la,
Vermek için bir bir,
Kazandığın sevap ve günahın'la,
Cehennem çukuru ya da cennet bahçeei senindir.....

Kuşanmışsan imân zırhını,
Tasa keder gam sana yok,
Vermişsen birde ömrün hesabını,
Ebedî âlemlerde sana yok da yok....

İbrahim Tetik

Yoklukta yok.....

Şöyle bir bak geriye,
Neleri bırakmışsın? ,
Koyuver aklını özgürce düşünmeye,
Akıllıca ibret alır bir bakarsın.....

Sen senin değilsin,
Bie bunu idrâk et,
Sen seni yaratan Rabbinin'sin,
Onun için durmadan bir ömür şükret.....

Kâinatlar senin için var,
Sen ise Rabbib için,
Tüm mahlûkat istisnâsız hizmetkâr,
Sen ise en şereflişisin bu âlemin.....

Ancak kaderini yaşarsın,
Daha ilerisi yok,
İmânınla bütünleşirse inancın,
Artık sana o zaman yoklukta yok.....

İbrahim Tetik

Yolculuk var yolculuk! ! ! !

Yolculuk var yolculuk! ,
Aldanma da yok fayda,
Yap yada yapma kulluk,
Ölüm daîm arkan da.....

O zaman olmaktansa binler kere pişman,
Öluver milyonkereler şimdiden,
Âciz,miskin olursun,hâlin de pek yaman,
Bul bir kurtuluş çâresini acınacak hâlinden.....

Sığmaz dertlerin yer ve göklere,
Çalışırsın küçük kalbine neden sığdırmaya? ,
Fânî bedenî namzettir çünkü ebediyetlere,
Uğraşırsın nedendir? ,halâ boşa çabalamaya.....

İbrahim Tetik

Yorulma....

Her doğan gün batar,
Her doğan büyür,gelişir,
Kalmaz hiğbirşey,kararında,
Mutluluk ve dertler,günlerle zleşir.....

Sende dönüyorsun,ęarkında feleğin,
Lakin idrak edip,varmıyorsun farkına,
Erittiğini herşeyi biliyorsun,zaman tünelinin,
Genede baksen umut'la,istikbal ufuk'larına.....

Bugün yarın,bugün yarın,oluyor telef mrn,
İyi kullan sana verilen,bu serveti,
Vereceksin hesabını,yaşadığın herbir günün,
Tek sana bahş edilmiş,bu insanlık nimeti.....

Herkesin,herbirşeyin sahibi var,
Yorulma,omuzuna alma dünya yükünü,
Taşıyamazsın ağırdır,o yük,bedenin yokluğa dalar,
Geline zamanı,uzatamazsın,bir nefes ömrünü.....

Bil görevini sen,karışma gerisine,
Sanamı düşmüş? ,gm,kederi,dünya'nın,
Söz geğiremezsin,kainatın birtek zerresine,
Huzur'lu olursun,olursa iman'ın,itikat'ın ve inan'cın.....

İbrahim Tetik

Yüklü yüreğim.

Yüklü yüreğim sevginle,
Bir ömür ister,onu taşımak,
Ödüyorum işte ben o bedeli,
Ruhumla,kalbimle,tüm benliğimle yaşayarak.....

Tir tir titrer korkar bu kalbim,
Bu bedende atarım sensiz diye,
Bozulur bazen ritmi atar yavaş yavaş,
Ola ki ya unutulur yada unuturum diye.....

Söz dinlemez oldu hislerim,
İçine kapanır oldu duygularım,
Bir ben varım,sanki ben değilim,
Hapsoldu bugünüme yarınlarım.....

İbrahim Tetik

Yüreğimin derinliklerin'de.....

Hissettim tâ yüreğimin derinliklerinde sevgini,
Sıkı sıkıya bağladım,hiç kopmamacasına,
Bıaktım artık kendi hâline,coşkun hislerimi,
Uçuşuyor hayallerim,küheylân misâli çatlama dan koşarcasına.....

Bıkmayıp usanmadan,aynı gayret aynı hızla,
Etmekteyim devam kendi dünyamda,
Gelmeden sonu hiç bırakmadım ki,başladığım işi,
Sabır,tevekkül ve azimle,zafere ulaşımdı sonunda.....

Hazırlandım yârına,tâ bugünden,
Bağlayarak belime ne varsa ümitlerimi,
Artık korku yok,ümitsizlik yok benim için,
Dermekteyim şükür,boy boy sevgi çiçeklerimi....

İbrahim Tetik

Yürek ister sevgi.....

Yürek ister sevgi,
Biraz'da fedakârlık,
İnanmalı sevdiği kadar sevildiğine,
Bitirmemeli o sevgiyi hayat mihengi.....

Olmalı sînen ummanlar kadar,
Almalı içine ne varsa sevgi adına,
Avuçlamalı dikenleri kanlı ellerin,
Yaşların gözlerin'de olsa da pınar.....

İbrahim Tetik

Yüreklice.....

Kapılırsan ki,bir zaman seline,
Sürükleniverirsin dönüşü olmayan,meğhul bir yere,
Koy bir ağırlığını sakın ola! olma hafif,
Haykırırver! yüreklice hakikatleri,meydan okuyarak ölümlere.....

İbrahim Tetik

Yürekliysen...! ! ! !

Yürekliysen...!
Olacaksın delikanlı,
İzzet ve şerefinden,
Onur ve haysiyetinden,
Vermeden ödün,
Dolu dizgin,
Kuşanıp ümitlerini,
Açacaksın yelken,
Umutlarla renklenen ufuklara,
Yürekliysen...!
Eğilmeyeceksin,
Nokta kadar menfaat için virgöl kadar,
Açacaksın haklı olan gururunla,
Kabartarak göğüsünü,
Beşpara etmez menfaat perestlere,
Yürekliysen...!
Olacaksın sözünün eri,
Yalamayacaksın tükrüğünü,
Yedirmeyerek hem de,
Yemeyerek hiçbir kimsenin hakkını,
Numune mîsal olacaksın,
Şimdiki gelecek nesillere,
Seçilecek bir model,
Yürekliysen...!
Satılmayacaksın menfaat pazarında,
İslatamayacak ayağını,
Dünya'nın makam ve mevkisi,
Şan ve şöhreti,
Değiştiremeyecek kimliğini,
Serseler de ayaklarının altına,
Zengin servetleri,
Yürekliysen...!
Olacaksın Adam gibi Adam! ! !
Yaşayacaksın,
Yalnız ALLAH'a kul olup,
Bir ömür insanlara olmadan kul,
Müslüman doğup,müslüman öleceksin,
Vermeden tâviz inancından,
Yürekliysen...!
Bileceksin haklının güçlü,
Güçlünün haklı olmadığını,
Adaleti yapıp terâzi,
Tartacaksın,
İyi ve kötünün hâsılatlarını,
Yürekliysen...!
Saf,temiz,berrak,şeffaf olacaksın,
Tıpkı doğduğun günkü gibi,
Açık olacak dâim sînen,
Etmeden ayırt,
Tüm insan ve dünyalara,
Hoşgörü ve sevgiy'le,
Bahçen de bitenler,

Olsa bile diken,
Kokacak buram buram,
Sevgiyi haykıran güller gibi,
İklimine kapılan ise,
Okuyup meydan kara kışlara,
Duruverecek,
Dal budak,salkım saçak,
Bire bin veren meyvelere,
Yürekliysen...!
Olacaksın delikanlı,
Bükülmeyecek bileğin haksızlığa,
İnce olacak boynun kıldan,doğruluğa,
Hakkı hak bilip,
Kaldıracaksın baş haksızlığa,
Yürekliysen ki eğer...!
Koyup ortaya yüreğini,
Kefen boynunda,
Okuyacaksın meydan hayata,
Lâkin! ! !
Yürekliysen eğer.....! ! ! ! !

İbrahim Tetik

Zaman bizim.....

Ne dün,ne de bugün,
Sadece yaşanan gün,
An,biran,herbean,
Dünün yaşandığı,
Yarının meçhul olduğu,
Bugünün ise,canlı câp canlı olduğu,
Çarkın'da zamânın,
Tüm evrenin döndüğü,
İhtimal hârici ki,
Uğramadığı mekân olmayan,
Zaman...,
Onun'la her canlının,
Kayıt altın da olduğu,
Sınırlı olduğu,
Kimsenin boy ölçüşemediği,
Önüne geçemediği,
Kimsenin de o'na kayıtsız kalamadığı,
Kalamayacağı,
Bilinen bir gerecek,
Ömrümüzün kilometre taşları,
O'nunla sayılı,
Ufuktaki umutların dâhi,
Onsuz mutsuz olduğu,
Doğal fitrî bir olgu,
Yâni zaman;
Bitirse de ömrümüzü,
Sonlandırırsa da kilometremizi,
Sıkça da çarkın'da,
Sımsıkı bizleri,
Yine de;
Bizlerin zaman,
Yaşadığımız zaman.....

İbrahim Tetik

Zaman dilimi

Günler saniye,
Seneler dakika,
Asırlar saat hükmünde,
Şu kâinat içindeki,
Zamanın herbir dilimi içinde.....

İbrahim Tetik

Zaman yol alıyor.....

Zaman yol alıp gitmek'te,
Bekleme'den biz'leri,
Felek ise,çarkın'da döndürmek'te,
Sayma'dan hatır ve gönül'leri.....

Hayatımız akmak'ta,çay gibi,
Önüne katarak,ömrümü'zü,
Fani şeyler'le,tatmin olmaz insan kalbi,
Bin dünya bahçesi,tartamaz bir ahiret gülü'nü.....

Makam,mevki,şan,şöhret,
Geçici birer rütbe dünya'da,
Oluverir kendisine,tapan'lara bir illet,
Beşpara etmez ahiret'te,çektirir kabir'de azabı'da.....

Donatılmış'sın,binbir hisler'le,
Birebir irtibat'lısın kainat'la,
Oyluyorsun kendini,fitri olan hevesler'le,
Ebedi lezzet'leri,fani lezzet'lere tercih ediyorsun illa.....

Kırılmaya mahkum,şişe'ler gibi'dir,
Dünya'ya ait,tüm işler,
Kazandığın elmas'ların,hakiki fiatı'dır,
Ahiret için yaptığın,tüm amel'ler.....

İbrahim Tetik

Zaman zaman olur.....

Zaman zaman olur,
İnsan zaman içinde kaybolur,
Bakarsın ki birde zaman zaman,
Aradığını insan zaman içinde bulur.....

İbrahim Tetik

Zaman....

Zaman eritiyor,
İçinde bulunan herbirşeyi,
Her yer değıştirmede,
Gece ve gündüzün,
Farklı âlemler açılıveriyor,
Herbir insanın dünyasın'da,
Hanî denir ya:
'Gün doğmadan,neler doğar',
Bu kast edilse gerek,
Bizlerinde yaşamaya kıyamadığı,
Ömür sermayesini,
Tüketiyor bir bir zaman...
Nedense? ,kıymetini bir türlü,
Kavrayamadığımız,
Algılayamadığımız,
Bilemediğimiz,
Farkına varamadığımız,
İdrâk edemediğimiz,
Hayatımızla bire bir irtibâtlı,
Farklı bir dilimdir zaman...
Şu anki ömür dakikalarımızı,
Mâziye itiveren,âtıl bırakan,
Geriye dönölmesini,hayalle imkânlı kılan,
Geçmiş ve gelecek ortasında,
Bir köprüdür zaman...
Hayat nizâmımızın zembereği,
Oturtan taşları,yerli yerince,
İlâç olan tüm canlılara,
Bir eczahanedir,
Kâinat içinde zaman...
Tüm hastalıklara teşhis koyup,
Tedavi edici,
Lokman hekimdir zaman...
Gizemli,sırlı olaylara,
Şâhitlik eden,
Tekerrürden ibâret olan,
Altın yaldızlı tarihtir zaman...
Yâni velhâsıl kelâm,
Dokunulmazlığı olan,
Korunulması öncelikli,
Mukaddes bir emânettir zaman.....

İbrahim Tetik

Zamanı gelince.....

Gelirsin dünya'ya binbir ümitlerle,
Seni koruyan kuvvetli ellerle,
Hayatın ağır yükünü omuzlanırsın bile bile,
Zaman-ı gelince farkında olmazsın bile.....

Çile çeksen kadere yüklersin tüm suçu,
Birşey olmuş olsa,kırarsın tüm umudunu,
Unutursun belkide dünya'da misafir olduğunu,
Zaman-ı gelince anlar dünya'da senin yokluğunu.....

İbrahim Tetik

Zamânı kazanma zamanı.....

Fânî olan şu ömürde,
Kilometresi belli hayat yolunda,
Tekrarı mümkün olmayan dünyada,
Zamân-ı kazanma zamân-ı.....

Telef etmeden hiçbir dakikasını,
Boşa harcamadan hiçbir anını,
Vurmadan taşlara sonun da kafanı,
Zamân-ı kazanma zamân-ı.....

Bir var bir yok olmadan,
Bıkıp,bırakıp usanmadan,
Uyanık olup gaflete dalmadan,
Zamân-ı kazanma zamân-ı.....

Sonlanmadan nefesin,
Kısılmadan o gür sesin,
Yıpranmadan canlı bedeninin,
Zamân-ı kazanma zamân-ı.....

Kapanmadan tövbe kapısı,
Büyümeden günahların acısı,
Yoktur bil! bunun şakası,
Zaman cennet kazanma zamân-ı.....

İbrahim Tetik

Zamân-ı.....

Zamân-ı zamânında değerlendir,
Zamân-ı zamansız bırakma,
Zamân-ı zamâna karşı kullan,
Zamân-ı ebedî kıl,
Zamân-ı teslim etme fânî zamana,
Zamân-ı ediniver servet,
Zamân-ı yol aldır zamana,
Zamân-ı nur'lu kıl,
Zamân-ı bırakma ışıksız,
Zamân-ı etme bâd-ı hevâ,
Zamân-ı kazandır zamana,
Zamân-ı kıl şifa zamana,
Zamân-ı zamansız kullanma,
Zamân-ı zaman içinde kullan,
Zamân-ı zamana bırak,
Zamân-ı zaman'la kıyas'la.....

İbrahim Tetik

Zamanlar içinde.....

Zamanlar içinde,
Dönmedeyim halâ,
Daha hızlı çarkından feleğin,
Kesmiş yolumu umutsuzluklar,
Vermemek için geçiti umutlu günlerime,
Nâfile lâkin,
Çoktan yol almışlar bile,
Kucak açmak için umutlarım,
Boy boy atmak için ufuklarda.....

İbrahim Tetik

Zamansız ayrılıklar.....

Zamansız ayrılıklar,
Kötü iz bırakır,
Sahte gösterişli aşk'lar,
Gün olur tıkanır.....

Zoraki beraberlik,
Doğurur mutsuzluğu,
Ortada bir sevgi varsa günübirlik,
Yarınlara taşımaz asla mutluluğu.....

Depreşirse içte duygular,
Sürükler peşinden seni,
Mırıldanıyorsa aşkları da şarkılar,
Kamufle eder dünyanı,hayatın tatlı renkleri.....

Fedekârlık örneği göstermek,,
En büyük kahramanlık,
İçten samimi duygularla sevmek,
Tükenen ömürde ebedî yaşamaklık.....

İbrahim Tetik